

First Edition.

Wiebmo Submela manaita.

Uneses ajatallamusah färtä peiwai jaken,

waldetovum

Doktor Martin Lutherusa kirjist.

Rongalats nelida

Eugenia

ja etja "Sabelats Misjionen wänakah" läh pajam tait same tiellai
järgälovet

J. J—nest.

Sadde: 1 krona.

Stoffholm,
A. S. Normanna kirjetuorgem,
1884.

Handwritten title or header text, possibly including a name or date.

Handwritten text line, possibly a date or location.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

1 Januari.

2 Mos. 20: 2.

Mon läw Herra to Zubmel. Son i jaula: Mon läw Herra, tia Zubmel, walla: to Zubmel. Tan tjada Son sitta jättet: "Mon sitaw valdet nalam tiaw kaitait ja färtahatjaw sierralakai, näuko son luli aktot ike aktat etja kaudnoli ädnama nanne. Ja näu mon takaw, wai ton kalkah tate visšjaleb-but tuostot ja vuorket mo pakow." Tantiyet mi kalkap puorest ajatallet, mait Son jaula: Mon läw Herra to Zubmel — to Zubmel, kutte valdaw nalam färtahatjaw änan ko aktat attje etjas manaw. Walla kallekatjah tajateh ja jafkeh taw. Jakkotes almats usšjota: Zubmel lä ila stuorra, wai Son luli kättjat mo kuowloi; Zubmel, tat allat konoges, Sonkus luli näu vuolletet etjas, atte Son aitsjali mo, ädnama mäivew ja suokšaw. Walla jakko i kuokstatala, atte Zubmel, kutte lä šjudnjetam kaita, ai valda miaw nalaš. Njatala tantiyet tait pakoit! Mon sitaw, jaula Son, orrot to Zubmel, mon sitaw takkat to jalogen. Mon sitaw veffetet to tjelga armof, ton ih tarpahē anšetet taw moste, ište etjat situda milte fišpiejat äutavke jubmelteudnowuokew. Ton ih kalka rampow adnet mo äudän, atte ton läh to pargo tjada ästam taw moste. Jus mon läw to Zubmel, te mon vaddaw tunji kaita **mašjotaka**, rubmahaw ja häggaw, nišsunaw ja manait, kudnew ja tawerit, šuddoi andagašluoiteman ja ekkewe ellemaw; ja ton ih matte waddet munji maitet tai äudäst, ainat wall kitet, rampat ja hevetet mo.

2 Januari.

Ps. 118: 21.

Mon titaw to, atte ton pakatih mo ja wek-
ketih mo. Tat lä Zubmela stuorra armotakko, atte
Son vuosat pakos tjada pakata miaw kaita mia
takoi sinne, ike paja mia aillesvuotaw, viesvuotaw
ja samow makset maitet mia äudäst, näu atte mi
viertip So äudän sjaddat wikkalatjan ja suddarin
ja mia vaimotäbdä fuorgana ja vaivetova färtlakats
vaivest, näu atte vuoras Adam mia sinne vuollana
tasatji, ko mia stuorastallem, tärvo ja äskalem
etjame takkemi ja tiettemi läh äbbänis katom — mi
ällasitt sjadda tan viesjoma nätkemen. Näts, tat
kutte kierda taw, staita tan sinne ja tan vuolen ai
heveta ja rampa Zubmelaw vaimost, son laulo taw
wersaw: "Mon titaw to, atte ton pakatih mo." —
Nubbe peffe lä, atte Son jaskata ja wekketa miaw,
näu atte vuorigenes ja ädä almats akka ädnaä äudana,
ko ädtje sabmo utšana, atte Son vadda miji, mate
kuffebut läp jättam, tate stuorab vaddasit ja wekketa
miaw akew vidneki, näu atte mi läp jalokah So
äudän ja So sinne. Kutte taw takka, son laulo
taw wersaw: "Mon titaw to, atte ton wekketih mo."
Jutte Son pajeta miaw, kässe Son wuolleta miaw.
Son takka miaw rektesfärdogen, kässe Son takka
miaw suddarin, Son vadda miji vidnekaw, kässe
Son paja paijelvidnet miaw. Son paja miaw lau-
lot, kässe Son paja miaw tjerrot, Son takka miaw
ellejen, kässe Son paja jametet miaw j. n. w.

3 Januari.

Joh. 6: 51.

Mon läw ellema laipe, juffo almešt vuolos-
pätta; jus kuttet pärra tate laipešt, son kalka
viesjot elleven aikai. Tah pakoh perrilin tjaletovet
källe-bokstavin ja mi puoreb luli, elleje bokstavin
vaibmoi, vai färtahats tietali, käjä son kalka kuodet
fielos, käjä son kalka pättet, kässe son fierrana tate
väräldest; wai son kaita pekkisne, mait son takka
ja mait son i takä, käbbatjat kässe son manna
wuoignastet ja pajastjuodtjela, wai son kaitisne täb-
däli ja takali tan äppatusa milte: "Tanne Kristusa
lunne patša mo fiello, wai mon iw kalka pärrä-
stovet iwe kaitälovet. Tat älmäi i kalka kielestet
munji." Tah pakoh läh ila divrasah ja härlogah,
mait mi äp kuoros wall perre tiettet, ainat maiste
mi ai perrep valdet allaseme aikew ja jättet: Tai
nala mon sitaw effedes mannat wuoignastet ja id-
dietet tjuodtjelet pajas, tai pakoi nala mon sitaw
tärvostallet, ädet, kätjet, pargat ja vuolget kait vahagi
vuoste. Jutte waiho mon viel lulin masset kaita,
jus viel attje ja edne ja kaitah lulin päijelbaddet
mo, ko mon wall pattaraw Kristusa kait, te Son i
kalka päijelbaddet mo. Jutte tah pakoh läh vis-
sahasah ja Son jätta: "Anete etjat munji, päte mo
lusa, te ton kalkah viesjot." Taggar pakoh äh
perre mannat wall peljita, ton viertih ai vuorset tait
to waimoi ja orrot visjes, atte tah läh sadnasah.
Son kutte tait hälla, i kalka pettet miaw.

4 Januari.

Joh. 7: 38.

Kutte mo nala jalka, so tjäivest kalleh källät ellema tjatje jätäh. Kutte pättä Jesusa lusa, so sitta Jesus näu karvetet, atte son i kuoros vall etjas kautoi kalla spargelovet, näu atte son ädtjo jaddetet etjas kaitälvasaw, ainat Son sitta ai takkat so kältäje ajaken, vaddet sunji Niles Wuoigenew ja Uide vaddasit, näu atte son kältä nubbe almatji fisa, jaskata, nannosta ja ai teudnaha mädde etjadit, näuko son etš lä ädtjom vekkew Kristusest. Tantiät sitta Herra Jesus takkat so, kutte pättä So lusa, etja almatjen to laga wäjai takkat, näu atte jakkoles almatš matta jaskatet färtahatjaw, kutte lä siddoi sinne; jutte ifka kotte stuorah ja ällo tah läh, te son tauk akka aina Zubmela paktoin eritpässo kait siddoit, ja käsje jabmem aldana, te son matta ai talloi jaskatet näu, atte jabmem i palde. Man tjada? Ellema tjatfin, tat lä evangeliumin. Walla tat i tauk näu vuoino jerbmai, jutte tat sjadda aiwe aktakierdasatjit. Ton tarpahah täsšjo wall kullat, läkkät ja kulatet pakow, ja ton kulah täsšjo wall kielaw, ton vuoinah täsšjo wall bokstawit kirjesne ja to usšjolmah läh waimo sinne. Walla tjakon parga tauk tat pakko näu sabmositt, atte tat waimost täita erit kait, mi lä pärkalest. Tah kuteh pätteh evangeliuma ja Kristusa lusa, si ädtjoh taw famow, atte si matteh takkat näu stuorra pargoit.

5 Januari.

Mat laulo: 2: 16.

Mo wänaſ lä mo ja mon läw So. Näuko irkeälmai etſa märſeſ, näu etſa ai Kristus miaw; ja näu taſſap ai mi, juſ mi wall jakkep ja läp Alde rektes märſe. Juſ mon läw Alde äme ja Son lä mo äme, te mone lä effewe elleſem, rektesfärdogwuot ja kaita, mait Son adna. Tantieta mon läw rektesfärdog ja ſalog, näu atte ſubdo, jabmem, helvet ja pärkal äh matte vahagattet mo. Juſ mon taſſ näuko märſe jättaw: "Mon läw So äme", te Son vierti näuko mo irkeälmai valdet nalaſ kait pahaw, mi vaiveta mo. Te katoſ mo ſubdoſ Alde effewen rektesfärdogwuotai, mo jabmem Alde effewen elleſemi, mo helvet albmai, jutte taſ kuoſtes, ſubdo ja rektesfärdogwuot äh matte aſtetovet, ite alme ja helvet. Wai taſ kalkeh aſtetovet, te vierti nubbe nubbew niellat, wai taggar aſtetem kaſſa ſtaiket. Walla Kristuſa rektesfärdogwuot lä harbmat ſtuorab ko mo ſubdo ja Alde elleſem lä ädnaſ wäjalub ko mo jabmem, jutte Son lä etſ elleſem ja Son lä kait elleſema maddo ja ajaſ. Tantieta kato mo jabmem Alde elleſemi, mo ſubdo Alde rektesfärdogwuotai, mo eritduobmem Alde ſalogwuotai. Käſſe mo ſubdo ja orainawuot läſ eritduobmetovum, te Son vierti härwetet ja karvotet mo etjaſ effewen rektesfärdogwuotain ja kait armoim taſatji, ko mon ſjaddaw ſauron; jutte mon läw Alde märſe.

6 Januari.

Sut. 17: 6.

Lasjete miji jakkow! Up mi perre täiwot, atte mi kalkap ädtjot juoka etjadaw, mi lä puoreb taste, maw mi juo adnep, ainat mi perrep viggat tan mangai, atte mi stuorab ja stuorab visfeswuotain tuobhelep taw puorew peivest peivai. Up mi tarpashe ätset juoka puoreb ko jakkow, walla tan mangai mi perrep viggat, wai mia jakko kalka lasjanet ja nannot. Jutte jakkon lasjanem lä akka tarpas ko tan vuostas algo; walla kait tivna lä Zubmela pargem. Njuores mielte-jakko lä ain sjeppsjes ja kässe karras kättjelemeh pätteh ja jakko tai tjada kättje-loba, te Zubmel vierti nannotet taw; tan paldalen tat i lulu staitet; jutte talloi äffa tat anseta namaw: nannos jakko, ko almats waimosnes jakka kait jerbme wuoste, mait son i tajate ike vuoine, ja aneta etjas kuoros wall pakkoi, tat lä: kässe almats i tiete ike täbdä aktaf etja käinow ko jakkon käinow. Wai jakko kalka sjadat rainasen, te lä tarpas eritkaitetet tjalmi äudäst kait etjadaw Zubmela pafo paldalen. Rutte paja juoka etjadaw paitet etjas tjalmita, so jakko lä utjes arvoft. Jakko aneta etjas wall pakkoi, tat i järgäle tjalmitas taste ike kättja manke etjada nala, i etjas pargoi ike ansetema nala. Kanne waimo i lä näu ritjot nuolatun, tanne jakko i lä ain etja ko täsje.

7 Januari.

Gj. 62: 2.

Ton kallah ädtjot äda namaw. Atte mi kättjotowep kristagafen, i päte taste, atte mi tallap ädnaſaw, ainat taste, atte mi tuostop ja ädtjop taw namaw Kristuseſt; jutte juſ ſämes heita tuostomeſt Kristuseſt, te ſon i lä taſt kristages; näu atte namma kristages päta tuoroſ wall taſte, atte mi tuostop taw äpke parga, ja taſte, atte mi tuostop taw tuoroſ wall Kristuseſt. Sadneſ lä mai, atte mi kallap tallat puorre pargoit, veſketet, äppetet ja vaddet nubbita, valla tantieti mi äp lä äpke kättjotowa kristagafen. Jutte näuſo muttem kättjotowa vielkaten vielkeſwuotaſtis, tjappaten tjappeswuotaſtis ja ſtuorran ſtuorrawuotaſtis, näu ai mi kättjotowep kristagafen Kristuseſt, käw mi adnep mia ſinne ja käſte mi tuostop kaiſ puorit. Kåſje mon te kättjotowaw kristagafen Kristuseſt, te mon iw näu kättjotowa mo pargoiſt, maſte tjuovo, atte i kuttel ſjadda kristagafen pargoiſtis. Tantiet läh tah pettejuh, kuteh näu äppateh pargoi pirra, atte almats tai tjada matta ſjaddat kristagafen. Mon mattaw tai tieti kättjotobet paråſ-orrojen, råſſålejen, pilgrimen j. n. w., walla iw kristagafen. Ja ikka ton luliſh tjägget allafat kaiſ to ja kaiſ etjadi pargoit, te ton ih tauſ ſjadda tai tjada kristagafen. Kristus lä åbbånis etja ja ånab ſo laga ja almatji piejatufaſh. Juſ te mon näu taſaw, atte mon tuostow ſoſte, te mon rekto kättjotowaw kristagafen.

8 Januari.

Matth. 9: 24.

Neida i lä jabmam, ainat jon äda. TASTE mi äppap, kotte mi rekteslakai kalkap adnet mia jabmemaw, näu atte mi äp pala taste näuko ojakoles almatjah, atte tat Kristusa sinne sadnast i lä jabmem, ainat suottes, haufkes ja anekes wuoignastem, man sinne mi näuko wuoignastemlatjo sinne, tjäutetovum kait tan viesjoma luojomest ja waiwift, suddost ja jabmema niädast, kalkap anekes tjälmeraukaltakaw suottesift wuoignastet tasatji, ko tat päddä pättä, kässe Herra aktan kait etjas etseles manaitum kalka pajasräsfot ja kättjot miaw etjas ekewe atwoi. Jutte ko Son kättjo jabmemaw nakkarin, te mi tiettep, atte mi äp kalka pissot tan sinne, ainat wast kätšajet ja viesjot ja atte aike, kässe mi ädep, i matte wuoidnot miji kuffebun, ko atte lulime adtjat ädajam, näu atte mi kalkap skapmatet, atte mi jabmem-päddän palaimet tate suottes ja njalgot nakkarest; ja mi kalkap te aktan tjälmeraukaltakan härlogen takatum rubmahin pajastjuodtjelet gruoptaift ja täsjjanem-wuokest ja wuolget aktan Herrain pajas albmai palwai sinne. Tantiem mi perrep kait tärvoim vaddet Sunji mia fieloit, rubmahit ja häggait näuko mia jakkoles Vänestejai ja Tjäutejai; aktalakai ko mi perrep hugjotaka mia rubmalats nakkari sinne vaddet Sunji mia häggait ja orrot wisšajah, atte mi äp kalka masfet tait, waike tat näu matta wuoidnot, ainat ädtjop tait ruoptot Alde kietast, puorakit warjelovum.

9 Januari.

Joh. 3: 3.

Jus i almats räгатowa ädäsiſt, te ſon i matte wuoidnet Zubmela rikaw. Dat ädäsiſt-räгатem, mi takka miaw Zubmela mannan jälla reſtesfärdogen Zubmela äudän, i ſjadda almatja pargema jälla vette tjada, jutte ſon lä ädtje ike matte wuoidnet Zubmela rikaw, walla ewangeliuma pakko parga taw almatja waimošne, man tjada ſon ädtjo wuoidnet Zubmela märew ſuddo paijel, mi parga ſangartemew, ja Ude armow kaſkälbma Friſtuſa tjada, mi parga waimotäbdä rafew ja jaſtatuſaw. Tan ſtuorra ja allat pargo ſinne i mai wuoino mife ibmalats jälla härloges wuote ulkolbes peleſt, jutte taſa raukatowa tuoroſ pakko. Walla tauk lä Niles Wuigenen ſabmo ja pargo tan ſinne, kutte tſaffeta waimow ſadnes Zubmela palloi, äſkalebmai ja jaſtatuſai armoſt ja reſtes tjuorvotebmai, man tjada Son ädäſta almatjaw, näu atte ſon, käſſe ſon lä tuoſtom pakow waimoi, äita Zubmela märew, ſuddow, jabmemaw, ädtjew ja wäraldaw ja järgäla etjaſ Zubmela käit ja ädtjo uſtow käit puorrai. Taggar lä Niles Wuigenen ellejen taſkeje pargo, ädnaſ ſtuorab ja härlogeb, ko ſariſeai pargo-aileſwuot, mi mai paita almatji tjalmi äudän, walla lä tauk jamaſ äme, mi i etjaidatte etſ waimow ike parga wiſſeſ tärwow Zubmeli, ainat waimo piſjo wuoroſ ädtjelats mielaſne ja wuoteſne.

10 Januari.

Ps. 3: 3.

Mäddeh jätteh mo sielo pirra: sone i lä weffe Submela lunne. Tanne jalko tierda stuoramus niädaw ja lä helwita waiwe sinne. Tanne te lä staitem tarpas ja atte mi äp paja tjajetet etjame, kässe Submel kato mia tjalmist. Tat lä jalkon karrafumus kättjalem; tat kutte staita tan sinne, son kaska staitet kait effewesne. Taw mon jättaw, wai mi kallap äppat nannositt tjuodtjot jalkosne, juok mia sinne lä algetum, akew walidet allaseme kait puorit Submelest, äpte paja rättet miaft taw tärwow, juoko sames almats jälla pärtal jälla suddo jälla ets Submel sitali walidet taw miaft; ja taw mi mattep tate keppasebbut, jus mi ajatallep, atte jalko lä tärwostallem Submela puorrewuotai kait tan vuosfe, mi wuoidno jälla täbdo. Tantiät kait, mi lä taggar, atte mi pattarep ja pallap taste, tat i lä jalkon äme, ainat kättjalem ja waiwetem, jutte Submel i lä wuodotam mia jalkow jälla puorre ämetäbdäw jälla waimon tärwow märe, ainat armo nala, mantiet ai kait Alde jattoh läh haufkeh ja armotafah. Alde nittoh, mait almats ai kaska jakket, läh mai pallemasen, walla kristalats jalko i matte piejat etjas tai nala, jutte tat kaska wuodotet etjas kuoros wall puorre ämi nala.

11 Jannari.

Sat. 2: 26.

Näuko rubme lä jamaš hägga wana, näu lä ai jalko pargoi wana jamaš. Almatjah kaudnoješ, kuteš näu ruwa, ko fi kulleš ewangeliumaw ja preditow jalko pirra, talata liffok tafa ja kättjoh jalkon, mait fi etjah ussjoteš. Walla fi äš ussjote änaš, ko atte jalko lä taggar äme, maw fi wäješ adnet jälä heitet näuko jämes naturalats ja ädnamalats ämew. Tantiät kässe fi etjase waimoisne pättetän rajai, atte fi ussjoteš: "Tat lärro lä rekta ja mon jalkaw, atte näu lä, te fi täiwoh, atte tat lä jalko. Walla kässe fi älveh etjase ja etjadi lunne, atte puorre pargoh äš tjuowo, te fi ussjoteš, atte jalko i lä nuokes, ainat atte tafa vierti pättet stuorab ja allatub äme. Walla rektes jalko i paja taktat etjas mia ussjolmift, ainat lä äbbänis Zubmela pargo mia sinne wana mia pargoitaka. Tantiät tat ai lä šabmokes, pargeje, äljoj ja elleje äme, mi talata ädästä almatjaw ja talwo šo aptša ädä viesšomi ja wuokai, näu atte mattetebme lä, atte tat i akew tafa, mi puorre lä. Jutte näuko muorra etjastis kuodda šjaddoit, akta naturalats ai lä, atte puorre pargoh tjuowoh jalkon nala. Tat kutte i ane taggar jalkow, lä kenes almats, kutte mai matta hällat jalko ja puorre pargoi pirra, walla i tiete, mi jalko ja puorre pargoh läš. Jutte šon lä kábbatji wana.

12 Januari.

Matth. 9: 2.

Bardnam, oro jasses, to suddoh läh tunji andagasluoitetowum. Tah pakoh fisadneh ja vuofeteh miiji, mi Kristusa rika lä, nammatum taggar rika, känne tat haustes jata atew kullo: "to suddoh läh tunji andagasluoitetowum." Jutte etjalakai allus kuttet ussjote allasiz Kristusa rikaw, jus taina tietetova, kotte mi kallap viesjot Jubmela audan; näuko mi appatep, atte tat lä äivemus pargo atte rekteslakai mattet tjuodtjalbattet sjeppjes ämetäbdäit ja tiettet, kotte mia asjeh läh Jubmelina ja kuovina. Tantieta mi perrep atew anetet etjame taita pakoi: "Bardnam, oro jasses, to suddoh läh tunji andagasluoitetowum." Tasse tjuovo, atte Kristusa rika lä taggar, atte tan sinne lä kuoros jastatus ja suddoi andagasluoitem. Jutte tah pakoh: **suddoi andagasluoitem, fisadneh äbbä Kristusa rikaw.** Tan sinne kaudnojeļ suddoh; walla ko tah kaudnojeļ tan sinne, te vierti almats täbdät tait. Walla kasse mon läw äppam täbdät tait, te lä andagasluoitem ja armo talaka jalas. Walla äudälko andagasluoitem päta, lä kaita kuoros vall suddo. Ja tan mon wiertiw täbdät, atte mon tietaw ja täbdästaw, atte kait mo sinne lä eritlappom; tan paldalen suddoi andagasluoitem i matte pissojen sjaddat. Suddoh äh mai wailo miaft, walla tan sinne lä wiffe, atte äp täbdä tait; walla ko mi täbdäp ja täbdästep tait, te mi talaka ädtjop tait andagas.

13 Januari.

Ps. 51: 19.

Tah wäroh, julkoh likkoh Jubmeli, läh furgolats
 wnoigenes ja tjuowketum waimow ton, Jubmelam,
 ih kalka tässhjen adnet. Tanne Dawid vadda Jub-
 meli jassetates namaw, man latats i taiwai kauno
 Tjalogesne, ko son kättjo So Jubmelen, kutte etja
 tjuowketum waimoit, kättja siaw, armolasta sia
 paijel ja fitta vektetet siaw, akka patoin, atte Son
 lä furgolatjai ja tjuowketowumi Jubmel. Salog lä
 tat almatš, kutte waimosnes kuodda taggar käväv
 Jubmelest. Jutte i kuttet matte täbdät Jubmelaw
 Alde jubmelats majesteta ja sabmo finne. Tantieta
 pieja tat tjabbes kävvä Jubmelest mia tjalmi äudai
 Alde armokes ja attjelats situdaw, kotte Son i lä
 taggar Jubmel, kutte kädä, ainat takka ellejen, i
 eritduobme, ainat takka salogen, i vassjote ike pai-
 jellkättja furgolats ja tjuowketum waimoit, ainat etja
 ja varjela tait; atte Son lä ellema, salogvuota, rase,
 awo ja jassatusa Jubmel. Tantieta profeta jasseta
 kait furgolats waimoit taina, atte son jätta, atte i
 kuttet likotaseb värro matte vaddetovet Jubmeli ko
 furgolats waimo, mi ai waive wuolen tuosta jakket,
 atte Jubmel fitta Kristusa tjada wuofetet sunji ar-
 mos. Ja wai mi vaddalime Sunji tav wärov,
 raja Son taiwai taudait, nekew, täröit ja etja
 neures vuorpit, wai mi keppasebbut ja ruvabut
 neures vuorpe ko puorre vuorpe finne kalkaime
 ätset Jubmelaw ja tjuorbotet Alde vekkew.

14 Januari.

Rom. 3: 21.

Walla tall lä Zubmela rektessfärdogvuot lagan wekken paldalen pitotovuun. Rokte mi pättep taggar rektessfärdogvuotai? Äpäs kalka maitet takkat jälla pargat tan äudäst? Äp maitet, taina ko tat rektessfärdogvuot jurr tjuodtjo tan finne, atte äp maitet taka, kula äpfe tiete lagast jälla pargoist, ainat täsjjo vall jakkep ja tiettep, atte Kristus lä vuolgam Ättje lusa ja lä tjätkahemen Älde äkkes kieta nanne, i näuko duobmar, ainat kutte Zubmelest lä takatum miji vijesvuotan, rektessfärdogvuotan, ailesvuotan ja tjäutatallemen ja atte Son tall armo tjada tävjota miaw ja mia finne. Tanne i täbbo ättak subdo ike ämetäbdä vaive. Älmetats rektessfärdogvuotai subdo i käsfel fispäte. Walla jus ämetäbdä vaive-tova, te tat lä märka, atte almatz lä luoitam tav rektessfärdogvuotaw tjalmi äudäst ja atte Kristus lä katom ike vuoino. Jutte känne Kristus sadnast vuoidno, tanne vierti orrot tievas ja älles kerjotallem Herrasne ja ämetäbdä rafe, mi ussjota näu: Jfka mon läw mäddam laga vuoste, te mon iw tauk fita kuottaladdet näu kuffew, ko Kristus viesjo, kutte lä mo ikkalats rektessfärdogvuot ja mo älmetats ellem. Ko mon läw karvotum taggar rektessfärdogvuotai, te mone i lä ättak subdo. Taina ko läw Ädama manna, läw mon mai subdar tan viesjoma äiken ja tan rektessfärdogvuota milte, valla almen kaudno etja rektessfärdogvuot, juffo lä Kristus ja Son i tiete ättak subdoft.

15 Januari.

Gal. 2: 6.

Submel i kättjaste almatja muotow. Näuko fitali Paulus jättet: Son i kättjaste apostela ammata, i kongalats äiveswuota, i kudnesaji ike manke ulfoldes muoto nala. Jutte ton kaunah Tjalogest, kotte Submel lä taivai erittjaskam almatjit, kuteh kuoros vall ulfold läh orrom äivasah ja ailesah ja Submel vuoidno muttin tämatam ila karrafit. Walla tat lä orrom ja lä aive tarpas, atte taggar vuovdnajes efsempelah läh vaddetum ja Submela passoi pajastjaletum. Jutte tat pädvo lä tabranam miiji naturast, atte mi änah kättjastep ja pajetep almatjit ko pakow. Tan vuoste fitta Submel, atte mi kalkap kattet vall pakow ja nannost vuognastet tan sinne; Son fitta, atte mi Petrusa ja Paulusa sinne äp kalka hevetet apostel-vidnow ainat Kristusaw, kutte hälla sia tjada, ja taw pakow, maw si kulateh miiji. Aktalakai läh äivalats, äppatejeh, attje, edne, ised ja emed almatjah, kait mi Submela situda milte kalkap kudnen adnet ja kuldalet, taina ko si läh Ude sjudnjetum äneh. Walla Son i fita, atte mi kalkap piejat tärwow sia nala ja vajalbuttet So. Ja wai Submel tate keppasebbut kalkai tsaggat miaw hevetemest almatjit, te Son paja kaudnot sia sinne mäddoh ja suddoh ja tasa viel stuorah, jukkoh kalkah äppetet miaw reudatusaw taffat almatji ja Submela kassan.

16 Januari.

Gal. 2: 16.

Mi tietep, atte i aktat almats sjadda rektes-
 färdogen laga pargoist, ainat tuoros jalkoist Jeesus
 Kristusa nala. Tat pakko "laga pargoh" märte
 tanne ädnataw. Tav mon jättaw sia tieti, kuteh
 pästo tjelgestemi tjada, mait si äh etjahke tajate,
 mälsoteh Paulusa patoit ja äbbä alde lärow rektes-
 färdogwuota pirra. Tajate tantiet laga pargoit
 aive aktatierdakit näu, atte ton piejah laga pargoit
 armo wuoste. Käik, mi i lä armo, lä laga. Zan-
 tieti ikka ton takalih laga pargoit tan buds milte:
 Tou kallah etjet Herra Zubmelat äbbä waimostat,
 te ton ih tauk sjadda restesfärdogen Zubmela äudän,
 taina ko i aktat ädtje sjadda rektesfärdogen laga
 pargoist. Kässe Paulus jätta: "lagast" jälla "laga
 pargoist" i aktat almats sjadda rektesfärdogen, te
 son hälla äbbä laga pirra ja pieja näute jalkon
 rektesfärdogwuotaw äbbä tan rektesfärdogwuota wuo-
 ste, juok pättä lagast juoko almatja etjas sabmo
 tjada jälla Zubmela armoist. Taggar rektesfärdog-
 wuota tieti, jätta son, almats i sjadda rektesfärdo-
 gen Zubmela äudän. Zubmel läätatalla jalkoi rektes-
 färdogwuotaw anseteme wana Kristusa tieti. Walla
 ikka näu lä, te lä tauk laga, näuko ailes Paulus
 tjärgeta, ailes, rektesfärdog ja puorre. Walla i
 kuttel sjadda rektesfärdogen tan tjada Zubmela
 äudän.

17 Januari.

Jerem. 3: 13.

Suoros wall täbdä mäddot! Säjes almatjah vasjjoteh taw viesjomaw ja fitalin mielaft orrot nubbe viesfomesne, jutte si äh päte tan rajai, atte si matteh jättet: "Mon läm vana suddotafa." Jus si pätteh tan rajai, te tat lä pärkalest. J attaf ailes jätte: mone äh lä suddoh, ainat kaitah tiwna täbdästeh taw ja tat lä siji harbmat paktjes, atte si vaiwetoveh tate pahaz ädtjest; tantiet si luojoh ja tjuorvoh ja räkkäleh tjäutatallema mangai. Walla jurr tan sinne, atte si täbdeh ja täbdästeh suddose, laudno Kristusa rika näute; atte suddosne i lä attaf suddo, tat lä: waiko si täbdeh ja täbdästeh suddow, te lä tauk armo kiäurab ja Submel jätta: "Mon fitaw andagasluoitet tunji taw etjam etfeles Bardne tieti." Walla tah nubbeh, kuteh äh täbdä suddov ja fitteh radnastallet pargoitum, äh luojoh suddo paijel ja adneh etjase rainasen, si äh lä Kristusa ämeh, ainat pärkala ämeh. Jutte muodew ja waimo waiwew vierti almatz täbdät suddost. Wuosete munji tantiet sämes ailes almatjaw, kutte i vaiwetova jabmema palost; ton ih kalta laudnat äutawte; si kaitah vellkoteh ja suorganeh tan äudäst. Te lä kristages suddo sinne, suddo vuolen ja suddo paijel ja mangemusta kalta son paijelbidnet taw. Jutte son lä Kristusa rika sinne, kutte i äde ike wuog-naste, ainat valda nalaz äbbä helvitaw, jabmemaw, pärkalaw, suddow ja kail waiwit ja tantes tieti kalta staitet kail etfevesne. Jutte taggar atait Submel paja patset, wai jatto kalta wuosetet ja har-jetet etjas.

18 Januari.

Hesek. 36: 22.

Iw mon taw tafa tia tieti, ti Israela katest, ainat etjam ailes nama tieti, maw ti lepit wane-
 kudnetam. Tat lä karras attjan-raide mia anseteme
 vuoste, wai mi äp kalka rampet etjame, atte läp
 etjah kajom etjame suddost ja atte Herra mia an-
 seteme tieti lä wuofetam miji puorrewuotas ja pajam
 kulatet miji ewangeliumav. Kait mia rampo lä
 tanne tjuoldetum, walla ton, Herra, sitta profeta
 jättet, läh läppetam, atte ton sitah taffat miji armo-
 keswuotaw mädde tusan jake, äudälto mon lejitw
 räгатum. Jutte kässe Son aikoijäätet miaw,
 kuttess lei talloijäätälam So tan pirra? Taw
 tjärgeta profeta ja näute lä ai Jubmela puorre-
 wuot rekteslakai sjaddam täbbosen, wai färt njalme
 kalka tapatovet ja "tat kutte sitta rampet etjas, kalka
 rampet etjas taste, atte son tietta ja täbdä mo, jätta
 Herra." Jutte atte ton, sitta Son jättet, läh mo
 rikasne ja anah mo armow, taw ton ih matte läkä-
 tallat allasat. Mon läw läppetam taw tunji, mon
 läw ai aikom ällatet taw, wai ton ih kalka läkä-
 tallat taw allasat ainat munji atto. Jtus te färt
 njalme vierti tapatovet? Jutte atte Son lä armo-
 kes ja arjokes, tat i päte mia ansetemest, mi äp lä
 ansetam taw allaseme mia pargoi tjada, ainat tat
 pättä Ude tjelga armost, puorrewuotast ja armo-
 keswuotast.

19 Januari.

Mark. 9: 7.

Tat lä mo kieres Bardne; kuldalet So! Tasa lä jakko tarpas. Tantieta pizsoh ai tah diwras pakoh aibe tjätkosah jerbmai, jutte tat lä algo rajest sjeudnjetovum, taina ko tat paradisa sinne sitai orrot Zubmel ja valdi allasis taw kudnew, maw Zubmel tanne läätatalla etjas kieres Bardnai akto; ja näute jerbme takka ai udne; tat vuostalasta taw pakow ja tat pakko lä jerbme wuoste. Jutte kässe Zubmel tanne kättjo Kristusaw etjas Bardnen, te Son taina tässjen takka kait, mi sitta takkat etjas Zubmelen. Kuteh te läh tah, juttokh takkeh etjase Zubmelen? Pärtal ja tah almatjah, kuteh etseh etjase ähte lakete Zubmelest, ainat wiggeh etjah orrot näuko Zubmel. Maites te Zubmel kalta jättet siji? Wisstast Son i jätte siji, näuko Son tanne jätta Kristusa pirra: "Tat lä mo kieres Bardne, käsa mon likow, taina ko Son i liko allasis, valla ti lepit skalkah, käita mon iw matte likkot, taina ko ti pajetepit etjate Zubmelen, waito ti lepit almatjah ja mon iw kauna maitet Zubmelest tia sinne." Taggar pakoh wuoleteh äbbä väraldaw, walbeh kudnew kait almatjist ja waddeh taw Kristusi ja tat sjabda mihi puorren, jus mi tuostop taw pakow; walla mihi eritduobmon, jus mi paijekkättjap taw. Jutte Kristusa paldalen i kauno aktat Zubmela likom, i aktat "kieres Bardne", ainat kuoros märre ja Zubmela kudne suolakah.

20 Januari.

1 Tim. 1: 5.

Niwešisadnetus budast lä kiereswuot rainas waimost. Tat kättjotova rittet kiereswuotan, juot i walje äutaw ja nubbew, ainat etsmuoitolesest jäfsä kaitaiti. Tat lä tan vuosste falskes kiereswuot, jus mon läw puorre wänat juina, kutte matta teudnahet ja wekketet mo ja adna mo kudnen, walla paijelkättjaw so, kutte i tjuodtjo mo pelen. Jutte tat i mana rainas waimost ike tjakete kaitait aktalakai, ainat ätsa wall etjas puorew. Jus ton kudnetah ja rampah taggar almatjaw, te son tjaibma, walla jus ton wuofetah sunji owänakes muotow jälla jättah sunji pakow, mäsä son i liko, te son määratowa ja kiereswuot nätkä. Walla rainas waimo lä taggar, atte tat teudnaha ja udno kait puorit juoffehatjai, taina ko Zubmel i tjuolbe äutawke, ainat fitta, atte mon kallaw etset kuويمam, läkes wänat jälla wasjjolats, läjes jälla pahäs almatš. Jutte jus son lä paha ja takka munji wahagaw, te son tauk lä mo kuوime. Sadnes lä mai, atte tat läje lä änan etfemas ja atte ton natura milte mielašt anetah etjat taggari ja tan vuosste kätteh etjat ja palah pahäs almatjist; walla tat lä tauk ain ädtje ja warra ike rektes kiereswuot. Jutte kristages i kalka etset peršona tieti, näuko väräld takka, ainat jättet näute: Mon iw etše tantieti, atte ton läh läje jälla paha; mo kiereswuot adna wuodos palo siune, mi äppata mo etset kuويمam näuko etjam,

21 Januari.

Matth. 4: 17.

Taffet puoretemew! Ko Herra Jezus jätta kait etjas ämita: Taffet puoretemew, te Son fitta, wai äbbä fia wiesfom kalka orrot alo-orroje puorettem. Jutte subdo pišso mia ädtje sinne näu kufew, ko mi wiesfop ja tarro Wuoigenen wuofte, kutte wuofstalasta ädtjew. Taste tat pättä, atte mangel ko almatš lä rektesfärdogen fjaddam, te son i taka etjadaw ko puoretemew jälla aiko puoretet etjas subdo wuofte. Jutte tat i matte etjalakai orrot ko atte subdo, mi lä pitotowum laga tjada ja Kristusest andagasluoitetum, ai taste mangel ja ašew kalka eritpašatowet, näušo Israela manah, mangel ko ši lejin fišwalbam Kanaana landaw, kättjotovin erittkaitetet landa tälluts wiesatejit. Ja näušo i lam pinnabut waiwelats erittkaitetet tait ko wuofstatjin fišwaldbet landaw, näute i lä keppeb atte alo-orroje puoreteme tjada ulkošrainetet pašje subdoit ko alget wašjotet tait. Taste tat pättä, atte ailes almatjah, kāsje Jubmel laga tjada pašata fiaw, taivai läh waimošt huinošah ja luojoš subdoitiše paijel, ifka ši mai wiesfoš armošne, taina ko subdoš läh ši an-dagasluoitetowum ja ši tantieti perrilin kerjotallet Herrasne. Ja waišo ši muttin äš täbdä etjase lunne sierra subdoit, te ši tauk kuideh ja räffäleš armo mangai, näušo mi matteš wuoidnet Dawida pšalmaišt.

22 Januari.

Pj. 86: 11.

Muete mo waimow tan aktai, wai mon pa-
 law to namaw. Maggar aiken lä tat munji, juš
 wiel kaiš almatjah lulin mo wänakah, käbdoteh ja
 wajalbutteh mo subdoit, juš Submel tauš muita ja
 läätatalla tait? Ja maggar wahagen lä tat munji,
 waišo kaiš šjudnjetum ämeš lulin läätatallet munji
 subdoit ja Submel tauš andagaskluoita munji tait
 ja luovas šardno mo taiste. Tat kutte i lašete Sub-
 mela duobmost, šon lä palotaf; tat kutte lä palo-
 taf, šon i tjuorwote Herraw; tat kutte i tjuorwote,
 šon i šauna armow. Šantieti wierti rektof almatja
 lunne alo šaudnot pallo Submela duobmost tan
 wuoras almatja tieti, kutte wuostalašta Submelaw
 ja aktan taina paloin ai šarvostallem armoi armo-
 šezwuota tieti, juoš kättja taw palow tan ädä al-
 matja tieti, kutte wuostalašta wuoras almatjaw ja
 näute lašasta Submela duobmoin. Näute šaudnoješ
 pallo ja šäiwo akta ja šämma waimo šinne. Näušo
 Submela duobmo parga palow, näu pallo nagge
 tjuorwotešmai ja tjuorwotem šaudna armow. Näu
 šuffew šo wuoras almatš viesšo, te pallo, tat lä
 ädtje šruoššenauletem ja šametem, i ädtjo laitet jälla
 Submela duobmo wajalduttetovet. Juš almatš
 viesšo palotafa, iše šäbdä Submela duobmow, te
 šone i lä rekteszmielaš waimo Submela ädän.

23 Januari.

Ps. 130: 5.

Mon wuordaw Herra mangai, mo siello wuorda
 ja mon tárwoftalaw Ulde paffoi. Rudebut lä
 Dawid tan psalma finne hällam tan palo pirra
 jälla wuoras almatja jametema pirra, maw mi vier-
 tep täbbät mia finne. Tall hälla son tan täiwo
 pirra, ädä almatja ellema pirra, mi ai kaudno mia
 finne. Käit psalmah ja äbbä ailes Tjalog äppateh
 miaw tai kuotte pekki pirra. Jutte Zubmel lä näu
 ibmalats etjas manai finne, atte Son takka siaw
 falogen reidoi tjada, mah tárroh ja ritaleh kaska-
 nisa; jutte täiwo ja kuottastallem wuostalasteh kuoin
 kuomes. Walla kuottastallema palen mi perrep
 täiwot; jutte pallo i lä etja ko algo kuottastallemi
 ja täiwo lä algo falogvuotai. Tah kuotte täref
 pekkeh wiertehe kaudnot mia finne, taina ko kuotte
 harbmat täref almatja kaudnojehe mia finne, wuo-
 ras ja ädä almats. Wuoras almats wierti pallat,
 kuottastallet ja hättänet; ädä almats wierti täiwot,
 staitet ja äudanet ja tah kabbatjah kaudnojehe akka
 ja sämma almatja finne ja akka ja sämma Zubmela
 pargo finne. Näuko käwwätaffeje tan tjada takka
 käwäw tjabban, atte son eritwalda ja wärra käit,
 mi i kullo käwwäi; näu sjabda ja äudana ai tan
 palo tieti, mi tjuolla ja jameta wuoras almatjaw,
 täiwo, mi takka ädä almatjaw.

24 Januari.

Eſef. 2: 8—9.

Jutte armost ti lepit t̄äutetovum jaffon t̄jada ja tat i lä tia etjate pargo; Zubmela vaddaltat lä tat; i pargoist, abma kuttel kalla rampet etjas. Tantiet lä son kristages, käsa Zubmel Kristusa tieti i läkätala suddow; walla i son, kutte i ane ike täbdä attat suddow. Tat äppatus vadda ämetäbdäi stuorra jastatusaw karras kättjelemi sinne ja tat lä tantiet, so mi näu taivai ja näu viesšjalit tittotep, atte suddoh andagašluoitetoveh ja rektesfärdogwuot lätotova Kristusa tieti ja atte kristages kättjeleme palen i äbbä tarpähe lafetet lagaſt ja suddoſt. Jus son lä kristages, te son lä paijetum suddo ja laga paijel, jutte son kuodda laga Herraw, Kristusaw, waimošnes ja pirraſatma So näuko suomēs diwras kiergew. Kässe te laga kuodda so nala ja suddo palda so, te son kättja Kristusa nala ja jus son lä jaffoin pirraſatmam So, te son adna etjas lunne So, kutte lä paijelvidnim lagaw, suddow, jabmemaw ja pärkalaw ja tärjo ſia paijel näu, atte ſi äh matte vahagattet so. Jutte näuko akka suddo patti erit-duobmo lä pättam kaitai paijel, näu pättä ai aktan ällaſt taſtema patti rektesfärdogwuot kaitai almatji paijel viesšoma rektesfärdog-taſtemi.

25 Januari.

Matth. 7: 2.

Maina mätin ti mettepetit, kaska tiji mette-
 tovet. Tat lä äutos predikom, masto vuoidno, atte
 Zubmel masfat vadda stuorab arvov teudnastebmai
 mia kuomalmatji vuoste, ko teudnastebmai etjas
 vuoste. Jutte etjas kautoi ja mi Sunji kullo, te
 Son luoita andagas kait sūddoit ike sita haddotet,
 mait mi läp takkam So vuoste. Walla tan sajai,
 jus mi pahast tämatep mia kuoime vuoste, te Son
 ai sitta ritalet miaikum ike andagasluoite maitet.
 Tantiket päta tat "mettem" jakkon mangel ike
 jakkon äudäl. Jutte äudälko ton pättih jakkoi, te
 Zubmel i tämatam tuina anseteme ainat armo
 milte. Son pajai to pättet pafos lusa ja andagas-
 luoiti tunji to sūddoit. Walla te viertih ton ai
 mettet nubbita sämmalatai. Walla jus ton ih taw
 tata, te kaska sūddat tunji näuko ton takah etja-
 dita. Jus ton läh sita vuoste oarmokes, te mon ai
 läw oarmokes to vuoste. Jus ton duobmeh siaw,
 te mon ai kallaw duobmet to. Jus ton valdah
 siast ihte vaddo maitet, te mon ai kallaw valdet
 toste ike kaska vaddet tunji maitet. Te vierti
 mettem tjuovot jakkon mangel, näu atte mia kieres
 Herra Zubmel pieja näu stuorra arvov pargoi
 nala kuoime kautoi, atte Son sitta ruoptot valdet
 tait puorit, mait Son äudäl lä vuosetam miji, jus
 äp ai mi sita puorit takkat kuomame vuoste. Jutte
 taina mi vuosetep nuokes, atte äp ane sadnes jak-
 kow, ainat läp salsstes kristagasah.

26 Januari.

Kol. 1: 9.

Mi räffålep tia åndåst, wai lulite tievot Alde situda täbdåmest. Tat lä åivemus räffålvåz, jutte känne almats lä pättam tan rajai, te sone i lä åttat niåda. Walla tarpas lä, atte almats i kuoros peljitum tajate taggar täbdåmaw, ainat atte son tievo taste ja ålew åudana tan sinne. Ti lepit puorakit algam ja lepit nuorra ja warres sjaddoh; walla tat i lä taina takatum, atte ton puorakit algah jälla atte ti åtta palen lepit ållasitt åppam sakaw, ainat tat lä taggar täbdåm, man sinne mi, nåu kullerw to viesfop, tarpahep harjetet etjame, wai kalkaime ållasebbut taw tajatet. Jutte täbdåt Jubmela situdaw, tat i lä, atte almats wall täbdå So, atte Son lä sjudnetam almew ja ådnaw ja waddam miiji tait låtte budait, jutte taina to åp anete tait, te åp lä taikum vektetovum. Walla känne almats tietta taggarit, tanne vierti nubbe täbdåm tjuovot mangel, jus almats kalka tjåutetovet; man pirra Kristus hålla Johanneså 6 kapitelen: "Tat lä Jubmela situd, atte sära kuttet, juffto vuoidna Bardnew ja jalka So nala, son kalka adnet effeven ellemaw." Tat lä stuorra, åives ja kuorketet täbdåm, wai suddo sinne rågatum almats mattali orrot wissez, atte Jubmel stuorra armokeswuotast lä målsotekeslåfai aikom ja sitta, wai juokkehats kalka jaffet, atte Son i sita låfåtallet suddoit, ainat andagasluoitet ja orrot miiji armokes etjas kieres Bardne tieti. Taggar täbdåmi almats i päte lep-
pesslåfai.

27 Januari.

Matth. 4: 22.

Talla heitika foi vadnajan ja attjessa ja tjuovoika So. Tekus almats katta kuodet kaunit, taverit, nishunaw ja manait? J ludnoſ, ainat nau: Ton kalkah waimoina kuodet katev, talov, nishunaw ja manait, vaiko ton patsah fia lunne, atſah piebmow aktan ſiaikun ja teudnahah ſiaw, nauko Zubmel lä kättjom, valla heitah tivna kaitait, käſſe niäda nau rauka, nau atte ton Zubmela tieti käſſe ikkenis pajah tait mannat. Jus tone lä taggar miella, te ton läh paijelvaddam kaitait, jus vall vaimo i vaſt ſjadda fangan, ainat piſſo rainaſen haneſwuotaſt ja tabranemest, tärvoſtallemeſt ja äſtelbemeſt tai kautoi. Ja nau matta tat, kutte adna taverit, paijelvaddet tait, vaiko ſon i erittjaſſe tait; valla jus ſon vierti kuodet tait, te kuodus tait Zubmela nammai; i tantieti, atte ſon mieläſt ſitta orrot wana niſſuna, manai ja kauni, ainat ädnaſ puorebut adna tait aimon nau kuffew ko Zubmel taw paja ja teudnaha So taina. Taſte lä tarpas, atte almats katte waimoſ, atte tat i pieja ila ſtuorra arvov tan nala, jus ſon adna ädnaſaw jälla pinnaw, juoita jälla i maitteſ ja atte kait ämeſ, mah almatjen läh, alo läh ſunji utſeſ arvoſt, nauko ſon i anali maitteſ ja atte ſon alo lä reida lappet tait ja näute aſew adna waimoſ aktetovum almerikain.

28 Januari.

Lut. 1: 49.

Tat Fabmolats lä taffam muina stuorra ämit. Tai paboikum Maria valda kait famow ja wäjow kait fjudnjetum ämist ja vadda tait Zubmeli akto. O, tat lä stuorra jaloswuot ja fabmokes widnem, mi tuosta altan paboin taffat kaitait fabmotasit fabmotebmen, kaitait visasit piädaken, kaitait rampetovumit flapmon ja tan sajai vadda Zubmeli akto kait famow, stuorpargoit, vieswuotaw ja rampow. Jutte pakko Fabmolats märke taw: Tat i lä attak, kutte taffa maitet, ainat Zubmel akto parga kait kaitisne ja kaitai fjudnjetum ämi pargoh läh Zubmela pargoh; näuko mi täbdästep: "Mon jaffaw Zubmelen Attjen, Kaitveksasen nala." Kaitvekses Son lä näu, atte kaitai sinne, kaitai tjada ja kaitai paijel i parga etja ko Ulde fabmo akto. Tat lä aive allat artitel ja fisadna ädnakaw etjas sinne, tjuowka äbbänis kait stuorrastallemaw, ridhatwuotaw, rampow, falskes tärvoftallemaw ja pajeta tuoros wall Zubmelaw, ja almota siwaw, mantietti Zubmel akto perre pajetovet, nammatum tan tieti, atte Son taffa kaita. Tat lä keppat sardnotum, valla lässat jaffet ja fjättetet viesfomi. Jutte tah, kuteh harjetehtaw viesfomesne, läh aive rafelats, lädtjes ja attkierdasats almatjah, kuteh äh läätala allasija maitet; jutte si tietteh puorakit, atte tat i lä sia pargoh, ainat Zubmela pargoh.

29 Januari.

Rom. 14: 4.

Ruttes läh ton, jukko duobmeh nubbe swainajaw? Ton viertih äppat, atte Kristus lä ibmalats etjas ailefi sinne. Tantieta kätte etjat, atte ton ih duobme kutterofe, jus ton ih pikositt vuoine ja kula, atte son hälla ja jalka evangeliuma vuoste. Jutte jus kuttet hälla ja parga tan vuoste, te ton ädtjoh duobmet so, atte son lä tjuoldetum Kristusest ja pärkala vuolen; walla rätkäle so äudäst ja wakote so, vai ton lulih järgälet so. Walla ko ton tan vuoste kaunah taggaraw, kutte rampa evangeliumaw ja adna taw kudnen, te sjättate etjat Paulusa pafoi milte: "Ruttes läh ton, jukko duobmeh nubbe swainajaw? Etjas herran äudän son tjuodtjo jälla kattja. Walla son matta kalle staitet; jutte Jubmel lä sabmokes so tsäptjotet." Näu ai: Dat kutte täivo etjas tjuodtjot, kattes, vai i kattja. Jutte Kristus sitta ätta palen orrot kähbatjat tjäkos ja pikos etjas ailefi sinne, kähbatjat pajat kaudnat ike kaudnat etjas. Tantieta Son paja Wuoigenen sjaddoi kassan, masti mi kallap täbdät So Alde jakkolatjai sinne, kaudnot muttem vanešwuotait, mai tjada Son tjelka etjas, wai falskes ja stuores duobmarah kalkeh määratovet So nala.

30 Januari.

Pf. 38: 22.

Me paijelvadde mo, Herra Zubmelam, ale oro kullen muste! Mon läw atto, paijelvaddetum ja paijeltättjetum kaitaist; pajaswalde mo ton, Herram, aleke paijelvadde mo! Näute David tanne luoja. Walla Zubmela tape lä, atte Son takka juoita tässjest; tantiet tat kutte ain i lä tässje, foste Zubmel i matte takkat maitte. Walla almatjah takkeh juoita, walla tat lä aibe tässjes ämeh. Zubmel tan wuoste i pajaswalde etjadit ko tait paijelvaddetovumit ike taka varrasen etjadit ko skippasit, ike Son taka etjadit wuoidnejen ko tjalmetebmit, ike etjadit kullejen ko peljetebmit, ike etjadit viessojen ko jabmekit, ike etjadit läjen ko subdarit ike etjadit wisasen ko piädahtit, änekeslakai: Son i armo laste etjadi ko waivasi paijel, ike vadde armos etjadita ko taita, kuteh läh armo wana. Tantiet i aktat stuores, etsailles, wises jälla rektesjärdog matte sjadad Zubmela kieta tuojen ike aktat Zubmela pargo alletovet so sinne, ainat son pisso etjas pargo sinne ja takka etjastis falskes ja welkotattetum ailesaw, tat lä härvastallejew.

31 Januari.

Ps. 51: 7.

Räts, mon läw suddosne rägatum ja suddosne lä ednam mo wuolgatam. Näu tuotta lä tat, jaula David, atte mon läw to äudån, Submelam, suddar, atte mo wuoke, mo maddo lä suddo, näu atte mon läw rägatum tan sinne. Kottez te mo usjholmah, pakoh ja pargoh ja äbbå mo viesom mattalin orrot etja ko suddo. Kottez mon mattalin orrot suddotaka, kásse mon läw rägatum suddosne ja suddo lä mo nale ja tjärda? Räts, mon läw suddosne rägatum ja suddosne lä ednam mo wuolgatam. Mon läw pahas muorra, märe ja suddo manna. Näu kuffew ko tat tjärda ja wuoke pisoh mia sinne, näu kuffew mi läp suddarah ja viertep jättet: Undagas luoite miiji mia suddoit tafatji ko mia rubme jabma ja häkkåna. Jutte Udam vierti jabmet ja mäsket, äudålto Kristus matta järån pajastjuodtjelet mia sinne. Tat Ude pajastjuodtjelem mia sinne alga puoretamina ja alletova jabmemezne. Tafte lä jabmem warrafen tafteje reido kait taita, kuteh jatteh Kristuså nala, jutte son i tafa etjadaw ko atte son nieita ja täsfjeta kaita, mi lä rägatum Udamest, wai Kristus mangemusta kálta sjaddat atto ja aina mia sinne.

1 Februari.

Sat. 4: 7.

Sjuodtjot pärfala wuoste, te son pattara tiast. Mon läw taiwai ets aitsam, kotte pärfal lä fittam heretet mo räffälemest tai pakoi tjada: Mannes ton aikoh räffälet? Jhus ton tiete, ká ton läh ja ká Zubmel lä? Laut mon läw talle Zubmela armost pättam tan rajai, atte mon iw pattare jatana äudäst, ko son tárro mo wuoste, walla Miles Wuoiainen veikin vuojaw mon taiwai so ruoptot alde etjas sverbina ja jaulaw: "Ton sitah palbet mo räffälemest, taina ko mon läw suddar; walla mon vuoinaw, atte tat aina siwowa, mi kálka nagget mo räffälebmai, lä, atte mon läw stuorra suddar, kutte sadnast tarpahaw Zubmela armow ja armoteswuotaw." Näute ai mi viertep támatet etja kättjelemi sinne, kásse mi kättjelovep sketeswuotai, márrai, haddoi j. n. w. Kásse almats talloi fitta räffälet, te taiwai pajaneh taggar ussjolmah so waimosne: "Káts, ton läh tiawas pahas ustoist, tantiet ton ih matte ihke ädtjo räffälet." Walla taggar ussjolmi wuoste son vierti tárrot ja káikái äudál son i ädtjo mangotet räffälemew ike wuordet tasatji, ko kättjelem kato; ainat talla, ko ton tábdäh kättjelemew káif kiäurasumusen ja ton läh káif sabmotesumys räffälebmai, te wadse etjat kammari ja räffäle äljofitt Uttje mia jälla mait ton sitah, te ton visjast kálkah aitsat ja tábdät, atte kättjelem nákká ja satan pattara.

2 Februari.

1 Mos. 37: 28.

Käse midianitalats äsesälbmah taggo was-
 sin, te Josefah vieljah kiesiin so pajas gruoptast
 ja wuobdin so. Waiho mian i luli attat etja
 historia äbbä ailes tjalogesne, ko tat, te mi tauk
 taste lulime äppat, kotte Jubmel tärjo wäraldaw,
 atte Son taw takka näu ibmalatslakai, atte kätte
 tat wuoidno, atte pärtal ja jabmem adneh orrom-
 fajew, tanne Son lä lakkamusen. Josef ussjoti mai,
 atte son lei paijelvaddetovum Jubmelest, walla Herra
 tjuowo so etjas tjalmin, paja so mai wuobdetovet ja
 täwotovet abinas ädnami, kätte son kullkes aikew
 vierti kiedat kailakafats waiwit ja muodit, näuko
 Herra i luli orrom so lakka: walla ko aite pättä,
 te Son pieja so allamus kudnai ja wadda äbbä
 landaw alde kiettai. Tasa son päti tan tjada, atte
 son jakkositt ja kiedesitt wuordi Herraw. Aktala-
 kai Son ai takali miaikum, jus mi mattalime stai-
 ket jakkosne. Jutte mian i lä tall etja Jubmel ko
 tat, kutte talloi tärjoi; mian lä jämma kailwefes
 Uttje ja jämma pakko, atte Son i sita paijelvaddet
 miaw. Walla mi kalkap tiattet, atte käw Son sitta
 kudnetet, taw Son wuostak puokta skapmoi, käw
 Son sitta änamust avotet, taw Son wuostak teuta
 furgoin ja waimo-kiedemin, ja näu Son tämata
 ainasitt etjas ulkoswaljetowumikum. Mate tjegna-
 lebbui Son wuoleta siaw ja takka siaw täsjjen, tate
 änan takka Son pajetet siaw.

3 Februari.

Filipp. 4: 5.

Lia läjeswuot sjaddes kait almatjita täbdosen, tat lä, oro akew awon Zubmela äudän, valla almatji äudän oro läje ja sjättete viesšomat nän, atte ton takah ja kierdah, mait iffenis ton viertih kierdat, vane atte ton paijelmanah Zubmela budait, vai ton kalkah liffot kait almatjita. S täsjjo vall nän, atte ton ih wahagatte äutäwke almatjaw, ainat ai anah puorren ja järgalah puoremusai kaita, mait nubbeh takkeh, atte färtahats kalka pikosift vuoidnet, atte ton läh taggar, kutte anah kait ämit ättalakatjen, nän atte ton pajah liffot allasat, juoko ton vidneh jälla lappah, ihke ane maitet nän kierasen, atte ton tan tieti algah tärrot ja ritatet säbmasin. Oro pända päндаitum, häjo häjoitum, oro awon taikum, kuteh läh awon, tjero taikum, kuteh tjerroh. Ja ätta päwoin, oro färtahatjai kait, vai färtahats vierti täbdästet, atte ton ih märatatte äutäwke, ainat atte ton jebdah, säjätah ja sjättetah etjat kaitai milte ja tämatah nubbe wuoste näuko nubbe wuoste, ihke tafa etjat rektotajen etjadita, man milte si kalkeh säjätet, sjättetet ja jebdet etjase. Tat lä tall tat rektes läjeswuot, mi sjätteta etjas nubbi famo ja matto milte, ike heite puorren adnemest ja kierdemest mait iffenis kuoime auken ja likoteswuotan, waiho son tan tjada luli lappet kaunit, kudnew ja ets häggaw.

4 Februari.

Rom. 15: 1.

Mi, jukkoh väjow adney, perrep kierdat tai
 sjeepjeswuotait, kuteh rassjeh läh, äpke allaseme
 liffot. Taste mi äppap, kotte mi kalkap vandartet
 kierešwuota sinne ja duobmet kuottelafats almatji
 kaskan; tai vesjjesi ja kiäurasi, sautsai ja sautsai
 kaskan. Jus muttem stalpe lä kaskam sautsaw
 massat larkas ja ton luhih määratobet tan nala
 tantieti, atte tat lä haretum ja fitalih nagget taw
 tjuovot nubbe varres sautsait kuotomesne ja saut-
 safatai ihke fitali maitet taffat tan varreswuota au-
 dai, kutes te i lulu jättet, atte ton läh ävest?
 Näute i Herra Jesus tämate ike Ude evangelium.
 Son i heite to näu ruva, vaiho ton ih talla matte
 tajatet taw ja kiäurot, ainat Son vuoidna, kotte
 ton läh haretum ja vesjjes ja pajasvalda to njuore-
 siff, äppata tunji rektes sadnasaw ja frijawuotaw
 kaillafats almatji piejatufaišt, ja Son kierda to
 waiho ton ih talla heite tait, Son vadda tunji
 aikew taja, wai ton kalkah äppat. Son paja to
 taffat näuho ton mattah ja läh harjanam tafatji
 ho ton sjadah varrasen ja tajatah äbbä ja tiemas
 sadnasaw. Näu ai mi kalkap taffat kuoime kuoi-
 mame vuoste.

5 Februari.

Rom. 15: 4.

Kierdeswuota ja Tjaloga jaskatusa tjada mi adnep täiwow. Tanne Paulus ätteta "kierdeswuotaw" ja "Tjaloga jaskatusaw". Niles Tjalog i luovas sardno niädast, kierdemest ja jabmemest; ihi, tan fajai tat tieteta ailes kruosjew. Tantiet kierdeswuot lä tarpas. Walla kierdema wuolen tat jaskata ja kiäurota, wai kierdeswuot i kalta näkkät, ainat staitet ja paijelvidnet. Kässe te siello kulla jasketakes pakow Zubmela pirra, atte Son lä laffa ja warjela so, te son sjabda awon, jaloken ja kishjoken kierdatjit. Kässe tat viesjom i lä etja ko vuoras Abdama jemetem, kutte vierti häkkänet, te kierdeswuot lä tasa tarpas. Ja taina ko almats i kula ekkewen ellemaw, te lä tarpas, atte kaudno juoita, maste son kierdeswuotain aneta etjas kitta, täppe taw ellemaw ja pisso tan sinne. Taggar reido lä Herran pakko, mafa almats aneta etjas, pisso tan sinne ja vuolga tan sinne tate viesjomest ekkewen ellemi näuko nannos wadnasesne. Tantiet alde täiwo i päte skapmoi. Tat lä Tjaloga rettes anetem, ko tat ädtjo jaskattet miaw kierdemesne, niädasne ja jabmemesne. Tasse tjuowo, atte tat kutte i tiete kierdemest jälla niädast, son i lä kullam Tjaloga jaskatusaw. Jutte tan jaskatusaw almats i tajate pako ainat mättje tjada.

6 Februari.

1 Mos. 3: 17.

Surgoin ton kakkah piebmat etjat nâu kuffew ko ton viesoh. Taitte pakoiſt ton kakkah arvetet: Kanne ton kaunah kalatskuoimit ja niſfunen i lâ vaiwe manaiſt ja teudo lâ luowas ſurgoiſt, tanne tat i lâ puoraſ. Udnama nanne mi äp kalka niſtet puorre peiuit; niäda ja waiwe kakkah pättet; etjalakai tat i lâ rekta Zubmela äudant. Walla juſ ton niſteh puorre peiuit, te ton läh luowas tate pakoiſt ja tat i lâ tunji puoraſ. Walla väräld lâ nâu jalla, atte tat ſitta viesjot taggar kalatswuota ſinne, man ſinne i ättä waiwe kalka kaudnot, ainat kuoros wall vuorpe; Zubmel kiſ ſitta etjalakai. Tantiſt ton kakkah ſjättet etjat tan pako milte jälla ai wuolget helviti. Ton ih matte takkat puorebut ko Zubmel lâ takkam, walla juſ ton ſitah tjuovot väräldaw ja kullat, mait tat jaula ja duobme Zubmela pako ja pargo pirra, te tjuowo taw aleſe päte Zubmela luſa. Säjäte tantiſt etjat Zubmela ſituda wuollai. Son i kalka etjaidattet taw to tieti. Ko ton wiesoh ſurgoſne ja vaiweſne, te jaſkate etjat taina ja ajatala, atte tat kalka nâu orrot ja atte Zubmel lâ taw nâu meretam. Tantiſt mon ſitaw vaddet etjam täſſjai ja Zubmela nammai valdet nalam muodew ja waiwew ja awoin ja mielainam ſſakatet etjam tan ſiſa. Walla juſ ton taw ih taka, te ton kakkah häſſtetet ſielot.

7 Februari.

1 Petr. 5: 7.

Tjasset kait tia määrahaw So nala; jutte Son adna määrahaw tia pirra, tat lä, allet poja tia määrahaw vällahet tia etjate nanne, jutte ti epit matte kierdat taw ja ti viertipetit mangemusta hätkännet tan vuolen, ainat kuodet määrahaw ja tjasset taw Jubmela nala kait tarvoina ja jättet: "Kieres Utije, ton läh mo Herra ja Jubmel, kutte läh fjudnjetam mo täsjjest; tafa läh ton wiel tjäutam mo Pardnat tjada; tall ton läh piejam mo tan vidnoi; tat i mana tan sinne näuko mon sitaw ja ällö tan sinne äudält pättä, mi vaiweta mo näu, atte mon etjam lunne iw kauna radew iwe vekew. Tantieta mon tjastaw taw to nala. Wadde ton radew ja wekkew ja oro ton ets kaita ja tarjo kaita ai tan mo vidno sinne." Taggar äskalem likko Jubmeli puorakit ja Son fitta, atte mi mia vidnosne kalkap taffat, mait Son lä mihi kättjom, valla vaddep Sunji määrahaw, mait mi kalkap pargat tan sinne. Tantieta tat lä taggar konsta, matw kristagajah matteh puorebut ko nubbe almatjah, taina ko si tietteh, kafa si kalkeh piejat tarvose; valla ojaktoles almatjah vaiweteht etjase taina ja vierteh tantes tieti mangemusta äbbänis kuoktastallet. Walla jaffo tuosto taw pakow: Jutte Son adna määrahaw tia pirra ja tarvostalla tan nala.

8 Februari.

1 Mos. 15: 6.

Abraham jaffi Herraw ja tat läkätovai sunji rettesjärdogwuotan. Tat lä ailes Tjaloga äivemus paffo; tantiet mi äp kalka erittjastet taw. Tanne ton wuoinah, atte i aktat pargo päggotova, ainat Jubmel jätta Abrahami, atte alde häggast kalkai pättet akt maddo, läkkätet näufo alme nasteh. Abraham i taka ite parga maitet, ainat kuoros jaffa; ja tat jaffo lä taggar arvost, atte son tan tieti lä ailes ja läje Jubmela äudän. Tasse mi kuorrasep aktan Paulufina, atte jaffo kalka rettesjärdogen wane pargoitaka. Koftes näu? Tantieti atte tat wadda Jubmeli taw allakumus kudnew, maw almatz matta waddet Sunji, nammatum adnet So sadnesshällejen ja jätatet So. Jutte Abrahamen luli orrom siwwa kuoftastallet, taina to son juo lei ättse läff jate wuoras ja alde akka i ällo nuorab: valla son taroi jerbme wuoste, tuobbeli pakow, maw Jubmel lei hällam ite kättjastam etjas rubmahaw, juffo lei juo jametum ite Saran jametum tjäiwew, ainat tapai tjalmitas ite vuoidnam, man mattetebme tat lei; son wadji sjeudnjedesne ja aneti etjas paffoi. Tan nala son piejai äbbä tarvos ja lei visses, atte tat i matte kielestet. Tan tjada son waddi Jubmeli kudnew, atte son ani etjas jallan, walla Jubmelaw wijafen, sadnesshällejen, puorren ja kaitwekjasen. Tat lä rettes jubmelteudno.

9 Februari.

Ej. 53: 4.

Sadnan Son kuoddi mia sšippaswuotaw ja piejai etjas nala mia swarkew. Tanne profeta vuodota ja tšegge mia jakkon allat ja tarpas artikkelaw rektesfärdogwuota pirra, nammatum atte mi jakkep, atte Kristus lä vaivetum mia tieti, näuko ai Paulus äppata, atte Kristus lä sšaddam karron mia äudäst. Jutte tat i lä nuokes, atte ton tietah, atte Kristus lä kierdam; ton viertih ai tiettet aukew taste, tat lä, ton viertih jakket, näuko profeta tanne tšärgeta, atte Son lä kuoddam mia sšippaswuotaw, atte Son i etjas tieti, jälla etjas sšuddoi tieti, ainat mia tieti lä kierdam, tat lä, atte Son lä kuoddam äbbä taw vaivew ja sšippaswuotaw ja lä tšäggam ja piejam nalas kait mia swarkew, maw mi armes sšuddarah lulime viertim kierdat ja kuoddet. Tantietai tat kutte rekteslakai tajata ja tietta taw pakow, son lä juo äppam summar ja sisadnetusaw äbbä kristalatswuotast ja mia jakkost. Jutte tate valljes ja tievas ajakest lä apostel Paulus valdam tait mädde armotievas kirjit ja äbbä jäkäw saloges ja jakketafes pakoišt. Tantietai pärtal harbmat vaivetowa tate artikellest, wai son kalkai käbmetet taw. Jutte son tietta, atte kaika tjuodtjo tan nanne.

10 Februari.

Ebr. 13: 4.

Kalatswuot perre adnetobet kudnesne kalfai kassan. Tantiat tat luli tat rektes konsta ja kiäura-sumus warjo kalatswuota sinne, atte färtahats äp-pali rekteslafai adnet kalatskuoimes **Zubmela pafu milte**, mi lä diwrasumus taver ja tjabbafumus härw, mi matta kaubnot teudo jälla nishuna lunne ja atte almats kättjeta etjas muotow tan sinne; te teudo luli adnet nishunas diwrasen ja kierasen näuko Zubmela waddas ja härw ja ussjotet näu, kässe son vuoidna nubbe nishunaw, kutte lä faurob alde nishunest: Jus son lä fauro, te son tauk i lä lä fauro ja waike son luli kalf faurosumus ädnama nanne, te mone tauk lä heiman ädna faurob härw mo nishunesne, käw Zubmel lä waddam munji ja härwetam pafoinis änaab ko etja nishunit, waike son i lä näu fauro rubmaha kautoi. Jutte ko mon kättjetaw kalf nishunit wäraldesne, te mon iw kauna kuttewke, kän pirra mon mattalin jättetaw rampow, maw mon atwain mattaw jättet mo nishuna pirra: Zubmel ets lä waddam so munji ja piejam so mo astai ja mon tietaw, atte tat likko Sunji ja kalf engilita puorakit, atte mon kiereswuotain ja jakkoleswuotain anetaw etjam sunji. Mannes mon te sitalin paijekkättjat taggar diwras Zubmela waddasaw ja tabretet etjam nubbai, kän lunne iw kauna taggar taweraw ja härwaw.“

11 Februari.

Matth. 9: 12.

Barrajah äh tarpahē talkotejew, ainat puotsejah. Nāuko Herra sitali jättet: Jus ti lulite wällahet skippasen ja muttem talkoteje luli orrot tia lunne, lulikus tat likkot tiji nāu puorakit, jus jāmes sitali kaitetet talkotejew tia lutte ike sitali pajat so orrot tia lunne? Jutte sadnes lä: talkotejeh ja skippasah kullojeh aktai. Tantiēt nāuko skipas almatš i matte orrot talkoteje vana, nāute talkoteje perre orrot skippasa paldan. Walla tauk mia waimoh kaddeh naturest, nāuko taivai lä sardnotum, atte Jubmel i sita wuofetet suddarita armow. Nāute ai laga äppata, atte Jubmel sita orrot armošes läjesita ja taita, kuteh takkeh Alde situdaw, walla karrasit pakatet etjadit. Walla jus tat luli Jubmela situd, te Kristus i luli pättam värälbi, wai Son kallai orrot suddari talkoteje ja talvot siaw rektesjardogvuotai. Son luli pajam siaw pišot armo ja wekke wana etjase suddoi sinne ja Son i luli äbbä pättam värälbi ja sjaddam almatjen. Walla taina ko Son sjadda almatjen ja tanne pišofitt täbdästa, atte nāuko talkoteje lä skippasi tiēti, nāu Son kullo suddarita ike paja farisealatjit kaitetet etjas sia lutte, te lä tjelga ja višsa, atte Jubmela rade ja situd äh lä etja ko atte Son sita vekketet suddarit ja wuofetet siji armow.

12 Februari.

Luk. 16: 13.

J kuttet matte teudnahet kuotte herra. Tanti-
 tiet lä tarpas, atte mi puorakit äppap täbdät, mi
 Zubmelaw teudnahet lä. Teudnahet säbmafaw,
 tat lä taffat näuto son lä kättjom; teudnahet Zub-
 melaw te i lä etja ko taffat, mait Son lä kättjom.
 Walla mait kättjo Zubmel? Kait äudemust Son
 kättjo, wai mi kalkap jäkatet Kristusaw ja tuostot
 ewangeliumaw. Tat lä aina rektes ja likofes teudno,
 maw mi mattep taffat Zubmeli; jutte tanne tjuodtjo
 Alde kättjom tjelgan tjalmi äudän. Tasse mangel
 Zubmel kättjo, atte manah kalteh kudnetet attjew
 ja ednew ja äigatah kalteh pajaspiebmat ja äppetet
 manaitisa; atte niszun kalka etset teudos ja tjuod-
 tjetet kätew ja teudo tan vuoste piebmat ja varjelet
 so. Jutte jubmelteudno i tjuodtjo pargo sinne,
 ainat Zubmela pakosne ja kättjomesne. Almatjah
 adneh taggar almatjaw ftuorra arvon ja kudnen,
 kutte heita kait tivna värälbesne, waiweta rubmahas,
 lä päräl, kätja, rätkälä j. n. w. Tanne mai kaudnojuh
 pargoh, valla taina ko Zubmel i lä kättjom tait, te
 tat i lä rektes Zubmela teudno. Taggar almats lä
 mangas-piejam, mait Zubmel lä kättjom ja pargon
 waldam, mait Zubmel i lä kättjom.

13 Februari.

Mark. 1: 3.

Karvetet Herran käinon! Tat lä karvetet käinon Herrai ja Johannesan rektes vidno, wai son taktai vuoletet äbbä väraldaw ja jättet siji, atte si kaitah läh siddarah, eritlappetum ja eritduobmetum almatjah ja atte i aktat pargo ike viesjom ike wuoke lä näu ailes, atte tat i lä eritduobmo vuolen, jus Herran Kristus i lä tan sinne, vieso ja parga ja jatto tjada parga kait tivna, näu atte si kaitah tarpahes So ja waimo ustoin taktah etjase äsalatjan Alde armost. Tat Herran käino karvetem te i tjuodtjo tan sinne, atte ton rätkälemin, fastoin, heitemin jälla sämes pargoin kättjalah taktat etjat vuokasen ja karvetum, näuko pargo-ailesah äppateh; ainat tat lä wuogielats karvetem, mi tjuodtjo alles ja rektot täbdämesne ja täbdästemesne, atte ton aktan kait tai pargoikum, mait ifkenis ton väjah taktat, läh häjos, eritduobmetum siddar. Mate änan to waimo lä taggar mielast, tate puorebut lä käino karvetum Herrai. Tat mi lä heranesen Herran käino nanne, i lä kuoros wail wastes siddoh, näuko ssekeswuot, märre, stuoreswuot, haneswuot, ainat ädnat änan farisealats miella, mi tarvostalla etjas viesjomi ja pargoita, i ets eritduobme tait ike kierda, atte nubbeh eritduobmeh tait.

14 Februari.

Lut. 17: 15.

Alta fiast, kässe vuoini, atte son lei rainasen
 jhaddam, järgeti ruoptot ja heveti Zubmelaw tjuo-
 jales kielain. Taste mi äppap, maggar pargoit
 kättjalovum jaffo takka ja mi lä rektes teudno Zub-
 mela äudän. Järgetet ruoptot ja hevetet Zubmelaw
 tjuojales kielain, tat lä rektes Zubmela teudno.
 Jutte Son i tarpahē mia pargoit; valla vai mi
 etsep ja hevetep So, taw Son vall rauka miast.
 Järgetet ruoptot lä vaddet Sunji ruoptot niitetum
 armovaddasit, i adnet tait etjas ämen, i tabranet
 taita, i tai tiēti stuorastallet nubbi paijel ike rampet
 etjas, i savet orrot puoreh nubbiſt, i likkot allafis,
 ike kaudnat vuolow vaddasi finne, ainat adnet kait
 wuolow, uftow ja rampow So finne, kutte lä vad-
 dam tait ja tärvoftallet aktalakai Zubmeli, vaiſo
 Son fitali valdet tait ruoptot ja talloike i pinnabut
 hevetet ja rampet So. D, man kallekatjah läh tah,
 kuteh näute järgeteh ruoptot ja marje akka läkeſt.

15 Februari.

Matth. 6: 25.

Allet mārāste idtats peive pirra, jutte idtats peive kuodda ets mārāhemitas. Tanne mi viertep puoreft kattetallet Herran pakow. Son jätta: Allet mārāste, valla i, allet tuojohe jälla parga. Mārāstem lä miaft vadnotum, valla i tuojohe; tasa viel lä mian velkofeswuot, atte mi pärräp laipew aro-dia pivasina. Walla mārāhaw adnemeft Son vadnota miaw, jutte mian lä pändas Zubmel, kutte tietta, mait mi tarpahep ja vadda miiji pittasit ja piebmow, äudälto mi hinnip mārāstet jälla rätkälet tan pirra. Walla mantiet Son i vadda taw mia pargama vana? Taina ko Son i sita. Son kättjo miaw pargat, ja te Son vadda miiji taw, i mia pargo tieti, ainat etjas puorrewuotast ja armost. — Tat kaudno tauk muttem mārāstem, maw mi kalkap Alde situda milte adnet, nammatum kiereswuota mārāstem; taina Son fitta, atte mi kalkap mārāhaw adnet mia kuoimi pirra ja juokket nubbita mia vaddasit. Jus mon läw konoges, te mon kalkaw mārāhaw adnet mo vuollelatjai pirra, jus mon läw ifed, te mon kalkaw mārāhaw adnet mo kätewolke pirra j. n. w. tan armo milte, maw Zubmel lä munji vaddam. Zubmel adna mārāhaw kalkai pirra ja tat mārāha lä tat, masa jakko njämo; valla mi kalkap kiereswuotain mārāstet kuoime kuoimame pirra, näu atte ko Zubmel lä vaddam munji juoita, te mon ai kalkaw hugfow adnet tan pirra, atte nubbeh ädtjoh aukew taste.

16 Februari.

Joh. 1: 17.

Armo ja sadna lä pättam Jesus Kristusa tjada. Jakkon tjada almatji i fuoros vaddetova armo, ainat ai sadna, tat lä puorre waimo, maw laga rauka. Tutte laga i nuoletova armo tjada näu, atte sadna luli täsfjetovet ja mi päfalime etsemest Jubmelaw; ainat Kristusa tjada mi ädtjop andagasluoitemaw tan äudäst, atte äp ällete lagaw, näuko mia velkofeswuot lä. Walla Jubmel vadda miji tafa Niles Wuoigenafas, kutte mia sinne tjakketa ädä uftow ja kiereswuotaw Jubmela budaiti. Tat alga armo rita sinne ja piiso mangemus peive rajai, kässe mi kallap sjaddat äbbänata ällesen. Walla näu kuffew ko mi viesjop tanne, te Son wierti afew andagasluoitet, kiertat ja käbdotet miaw tan rajai, ko mi piejatovep gruoptai. Jus mi te piisjop jakkosne, tat lä suddoi andagasluoitemesne ja Wuoigenen sebrewuotasne, te mangemus peive tällä, mi pälda äbbä väraldaw, kalta rainetet ja wäjatet miaw, näu atte mi äp tast tarpashe andagasluoitemaw, taina ko i mife orainas kauno mia sinne, ainat mi läp äbbänata rainasah. Walla tanne, kässe mon jakkaw So nala, kalteh mo suddoh munji andagasluoitetovet ja mon kallaw kättjotovet armo mannan ja tat namma mone lä ai tantieti, wai Son kallai alget sadnas mo sinne, tat lä: ädä reftot wuotev, mi i kalta näkkat, äudälko Son lä älletam taw.

17 Februari.

1 Kor. 16: 13.

Tjuodtjot jaffosne. Mi perrep ussjotet Kristusa rikaw tjabba ja stuorra nannotafen, mi farta kuobloft pirrafatmesta miaw ja varjela miaw Submela märest, ja stuorra, kaljot almen, käste aibe vall armo ja andagasluoitem paiteh, nâu atte kâik suddoh läh tan vuosste nâuko tjuonematš stuorra mära sinne. Tat kutte mattali tarw konstaw, son luli ansetet mästara namaw; walla mi viertep kâikah vuoletet etjame äpte skapmatet äppamest tan nala nâu kuffew to mi viesjop. Jutte kässe almatš lä kättjalemesne ja waimotäbdän niädasne, te son i matte etjadaw to kättjat etjas pirra pargoi mangai, mait son sitali taffat ja mai nala son mattali tarwostallet; walla kässe son i kauna maitet, te waimo alga targeftet ja kuoftaladdet. Tat lä nâu tabranam miji, atte ai tah, kuteh adneh jaffow ja läh wisasah armo pirra, äh naka pääsat luovas taste ja vierteh juotte peive tarrot tan vuosste. Jutte tat paijelmanna kâik jerbmev ja samov, atte mi kalkap pajetet etjame pargorektesfärdogvuota paijel ja tuostot Kristusa rektesfärdogvuotaw. Ja waike almatš lä ädnakaw kullam ja tietta hållat tan pirra, te tat wuoras pädvo taur pisjo aimon, nâu atte son sitta tälvot etjas pargoit Submela äudai ja tai nala tsegget salogvuotas. Taggarit tah ädtjoh täbdät, kuteh läh kristagasah ja tarroh tan vuosste; walla kâik etswisasah ja hugjotes almatjah läh äbbänaka tsaketum tan sifa.

18 Februari.

Mark. 10: 23.

Man muodeslafai kalleh tah, juoh pändawuo-
 taw adneh, sispättet Zubmela rikai. Tat märke,
 atte mattetebme lä, atte kuttef sjadda falogen etjas
 famoist. Zutte tat pakko lä sardnotum arbesubdo
 äbbä wahdast, man tieti natur katšaha änaš sjud-
 njetum ämisne ko Zubmelesne. Almatja waimo
 tarpaha Zubmelaw, tat lä: sãbmasaw, kãn nala tat
 pieja tãrvoš ja kãzne tat kãudna atvoš. Ja son
 vierti orrot juoko tat rektes Zubmel jãlla muttem
 pãsto jubmel. Taina ko natur änaš tabreta etjas
 Zubmela vaddasita ko etš Zubmeli, te tat i lä
 matteles, atte almats mattali etjas famoist sjadat
 falogen. Zubmela kietta vierti pãttet tasa, Son
 vierti ädãsist sjudnjetet ja sisvaldet almatja waimow,
 nãu atte almats matta jãttet: "Mone läh ällo
 puorre Zubmela vaddasah; valla i aktat taiste kalta
 orrot munji nãu kieres, atte mon tan sinne sitaw
 ätset mo avow. Mon sitaw niktet tait nãu kuffew,
 ko Zubmel udno munji taw, Alde kubnen, etjam
 tarpon ja kuime auten. Walla tan vuoste mon
 sitaw puorebut kerdat niãdaw ja skapmow ja masfet
 kãit Zubmela vaddasit ko mo sjudnjetejew, kutte lä
 vaddam munji tait." Bai almatja vaimo kalta
 pãttet taggar miellai, tasa vierti Zubmel pãttet
 vefken ja vaddet pakos, man tjada Niles Wuoigenes
 parga, ja rãgatet miaw ädãsist; etjalafai lä kãit
 tivna tãšffe.

19 Februari.

Lut. 22: 19.

Ja Son waldi laipew, kiti ja waddi siji. Tanne mian lä tat stuorra taver, matw ton wiertih kättjat. Ton viertih pajat tait pakoit orrot sardnotum tunji, wai ton kalkah adnet aukew taiste. Tat lä tarpas talloi, käsje ton täbdäh, atte suddo palda, ädtje, värals ja pärfal kättjaleh to. Muttin ton lä mären ja ofierdes, muttin ton wast waiwetovah haneswuotast ja wiesfoma märrähemist, näu atte nubbe närtätäm täiwa to nubbe mangai, muttin ton ai tatak aive wastes suddoit ja ämetäbdä hawetova. Talloi ton läh waiwan almatz, kutte palah jabmemest, läh häjen ihke matte orrot awon. Talloi lä aike ja siwwa tone, atte ton kuoddah niädat Jubmela ändäi ja jättah: "Herram, ton läh fispiejam etjat rubmaha ja sielo sakramentaw, wai mi tan sinne kalkap kaudnat suddoi andagasluoitematw. Tall mon tarpahaw taw, mon läw kättjam suddoi, mon palaw ja mone i lä sabmo täbdästet to pakow; tantiet mon pätatw tall, wai ton kalkah jastetet ja talkot mo." Gutte tat sakramenta rauka taggarit, kuteh täbdästeh suddoitisa, täbdeh, atte si äh lä läjeh, walla fitteteh tauk mielast orrot läjeh. Taggar täbdästäm lä tarpas, wai sakramenta kalka sjaddat miiji auken.

20 Februari.

2 Kor. 5: 7.

Mi wandartep jakkon äpfe wuoine So. Ko
 waino lä tiewas ewangeliumest, te tat tabrana jak-
 kon tjada Kristusi ja täbotova aibe suoima helvitest
 ja suddost, waito fiello ain lä tan sinne. Te alga
 tarro, kässe täbdäm tarro Wuoigenen ja jakkon
 wuoste ja Wuoigenes ja jalko täbdäma wuoste. Jutte
 jalko lä taggar, atte tat paja jerbmew ja täbdämato
 mannat, tappa tjamitas ja tjaska etjas pako nala
 ja pärjästa näu viesfoma ja jabmema tjada; täb-
 däm tan wuoste i mana kuffebui, ko tat matta täb-
 dät ja tajatet jerbmina ja ulkoldeš mielaitum. Te
 lä täbdäm jalko wuoste ja jalko täbdäma wuoste.
 Mate änaš jalko äudana tan täro palen, tate änaš
 täbdäm utšana. Suddo tabrana ain miži, näuko
 stuoreswuot, hanešwuot, märe ja etja suddo-tjärdah,
 wai tah kalkeh harjetet miaw jalkoi, wai jalko kalta
 peivešt peiwai šjaddat ja almats mangemust šjaddat
 äbbänaka kristagafen ja pasotet taw rektes sabbataw
 näu, atte šon äbbänaka wuorka etjas Kristusi. Jutte
 näuko mära nanne šjadda, atte nubbe paro pajana
 nubbe mangai ja lada kaddew, näuko ši fitalin
 erittäitet taw, walla šfuowkeh etjase tan wuoste ja
 täššjaneh, šämmalatakai ai suddoh ladeš miaw ja fitteh
 puoktet miaw kuoktastallemi; walla ši wierteh tauš
 pattaret ja mangemust äbbänaka täššjanet.

21 Februari.

Lut. 24: 36.

Räse lätes tiikum! Dat evangelium wuofeta, maggar tat sadnes Kristus lä, nammatum wuofstatjin ko Son jätta: "Räse lätes tiikum!" nubades ko Son pakata etjas äppatesälbmait ike matte kierdat, atte fi adneh näu pästo ussjolmit So pirra, ja jätta: "Mannes taggar ussjolmah pajaneh tia waimoita?" Daw tekstaw i matte maffet kaurin ike pednikin, taina ko surgolats waimo matta taste arvetet näu: Ifka mai pärkal luli läkkät tunji kait Tjaloga paikit wai paldet to waimow ja luli eritwaldet kait jaskatusaw toste, te tat lä wisfast pärkal, ifka son toste wuoidnotowa Kristusen, maggaren Son katsahi kruosfe nanne ja tall lä tjättahemen Jubmela älkes kieta nanne. Jutte ifka ai Kristus muttin palda to, ko Son pättä, te Son i tauk lä fiwowa tafa, ainat to natur, mi i rekteslafai täbdä So. Walla tat lä ets pärkal, kutte lada to paldemin ike heite, ändälko son lä puotam to kuoftastallemi. Rättja tantiet puorakit taw eksempelaw ja muite, atte Kristus i sita paldet etjas ämit ike liko tafa, atte fi suorganeh Softe, ainat fitta, atte ton kalkah täbdät So taggaren, kutte mielast pättä to lusa, ko ton läh häjen, wai ton tafa viel fjabbalih awon So paijel ja pajalih kait paldeje ussjolmit mannat.

22 Februari.

Out. 1: 51.

Son lä taffam famow kietaines. Taggar pargoit Zubmel takka kabbatji tjäräki kaffan värälba finne, lajes ja pahas almatji kaffan. Väjes almatjit Son paja sjaddat sabmotebmen ja nieitetovet, näu atte färtahats täivo, atte si läh paijelvaddetum; walla jurr talloi Zubmel lä kait kiäurafumus fia kaffan, ikka wuoidnoteslakai, näu atte äh tahte, kuteh vaivetoveh, täbdä taw, ainat kuoros wall jakteh. Tanne te lä Zubmela alles kiäurawuot ja äbbä kietta. Jutte känne almatja sabmo manna ulkos, tanne Zubmela sabmo manna fisa, jus vall jakko kaudno ja wuorda tan mangai. Käse kättjalem lä väšsam, te pikosen sjabda, maggar kiäurawuot lä orrom waimo finne sjeppsjeswuota palen. Mi Kristus ets sjaddai sabmotebmen kruosje nanne; valla jurr talloi Son wuofeti stuoramus famow, paijelvidni suddow, pätkalaw ja helvitaw. Tan wuofte Zubmel paja nubbe tjäräkaw orrot kiäuran ja sabmotafen; Son kässa erit famos ja paja fiaw stuorastallet etjase famoist. Jutte känne almatja sabmo manna fisa, tanne Zubmela sabmo manna ulkos. Walla to wuosfa lä tiewas ja färtahats täivo, atte si läh vidnim, te Zubmel tjuoggo raitew wuosfai — ja te si häffäneh. Si äh tajate, atte mate änan si sjaddeh etjase mielaft, tate änan pattara Zubmela kietta fiast; näute orro fia sabmo muttem aikew, valla taste mangel tat kato näuto sjeudnjed peive äudäst, näuto tat i käsfel lulu kaudnom.

23 Februari.

Lut. 1: 38.

Räts, Herran tärdno, sjaddes munji to häla milte. Näuko sitali Maria jättet: tanne läw; mo Zubmel ja Uttje takkes moste, mait Son sitta. Ja itta mon läw ila owuokas taggar pargoi, man pirra ton hälah, te mon tauk tuostow taw Zubmela armow ja puorre pargow awoin ja kitoleswuotain. Jutte ko Maria jätta: "sjaddes munji to häla milte", te tat märke, atte son kait waimost sawata ja lä awon taste, atte tat saloges pädda lä pättam, kasse pärkala äive kalla tšuwotetowet ja häjos siddarah tšäutetoweh. Taw son waimost sawata ja lä awon, atte Zubmel fitta prukot so tasa, taina ko son tietta, atte tan mana tšada son ets ja äbbä wärald kalleh tšäutetowet siddost ja jabmemešt. Son jalka kabbatjit, wuostatjin, atte son sjadda Vänešteje ednen, näuko engil lei jättam, ja nubbades, atte tat manna kalla adnet ikkalats ritaw ja tšäutet so ja äbbä wäraldaw pärkala ritast ja jabmemešt. Tate jalkost atto lä son sjaddam salogen ja päšsam luowas siddost, ite tantieti, atte son lä rägadattam Zubmela Pärdenew wäralbi. Kuoros vall tan tšada son sjadda Zubmela mannan ja pättä ekkewe ellemi, atte son jalka tan mana pirra, mait engil lä predikom so pirra, atte Son kalla ailestet so ja armost vaddet sunji ekkewe ellemaw. Näuko Maria atto lä ädtjom taw armow, atte son sjaddai Zubmela ednen ja rägadatti Zubmela Pärdenew wäralbi, nau perrep mi aktan suina jalket, atte tat manna lä ailes ja kalla adnet ikkalats ritaw, tat lä, atte Son kalla vaddet ai miiji ekkewe ellemaw ja ailestet miaw.

24 Februari.

Matth. 6: 7.

Ja käsje ti räkkälepit, te epit kalla ällo pa-
 koit adnet, nänko hednikah; jutte si täivoh, atte
 si kalteh kullosovet sia ällo pakoi tieti. Tanne mi
 äppap, atte mate stuorah ajatallem lä wuoigenezne,
 tate pinnab pakoi almatz pruho. Jutte son täbdä,
 atte son i matte pakoin pikotet, nänko son ussjota
 ja mielaft fitta. Tantieta läh wuoigenen pakoh alo
 nän stuorah ja tjegnelasah, atte i kuttel tajate tait,
 känen i lä sämes merrai sämma wuoigenez. Walla
 naturalatz almatjah adneh halpen taggar pakoi ähke
 ädtjo aukew taište, taina ko si etjah räkkäleš ällo
 pakoiikum ja stuorra tjuorwomin; jutte si täivoh,
 atte si kalteh kullosovet sia ällo pakoi tieti. Salomo
 jätta: "Tat kutte puorestjjuodnjata kuoimes tjuojales
 kielain ja pajastjuodtjela arrat, tat läätöwa sunji
 skapmon;" jutte son peišta aikomusaz, nän atte sär-
 tahatz täiwo, atte son fitta vaddet tjabba ulkoldeš
 muotow pahaz asjjai, taina ko son tämata nän
 äljofitt ja taina takka asjjes wärahun. Sämma-
 lafai sjadba, juš sämes täiwo, atte son kalla ällo
 pakoiikum, tjuorwomin ja stuiwmin hebetet Jubme-
 law, jutte son tämata, nänko Jubmel luli pelje-
 tebme ike luli tiettet maitel ja nänko son sitali räs-
 fot ja pakatet So. Taggar jalko Jubmela pirra i
 hevete So, ainat wanekudneta So.

25 Februari.

Rom. 1: 16.

Evangelium lä Zubmela sabmo falogwuotan kaitaiti, kuteh jafkeh. Up mi kaska täiwot, atte mangelto mia Herra Kristus lä viulgam albmái, te Son tjákkaha laiken tábbe paijen ja awotalla etjas paijel, ainat atte Son valda nalas etjas rika tárjotemew ja lä konoges, kutte akew lä lakka, teuta ja tárjota kaitait ja ainasitt warjela armorikaw, kása jakkolatjah kullojeh. Ja tat rika lä taggar, atte tat i tárjotova naggo tjada ainat pafo predikoma tjada, tat lä evangeliuma tjada. Tat lä Mbe rika, maw Son tárjota náu, atte kait Mbe sabmo lä wuorketum Mbe pakfói. Tah kuteh kulleh ja jafkeh pakow, si kullojeh tan rikai; ja pakfo sjabba tan finne náu sabmokafen, atte tat vadda kait, mait almats tarpaha ja vadda slajalákk puorestjiiwónjatusjait. Náuute ton paijelwidneh pafo tjada suddow, jabmemaw, pärkalaw ja helbitaw. Tantieta ton kallah pattaret pakfói ja sjaddat ásalatjan kait tate rafest, awost, ellemest ja sabmost, mi lä pakosne. Tantieta tat lä áutos rika; pakfo lä tan finne ja predikotova ábbá väraldi, valla tan sabmo lä tjekkatum ike aktat wuoine, atte tat lä náu pargeje ja parga náu stuorra pargoit, ainat vall tah, kuteh jafkeh.

26 Februari.

1 Mos. 32: 24.

Te muttem älmäi faggatalai juina kitta taja, ko idetis kuolho märitatskäti. Appa tall tate Jakobä faggatallemest, kotte Herra tämata miaikum, kässe Son kulla mia rätkälvasaw. Jakob palla wieljastis, te pättä Zubmel ja fitta kiäurotet so, valla takka so wiel sjeppjebun. Zubmel pajai so kattjat waiwai, näu atte son algi tjuorwot ja rätkälet; walla te pättä Zubmel ja fitta äbbänaka kädde so. Tasse mi äppap, kotte tat kalka mannat miji, kässe Herra kulla rätkälvasaw, nammatum atte tat kalka wuoidnot, näuko Son sitali äbbänaka peistet miaw. Näu Son takai Israela manaikum. Ko Son sitai tälvot siatt Egyptä landast, te Son pajai Faraonaw waiwetet siaw wärabut ko ändäla. Näu Son ai takai Kristusin. Ko Son sitai takkat Kristusaw konogasen, te Son algi jabmoin ja stuorra äutopargoikum. Walla kässe Kristus luli tarpaham Alde veikew kait änamust, te Son pajai So jabmet kruosse nanne; valla taut stilli Son näu, atte Bardne, kässe kait jerbme Sosne kuoktastalai, tjuodtjeli pajas ja sjaddai itkalats konogasen. Näute Son takka ai miaikum. Kässe mi tjuorvotep So tjäutema pirra jabmemest, te Son vuostak tälvomiaw tan siä. Ja näu Son takka, wai Son kalka takkat mia jerbmev skapmon, mi i sita jakket, ainat tiettet, kotte, kätte ja kässe, wai jalko kalka atto tärjot ja pajat Zubmelaw tärjot.

27 Februari.

Jaf. 3: 2.

Mädde peffi sinne mi mäddep kaitah. Mon läw taivai wälotam, atte almatz kälka puorakit reudatet wiesjoma ja läro kaskan. Särroi kullo, atte mon jakkaw Kristusa nala, anaw mo pargoit, kerdemaw ja jabmemaw tässjen, teudnahaw kuoi-mew ja pajaw mannat, mi kälka mannat. Wiesjomi tan wuoste kullo, atte mon tämataw näu jälla näu ja takaw tan milte. Walla wiesjom i lä näu stuorra arwost ko läro, näu atte jus wiesjom i läte näu alles, läro tauk matta orrot rainas ja mo wiesjom juonkalakats. Walla äh kaitah näu äppate, ainat raukeh, atte mi kälkap päraä orrot ja tämatet jurr näuko ailes almatjah tälen läh taffam ja fluokkeh näu heiteman rainas lärow. Sutte i kuttet matte keppasebbut tjajetet almatjit etjalakai ko tjabba ulkolbes wiesjoma tjada. Walla paja ton wiesjomaw pijsot ädnama nanne, walla pajete lärow pajas albmai. Särro lä alo ättalakats, rainas ja alles, walla wiesjom matta puorebun sjaddat. Mi mon sitalim mielast, atte mo wiesjom sjaddali puorebun, walla tat i sita mannat miela milte. Walla wiesjom i kälkate ället näu allati ko läro näu kuf-kew ko mi tanne wiesjop. Mi wuoidnep ai Tjalogest, atte ailes almatjah äh lä wiesjoma kautoi orrom allesah, ainat atte läh kaudnom ai sia lunne sjepjeswuotah ja wiffeh.

28 Februari.

1 Mos. 22: 2.

Ja Herra jätti: Walde aina pardnat Iſa-
 law, läw ton etſah, ja wärrote ſo munji päldem-
 wärron. Näute Zubmel paja etjas aileſit mannat
 paijel jerbmew ja naturaw ja tauk orrot aimon ſia
 lunne, taſa viel lada ſiaw ja kättjala, juſ Abraham
 ſitai änaſ kuldalat naturalats kiereſwuotaw ko Alde
 pakow. Kaiſ ham lei Zubmela etjas waddas, valla
 tauk ſitta Son näu kättjat miaw, atte Son wuoidna
 ja ai mi aitſap, juſ mi adnep So puorebun ko Alde
 waddaſit; ja tan tjada Son nannota etjas ämit,
 atte ſi aneteh pakofſ kitta, ikka mai ſi lulin maſſet
 kaiſ Alde waddaſit. Law mon jättaw, wai i kuttet
 täiwo, atte ailes almatjah äh täbdä änaſ ko ſtuok-
 kah, jutte natur lä aimon ai ſia lunne taggaren ko
 tat lä. Pättjes lä tat mia naturai, käſſe mi maſ-
 ſep puorre vänaſaw, käſſe mi päraſtovep jälla käi-
 kälovep, jälla käſſe mi kakkap jabmet. Tan wuoſte
 lä tat puoraſ mia mielaſt, käſſe läp warreſah, adnep
 raſew ja kaiſ nuokaſ. Waites mattalime taſa tak-
 kat; mia natur lä taggar ja kaiſ tivna lä Zubme-
 leſt? Walla tat lä tarpaſ, atte äp waddaſi tieti
 paja pakow mannat ja njämo änaſ ſjudnjetum
 ämita ko etſ Herrai. Tantieta mi kakkap karvetet
 etjama tan nala, atte Herra kalka ällaſt wäjätet ja
 rainetet miaw, wai Son kalka wuoidnet, juſ ſittap
 Alde ſituda tieti kuodet kaiſ tivna; näuko Son tanne
 kättjala Abrahamaw.

29 Februari.

Pf. 4: 4.

Ajatallet tauk, atte Herra talwo etjas ailefit
 autoslakai. Taggar patoit lä Herra pajam tjallet,
 wai mi kalkap täbdät Ulde tapit ja käinoit. Sadnes
 lä, atte kässe mi rätkälep, te Son kulla miaw, walla
 autoslakai, atte äp jurr rekta tajate tauw. Son lä
 läppetam miji ekkewe ellemaw, atte mi kalkap päsjat
 pärtala jabmo wuolde ja Ulde ritai; tauw Son
 läppeta juw kastateme palen. Walla ko tat jatto
 kalka älletowet, te tat manna äbbänis etja kuowloi;
 mi talwotowep jabmemi, näuko ailes marthyrah, kuteh
 wiertin mannat swerde tjada, tälä ja wuorpetes-
 wuota tjada. Näu ai ko Son fitta takkat miaw
 pändan, läjen ja kiäuran, te Son takka miji pahäs
 ämetäbdäw, takka miaw häjos ja paijeltättjatum
 fuddarin, näu atte tat kait wuoksjoi kalka wuoidnot,
 atte Ulde jattoh läh täsjjeh. Sykkolats sadnast tat
 almats, kutte tajata Ulde tapit ike värwane taiste.
 Ko Son sitai takkat Josefaw stuorra herran, te Son
 wuostat häitäti so fangakätai ja juokke almats ani
 so huoratakkejen; walla taste mangel Josef pajani
 tate stuorab kudnai. Sämmalakai Son luli takkat
 ai miaikum, jus mi lulime wainotet ja wuordet
 So; walla ko Son tämata autoslakai, te mi talla
 hemjanep ja wajalbuttep, kotte Son pruiko takkat,
 ko Son älleta jattoitis, nammatum atte Son valda,
 mait Son fitta vaddet ja stäka miaikum näuko
 attje etjas kieres manaikum kitta tasa, ko Son teuta
 miaw arwin.

1 Mars.

Pf. 25: 14.

Herran tjäkosvuot lä sja kassan, kuteh So
 palleh, tat lä, Albe sierra, ja tjäkos pifotem; jutte
 Jubmela pakko anetova kuottelakai. Wuostat kaitai
 kassan ja pifositt, ko ai jubmelheitanasah adneh,
 kulleh ja läkkeh pakov. Walla tat lä tässo vall
 karra, vaimosav si äh ane, tat lä rapas käinon
 arbmoi, sjaddov ja aukev Kristusa kiedemest, ikka
 mai sian luli suptsas tan pirra maletum kaita väd-
 tjai nala. Aukev Kristusa kiedemest koit i ättät
 siast tiete, jutte tat lä siji tjäkosvuot. Mannes
 näu? Tantieta atte si äh sja orrot suddarah. Kri-
 stus lä kierdam vall suddari äudäst; taste pättä tat,
 atte si tietteh ädnakav hällat Kristusa kiedema
 pirra ja äh tauk tav tajate. Jus siji sardnotova:
 "Kristus lä kierdam to äudäst tantieta, atte ai ton
 läh suddar", te si äh taw jaffe. Nubbelakai ane-
 tova Jubmela pakko jaffeje ja jubmelpalolats sie-
 loist, i kuoros ulkolbes lakai, ainat si tajateh tav
 ai. Jutte Herran tjäkosvuot lä siji pifotobum, näu-
 ko Kristus jaula: "Mi kalkap pättet so lusa ja
 orrot so lunne;" jutte Son rappa taggar sieloita
 ailes Tjaloga tjäkosvuotait, näu atte si tajateh tait.

2 Mars.

1 Joh. 1: 7.

Jesús Kristus, Jumela Pärnen varra rai-
neta miav kaitkaišt juddoist. Tantieta vierti kri-
stages orrot višes ja jerbmalats, nãu atte son tietta
tãmatet lagain ja puorre pargoin rekteslafai, valla
pajetet tav äppatusav (Jesusa vara pirra) nãu allati
ja malkat paijel kaitkaišt lagait, nãuko alme ja äd-
nam läpa fierra nubbe nubbest. Jutte kristages
(jus son vall tjuodtjo rektes kristalatsvuotanis Jub-
mela ja akto etjas kaskan) i kalka tiettet aktat aina
juddoist ike ansetemest etjas lunne, ainat orrot nãu
ko son luli viesjot nubbe ädã värälbesne; ja iikka
son tãbdã juddoist, te son i kalka tait vuoidnet etjas
sinne ainat tan persona sinne, kãn nala tah läh
piejatum Jubmelest, tat lä, son i kalka kãttjat tait
taggar juddoin, mah naggeh alde ametãbdãv ja ad-
neh so fangan, ainat adnet tait taggarin, ko tah läh
Kristusa sinne, kãn pakti tah läh liktetovum ja pai-
jelvidnetum. Jutte Jubmel i lä fittam piejat tait
mia nala, tantieta ko mi äp matte tait kuoddet,
ainat viertip tan pargon hätkãnet; valla Kristusav
lä Son takkam juddokuoddejen, kutte adna kiãurab
tjavellav ko mi ja kuodda juddov nãu, atte tat So
vuolen vierti sjaddat tãsjjen.

3 Mars.

1 Petr. 5: 9.

Wuostalastet pärkalav nannos jaffoin. Kättje-
 lemesne i kauno nannoset reido ko atte almatz,
 näu puorakit ko son matta, kaiteta erit tait jurta-
 kit, mah peisteh so rafev. Ja tasa i kauno ko tat
 aina käino, atte almatz visjjalit kulla ja läkä Zub-
 mela pakov. Walla jus ton algah varjelet etjat
 almatji vekkiv vane Zubmela pakotaka, te ton ih
 taka änan, ko atte ton ritsot nuolatum ja varjotaka
 manah tarroi tan vekkies vuoiganisa pärkala vuoste.
 Baja tantieti tait palbeje ussjolmit metjanet ja
 katte etjat ritalemešt suina. Jutte son matta ai
 mälšot etjas tjuovkasa engilen ja valbet nalas Kri-
 stusa härloges personav. Ja taina ko son tietta ai-
 les Tjalogav, adna son muttin kait tjabbasumus
 pakoit ets Kristusešt Kristusa ja jaffon vuoste. Tag-
 gar kättjelemesne viertih ton jurr järgälet mielat
 taste erit ja jaulat näu. "Jv mon täbdä äutavke
 etja Kristusjav ko tav, kutte lä ulkosvaddetum Ättjest
 ja kierdam jabmemav mo ja mo suddoi äudäst, ja
 mon tietav, atte Son i lä mäven munji, ainat lä
 munji libbes ja arbmotes, jutte Son lä ham munji
 puorren ja mo tieti kierdam jabmemav." Jus al-
 mats i tav pieja pärkala tjalmi äudät ike visjjalit
 läkä Tjalogav, te vierti son hällänet ja kuottaladdet.
 Jutte pärkal matta keppat pargat tav, atte mia
 jaffon sjeppjes tjuonam jadda, jus mi äp akev kiäu-
 rote etjame Zubmela pakoin.

4 Mars.

Matth. 11: 6.

Salog lä tat, kutte mošte i värrane. Kättja, näute lä alo mannam Herrai Kristufi ja näute ain manna färtä peive Ulde rikasne. Ko färtahats täivo, atte Son kalka tšäutet etjas fuolkev ja fjadat konogafen, te Son näu takka, atte fuolke vierti ajatallat: "Te lä Son tall hätkänam", Son vuolleta etjas, tipta nauletet etjas kruosšai ja vaiwetet etjas näuko pahamus pahatakkejeto, näu atte si tšälgin šo nala ja jaulin: "Dat mašk kalka orrot konoges ja tšäuteje nubbit vekketašjet, ko Son i matte etjaskte vekketašjet". Mi anime So tanen, kutte lä änamušt paijekkättjatun äpke vuoidnam Sosne etjadav, ko kerdemav ja albetemev. Ko Son šitai mannat härlogvuotafis ruoptot, te vuoidnoi talloi näu, atte kait jerbme ja kaita usšjolmah viertin värranet Sosne ja idtjin apostelakhe tajate tav, ilka Son näu viššjalit lei fiav äppatam tan pirra. Ja näute tat akev manna Šubmelä rikasne, kaita Ulde pargoisne, pakoisne ja ajatusfaisne. Jutte Ulde pargoh äh lä näuko almatji pargoh, ainat aive etjalakatjah. Tanne näu manna, atte juš kuttel šitta pajas, te šon vuostat vierti vuolos, ja kutte etjas pajeta, šon vuolletova. Jutte ko Šubmel juoita takka, te Son vuofeta etjas näu vadnamielaken, atte tat jerbme milte vuoidno päštöt mannat; valla Wuoigenen milte manna tat aive härlogeslakai ällanebmai. Tav äppatusav Šjalog juolke paien tšärgeslakai kulata.

5 Mars.

Ef. 53: 5.

Son lä räivatun mia juddoi tieti. Tah pa-
 koh vuosatalasteh stuorra famoin kaita almatji anse-
 temit ja pargoit; tantietti mi perrip viisjalit tait
 ajatallat. Jutte paldalen tav, atte färtä almatš
 lä kışsjot tarvostallat etjas pargoita, kaubnoh tasa
 viel mädde pakoh Tjalogeshne, jukkoh vuoidnoh vad-
 det pargoita tav famov, mav akto vall jalko adna.
 Tan pirra lä ädna tarro ja rito, stuorab ja kar-
 rasub tauf fışnjeld färtahatja ämetäbdän ko ulkoldes
 vuosjoi mia vuosatalastejtkum. Jutte fiain lä kep-
 peb nakkahet ja käbmetet fia täsşjes hălav. Sia
 äudän mi mattep tietetet lärov rainasen ja maste-
 tehmen, pelostet tav ja takkat tjelga reudatusav, jus
 pargoh kalkeh heitetovet jälla nannotovet. Walla
 fışnjeld ämetäbdän i lä näu keppat şjättatet tav
 reudatusav, ko ämetäbdä lä äibomen pärkala ja
 kättjeleme vuoste juddo tieti. Talloi lä almatjen
 aibe läşfat atte i hemşanet taggar pakoi tjada, mah
 läh pargoi pirra, ainasilt ko mia natur vigga tan
 kuovloi ja aktişjätta taina.

6 Mars.

Ej. 45: 15.

Sadnan läh ton tjäkos Zubmel, ton Israela Zubmel, Länesteje. Almatz vierti äppat reudatet kuotte käväi kastan Zubmelest. Muttin Son lä tjäkos Zubmel, näuko talloi, ko almatz kättjelemezne täbdä suddov jälla etja vaivev, leses rubmelatz jälla vuoguelatz ja i matte jastatet etjas Zubmela puorrevuotast. Tah kuteh tan kävä milte täbdeh Zubmelav, si viertih kattjat kuottastallemi. Walla laudno ai etja pitos kävä Zubmelest, ko Son i lä tjäkos, nammatum tat rektes kävä tate puorre, arbmokes, arkalasteje ja listetovum Zubmelest. Näute ai matta almatz vuoidnet peivev kuottelakats vuoken, ja tat lä koit akka ja sämma peive, näuko ai lä täsijo vall akka Zubmel. Tat kutte tall täbdä peivev tan sjeudnjes kävä milte, ko tat lä käptjetum palvaišt, te son taste mattali jakket, atte i tast akat vierto peive sjadda, ainat ikkalatz sjeudnjed. Tantiät lä tat divras konsta atte, vaiho peive lä käptjetum palvaišt ike matte tjelgasitt paitet, koit jakket, atte tat varga kalka pättet palvai sifte ja vast pajastjuovkat ädnamav. Näute ai mi kalkap takkat kättjelemezne, ko ämetäbdä stelbe ja slajaläff pahanitta, ja mi, näuko täbdö, flamekätep vuolos palost, atte mi ai talloi jakkosne anetep täivov, atte Zubmel kalka veffetet miav ja vast pajat arodias tjuovkafav paitet.

7 Mars.

Rom. 11: 32.

O, maggar pändavuota tjegnalesvuot lä káb-
 batjat Jubmela vijesvuotan ja tieton! Katte tan-
 tiet etjat täivomest, atte ton talaka läh tajatam
 kaika peffit vuodo rajai, náufo keppesmielat sieloh
 takkeh, kuteh ko si akti läh kullam Jubmela pakov, te
 si adneh tav äbmen ja vainoteh juoka ädäv. Tat lä
 vahdalats kättjelem pärkalest, maina son takka al-
 matjit tjargesmielaken ja stuorastallejen ja villi siav
 flajaläff tjajanemi ja sebrelakkoita. Mon läv taivai
 etjam lunne täbdäm taggar kättjelemev ja iv matte
 ain udneke nuokkasitt kattet etjam taste. Appatusan
 tasa, kutte matta tav tuostot, täbdästäv tantiet, atte
 mon, kutte tall läv vuoras jubmelatsvuota tieton
 doktor ja sardneälmai ja almo perrilim akka ädna-
 kav mattet Tjalogesne, ko taggar visakah, te mon
 tauk viertiv pijsot mannan ja arrat itieden allafam
 läkkät tait läke budait, jakkalvasen artifelit ja sames
 tjabba psalmait ja Tjaloga pakoit, jurr náufo ma-
 natjah äppatoveh ja harjetoveh. Ja ikka mon tasa
 viel färta peive viertiv läkkät Tjalogav ja orrot
 tävosne pärkala vuoste, te iv tauk tuosta jaulat, atte
 "Uttje mian" lä äbme, jälla atte mon tall mattav
 tait läke budait ja jakkalvasen artifelit, ainat harje-
 talav tait färta peive ja pišov äppatesmannan kate-
 kesne, aitsjav ai, atte taggar harjetallem lä munji
 stuorra auken ja atte Jubmela pakko i lä näu ruva
 äppatovum.

8 Mars.

Ef. 53: 6.

Herra pallesi kait mia juddoit So nala. Tat teksta nainota tjelgasitt ja famositt tav artikkelav: Kristus lä kuoddam mia juddov, sispieja ja tjärgeta taina äbbä ädä Testamentav ja lä tat aina vuodo ja äivetjuolda, man nala äbbä evangelium lä piejatam, näu atte känne tat artikkel sjadda pissojen, täbbe ai kaita etjadah pissoh. Jutte jus mi jaktep, atte Son lä jabmam mia äudäst, te vierti ai tat nubbe tjuovot, atte Son vadda miiji Niles Wuoigenew, ja näute takka miav rektes lat-tasen kristalats kirkost. Tantieta pärkal i ane näu ädnat takkamusav ättat etja artikkelin ko taina, vai son mattali tav käbmetet. Jutte son tietta, atte kait pättä tan nala. Ja tat lä tat artikkel ättok, mi takka stuorra, ikkalats reudatusav kaita etja läroi ja mia läro kaskan. Tat kutte tantieta nannost ja jabnast jalka tav, son lä tjärges ja puorist varjelovum kaitkaišt tjajanemist ja Niles Wuoigenes lä viskast fosne. Jutte vane Niles Wuoigenataka al-mats i matte täbdät, tajatet jälla sardnetet tav lärow. Walla tah, kuteh svikkesteh tate äivepekkest, tah läh vahdasne villetovet juokke falskes ja tjajaneje äppatusest, näuko piegga haleta tiekki tuokko.

9 Mars.

Gal. 4: 23.

Tat kutte rägatovai tärdnoft, fon lei rägatovum ädtjen milte, valla tat kutte rägatovai tuolla affast, fon lei rägatovum jatto milte; kuteh pakoh juoka märkeh. Näute lä mannam vuoignelats rikasne värälba algost; kait täbbe rägatova juoko lagast jälla arbmoft. Käanne te laga fuolte tärjota, tanne lä aive vall Jsmael; fi tuostoh tauk Zubmelest tav rektes fajov, näuko Jsmael Abrahamest, kulleh pakov ja predikov, sakasteh maft tan pirra änan ko rektes kristagafah, valla fi äh lä rektokah, fi njämoh pargoita, tärvostalleh taita ja piejeh Zubmela budait ändemus fajai. Näu adneh fi värälba äudän härvastalleje viesjomav, mav i aktat matte kaitotet, valla fi läh tauk kaitah tärdno pardneh. Si äh ain ane äutavke jattopakov, ainat tässjo vall ädjew ja varav — naturalats ämit. Zubmela arbmo i sia lunne parga, fian i lä aktat jaffo jälla Wuoigenes, man tjada fi tjäutetoveh lagast. Taggarah läh kaita tah, kuteh tärvostalleh pargoita. Äh fi vuoine ähte täbbä Zubmelav. Son lä fiji tjäkos; fi kulleh tässjo vall So pirra ja aittoh näute tämatet pargoina tasatji ko Zubmel pättä ja vadda fiji arbmos vefken. Walla taggari lusa Son i lä ain pättam ike kalla käsfet pättet. Täste i sjabda mife etja ko Jsmael.

10 Mars.

Gal. 1: 4.

Jesús Kristus, kutte etjas mia suddoi tieti lä ulkosvaddam. Ujatala tanne puorist juokke sierra pakov, valla katte ainasiitt tav unna pakotjav mia. Jutte tat lä stuoramus arvost, atte almats tav puorist sjätteta. Keppet ton littjah mattet jakket, atte Kristus lä ulkosvaddetum Petrusa ja etja ailefi suddoi äudäst, jutte sia pirra mi jakkep, atte si läh ansetam tav arbmov, valla tunji, kutte anah etjat ovuokasen tasa, lä tat aive läsfat vaimost mattet jakket, atte Kristus lä ulkosvaddetum to läfätef ja harbmat stuorra suddoi äudäst. Tat lä tantietti keppe atte vane allasis tuostotaka härloges pakoin rampat Kristusa puorretatit; valla ko tat pakko mia, man tieti juokke almats ädtjo valdet tait allasis äfen, tasa piejatova, te tat sjeptsjes natur ja jerbme hekketeh. Jutte almats i tanlakai tuosta lakkamet Zubmelav ike täivot allasis näu stuorra taverav ko karves arbmov. Tantiet almats i äudäl sita takamusav adnet Zubmelina, äudälko son vuostaf sjadba wane suddotaka. Walla tat lä tall kristagasai sier-ranes tietto ja sadnes vihesvuot, atte si adneh tait pakoit sadnafen, nammatum, atte Kristus lä ulkosvaddetum jabmemi, i mia rektesfärdogvuota tieti, ainat mia suddoi tieti. Ja jus ton ih kauno sia läkän, kuteh näute jauleh: mia suddoi tieti, te tone i lä akitat äfe salogvuotast.

11 Mars.

Gal. 1: 4.

Wai Son kallai miav kajot talats pahas väräldest. Mate vijabuh ja rektesjärdogebuh almatjah läh vane Kristusataka, tate stuorab skadav si takkeh evangeliumi. Uue tantietä tait pakoit sadnafen alete falskesen jälle tiellafen, nammatum, atte talats väräld lä paha. Ue paja etjat taste villettovet, atte änamus almatjah adneh näu tjabba tapit, ja atte härvastallejeh läh uskold näu harvmat ailefah, ainat aitsa puorebut tait pakoit, jutte taiste ton aive jafkeslakai ja tjärgesitt mattah värälda pirra arvedit, atte tat aktan kaita vijesvuotaines, rektesjärdogvuotaines ja famoines lä pärkälä rika, kaste akto vall Jubmel ainarägatum Bardnes tjada matta miav ulkosvaldet. Kitop tantietä Jubmelav Attjev tan So ikkalats arbmofesvuota äudäst, atte Son ets, ko tat i mattam sjabdat mia sabmo tjada, Bardnes tjada tjäuti miav pärkälä rikast, kätte mi leime fangatovum, ja pajetop ja rampop Herrav Kristusav, kutte jabmemes tjada i lä miav kajom mainetes, ainat pahas väräldest. Taina tietetova, atte värälda rika lä pahutaka, suddon ja effeve peifkon rika; valla atte Kristusa rika lä rektesjärdogvuota, arbmo, rafe ja effeve ellema rika, kassa mi läp pättam mia Herra Jesus Kristusa tjada.

12 Mars.

1 Mos. 23: 2.

Te pāti Abraham vajetet ja tjerotet affas. Kristagasa pirra ton ih kalka duobmet etjada milte ko jalko ja kieresvuota milte. Jalko milte son i määrahav ane mastek ädnama nanne, kieresvuota milte son armeta etjas kaitkai paijel. Zubmel i sita evangeliuma tjada erikaitetet naturav, ainat paja, mi lä naturalats, pizjot, valla järgäla tav ädä kuovloi. Tat lä naturalats, atte attje etja pardnes ja akka älbmas ja lä avon, ko siji puorist manna, häjen ko siji pahast jätta. Walla jalko milte ja Zubmela ävdän kristages koit i hugsov ane taggarist, ifka mai son luli masset kait tivna; kieresvuota milte pieja son tav vaimo nala näuko etjas niädav. Jutte jus Herra i lulu fittam äppetet miaw taffat taggar reudatusav, te son i lulu pajam tjallet, atte tat stuorra patriarka jälla maddoäive Abraham lä määstästam affas. Näute mieteta Zubmel, atte taggar täbdem patša vaimoi, ja fitta tauk, atte mi jalkoin paijelvidnep tav äpke kuoktaladde jälla heite So. Te läh ton rettes kristages almats, kutte kaitkisne läh Zubmeli kulloges ja tauk mattah märiästet, ko nubbai pahast manna. Tasse ton ai aitsah, atte tat lä äive kavesvuot, näuko muttemah tieteteh, atte almats kalka orrot luovas sjiidnjetum ämist tan rajai, atte son i lakete taste, kofte nubbita manna.

13 Mars.

Efes. 6: 16.

Kaikai piijel valdet jakkon varjov, maina ti mattepetet jaddetet kaikkait pahakasa puolleje njuolait. Tantieta kalkap visjialit karvesen adnet taggar pakoit, juoiste vuoidnep, man mäddelekaai pärkal vai veta ämetäbdäv, vai lultime täbdät alde vuotjaltakait ja njuolait, ko mi pättep niädai. Jutte tat lä juo vidneka pällai, atte almats täbdä vasjolatjav. Pärfal taikka tan tjada stuoramus skadav, atte son vai veta almatja ämetäbdäv paloin patatusjest ja tai mädde suddoi tjada näu, atte tat i matte tajatet, atte tat lä ets pärkal, kütte vuottja taggar ajatusait mia vaimoi, ainat täivo, atte sone lä märes jubmel ike matte erikkaitetet taggar ajatusait. Ko almats pättä näu mätkat, te lä so ämetäbdä stuorra vahagesne. Kottez, jus pärkal tjasta to äudäi taggar suddov, mäsä ton läh jakkolats? Kottez ton te kalkah taikkat? Vastatus: Pärfal lä mai naggim to tan rajai, atte ton viertih täbdästet etjat ansetam ekkve jabmemav. Walla ton kalkah vast jastatet etjat ja puorist ajatallat, mait Kristus lä kierdam to äudäst. Jutte Son lä varainis erivastom kaikkait to suddoit, näu atte tah äh matte to vahagattet, jus ton vall nannos jakkoin tärvostalah So nala.

14 Mars.

Ej. 53: 5.

Son lä sarjetum mia pahatafoi tieti. Taste ton tall mattah tajatet ja tjärgesitt ja nannositt vuosetet, atte kaitai almatji muode ja pargo wai ansetet allasija arbmokes Zubmelav lä karrotum, atte ai kait wiesvuot, rektesfärdogvuot ja ailesvuot, kaita puorre pargoh ja ansetemeh, mai tjada almatjah fitteh ätset ja ansetet salogvuotav vane kieres Herra Kristusatafa, läh karrotum. Kait tat, mav almatjah aibmoteh, kattja erit ja närtätova käbmot tate aina pakost, mi tanne tjuodtjo, atte Kristus lä sarjetum mia pahatafoi tieti. Jutte juš tat lä sadnes, atte Son lä kierdam mia äudäst, te ton viertih adnet kait mia rektesfärdogvuotav, puorre pargoit ja ansetemeh, mai nanne mia tärwostallem tjuodtjoi, täššjen ja tuolvan (Jil. 3: 8). Ja te vier-
 tep mi mannat ulkos etjasteme ja äbbä vaimost äskeldet ja tärwostallat amas rektesfärdogvuotai, näu atte mi, näuko lulime alatalat alme ja ädnama kastan, nannos jalkoin njämop Kristusa rektesfärdogvuotai ja adnetep etjame tasa, mav i aktat matte vuoidnet ike täbdät, ja mi täššjo vall pakosne mihi falatova ja vaddetova.

15 Mars.

Joh. 1: 29.

Kättja Zubmela libbav, kutte eritvalda väralda juddoit. Ko jalko kalka äibot ämetäbdä palon ja vaivi vuoste, te tat vierti taggar pafoi tjada harjetet etjas nannost tjuodtjot ja harjanet, atte tat i vuoine juddov attat etja fajen ko Kristusa nanne. Jutte tat lä mia vassjolats pärkal, kutte nagge mia ämetäbdäit näu, atte mi Zubmela ja jalko vuoste vuoidnep juddoiteme, näuko lulin tah tjaletum mia wainoiti. Tantieta vierti kristages puorist kattet, atte so vaimo lä rainas ja pädvotekes kaitkaišt juddoist. Walla tasa son i päte manke etjada tjada ko jalko tjada, mi pišso tazne, atte mia juddoh väl-lahesh Kristusa nanne ja läh Sošte paijelvidnetum, näu atte mi läp jalotah ja puorist varjelovum ekeve jabmemest ja fämnia Kristusa tjada adnep ekeve rektesfärdogvuotav ja falogvuotav. Walla tat lä att kasijel konsta ja tasa lä tarpas stuorra jalkon äibom ja harjetallem, juš ton kalkah mattet nannost anetet kait tait peffit, äskeldet tai nala ja paijelvidnet etjat ämetäbdäv, ko ton vaivetovah juddost, ja jaulat: "Juš läw juddov taffam, te iw lä tauk mon juddov taffam; jutte juddo i lä mo, ainat Kristusa."

16 Mars.

Pj. 17: 3.

Ton kättjalah mo waimov ja äppah tav ijan ja ätjätah mo ihke kauna maitef. Mon läv, fitta David jaulat, kierdam ädnak vaivev, maina ton läh kättjalam mo ijan, tat lä fielo vaivezne. Zubmelheitanaſah tan vuoste läh vane kruosfetata ja hälleſtuorra pafoit, ſi läh pändah ja vekſeſah; walla mo ton kättjalah ſlajalakk kierdemin, märin, udnotesvuotain, pilketemin, ſkapmoin, läſeſmielaſ ajatufaitum, albetemin, näu atte mon läv ko ſilpa ſud-demvuobnen. Näu ton läh mo päldam, kättjalam ja rainetam näuko källesmidde takka. **Ja ton ih kauna maitef.** Tat lä ſtuorra jaſkatus ja puorre ämetäbdän jalosvuot, atte David matta orrot näu avon ja näu wiſtaſt jaulat: "Ton tietah, atte mon vandartav ja äppatav njuolka." Näu jaula ai Jeremias: "Mav mon läv ſardnetam, tat lä njuolka to äudän." Suddoit Zubmel mai kaunai Davida lunne, tan pirra ſon i tall häla, ainat etjas mäkke pirra ja atte tat lei njuolka Zubmela äudän. Mian lä puorre äme, tat ailes evangelium, jaula ſon, tantietä mi viertip kierdat. Äp mi tantietä talvotova, atte mi läp huoratakkejeh jälla etjalakats ſuddotakkejeh. Zus mi lulime taggarah, te ſi mai lulin miav kierdat; tantietä ſi äh vaſſjote miav. Walla evangeliuma tietä ſi läh mia vuoste. Te mattep ai mi rampat etjame: Ton tietah, Herra, atte mon iv lä äppatam etjadav ko to pafov. Jkka mai perſona lä tievas mäddoiſt, te lä tauk mäkke puorat ja njuolka.

17 Mars.

Lut. 20: 18.

Kutte järva tan kedde nala, jon kaska tsuov-
 fanet; valla kån nala tat järva, tav kaska tat
 smället pekkest pekai. Tat lä aive ibmalats sardne.
 Kån nala kedde järva, tantietti atte jon i lä pajas-
 tseggetum tan nala, so tat kaska smället ja mäiven
 taffat. Valla jus ton järva tan nala, te i lä
 vahdalats. Näu adniv ai mon etjam aive vuokas
 ja ailes älbman, äudalko mon äppiv täbdät evan-
 geliumav; valla ko evangelium päti, te mon smäl-
 laniv ja adniv kaska tässjen ja tuolvan. Näute
 Herra ratka väraldav tuotte ässai, kuteh kääbatjakah
 vierteh smälletovet, nubbe äse etsmuitolasest, nubbe
 situdas vuoste. Vuostakah läh tah, kuteh järveh
 kedde nala, nubbeh tah, käi nala tat järva. Tah
 vuostakah, kuteh vuolleteh etjase, tuostoh kedkev ja
 heiteh pargoitisa; si läh kristalats kirko lattasah.
 Si heiteh äudeh viesjomase, juoko tat lä orrom
 suddotes jälla adnam ailes muotov; si kuoktaladdeh
 aktan Paulusini puorre pargoise pirra, ja si läh
 puorre vuoken. Nubbeh läh stuorastallejeh ja star-
 tekah ja sitteh rättet erit tav kedkev Kristusav, vai
 Son kaska tässjen sjaddat, valla tah kattose etjase
 aktan ailesvuotainisa, jutte Kristus kaska aptsa tsuov-
 ket ja smället siav, näu atte si kalleh ällast erit-
 kaitetovet ja i muitole kaska siast patjet.

18 Mars.

Fil. 3: 13.

Mon vajalduttav tav, mi mangelen lä, ja rattjav pättet tasa, mi äudälen lä ja piekav rajen läif. Tat wiesjom i lä etja ko jaffon, kieresvuotan ja kruosfen wiesjom. Walla tah kälma äh kässet ällesfen sjabda miasne, ko mi läp ädnama nanne. Utto vall Kristufesne tah läh ällesah. Son lä peive, juof lä vaddetum ja piejatum miji puoikaldakan, käv mi viertip tjuovot. Tantieta kaudnoh akev mia kaskan muttemah, kuteh läh sjeppsjesah, muttemah, kuteh läh kiäurah, nubbeh vast, kuteh läh viel kiäurabuh. Tah kuteh läh sjeppsjesah, äh matte ädnakav kierdat; kiäurah matteh ädnakav kierdat, ja näu mi viertip kaikah kaudnosovet Kristusa muotoken. Jutte tat wiesjom lä taggar vandartem, känne almats akev manna jaffost jaffoi, kieresvuotast kieresvuotai, kierdesvuotast kierdesvuotai, kruosfest kruosjai. Tat i lä rettesjärdogvuot, ainat rettesjärdogsjaddem; äp mi lä pättam, käsä kalkap; mi läp kaikah vadsaltaka ja palga nann, känne muttemah läh äudälen, muttemah mangelen. Walla Jubmel litko tasa, ko Son voidna miav pargosne ja puorre aikomesne. Jutte ko Son fitta, te Son pättä hätkat ja nannota jaffov ja kieresvuotav ja pieja miav akka tjalmeraukaltakan tate viesjomest almai. Walla ko mi viesjop ädnama nanne, viertip mi akev kuoddet kuttel kuomes nädev, näuko Kristus lä kuoddam miav ja tav tate änabut, ko i kuttel miast lä älles.

19 Mars.

Rom. 4: 25.

Mia suddoi tieti ulkosvaddetum ja mia rektesfärdogvuota tieti pajasräjotum. Jus mi rubmelats tjalmi vuoinalime Kristusav paijen almesne, te äp tarpaluli tav jaffet. Tall lä Kristus ulkosvaddetum mia suddoi tieti ja pajasräjotum mia rektesfärdogvuota tieti; valla äp mi tav vuoine äpfe täbdä äpfe matte tav ämetäbdäina tajatet. Tantiet vierti almats kuodet täbdemav ja tjelga tuostot pakov pieljina, tjallet tav vaimoi ja anetet etjas tasa, ifka tat mai i vuoino, atte mo suddoh läh eritvaldetum, ainat mon ain täbdäv tait etjam lunne. Almats i ädtjo taffat täbdema milte, ainat nannost äskeldet tan nala, atte jabmem, suddo ja helvet läh paijelvidnetum, ifka mon mai täbdäv, atte ain viesov suddosne, jabmemesne ja helvetesne. Jutte kässe suddotäbdem ain lä aimon, te lä näu täsfjo vall tantiet, atte tat kalka nagget mo jaffoi ja taffat jaffov nannosen, näu atte mi kait täbdema vuoste anetep etjame paffoi ja ifkat tabretep vaimoitame Kristusi. Näute talvo jaffo miav täbdema ja jerbme vuoste suoima jabmema ja helveta tjada. Tasse mangela mi vuoidnep mia tjäutatallemav tjalmi äudän. Te mi vuostat ällast aitsap, mait mi läp jaffam, nammatum atte jabmem ja kait ohffo läh paijelvidnetum.

20 Mars.

2 Kor. 12: 9.

Nuokahē mo arbmōi, jutte mo sabmo āllana
 sjeppjesvuota sinne. Tat lā tat āivemus vijesvuot
 ādnama nanne, masa vall kallekatjah lāh pāttam,
 atte i vārranet tate sjeppjes Kristusest. Jutte tat
 lā varga āppatovum atte tābdāt Kristusav, kō Son
 pikofitt āutoit takka, manna āudai famoin, nāu atte
 fārtahats vuoidna, kutte Son lā. Walla tābdāt
 tav halpes Kristusav, kutte katsaha kruosse nanne
 ja vällaha gruoptan, tasa lā stuorra jerbme tarpas;
 kutte tav i ane, son vierti taste vārranet. Nāuko
 almats ai ādtjo vuoidnet, atte rektes kristagajah,
 kuteh mai tābdeh evangeliumav, tauk vārraneh etjase
 viesfomest. Tah sitalin mielaft orrot jubmelpalo-
 latjah, valla tābdeh, atte si āh tav āllaft matte ja
 algeh te kuoktaladdet ja ajatallat, atte si lāh hā-
 kānam, taina kō si āh etjase sinne tābdā tav famov,
 mav si perrilin adnet. Si sitalin mielaft, atte
 Kristus luli vefses sia lunne ja luli vuofetet etjas
 famov pargoisne. Walla mia Herra Jubmel tā-
 mata nāu, vai Son luli vuolletet miav, ja mi
 vuoidnalime, kotte sjeppjesjah, vaivasah, eritduobme-
 tovum ja eritlappom mi lāp, jus i Kristus etjas
 rektesfārdogvuotain pātali miji vefken, etjas sab-
 moin kuoddali mia sjeppjesvuotav ja luli vefketet
 miav. Kättja, tat lā tat āives vijesvuot, mav mi
 adnep ja mastē ābbā vāvald vārrana.

21 Mars.

Matth. 26: 28.

Dat lä mo varra, mi lä ulkošnjorkotobum maddasi äudäst suddoi andagaskuitemi. Tah pafkoh läh alles tuodastus, atte mi äp etjame pargoin lä mattam tav takkat; jutte i lä näu keppat vidnet suddoi andagaskuitemav, ko pargo-äppatejeh ussjoteh. Jus almats kalka ädtjot suddoi andagaskuitemav, te vierti aive etja ja stuorab etjaidattem fjaddat suina, ko mo ja to pargoh matteh pargat. Submel i kall sita kullat mo faston, kätsema, ja rätkälеме tieti. Mi pargoailejah etjah vierteh täbdästet, atte mia Herra Kristusa kierdem ja jabmem lä aive etja ko mo rätkälvas, mo puorre pargoh, mo kierdem j. n. v. Dat kutte taggar varjoin manna tärroi suddo, jabmema ja pärkala vuoste, son i kall kalka maitet pargat. Etja älmäi, etja puorre pargoh ja etja ansetem läh tarpasah, vai mi kalkap mattet älläst takkat suddo äudäst ja kuodet Submela märev. Dat kutte fitta pajetet etjas ansetemev ja pargov tan merrai, atte son fitta adnet tait suddo vuoste, son albeta Kristusa varav, värov ja rätkälvasav, taina ko son adna etjas värov ja rätkälvasav akka stuorra arvov ko Kristusa värov ja rätkälvasav. Taggar vastesvuotast mi perrip visjjalit etjame kattet.

22 Mars.

2 Sam. 12: 13.

Mon läv suddov taffam Herran vuoste. Muttem almatjah tietteh, atte si päästot taffeh ja taffeh tav tauk skapmotaka, aive vall vasjjest ja pahutakaftan Zubmela sadnasa vuoste, mav si njalmin täbdästeh. Taggarah taffeh suddov tiettemin ja pahutakaft, äh tav heite, ähte vainote andagasluoitemav tan äudäst. Nubbeh läh tah, kuteh taffeh suddov vane tiettemataka. Tav ton kalkah näute tajatet: David tietta mai, atte son taffa päästot ja Zubmela vuoste, ko son valda Uriaft alde attav ja paja kädde Uria. Walla paha usto ja pärkal allota ja naggi so näu häkkat, atte son kattja taggar suddoi, äudälto son rekta ajatalla, mait son taffa. Walla mangela son täbdästa tav, paja tav mannat vaimoi, fitai, atte son i lulu tav taffam, ja vainota armov. Taggar suddo tjuodtjo ai mia pirra, näu atte mi keppat ja häkkat snärrop ja kattjap tafa, ladetum muttin pärkalest ja etjame ädtjest, muttin palost näuko Petrus, muttin tjuorpesvuotast ja kaivesvuotast, näu atte äp tav tajate, muttin tjärgesvuotast ja äivaftallemest. Walla taggar suddoit lä Kristus kruosse nanne hävatam. Jutte tah suddoh äh vuostalaste arbmov. Taggar suddar i jaula: "Mon iv lä päästot taffam", ainat son lä ritšot nuolatum ja paja vuoidnet etjas, täbdästa suddos ja räkkäla andagasluoitema pirra.

23 Mars.

Gal. 6: 2.

Rassanete kuoddet kuoime kuoimen nädev ja alletet nän Kristusa lagav. Näuko Kristus lä tiav tuostom ja taffam tia suddoit etjas suddon ja etjas rektesfärdogvuotav tia rektesfärdogvuotan, nän ai ti kalkapetet tuostot tait vieljait, kuteh marje läh vane pakatusatata ja tjajanemesne, ja kierdat siav kierdesvuotain, taffat sia suddoit tia suddon ja jus tian lä mife puorre, te pajet tav orrot sian. Näuko ai apostel äppata: "Pajasvaldet kuoime kuomitete, näuko ai Kristus lä tiav pajasvaldam Submeli kuden"; ja etja paiken: "Suottehats orros taggar mielas kautoi, näuko ai Kristus Jesus lei, kutte i ädtjolvafen adnam Submela lafasats orrot, ainat vuoleti etjas". Näute ai ti, jus ti adnepetet etjate puorebun, te allet tav ädtjolvafen ane, näuko tat luli akto vall tia äme, ainat vuoletet etjate ja vajalduttet, maggarah ti lepet, ja orrot näuko akta siast, vai mattalite kierdat siav. Jutte tat lä neures rektesfärdogvuot, jus jämes etjas palban i matte kierdat nubbit, kuteh läh neurebuh, ainat vall vigga pattaret erit ja orrot akto, tan fajai, atte son lafkaorroten luli orrot siji auken kierdesvuotainis, räkfälvasainis ja puorre puoikaldainis. Tat lä vuolospallet Herra puddev ja i vaddet kuoimai, mait almatz sunji lä välkofez.

24 Mars.

1 Kor. 11: 25.

Tav taffet; nãu taivai to juffapetet, mo mui-
 tolajen. Mi kalkap kait visjjalvuotain äppat, mi
 tan sakramenta aite ja mäfte lä ja mantieti Kri-
 stus lä tav fispiejam, nammatum mo ja to ja mia
 kaitai tieti. Jus mon täbdäv mo suddov, atte mon
 läv orrom pahanalek späjar ja kullogattes manna,
 atte pärtal lä ädtjom mo fangan; atte mon iv lä
 taffam, mait mon perriv taffat, te mon kalkav pä-
 tet tan tälloi ja tuostot sakramentav, vai mon luviv
 tjäutetovet suddost ja svargelovet. Taggar almatjit,
 kuteh näute täbdeh suddoitisa ja mielaft fittet
 pästet, tait mi viertep kättjot, vai fi tuostoh sakra-
 mentav ähte ane tav taggar mallafen, mašte almatz
 kalka fkelbet ja pallat, ainat suottes ja jastakes
 piebmon, mašte valjes jastatus päta kait vaivan ja
 furgolats fieloita. Tantieta i ättat kristages tarpah-
 pallat sakramentast, ainat fon ädtjo mannat tafa
 avoin, tjärgesvuotain ja tievasen jastatusast, ja jau-
 lat: "Mon läv häjos suddar, mon tarpahav vekkeu
 ja jastatusav; mon fitav mannat Herran ekkedes-
 mallasi ja piebmat etjam mo kieres Herra rubma-
 hin ja varain." Jutte Son lä tantieta fispiejam
 tav sakramentav, atte kaita nältoje fieloh kalte-
 tašte piebmatovet ja svargelovet.

25 Mars.

Luk. 22: 62.

Ja Petrus manai ulkos ja tjeroi karrasitt. Appa taste, mi rektes puorranem lä: Petrus tjerro karrasitt. Tat lä algo puoretufai, atte almats vaimost täbdästa suddoites ja tuodast adna tait vastesen, näu atte son i ane ustov taita, ike tait tast tafa, ainat vaimost määrästa tan paijel, atte son i lä taffam Zubmela situdav ainat suddov. Taste mangela, atte ton anetah etjat Zubmela paffoi ja jattoi ja jaulah: Herram, oro munji armotes to Pardnen Jesus Kristusa tieti. Tat lä tat rektes puorranem, atte almats palla suddost ja vuolleta etjas ja jaffo tjada jaffata etjas Herra Kristusest ja Alde kierendemest. Näute mi ädtjop Petrusa essempelest äppat: Wuostak, atte äp kalka orrot jalokah, ainat anetet etjame Zubmela palloi, taina ko tat näu ruwa matta säitet, atte ai stuorra ailesah matteh kattjat näu sielbesitt. Nubbades, jus mi läp kattjam, atte mi tauk anetep etjame Zubmela paffoi, jaffatep etjame taina äpte näuko Judas kuottaladde suddoi tieti. Jutte näuko Zubmel i sita, atte kutet vaddasit tieti kalka äivastallet, ainat atte mi kaitah kalkap pallat, kätjet ja räkkälet, näute son i sita, atte kutet kalka suddois tieti kuottaladde. Jutte jurr tantiet, vai Son kallai tav sfaggat, lä Zubmela Pardne sjaddam almatjen ja jabmam kruosje nanne.

26 Mars.

Matth. 27: 3, 5.

Ko Judas, kutte So petti, vuoini, atte Son lei duobmetum, te son sangarti ja vuolgi erit ja katsofti etjas. Tanne lä reudatus Judasa ja Petrusa kaskan. Judas vuoidna vall suddoi fieldesvuotav, kattja kuoktaladdemi ja ajatalla: i lä tast rade ike vefke; ja te son vuolga erit ja katsofta etjas. Mannes näu? Tantietai atte son lä paijekkättjam Zubmela pakov ike fittam jalko tjada järgälet etjas Herrä Kristusa lusa, te son i mattam vefketovet. Tasse tunji lä tat äppatus: Taina ko suddo algost vällaha ja äda, valla tasse mangela kätfa ja naggi kuoktaladdemi, te kätte etjat suddost, aleke taka ämetäbdät vuoste, ainat räkkäle Zubmelav färta peive Uiles Wuigenen pirra, atte Son arbmofitt talvo to kättjelemest ja varjela to suddost. Rubbades, jus ton läh kattjam suddoi ja suddo, mi algost ädi, kätfa pajas, pättä to tjalmi äudai ja kuodda to nala, atte ton te läh reida tärvoi, jutte tanne ham ton vuoinah ja mattah äppat Judasest, mi softe vaillo. Satan taffa sunji suddost näu allat varev, atte son i matte vuoidnet Zubmelav ike Ube pakov ike jattov jälla arbmov ja kattja tantietai ällast kuoktaladdemi.

27 Mars.

Luk. 22: 44.

Ja Son ädtjotalai harbmat stuorra vaivest. Mi vaiivan almatjah läp suddo tjada nâu tjalme-
tebmeh, atte äp matte aitsat mia suddopeiskov, jutte
jus taw aitsalime, te mi lulime ädnat visjjalebbut
kattet etjame suddost. Jutte mi vuoidnep tav
etjame sinne ja nubbisne, fokte mi adnep suddov aive
utsen, ja mi lä viel pahab, mian lä usto ja kieres-
vuot tafa. Tat pätta taste, atte mi äp tiete, mag-
gar sieldes vaive ja niäda suddost pätta; jutte jus
mi rekteslafai täbdälime Jubmela märev ja duob-
mov suddo paijel, te mi äp lulu adnet ustov tafa,
ainat lulime pallat taste nâuko häkkes jabmemest.
Tantiet lä miiji aiken kättjat mia Herra Jesus
Kristusav, fokte Son vaivetova urtaskartasne. Jutte
jus ton rekteslafai kättjah tan spejeli, te ton kalkah
täbbe kaudnat suddov nâu kavätum, atte ton vai-
most viertih suorganet taste. Jutte kättja vuostak
persona nala! Son lä Jubmela Pardne, tat ikka-
lats rektesjärdogvuot, ja ikka Son lä valdam nalas
amas, tat lä äbbä värällda suddoit, vai Son kalkai
makset tai äudäst, te tah ladeh So nâu karrasitt,
atte Son ädtjotalai harbmat stuorra vaivest. Jus
tah amas suddoh tälvoh tav mainetes vaimov tag-
gar palloi, mait ton te täivoh, atte mia etjame
suddoh kalkah pargat mia lunne, fo tah ladeh miav,
kuteh adnep vaimoit, mah läh kışsjokah kuoktaladdemi?

28 Mars.

Matth. 26: 38.

Mo siello lä häjen titta jabmemi. Wuoi Jubmelam! mantieti lä mo Herra Jesus Kristus näu häjen? Mantieti Son kierda? Son lä ham ällast suddotaka, läje ja rettesfärdog. Wuoi, kaika tat sjadda värälba suddoi tieti; Jubmel lä tait piejam Alde tjavelka nala, tah teddeh ja paldeh So. Walla mait mon kalkav tan kautoi ajatallat? Juo, tav mon ajatalav ja jakkav, atte tat lä sadnes, atte ko Jubmel lä piejam mo suddoit So nala, te mon läv luovas ja nuolatum taiste. Kättja, näute tat sjadda tunji jaskatusan, atte ton mattah orrot visjes, atte Kristus lä valdam to suddoit nalas ja makkam tai äudäst; jutte kotte taggar pallo etjalakai luli pättet So paijel. Ko tall to suddoh vällahesh Kristusa nanne, te oro vaimosnat jaska; tah vällahesh rettes fajen. To nanne tah äh lä rettes fajen; jutte ton ja kaika almatjah lepit ila hjepshesh kuoddet äutäve aina suddov. Paja tait tantiet alo vällahesh Kristusa nanne ja kättja, käsä Son tait kuodda. Son valda tait faronis kruosse nala, ja Son jabma tai tieti kruosse nanne. Walla kälmad peiven vuoseta Son etjas Herran suddo, jabmema ja pärtala paijel; jutte tah läh kättjalam famosse So nala, valla äh lä mattam maitet pargat. Taina ton kalkah jaskatet etjat ja kitet Jubmelav taggar fardnotek arbmo äudäst, atte Son lä valdam toste tav lässes nädev, mi luli häikätam to helveta tjegnali, ja piejam tav Bardnes nala.

29 Mars.

Joh. 13: 14.

Ko tall mon, kutte läv tia Mästar, läv paja-
 tam tia juolkit, te kalkapetit ai ti kaskanete paja-
 tet kuoime kuoimitete juolkit. Tat sjadba näu, atte
 älmäi ja niszun kätesne pafatepa manaitesa ja
 svaidnasisa juolkit ja äpa tämäte sia vuoste näu-
 alvojes almatjah, ainat vaddepa siji puorre puoital-
 takav, pafatallepa siav Zubmela pakkoi, näu atte
 tah sjaddeh jubmelpalolatjen ja tafkeh, mait si per-
 reh. Näu matteh ai kalatskuoimeh kaskanesa paja-
 tet kutte kuoimes juolkit, ko nubbe andagasluoita
 nubben vikkit ja sjepjesvuotav, ko sai äpa pelte
 äpate lakatala näu visost kutte kuoimen mäddoit.
 Svainasah matteh pafatet isiedjuolkefa juolkit, ko si
 läh jakkokasah, kullogasah, äh kuite, ko si etjase au-
 ken pafatoveh. Tasa viel lä ai tat juolkepasatem,
 ko ton ih kuoros vall vaddasinat teudnabe nubbit,
 vaimost vuolete etjat färt almatja äudän ja pruko-
 tav, maste tone lä änah ja puoreb ko nubbisne,
 siji teudnon ja auken; ainat atte ton ai andagas-
 luoitah nubbai so vikkit ja mäddoit. Jutte tagga-
 ren tat pisso: äbbä väräldezne ton ih kauna äu-
 tävke aina kristagasav, kutte lä näu rainas, atte son
 i ane äutävke sierranes vikkev. Ko ton vuoinah
 taggar vikkev kuomat lunne, te ton kalkah ajatallat,
 atte ton läh vätkofes pafatet alde juolkit, näu atte
 ton andagasluoitah alde sjepjesvuotav ja kättjah,
 kofte ton mattah tälvot so rektes käino nala.

30 Mars.

2 Petr. 1: 2.

Arbmo ja rase lassanus tia sinne Submela ja mia Herra Jesus Kristuja täbdäma tjada. Tah patoh arbmo ja rase fisadneh äbbä kristalatsvuotav. Arbmo andagasluoita suddov, rase takka jalok ja avos ämetäbdäv. Tat paha vuoigenes, kutte vai-veta miav, lä suddo. Walla tav sieldes vassjola-tjav lä Kristus paijelvidnim ja vuolosnieitam tan aiken ja pätteje ilmen. Ja ämetäbdän rase i matte kaudnot, jus i suddo lä andagasluoitetum. Walla suddo i andagasluoitetova mia lagaälleteme tieti, taina ko i aktat ällete lagav; ainat laga puorebut vuofeta suddov, palda ämetäbdäv, kulata Submela märev ja naggi kuoktaladdemi. Viel pinnabut erit-valdetova suddo viggamufai ja pargoi tjada, mait almatjah läh huomatom, ainat ruvabut lassana. Jutte mate änan pargoaillesjah viggeh eritvaldet sud-dov pargoi tjada, tate pahabun si sjaddeh. Tat eritvaldetova vuoin tässjo vall arbmost ike etjalatai. Tav perri almats puorist ajatallat. Patoh läh mai keppesjah tajatet, valla vaive palen lä aive lässjat vaimosne anetet tav sadnav, atte mi tjelga armost ja vane kaika etja reidoitaka almesne ja ädnama nanne adnep suddoi andagasluoitemas ja rasev Submelina.

31 Mars.

Joh. 18: 36.

Mo rika i lä tate väraldest. Kutte vall ref-teslakai täbdä tav konogafav ja Alde rikan vuoket, son vadda etjas mielast kruosse vuollai; jutte son tietta i täšjjo vall tav, atte alde Herrai näu lä mannam, ainat tuobbela ai tav jastatusav, atte ikka son vierti tabbe kierdat, kalka son tauk täbbe adnet avov ja härlogvuotav. Walla tah, kuteh tav äh tiete, äh matte kierdat, ko siji pahast manna ja vimat si aptja kuoktaladdeh. Jutte si ajatalleeh näute: Jus Jubmel luli orrot tunji arbmotes, te Son i pajali näu mädde olhffoit pättet to nala jälla luli Son tallaka veffetet to taiste ulkos. Taggar ajatusah vuofeteh, atte almats i jaffe, atte Kristusa rika i lä tate väraldest. Väralbalats konogafah varjeleh etjase vuollelatjai häggait ja taverit, valla Kristus, härlogvuota konoges, pajarubmahav, häggav ja taverit pättet vahagi. Tabbe ädnama nanne ton ih ädtjo täivot, atte to jaffo Kristusa nala kalka puoktet tunji pändotakait. Jutte kättja konogafat nala! Kottes suina manna? Tabbe i lä etja ko kierdat, pajat etjas späddetovet ja albeteme vuolen jabmetovet. Kutte te lä So rika vuollelats, son i perre vuordet, atte Son kalka vaddet sunji källev jälla taverit jälla taffat etjadav taste, mav väralda konogafah takkeh. Walla suddoit Son wall andagasluoita, effeve jabmemest Son wall tjäuta, Miles Wuiganisav ja effeve eslemav Son wall vadda kaitaiti siji, kuteh kulleh Alde kielaw.

1 April.

Gal. 2: 17.

Jus mi, kuteh viggap rektesfärdogen sjaddat Kristusa tjada, ai etjah kaudnesovep suddaren, te luli ham Kristus suddon teudnar. Jus tat lä sadnes, jaula Paulus, atte mi sjaddap rektesfärdogen Kristusesne, te lä mattetebme, atte mi mattep orrot suddarah jälla rektesfärdogen takatovet laga tjada. Tan vuoste: jus tat i lä sadnes, ainat mi viertip sjaddat rektesfärdogen laga tjada, te i lä vast matteles, atte mi mattep sjaddat rektesfärdogen Kristusa tjada. Ukta taiste vierti orrot falskes, juoko tat, atte äp sjadda rektesfärdogen Kristusa tjada, jälla tat, atte äp sjadda rektesfärdogen laga tjada. Tat lä näute: Jus lagan anetem lä tarpas rektesfärdogvuotai, näu atte tah, kuteh läh rektesfärdogah Kristusa tjada, äh lä rektesfärdogah, ainat tafa viel tarpahel rektesfärdogtakkeje lagav, jälla etjalatai, jus tat Kristusa tjada rektesfärdogen takatum almats viel tarpaha rektesfärdogen sjaddat laga tjada, te i lä Kristus makke etja ko lagatakkeje ja suddon teudnar. Te i lä tat Kristusa tjada rektesfärdogen takatum almats rektesfärdogen takatum, ainat son tarpaha ain laga rektesfärdogvuotav. Walla mi läp vizsast rektesfärdogah Kristusa tjada, taina ko evangelium äppata, atte almats i sjadda rektesfärdogen laga tjada, ainat Kristusa tjada.

2 April.

Joh. 6: 54.

Tat kutte parrá mo ádtjev ja jukka mo varav, son adna effeve ellemav. Tanne sitta Herra jaulat: Pajet kait etjadav mannat, mi ja maggar ikkenis tat luli ja pizjot vall tazne, atte fártá, kutte parrá mo ádtjev ja jukka mo varav, son adna effeve ellemav. Tat lá nannost piejatun. Paja tantieti jerbmev ja pargoit orrot jerbmen ja pargon; ale fáttja tai pakoi nala ádtjelats tjalmi, ko ton hállafátah taggar ámi pirra ko jabmema, párkala ja helveta áitem ja effeve ellem läh. Tasa kulloh etja ajatusah. Mana erit jerbmeštá, ko ton kátkah hállat taggar áives ámi pirra. Wadde tan artikeli alde kudnev: tat kutte parrá, tat lá jukka, son adna juo effeve ellemav. Ja juš ton anah effeve ellemav, mannes te sitah orrot náu kaives, atte ton viggah tav anšetet? Juš mon tanlakai sitav tav átfát, te tat lá viššes márka tasa, atte mone ain i lá effeve ellem. Jutte juš mon luliv tav adnet, te iv lulu tav átfát. Walla náu kuffev ko kuffet ain tav átfá, te son i ane Kristusa ádtjev Kristusa ádtjen ja etjas piebmon, ainat heita kaštatusas, albeta ja pillketo Kristusav ja alde evangeliumav. Tan vuoste vuofeteh tah pakoh aive tjelgasitt, atte ko ton jakkafátah, te ton tanka páddán anah effeve ellemav, ton ih tarpáhe tav anšetet.

3 April.

2 Kor. 3: 6.

Bohkstava jameta. Soga parga atev jabbav kabbaw taiste kuoktest: aivastallemav jälla kuoktaladdemav. Aivastallemav patta taiste, ko almatz bigga pargoinis alletet lagav. Son manna mäsfoi, i karrote, kudneta attjev ja ednev, i kädde, i huorav tafa ja wiel taggarit. Walla takaten kait tait son i tauf vassjo vaimos, i kättja, mi lä sivva alde läjes viesjomi, ainat son kaptja taina tav vuoras skälmas etjas vaimosne. Jutte jus son luli ätfätet vaimos, te son luli älvbet, kotte son takka kait taggarit lässes mielain ja naggost, tantieti, atte son palla helvetest jälla sitta vidnet almev, jälla son sitta vidnet, mi lä utjev arvoft, nautfo etjas kudnev, taverit, varresvuotav, jälla päskat skapmost ja vahageft. **Kuoktaladdem** tan vuoste patta taiste, atte almatz aitsa etjas vaimon pahavuotav ja täbdästa, atte sunji i lä matteles etfet Zubmela lagav; jutte son i kauna etjas lunne mavke, mi lä puorre. Talloi son tajata, atte laga i matte alletovet pargoi tjada, tantiet kuoktalabba son kaitai pargoi pirra ike ane tait manenken. Dane te lä aft häjos, vauvan, vuolletum vuoi genes, mi lä nieitetum ämetäbdäst laga tjada, vai vetum ja palbetum. Tässjo vall taggar almatjita lä laga auken. Jutte tafa lä laga vaddetum, ja tat lä tan rektes mäkke, atte tat parga taggar etjas täbdämav ja tsuovkemav.

4 April.

Matth. 11: 4, 5.

Wadsen ja sarduon Johanneši ruoptot, mait toi leppe kullam ja vuoidnam: Tjalmetemeh vuoideh, skierbmah vadsseh, spittalattjah rainetoveh. Nâu-ko sitali Herra jaulat: Diptet tia stuores ajatusait mannat; allet kättja mo persona nala, ainat mo pargoi nala. Taina ko väralda konogasah tárjoteh ulkolbes famoin, te si tarpahesh etjase pirra adnet pändas, aives, varres, kiäura, vives ja mattoš almatjit, käikum si viertih sebreštallet, ja si ai tarpahesh siav, jutte tai vana sia rika i matte staitet. Tantieta si äh äbbä matte kättjat tjalmetemit, skierbmait, pieljetemit, kielatemit, spittalattjait ja häjoit. Walla taina ko mo rika i ätsä vekkev etjadist, ainat lä vall nubbita vekken ja lä etjastis pända ike tarpahesh maitet, te mon iv matte kierdat etjam pirra taggarit, kuteh juo adneh nuokkasav, läh varresah, pändah, kiäurah, rainasah, ellejeh, läjeh ja kaitaiti sjättošah; jutte taggarita mon iv lä auken, si äh lulu mattet maitet nittet moste, ja si lulin orrot munji skapmon, taina ko luli vuoidehnot, náu-ko mon tarpaluliv siav ja ädtjoliv aukev siast, jurra ko väräldalats konogasah etjase vuollelatjaisit. Tantieta mon viertiv tämatet aive etjalatäi ja orrot sia lunne, kuteh matteh adnet moste aukev, mon viertiv sebreštallet ättan tjalmetemi, skierbmai, kielatemi, pieljetemi ja slajaläff skippasi kum. Tav raukka mo rika vuoke ja natur; tantieta mon viertiv tämatet náu, atte taggar almatjah matteh orrot mo pirra.

5 April.

Matth. 26: 26.

Waldet, pärret; tat lä mo rubme. Tat kutte fitta orrot kristages, son i ädtjo takkat näuko mia falskes äppatejeh, kuteh katjateh, kotte tat matta sjadat, atte laipe lä Kristusa rubme ja vina Kristusa varra. Si fittet ätsätet ja tajatet Zubmelav etjase jerbmin ja taina ko tat i taina ättisjätta, te tah ussjoteh, atte Zubmel i matteke tav takkat. Walla maggar auken tat lä, atte almats ila kuffev märrästa tan paijel? Ja mait ifkenes almats takali, te son tauk i matte jerbminas tajatet mia Herra Zubmelav. Jutte Son i lä taggar Zubmel, käv almats matta mettet, ätsätet ja tajatet etjas jerbmin ja Alde takoh ja pakoh äh lä taggar takoh ja pakoh, mah läh jerbme vuollai piejatun. Tantieta kalkap mi nannost pijsot tai tjelga pakoi sinne, juoisne mia Herra Kristus jaula: atte tat kalgetum laipe lä Alde rubme ja tat kalgetum kalka lä Alde varra. Ja mi perrip ättakerdasitt mannat ekkedesmallasi ja jaffet vane kuoktaladdemataka, atte tat lä näute, näuko ättakerdasats manah takkeh, ja mi perrip kitet so taggar arbmo äudäst, orrot avon tan paijel, nannotet mia vaimoit ja ajatallat, mantieti Kristus lä tav takkam ja äp kalka ritalet ja katjatet: Mattakus Son tav takkat? Äivaastalleje vaimoh tan vuoste äh katjate, mantieti Kristus lä näute takkam, ainat tah katjateh vall, Mattakus Son näu takkat.

6 April.

Mark. 8: 34.

Tat kutte sitta mo tjuovot . . . , valdes kruosjes nalas. Herra i jaula, atte mi kallap kuoddet tav kruosjev, mav Son ets lä kuoddam, ainat Son jaula: färtahats kuoddes etjas kruosjev. Färtahatjai lä kruosje karvetum tan milte, ko färtä kuttef adna famoit. Jutte äp mi kaitah matte kierdat äutäv ja fämmap, taina ko mi äp kaitah lä ättalakatjah jakkon ja vuorigenen famon kautoi. Ajatala, atte ton kuoddah etjat kruosjev, nubbe etjas ja kälmad ai etjas j. v. Jutte sjeppjes jalkoi matta kruosje, ikka tat mai etjastes lä keppesumus kaitaist, orrot näu läsfot, näuko Paulusi lei alde kruosje. Stuurah jälla pinnab famoh talleh kaitait kruosfit, mait kaitah ja färtä kuttef adneh, ättalakatjen, ikka mai tah etjastisa läh aive etjalakatjah. Nubbai lä fangavuot keppeh, ko nubbai paijekkättjem jälla albetem; nubbai lä ets jabmem keppeh ko nubbai, atte son masfa juoka äsev etjas taverist. Tantieti adna färtahats etjas kruosjev, tat lä taggar, mi färtahatjai sjätta aife ja orromsaje milte ja tan milte, man matev famoist son adna, kutte kierda. Allus tantiet kuttef kuite, vaike sunji muttin vuoidno, atte nubbeh adneh keppeh nädit; jutte tat lä märkatafa, atte sian läh pinnab famoh. Älmai kuodda tjuote naule, valla mannai lä ätta naule läsfot. Walla älmai i märatova taste, atte son kuodda tjuote naule ike vall äutäv naulev, näuko manats.

7 April.

Ps. 68: 19.

Ton läh vaddaltakait tuostom almatjita, ai taita, kuteh läh erittattjam. Kristus lä sispiejam taggar ritav ädnama nala, mi kalla kättjotovek ifkallats arbmorikan ja näu sabmositt varjelet tait, kuteh jalkteh, atte ifka mai suddo ain kaudno ädtjesne ja varasne ja lä näu tjegnalit vuottaitovum, atte tat i ällast matte eritpakketovek tan viesjomesne, te tat tauf i kalla vahagattet, ainat andagasluoitetovek, jus mi vall pišpov jalkkosne ja färta peive viggap haukatet tait patšam uštoit, tasa ko tah vimat ällast eritvakkotoveh jadmema tjada, vai almats luli ällast ädäsen ja rainasen pajastjuodtjelet efkeve ellemi. Ja, ifka mai tat, kutte tall lä armo vuolen ja lä ailes, vast erittattjali puorranemest ja jalkkost ja tantieti masšali andagasluoitemav, te tat arbmorika tauf tjuodtjo nannosen ja etjaidatteken, näu atte tat almats alo matta ruoptot pättet, jus son vall puorreta ja järgäla etjas. Katte tauf etjat, atte ton ih falskeslakai ästelde tasa ja ädtjotala nakkarist, näužo ton sitalih, ko ton läh suddov takkam, mannat käinosat ja ajatallat: "J lä aktat niäda", ja ahev tjärgä viesjot suddosne; te ton lulih suddov takkat Zubmela arbmokesvuota nala ja kättjalet Zubmelav. Walla jus ton sitah päšpat luovas suddoist, te läh ton rektes käino nanne, ja kaita lä tunji andagasluoitetum.

8 April.

1 Kor. 15: 22.

Jutte nâuko kailah jabmeh Adamesne, nâu ai kalleh kailah Kristusesne viesjojen takatovet. Tai pakoi tajatehmai lä nannos jalko tarpas, mi stuorra hoštavain tjalla tait vaibmoi ja takka tait nâu allaken nâuko alme lä ädnamest, nâu atte almats i vuoine, i kula, i ajatala ike tiete mavke etjadav ko tav artifelav, nâuko i mite änan luli tjaletum äbbâ värälbesne ja nâuko almats älläst luli viesjot ja svattjet tan sinne. Jus mi nâu jakkalime, te lullime avoin kâbbatjat viesjot ja jabmet; jutte taggar jalko luli äppetet miav, atte Kristus i lä täsšjo vall allasis pajastjuodtjelam, ainat mia tieti, ja atte mian lä äse alde pajastjuodtjelemest ja kalakap tan tjada pajastjuodtjelet ja viesjot Suina ekeven aikai ja atte tat lä nâu visseš, nâuko luli tat juo šjaddam, iikka tat ain lä tjäketum ja i piktovum. Ja nâu nannost ton kakkah kättjat tav artifelav, atte kaila, mait ton tan pandalen vuoinah, tan vuoste šjaddeh täsšjen, nâuko ton ih lulu vuoidnet mavke etjadav alme sinne ja ädnama nanne ko tav; nâu atte ko ton vuoinah muttem kristagasav jabmet ja gruoptetovet ja ih vuoine etjadav ko hapfiteje rubmahav, te ton tauk jakkon tjada vuoinah tan vuolen etja kavâv, nâu atte ton ih tarpah vuoidnet gruoptav ja rubmahav akto, ainat ton vuoinah ai elleman ja haustes urtasčirtav ja tan sinne aive ädâ, elleje ja šalog almatjit.

9 April.

Rom. 10: 4.

Kristus lä lagan nälfem rettesfärdogvuotan färtahatjai, kutte jalka. Tah, kuteh äh retteslakai täbdä Kristusa rettesfärdogvuotav, vierteh viisast takkat Kristusest lagav ja lagast Kristusav. Jutte si äppateh näute: Jalko Kristusa nala takka mai rettesfärdogen; valla tasa viel almatš vierti anetet Jubmela budait, taina ko lä tjaletum: "Jus ton fitah sijamannat ellemi, te anete kättjompakoit." Taina te heitetova talaka Kristus ja jalko käbmetova, taina ko laga ädtjo tav, mi kullo akto vall Kristusi. Jutte jus mi fittap vaddet Kristusi So rettes namav, te lä Son mia rettesfärdogtakkeje ja länesteje kaitaišt sūddoišt. Walla jus mon vaddav tav namav lagai, te lä laga talaka mo rettesfärdogtakkeje, taina ko mon takav alde pargoit. Ja te lä laga fjaddam Kristusen ja Kristus lä ällast massam namas, vidnos ja kudnes ja lä vall laga teudnar, kutte kuodda, palda, äudipuofta ja raja sūdदारav etjada lusa, kutte matta so takkat rettesfärdogen. Walla kaita tat ham lä laga ammat. Kristusa ammat tar vuoste lä pajasvaldet tav laga tjada jakkolatjan duobmetum almatjav ja tjäutet so kaitaišt alde sūddoišt, jus son jalka evangeliumav. Jutte Son lä lagan nälfem rettesfärdogvuotan färtahatjai, kutte jalka.

10 April.

Gf. 9: 6.

Son lättjotova äutosen. Tat namma vuofeta mihi, maggarlakai tat konoges tärjota ritas, atte Son takka tav aive ibmalatslakai, nâu atte tat paijelmanna kaita jerbmev, naturav ja vijesvuotav. Roktes nâu? Son tärjota miav, nâuko Son ets lä tärjotum Attjestas. J lä mai kuttek ädnama nanne kullam mavke, mi lä kaiवेश्बु, matteteşbu ja läşşebbu, ko atte akta jabmeje almatş kalkai şjadbat i vall viesşojen, ainat ai Herran ellema paijel ja kaitai jabmeki pajasrâşşojen; atte jabmem kalkai paijelvidnetovet ja eķķeven aikai jametovet jurr Softe, kâv tat äudâl lei kâddam; atte Son kalka orrot kudnen konoges, kutte pettetovai ämesuolķestas, spâddetovai ja vastesumus lakai jametovai, ja nâu viel etja peķķisne, mah läh aive şardnotek äutoh. Sâmmalakai Son tall takka etjas vuolletajaitum ritasnes. Tav, kâv Son fitta läjen takkat, takka Son kuoktaladdeje şuddaren; kâv Son fitta jerbmalatjen takkat, takka Son kaiवेश्म; kâv Son fitta ellejen takkat, tâlvo Son jabmema njalbmai; kâv Son fitta kiâuran takkat, takka Son şjepşşesen; kâv Son fitta albmai tâlvot, vuojota Son helvita tķegnali; kâv Son fitta puoktet kudnai, tav takka Son şkapmon. Atte tall tat i vuoino mihi äutosen, pätta taste, atte mi äp ain lä tasne lättjalovum; walla tah, kuteh tafa läh harjanam, şi vuoidneh ja tâbbeh, man äutos tärjotem tat lä ja kotte Son visşast perri lättjotovet äutosen.

11 April.

Gf. 9: 6.

So namma lä — effeve Attje. Iffa atta ädnamalats attje ai matta attjelakai tämatet manaiskum, vierti son tauk jabmet ja kuodet tait etjas mangai etjadi kättjo vuollai; tantieti son i matte kättjotovet effeve attjen, ainat ruvabut tjalmeraukaltaka attjen, jutte son i lä visšes häggas kautoi äutävke tjalmeraukaltakav. Walla tat attje i jame ike kuode manaitis ärbesen, ainat adna tait etjas paldan, vai tah ifkat kalteh viesšot So lunne. Utte Son kättjo etjas attjen, vuoseta, atte Son i vall vadde manaitis häggav, ainat ai piebma, karvota, äppata, pakata, märäta šiv ja karveta šiji arbev. Ja juš tah juddov takteh, pakata Son tait attjelakai, valla i kaitete tait erit; näuko att ädnamalats attje pajaspiebma, pakata, etja ja adna manas etjas paldan ike heite tav, ifka tat mai lä vuoskes, škipas jälla etjalakai šjepšjes. Näu takka ai Kristus viel änaš manaiskum, ja tav Son takka effeve aikai, tabbe jalkošne ja täbbe vuoidnemešne. Jutte näuko Son äudeš namai tjada (Gf. 9: 6) lä puorist harjetam etjas křištagašait křerdemin ja jaskatusain, te ši ädtjoh kaitah tan tjada visšes tärvov Zubmeli, atte ši läh manah ja äš käššet kalta heitetovet. Taggar täivo päтта tate namast, atte Zubmel lä šia attje ja šjabda šiji aive šuotšesen. Taina ko Kristus tav parga rikasnes, kättjotova Son rekteslakai effeve Attjen.

12 April.

Matth. 3: 17.

Tat lä mo kieres Bardne, käsa mon puorist
 liffov. Tai patoitum takka Zubmel äbbä väräldav
 falogen ja leiti kaitai sjudnjetum ämi paijel jub-
 melats hälmotakav ja jastatusav. Kottez näu? Juo,
 ko mon tietav, atte tat almatz Jefus lä Zubmela
 Bardne, ja atte Attje Sunji liffu, te mon ai läv
 visfes, atte kaita, mav tat almatz takka ja hälla, lä
 Attjai liffotes. Mitsa tav puorist! Ko mon tall
 tulav Kristusav hällamin jälla takkamin juoka, mi
 lä munji puoren, te mon ajatalav tan Attje pato-
 nala, atte Son lä Alde kieres Bardne, mastte te
 tjuovo, atte Kristusa patko, takko ja kerdem, juoit
 Son lä munji takkam, vierteh orrot puorist lifo-
 kasah Zubmeli. Walla kotte matta Zubmel valje-
 but ulfosnjorkotet kieresvuotas mia paijel, ko atte
 Son puorist liffu tasa, atte Alde Bardne Kristus
 hälla näu libbesitt ja sitta munji kaita puorit ja
 näu stuorra kieresvuotain kierda ja jabma mo äv-
 däst. Jhtus ton jaffe, atte jus almatja vaibmo
 mattali rekta tjegnalit täbdät tav Zubmela puor-
 reliffomav Kristusi tantieti, ko Son teudnaha miav,
 te tat luli jabmet avost. Jutte tat luli te kättjat
 tav pädnetes tjegnalesvuotav Zubmela ikkalats puor-
 revuotast ja attjelats kieresvuotast, maina Son efte-
 vest lä esjam miav. Walla mi läv ila kalmas,
 laikes ja kitotes skälmah ja vassep tait patoit, näuko
 tah lulin kullot täsjjo vall Kristusi ähte miji, ja
 mi äp vuoine, atte tah kulloh täsjjo vall miji ja
 tjuodtjoh tanne jurx mia tieti.

13 April.

Matth. 25: 3.

Tah kaivesah valdin lampottisa ja idtjin valde oljov faronisa. "Zubmela rika i tjuodtjo pakoisne ainat famosne", jaula Tjalog. Tat i tjuodtjo tazne, atte almats hälla, ainat atte son viesjo; i pakoisne ainat takoisne ja pargoisne. Taina ko tah kaives neidah matteh ädnakav hällat tan mäkke pirra, valla takoh ja pargoh äh tjuovo pakoit, tantieti si läh kaivesah, kuteh vall adneh lampoit, tat lä ulfoldes fjimov, ja takkeh, näuko Kristus vitte-nasta sia pirra (Matth. 7), atte si akev jauleh: "Herra, Herra." Njalme fian mai lä, valla vaibmo i päte mängen, täbbe i lä oljo, tat lä: jaffo i lä vaimon. Walla tav si äh tiete, ainat ussjoteh, atte sia lampoh taut läh karvesah. Si lä taggarah, kuteh mielaft preditoh ja kulleh jaffo pirra, ja ko si kulleh pakov, te si takkeh allasija falskes ajatusav ja jaffov vaimoi ja täivoh atte si adneh oljov lampon, vaiko si viesjoh äbme suddoisnesa näuko äudäl, läh hätkesah märrai ja pahamielatah näuko äudäl, akka hanesah ja akka arnotemeh häjoiti ko äudäl ja akka abmasah Zubmela kautoi. Tat jaffo jälla ajatus, mav si etjah takkeh allasija, lä vall ätt almats-takko, tat lä näuko säptä tjatse jälla vuola nanne, mi ruwa kato ja i pišo. Tantieta taggar falskes ja etstakatum jaffo i matte staitet jabmemezne, ainat käbmetova ällaft suddost, pätkaleft ja helvita vaiveft.

14 April.

Suf. 24: 37.

Te si (äppatesälbmah) heikalin ja suorganin. Dat lä tjaletum, atte mi lulime äppat, kotte evangelium mia Herra Jesus Kristusa pajastjuodtjelmest lä vall siji jaskatusan kuteh adneh njuores, palleje vaimoit, täbdeh suddov lässejen, äh mielaft jame, palleh ja suorganeh ai lasta targestemest; taggarita lä evangelium jaskatusan, siji tat ai lä njalgof. Tav mi ai mattep tiettet evangeliuma vuotest; jutte evangelium lä aft fakka, atte Herra Jesus Kristus lä pajastjuodtjelam jabmeki lutte, vai Son kalkai eritvaldet suddov, jabmemav ja kaita vuorpetesvuotav fiast, kuteh jafkeh So nala. Tantietai taggar sardne i vekkete äutavke etjadav ko fiav, kuteh täbdeh suddov ja jabmemav, jutte tah kuteh äh täbdä suddose, siji tat i lä auken ike njalkof; ikka si kulleh evangeliumav, te tat taut i parga mavke etjadav fia lunne, ko atte si äppeh pavoit ja hällehtan pirra, näuko si läh kullam, valla si äh vuorke tav vaimoi, ike tat vadde siji jaskatusav ike avov. Jutte tat kutte i lä smakkom tav, mi lä pittjas, son i likko taja, mi lä halmes, ja tat kutte i ane vuorpetesvuotav, son i tiete, mi vuorpe lä. Tantietai i aftak perre pajat etjas vaivetovet taste, atte evangelium i juokke fajen puokte sjaddoit.

15 April.

Joh. 10: 4.

Ja ko Son lä luoitam jautsaitis ulkos, vadja Son tai ändan ja jautjah tjuovoh So. Tat lä kristalats ellem tan Reinoheje vuolen, atte Son atev tärjota, laida ja talvo etjas ämit, näu atte tah orroh So vuolen jalkon frijavuotasne ja tan jalkosne ai etjah vadseh ja tjuovoh So Alde kullogesvuotasne ja puorre pargoisne. Jutte Kristusa rifa i lä taggar, atte mi ädtjop takkat kaita, mav uftotep ädtjen milte, ainat taggar, atte mi tjäutetobep lagan fangavuotast, känne äp vaimost matte mavke puorev takkat, ja te avoin ja puorre ämetäbdäin tjuovop So mia viesjomesne, färta kuttek tan milte, ko Kristus kättjo so ja sitta adnet so sierranes reidon. Jutte mi tjuovop Kristusav näu, atte äbbä mia viesjom ja takko ädana jalkosne Kristusa nala ja lä färtpeivasats jalkon harjetem, tat lä, atte mi jalko tjada tiettep, atte mi tan kieres Reinoheje tieti läp Zubmeli litogajah, ja atte mia takko ja viesjom, mi lä sjeppsjes ja i sjadba älliesen kullogesvuotasne, näuko tat perrili sjadbat, tauk lä taggar vuontja sji vuolen, atte Zubmel So tieti likko miji, ja mi tall taggar tärvosne algep orrot kullogajah, tjuorvotep So kaita vaivesne ja niädasne, täbdästep Alde pakov ja teudnahep mia kuimev ja näute kabbatjat mia fisnjeldes ja ulkoldes viesjomesne kaudnap kuotomav, tat lä jaskatusav, kiäurotakav ja ädanemev jalkosne ja kaita puorre pargoisne.

16 April.

Matth. 7: 14.

Tat käino lä kedje. Kättja, kotte almatjah juokte paiken tämateh evangeliuma vuoste, atte mon iv taft tiete, jus taft kallav tav predikot. Zutte jus kuttet prediko skuornes viesfoma pirra, te tarvostalla värab tan nala ja takka taft allafis aitarisav albmai. Walla Zubmel i matte tav kierdat. Wastes viesfom i takki ike skuornes viesfom; kottes te kallap takkat? Tah kuteh kättjeh vall skuornes viesfoma nala, siji luli puoreh, atte si lejin huorah ja skälmah ja väl-lahin tuolvan. Ja tauf Zubmel i kierda, atte mi adnep pahäs viesfomav; Son i matte tav kierdat, ja tat lä eritduobmetum. Walla jus ton anah tjab-hes viesfomav, te ton sitah tarvot piejat tan nala, ja Son i matte tavte kierdat. Kättja tantieti, atte ton manah kaskakäinov, näu atte ton anah läjes viesfomav almatji äudän, valla ih änah ajatala tan nala, ko käse ton ädah jälla kätjah. Walla mi sjadda? Jus mon näu predikov, te i kuttet sita puorev takkat; jus tav iv prediko, te taft sjaddeh nuostes almatjah. Walla näute Zubmel tarjota etjas ailesit. Värro lä mai rainas, valla näu äutos-latai Son siat talvo, atte äp tiete, kutte lä kristages. Zutte Uude duobmoh läh tjätsah, ja taina sitta Son takkat miav kaivesen, näu atte mi vimat kuodep etjame Sunji. Mielast mon sitalim adnet äppates-älbmait, kuteh lulin tajatet, mi kristalats viesfom lä; valla kannes tah kaudnoh? Zutte muttemah sitted vies-sot ila veitokit, etjadah kis sitted orrot ila ailesah.

17 April.

2 Kor. 5: 15.

Ja Son lä tantieti jabmam kaitai äudäst, vai tah, kuteh viesjoh, äh kalka allasija viesjot, ainat Sunji. Karrotum lekes tat wiesjom, mav mi viesjop allaseme. Ja mate stuorab vaddasit mi läp ädtjom, tate tjegnalebbut mi kalkap vuolletet ja jä-jätet etjame vuolos nubbit teudnahatjit. Tantieti lä tat rektes kristages, kute teudnaha färta almatjav, näuko Kristus lä taffam, ja kute i äivastala tai vaddasi tieti, mait Herra lä sunji vaddam ike paijekkättja nubbit. Walla mi vaivan suokjavuosjah! jus Jubmel lä vaddam miji jämes, ifka man utses vaddasit, te mi tievop äivastallemest äpfe tiete, kotte almatjah nuokkajitt kalkeh teudnahet miav; te kalkeh kaitah teudnahet miav ja mi äp teudnahe kutteve. Tantiet tat lä kristagasa sadnes vuoke, atte Son teudnaha ja vekketa nubbit. Ja ifka mai mi läp aleb ja heveb ständasne, te äbbä mia wiesjom tauk kalka sjättetovet nubbita aiken; näu atte mate allabun mi tjuodtjop, tate vuolebut mi kalkap vuojotet etjame ja viggat tate änah, vai sjaddalime nubbita aiken. Jutte Jubmel lä Pardnes Jesus Kristusa tjada tjäutam miav suddost, jabmemest, pärtalest ja kaita vuorpetesvuotast ja näu valljet ulkosnjorkotam arbmos mia paijel, atte äp tast lä laga vuolen. Tan armon pändavuota äudäst Jubmel i sita maiteh änah miast, ko atte mi tämatep kuoimitame vuoste, näuko Son lä tämatam mia vuoste.

18 April.

Mark. 11: 24.

Jakket, atte kallapetet ädtjot kaila, maite rätkäläpet, te kalla tat tiji sjaddat. Ja, ton jaulah, mon luliw kall jakket, atte mo rätkälwas kalla kullosovet, jus mon luliw vuokas ja mattalim rätkälät ailes ajatallemin. Wasstatuz: jus ton ih fita rätkälät, äudälko ton täbdäh etjat vuokasen, te ton ih kässet kalla pättet tan rajai. Jutte mia rätkälwas i perre vuodotovet mia vuokasvuota nala, ainat Zubmela jattoi etjaidattet sadnesvuota nala. Jus tat vuodotova manke etjada nala, te tat lä falskes ja petta to, ifka mai to vaimo luli pättäset stuorra ailes ajatallemešt ja tjeroli varav. Jutte tantiet mi rätkäläp, atte äp lä vuokasah rätkälätjit, ja jurra tan tjada mi vuokasen sjaddap rätkälätjit, to mi jakkep, atte läp vuokatebmeh ja tjärgä äskeldep Zubmela jakkolesvuota nala. Jus ton luliw ifka man vuokatebme, te aitsa tauk, atte tat lä tusan kerde stuorab arvošt, jälla lä akto aines, atte ton kudnetah Zubmela sadnesvuotav ja ih taka kuoktaladdemat tjada Zubmela jattov kiellesen. Jutte to vuokasvuot i vekkete, näuko ai to ovuokasvuot i tšagga. Katte tantiet etjat, vai ton ih kässet lulu adnet etjat vuokasen rätkälät jälla ädtjot. Jutte näuko Son tjelga armošt, äudälko kuttet So rätkälä, lä jattam kullat rätkälävasait, te Son ai fitta tjelga armošt, etjas jakkolesvuota hevetusan, kullat rätkälävasait, vai ton ih lulu rampat etjat vuokasvuotav, ainat Alde sadnesvuotav, man tjada Son lä älletam etjas jattoit, ja Alde arbmov, mi lä vaddam taggar jattoit.

19 April.

Jof. 1: 5.

Mon iv kalla heitet jälla vajabuttet to. Jakkotemeh fitteh tav näute tajatet, atte tat jatto allana, ko mi adnep nuokkasaw pednikist, kistoh ja aitech läh tievasah ja i aktat vuorpetesvuot lä lalka. Talloi si äh tarpahē Zubmelav, ähte katjate So mangai. Ja taggarah sitalin mielastesa, atte Zubmel luli määrätet etjas mäkkit täbbe paijen almesne ja pajali siav kättjat etjase mammonav tabbe vuolen ädnama nanne. Walla tat i lä jakket, ainat fittat täbdät, ike vuordet Herrav ainat vuostat adnet kietan. Walla Son fitta harjetet miav täbdät So ja äppatet miav tuordet So; Son kalla visjast määrätet miav aitesne ja effevesne, näuto Son sitali jaulat: Jikka tone i lä mife purjan jälla aiten, te ton tauk kalkah adnet tav mo lunne. Kohtes näu? Mon läv Herra to Zubmel. Jus mon läv to Zubmel, te mon mattav vaddet tunji tarpesvuotaitat kaitai taveri vana; mo kietta i lä änetum. Muttemah adneh etjase pändavuotav äbmotakaisne ja källesne; muttemah akto vall mosne. Walla jus tone läh äbmotakah ja källe jälla i, te ton anah tait mo lunne akka tjärgesitt, ja viel tjärgebut, ko jus ton analih tait akka tjäken. Jutte tah taverah, mait ton ets anah, matteh päldetovet, suolatovet jälla muotfist pärätovet. Walla mav mon vuorkaw, lä puorre aimon, ja vaiko tone i lulu mife, läh ton tauk pända ja puorist määrätovum, jutte ton anah mo ja mosne kaita.

20 April.

Rom. 15: 7.

Tuostotet kuoimeh kuoimitete. Tanne mi äp-
 pap, kotte mi kalkap tämatet tai vuoste, kuteh läh
 mäddam, nâu atte mi reudatep suddov ja almatjav,
 viggap hävatet suddov ja pajasvaldet almatjav. Tan-
 tieti mi äp kalka karvet, heitet jälla paijelskättjat
 äutavke almatjav, ainat puorebut tuostot siav ja
 febreftallet siatium, nâu atte mi veffetep siav sud-
 dost, pakatep, äppatep, räffälöp fia äudäst, kierdap
 siav ja tämatep nâu, kotte mi fitalime, atte si lu-
 lin tämatet miaikum, jus mi lulime kattjam sâmma
 suddoi. Jutte kristages viesjo vall tan tieti, atte
 son kalka orrot almatjita aiken ja i hävatet almatjit,
 ainat suddov, mav i kuttel matte takkat, kutte i
 sita adnet takkamusjav siatium, kuteh läh viikkalatjav.
 Tat luli neuves armofesvuot, jus ton fitalih kuos-
 sotet nälkojit, karvotet ritfosit, ja ih tauk kierdali,
 atte nälkojeh ja ritfosah päatalin to lusa. Nâu ai
 jus ton ih fitali febreftallat pahas ja viikkalats al-
 matjikum, te tat luli sâmma, ko atte ton ih sita
 orrot aiken jälla veffetet kävke jubmelpalolatvuotai.
 Jutte kieresvuot jälla kristalats tämatem i tjuodtjo
 tan sinne, atte mi laudnap aive jubmelpalolats,
 nannos ja ailes almatjit, ainat atte mi sjeppsjes ja
 mäddeje almatjist lulime takkat jubmelpalolatjait
 ja lulime harjetet etjame ädnama nanne nâu, atte
 äp vall kierda kuoimame viikit jakkosne ja viesjo-
 mesne, ainat viggap tivot tait.

21 April.

Rom. 15: 3.

Jutte ai Kristus i allasis liffom. Kottes nau? Wastatus: Jkka Son lei ailes ja tievas arbmof, te Son idtji miav paijekkättja, idtji (nauko farisea) lifko tasa, atte Sone lei juoita, mav mi äp adnam, ja Son arvaladdi tantiet kainow, kotte Son kalkai miaikum nau tamatet, atte mi lulime fjaddat So lafakatjen ja adnet, mait Son adna, ja tjäutetovet fuddoift. Walla ko tat i mattam etjalakai fjaddat, vaddi Son ulkos kaika, mait Son ani, valbi nalas mia fuddoit ja eritvaskoi tait. Taina Son fjättati etjas mia kautoi nau, atte Son fitai fjaddat mihi lifogafen ja takkat tav, masa mi lifkop. Jus Son lei fittam tamatet miaikum nauko farisea publitanain ja tah äivastalleje ailesah vaivan fuddarikum, kuttet miaft te luli tjäutetovet? Walla nauko Herra lä takkam miaikum, nau kalkap ai mi takkat kuomame fuddoin, äp kalka duobmet äpte päktjofst hällat äpte paijekkättjat fo, ainat vall viggat vefttetet fo luovas fuddoift, ifka lulime masfet rubmahav ja häggav, taverit, kudnev ja kaika, mait adnep. Tat kutte etjalakai tamata, fon tiettes, atte fon lä lappam Kristufav, ja alde ailesvuot i lä puoreb ko hedniga.

22 April.

Gal. 4: 6.

Jubmel lä rajam Parduēs Wuoigēnew tia vai-
moi jisa, kutte tjuorvo: Abba kieres Uttje. Tanne
Paulus prufo tav palov tjuorvot, ifka son lei mat-
tam jaulat: Wuoigēnes tšamkalba, hälla jälla laulo.
Walla tat lä kiäurabut šardnotum. Wuoigēnes
tjuorvo ja kaja kaik šamost, tat lä äbbä vaimost, nau
atte waimo viesšo alles tärvosne, nauko apostel ai
jaula, atte “Wuoigēnes rätkäla mia äudäst šardnotet
šjuoketemin;” ja vast, atte “Wuoigēnes vittēnasta
mia vuoiganisain, atte mi läp Jubmela manah”.
Taggar tjuorvotēbmai lä kättjēlem ja kierdem aina-
šitt aukelats; valla mi karvep kruosšev, tantietä mi
äp täbbä Wuoigēnen tjuorvomav. Jus ton tall ih
tav täbbä, te ton ih lä puorre vuoken; ale vadde
allasat rafev aleke heite rätkälēmest, äudälko ton
vast ädtjoh tav täbbät. Me tauk usšjote, atte vall
taggar tjuorvotem akto kalša orrot to lunne; jutte
tan palbalen vierti ai kullot kädēm-tjuorvom, mi
harjeta to ja naggi to taggar tjuorvotēbmai. To
šuddoh kalkeh ai tjuorvot, tat lä takkat to ämetäb-
däv štelbejen. Walla Kristuša Wuoigēnen tjuorvom
vierti ja kalša kullot paijel tav tjuorvomav, tat lä
vaddet tunji nannosēš tärvov arbmoi šo palov šud-
dost, nauko Johannes jaula: “Jus mia vaišmo
duobme miav, te lä Jubmel štuorav šo mia vaišmo
ja tietta kaikait”. Te i lä Wuoigēnen tjuorvom
miše etja šo vetšes, kiäura ja nannos tärvoštällem
äbbä vaimost Jubmeli nauko mia kieres Uttjai.

23 April.

Efes. 1: 7.

Mi adnep länestemev Alde vara tjada, jud-
 doi andagasluoitemav. Tah pahoh äppateh miav,
 atte kait mia rektesfärdogvuot Submela ändan lä
 ja kättjotova juddoi andagasluoitemen. Tantieta
 mi viertep pajetet etjame jerbme paijel, mi ritala
 miaikun ja vuoseta miji kabbatjak mia juddoit ja
 puorre pargoit, ja kalkap mannat näu allaki, atte äp
 kättja juddoit äpfe puorre pargoit, ainat vuodotep
 vall etjame tan artikela nala äpfe sita tiettet mavke
 etjadav; näu atte mi äp pieja armov jälla anda-
 gasluoitemav kuoros vall juddo vuosfe, ainat ai
 kaitai puorre pargoit vuosfe ja näute kabbmetep kaita
 almatjalats rektesfärdogvuotav ja ailesvuotav. Walla
 ton mälketah, kotte mon te ain färta peive täbdäv
 juddoit etjam lunne, näu atte mo ämetäbdä erit-
 duobme mo? **Wastatus:** Jurra tantieta ton kalkah
 äppat, atte tat kristalats rektesfärdogvuot i lä mife
 etja ko vall juddoi andagasluoitem, tat lä, atte
 ton läh taggar rikasne, mi vall adna takkamusav
 juddoin ja kenne lä näu valljes arbmo, atte tat
 eritvalda kait märev. Ja ifta ton ih etjadav täbdä
 etjat lunne ko mädde ja stuorra juddoit, te tah
 tauk äh taft lä juddoh; jutte tone lä tai vuosfe
 divras vuosfesälga, ja tat lä tat passu andagas-
 luoitem; valla andagasluoitema vana lä juddo ai-
 mon ja i aftat pargo vekkete kait unnemuske juddo
 vuosfe.

24 April.

Joh. 16: 21.

Ko nišjun rägata manav, adna son muo-
 dev, jutte alde pädda lä pättam. Taina muotol-
 vafain fitta Herra äppetet miav, kotte mia vigg-
 musest i lä attat auke. Jutte tanne mi vuoidnep,
 atte ifka kaita älbmaš ja nišjunah fitalin vekketeš
 manarägatejev, te ši äš mattali maitet takkat; tanne
 frija fitud i vekkete; mi tanne äp matte juoto äi-
 wätet jälla vekketeš. Tat i tjuodtjo nišjuna famon
 atte rägatet manav, ainat akto vall Herran. Jus
 Son vekketa, te nišjun vekketoša; jus Son i vek-
 kete, te nišjun jabma rägatem-vaivist, ifka äbbä
 väräld fitali vekketeš. Näute Zubmel paša alma-
 tjav vuoidnet, mait son etjaštis aibmota. Näu ai
 kalka tiji mannat, jaula Kristus tanne etjaš ämita.
 Näuko nišjun stuorra rägatem-niädašne palla, valla
 tauk tietta, atte kaita tjuodtjo Zubmela kietan ja
 tantieti pieša tarvoš Sunji, näu kalkapetit ai ti
 takkat, ko ädtjotallepet vaiveš, ja ko kalkapetit šjad-
 dat ädä almatjen. Orrat te vall šjavot ja pajet
 Zubmelav takkat pargoš ja allet šjagga So; Son
 kalka višjašt tav takkat vane tia vekketaša. Tan
 kautoi mi äp matte etjadav, ko atte mi täbdäp
 jabmemav ja helvitav, näuko nišjun rägatem-päddän
 i taka etjadav, ko atte son täbdä etjaš pauttjaš-
 vuotav, vaiveš ja niädav, valla tauk i matte vek-
 ketet etjaš ulkoš tašte.

25 April.

Joh. 3: 6.

Tat mi lä rägatum ädtjett, tat lä ädtje; ja tat mi lä rägatum Wuoiğeneft, tat lä vnoigenes. Mon läv taivai jaulam, atte almatz vierti puorift reudatet läjes almatjav křiftagafett. Kall mi mai tav mainov, atte fames lä läjes älmäi, näufo tat ai anſeta mainov ädnama nanne ja lä Zubmela vaddas, näufo ai peive, mano, korne ja kaita ſjivd-njetum ämeš läš Zubmela vaddaltakah; valla tav mi jaulap, atte tat i perre maſtetovet, ainat mi kaſkap vaddet läjes älmäi alde mainov ja jaulat: Läjes älmäi lä aive puorre äme ädnama nanne, valla tantieti ſon i ain lä křiftages; jutte hednig ham ai matta orrot läje, näufo mädde taggar mainos älmäš tälen läš kaudnom. Š ham tat matte etjalakai orrot, ko atte näu mädde pahai kaſkan ai kaudnoš muttemäš, kuteš läš läješ. Vätes ſon tall ikka man läje, te ſon tauš ain lä ja orro taina läjesvuotain ätt Udama manna, tat lä naturalatz almatz, ſuddo ja jäbmema ſamo vuolen. Walla juš ton ſitah tiettet křiftagafav, te ton viertih ädnat allabui mannat, jutte ſon lä aive etjalakatz almatz, taina ko ſon lä rägatum pajet Wuoiğeneft, lä Zubmela manna ja alme rifa arbolatz.

26 April.

1 Joh. 4: 9.

Tan pakto lä Zubmela kieresvuot miji piko-
 tovum, atte Zubmel lä rajam aina Pardnes vä-
 rasbi. Mi lä ham vikke tasa, atte Son lä vaddam
 miji Pardnes? I mite etja ko Alde fardnotet kieres-
 vuot; jutte i Son vadde tantieti, atte Son lä väl-
 kotes tav takkat jälla atte kuttet lä So rätkälam
 tan pirra, ainat Alde puorrevuot lä njuorrotam
 So, taina ko Son lä taggar Herra, kutte uftos
 adna tasa, atte aive nävtä vaddet, vaiko i kuttet
 lä Softe vainotam. Ja nävto i kauno attak stuo-
 rab vaddeje ko Zubmel, näu i kauno attak stuo-
 rab puorrevuot i Zubmelesne ike almatjesne ko kieres-
 vuot. Jutte tan äudai, käv kuttet etsa, vuotaha
 son kaika, rubmahav ja häggav; näu atte kieres-
 vuot, vuollekesvuot ja etja puorrevuot äh lä tag-
 gar arvoft ko kieresvuot, jälla ai läh tah taina
 aktetovum, mi akto lä äivemus. Jutte sunji, käv
 mon etsav, mon iv määratova, iv pästot tasa ivke
 lä karras so vuoste, ainat läv äljoj teudnahet, äi-
 vätet ja veffetet, känne vuoinav, atte Son tarpaha
 mo. Akta pakoin, son adna mo äbbä järban, häg-
 gain, taberin ja mait mon aimotav. Tantieti mi
 perrip taggar Zubmela kieresvuotast täppet jalos-
 vuotav ja kiäurotet etjame kaik vaive vuoste, taina
 ko tanne taggar Zubmela kieresvuota pändavuot
 pikota etjas, mi näu vadda, atte tat pättäsa attje-
 lats vaimost ja tasa viel ulkostiälkä Zubmela äive-
 mus puorrevuota ajakeft.

27 April.

Lut. 14: 23.

Ja nagge tait pättet tiekki siä. Tat paffo lä paijelmeren suottes ja jassetafes häjoita ja vaiva-
fita, kuteh naggetoveh pättet, taina ko Zubmel tan
tjada sabmosiitt paja miav vuoidnet etjas näffetet
armov mia vuoste. Tat almo vierti orrot sard-
notet kierešvuot, mi näu vigga miav salogvuota
mangai, atte Son i vall libbesiitt kättjo häjos sud-
darit etjas effedesmallasi, ainat fitta ai, atte tah
kalleh naggetovet ja vuojetovet ja atte naggem i
kalka laitet, vai si tauk fitalin pättet tasa. Tat
vuofeta ai, atte Son i fita vuojetet siav erit etjas
lutte jälla pajat siav eritlappot, juš si vall etjah
äh pifos paijellättjema ja puorranattesvuota tjada
vuostalaste tav naggov. Jutte Zubmel lä harmat
kissjotebbu vaddet ja veffetet, ko mi kässet mattep
tuostot jälla räffälet, ja Son i maitet änaš rauka
miašt, ko atte mi rappep vaimoitame kaljet ja tuo-
stop Alde armov. Walla tasa tarpasova tat nag-
gem prediko tjada puorraneme ja suddoi andagas-
luoitema pirra, jutte puorraneme vana mi alo sjad-
dap ila karran ja jaloken ja suddoi andagasluoi-
tema vana läp mi ila argeh, läššesmielatah ja jalo-
kah, näu atte äp fita äpfe matte jaffon tjada taja-
tet, kofte Son fitta vuojetet miiji näu stuorra ar-
mov ja armofesvuotav.

28 April.

Sut. 14: 11.

Juokkehats, kutte etjas pajeta, jon kalla vuol-
 letovet, ja tat kutte etjas vuolleta, jon kalla paje-
 tovet. Jubmel lä taggar Herra, kutte i ane etja
 taffamufav ko vall pajetet tav, mi lä utse, ja vuol-
 letet tav, mi lä allaf, ja anekeslatai fardnotum,
 tjuovket tav, mi lä karves, ja karvesen taffat tav,
 mi lä tjuovketum. Jutte näuko Son kaika fjivd-
 njetum ämi algon fjivdnjeti väräldav täsfjest,
 mafte Son kättjotova Sjiivdnjeteje ja kaitvefjes,
 te Son etjaidattesitt parga fämmalafai, ja kaika
 kitta värälda näkkemi lä alo näu tafatum, atte
 Son tafte, mi lä täsfje, utse, pajjekkättjatum, vai-
 van, jabmes, taffa juoka, mi lä divras, kudne-
 lats, falog ja elleje; valla tafte, mi lä divras, kud-
 nelats, falog, elleje j. n. w., kait taggarav taffa
 Son täsfjen, utfen, pajjekkättjatovum, vaivasen ja
 jabmejen. Walla tanlafai i aftaf fjivdnjetum äme
 aimote pargat, i tat matte täsfjest maitet taffat.
 Jubmela tjalmeh tan vuofte kättjeh vall tjegnale-
 vuotai. Ja taina ko Son lä kait alemus ja i mife
 lä pajjebun Softe, te Son i matte vuoidnet mai-
 tet etjas pajjelen; Son i matte vuoidnet maitet
 etjas palbanke; valla mate tjegnalebbun kuttet lä
 So vuolen, tate puorebut Son tav vuoidna.

29 April.

Lut. 21: 34.

Kattet etjate, abma tia vaimoh lāsjanaddeh raddotvuotast, juffalesvuotast ja tan viesjomen hugjost, abma tat peive patta ila häffkat tia paijel. Tat lä aive tarpas vakotus, mi i käsjet per-rili pättet mia vaimoist. Herra i puorgo pärrä-mest ja juffamest. Shi, pärret ja juffet; tav Herra tiji puorist udno, hugjotet ai tia pajasadnetusav. Walla kattet etjate, abma tia vaimoh kaita taggarikun lāsjanaddeh, atte ti taina vajalbuttepet mo pätemav. Mi kristagafah äp kalka piejat mia viesjoma rajev ädnama nala, mi kalkap vall lakkela-fai ja kärkekietain orrot tane aimosne, älfes kietain ja järhä vaimoin kalkap mi vuordet tav peivev, ko mia Herra kalka pättet taggar härlogvuotan, mav i aktat almatz matte sardnot. Jutte äudäl mangemus peivev kalka nän sjadat: Färta-hats kalka tsegget, häjait adnet, orrot tjärges, ja taina si kalkeh läsfetet vaimoitase, näuko i lulu kaudnot etja takkamus ko tat. Walla ti, kuteh sittapetet orrot kristagafah, ajatallet mangemus peive nala, vuordet tav kaitait päddäit ja viesjot jubmel-palolatzvuotan ja puorre ämetäbbäin. Te i kalka orrot mife niäda; kenne ifkenis tat täiva tiav, te patta tat peive salog päddän, jutte tat kaudna tiav Submela palosne ja varjelemesne.

30 April.

Joh. 14: 27.

Etjam rasev vaddav mon tiji; iv mon vadde tiji, nãuko vãrãld vadda. Tat læ tat rektes rase, mi takka vaimov rafelatjen, i talloi ko i aftak vuorpetesvuot læ, ainat jurr vuorpetesvuota palen, ko læ aive rafetesvuot ulfoldes vuokfjoi. Tat læ reudatus vãrãlda rase ja Kristusa rase kastan. Vãrãlda rase tjuodtjo tan sinne, atte tat ulfoldes paha, mi parga vuorpetesvuotav, eritvaldetova. Kristusa rase tan vuoste læ taggar, atte vuorpetesvuot ulfoldes vuokfjoi læ aimon, nãuko vasjfolatjah, tauda, hãjosvuot, fuddo, pãrtal, jabmem; tah læh tãbbe, tjuodtjoh pirra, ähte laite vaivetemest. Walla fisnjeld vaimosne læ jastatus ja rase, nãu atte vaimo i pala vuorpetesvuotast, ja læ viel jalob ja nitte sturorab avov talloi, ko vuorpetesvuot nagge, ko talloi, ko tat i nagge. Tãntieti tat kãttjotova taggar rasen, mi kãit jerbmev pajjelmanna. Jutte jerbme i matte tãbbãt etjadav ko vãrãlda rasev, tat i matte tãjtet, kofte almats nitte rasev, ko paha ain læ aimon, tat i tiete kofte ets persona takka rafelatjen sjãddat, tãivo tantieti, atte nãu kuffev, ko tat paha ain læ aimon, te i matte aftak rase kãudnot. Walla ko Kristus pãtta, paja Son tav ulfoldes vaivev orrot, valla nãnnota ets personav, takka njuores vaimov jalon, rafetes ametãbdãv jaloken, nãu atte taggar almats læ avon ja puorre mielain taggar vuokisne, juoi sinne äbbã vãrãld palla.

1 Maj.

Fil. 3: 21.

Jutto kalla etjaidattet mia häjos rubmahaw, wai tat sjadda Alde härlogen takatum rubmaha lafasatjen. Rättja tanne, maggar kudnew ja härlogvuotaw Kristusa rektesfärdogvuot tälwo faronis ai mia rubmahita! Walla kotte päta tat häjos, suddokes, orainas ja peistom rubme tafa, atte tat sjadda Zubmela Pardnen härlogen takatum rubmaha lafasatjen? Mi läh ton jälle mi lä to ja kait almatji sabmo ja wäjo, atte taggar etjaidattem kalla sjaddat tuina? Tanne almatja rektesfärdogvuot, ansetem ja sabmo äh mafse jälle väja maitef, jutte tai finne lä kuoros orainasvuot, skapmo ja duobmo; tanne lä aibe etja sabmo tarpas, nammatum atte Herra Kristus lä sabmoinis laffa, "juoina Son wäja wuollafis piejat kait ämit". Ko Son wäja wuollafis piejat kait ämit näuko Son sitta, te Son ai matta härlogen takat mia häjos rubmahi orainasvuotaw, hapsematw ja mästemaw. Jutte mia rubmahah läh Alde kietan näuko laire lä laire-litti takkeje kietan, näu atte Son tate orainas ädnampellest matta takkat tjabbaf, rainas ja äda littew, mi lä tjabbaf ja faurob peibest. Jutte Son lä kastateme tjada valdam miaw etjas kietaiti ai tantieti, wai Son tan suddokes, duobmetum ja jabmelats wiesjoma fajai tan rubmaha palen kalla sjudnjetet miiji rubmaha ja fielo kautoi äda wiesjomaw ja äda, näkkätek rektesfärdogvuotaw.

2 Maj.

Joh. 16: 10.

Miles Wuoiogenes kalla pakatet väräldaw . . .
 rektesfärdogvuota tieti; jutte mon wuolgaw Attjen
 käit. Tah pakoh sisadneh äbbä taw pargow mia
 tjäutema tieti, man tieti Zubmela Bardne rajato-
 vai almešt, ja maw Son lä taffam mia äudäst ja
 ain taffa fitta näklemi, ja tat pargo lä Alde kier-
 dem, jabmem, pajastjuodtjelem ja tärjotem etjas
 rita sinne. Jutte Alde wuolgem Attjen käit i lä
 etja, ko atte Son waras ulkosnjorkotema ja jab-
 mema tjada wadda etjas wärron ja te pajastjuod-
 tjelema tjada paijelvidne suddow, jabmemaw ja
 helwitaw ja tjäkkita viessojen Attjen älkes kieta nala,
 käste Son wuoidnoteslakai tärjota kaita alme sinne
 ja ädnama nanne, tjägga ja lafeta etjas kristalats-
 wuotaw ewangeliuma predikomin ja näuko iffalats
 äiwemus prästa tjuodtjo Attje äudän ja räkkäla sia
 äudäst, kuteh jakkeh, taina ko si ain läh pirrastatte-
 tum suddost ja sjepšeswuotast; tasa ai wadda siji
 Miles Wuoiogenen fabmow, wai si kalkeh paijelvid-
 net suddow, pärfalaw ja jabmemaw. Tat lä kri-
 stagasai rektesfärdogvuot Zubmela äudän, atte Kri-
 stus wuolga Attjen käit, tat lä kierda ja pajas-
 tjuodtjela mia tieti ja litteta miaw Zubmelina; ja
 lä abmas rektesfärdogwuot, maw mi äp lä taffam
 jälla anšetam, walla mi lä waddetum ja läkäätum,
 atte tat kalla orrot mia rektesfärdogvuot, man tjada
 mi littop Zubmeli ja läp Alde kieres manah ja
 arbolatjah.

3 Maj.

Joh. 14: 7.

Jus ti täbdälite mo, te lulite ai täbdät mo Attjew. Tat manna näute: Käse mon tietaw, atte Kristus lä teudnaham mo äbbä wiesjomines ja atte Son lä Zubmel, te mon tajataw, atte tat lei Zubmela fitud ja atte Attje lä Pardnes nala piejam taw pargow ja talloi mon pajanaw Kristusa tjada pajas albmaj. Tat parga, atte mon täppaw jalokwuotaw ja anaw So mo kieres Attjen. Ja käse mon pätaw tan rajai, atte mon täbdäw So, te mon pajaw So atto radet mo kaita pekki sinne. Te waimo sjadda säddos ja wuolleses Zubmela käten, näuko Herra jätta: "Moi kalkan pättet so lusa ja viesjot so lunne". Ja tat wierti pättet tasa, atte waimo täbdä Zubmela härlogwuotaw, famow ja wiesjwuotaw. Jutte talloi Zubmel ädtjo radet. Talloi almatš tietta, atte kait lä Zubmela pargo; tantiet tat i pala masteken, i tjäskemest, helvitešt, jabmemest, pärkalešt ike häjoswuotast ja wiel taggarist. Jutte waimo jätta: Mo Zubmel, kutte mo sinne viesjo, lä stuorab pärkalešt, jabmemest ja kait helwita fabmošt. Tan tjada almatja waimo sjadda jaloken kait tan wuoste, mi lä wäraldesne; jutte sone lä Zubmel ja kait, mi Zubmelen lä, ja son takka, mait son perri takkat ike pala masteken.

4 Maj.

Suf. 10: 27.

Ton kalkah etjet Herraw Zubmelat äbbä
 waimostat, äbbä sielostat, kait famoistat ja äbbä
 mielastat. Tat kutte kuoros wall lätkä taggar pa-
 koi, son i ain tajate tait. Ton viertih mannat
 tai sifa ja puorakit ja alo kättjetet arodias tai
 finne näuko spegelen. Walla jus mon kalkaw etjet
 Zubmelaw näu atte kaita, waimo, siello, miella ja
 kait famoh kalkah orrot järgälovum Zubmela kuow-
 loi, te mon wiertiw ruwa kaudnat, man kullen
 mon läw Softe. Jutte jus mon etfaw Zubmelaw
 äbbä waimost ja kaitaist sielo sabmoist, te mo
 tjalme i ädtjo kättjat ovänallakai, mo njuoktjam i
 hallat mawke pahas pakow, mo kietah, juolkah, pel-
 jeh äh ädtjo wuofetet märew, ainat äbbä mo per-
 sona aiwest fitta juolkita kalka vandartet kieres-
 wuotaszne, adnet uftow Zubmeli ja kudnetet So.
 Wuofete munji säbmasaw, kutte ufto ja kiereswuota
 tieti Zubmela wuofte lä skuornes jälla läje. Tag-
 gar almats i kauno ädnama nanne. Tan wuofte
 mi läp ädnat kieszjotebbuh märrai, wasjjai, udnotes-
 wuotai ja walljeswuotai ko läjeswuotai ja etja
 puorre tapita; ja jus wall attak aina tjunem
 pahas uftost kaudno mo finne, te laga i lä älleto-
 wum. Walla tall mon iw kauna mo finne kuoros
 wall atta aina tjunemaw ainat äbbä wuobnew
 tievasen uftoi taläst. Näute mon wuoinaw lagast
 näuko spegelest, atte kait mo finne lä karro wuo-
 len. Ja tasa lä laga waddetum, wai tat kalka
 äppetet miaw, atte mi läp eritduobmetum.

5 Maj.

Suf. 17: 14.

Wadjet ja wuonetet etjate herraita! Kässe spittalats älbmah algeh jaffet ja tuostotet kait puorit Kristusest, te Son sitai harjetet sia jaffow ja kättjalet taw tan tjada, atte Son i taffam siaw wuoidnoslakai warresen, ainat wall jätti fiiji atta pakow, atte si kalkin wuonetet etjase herraita. Säm-malakai Son tämata ai tall miaikum, wai Son kalka nannotet ja kättjalet jaffow, kässe Son näu tämata miaikum, atte äp tiete, mait Son aifo takkat miaikum; ja Son takka näu, wai almats kalka paijelvaddet etjas Alde fuoros puorrewuotai ike kuoftaladdet, atte Son sitta waddet miiji, mait mi jawatep jälla mi lä viel puoreb. Spittalats älb-mah ussjotin näu: "Wadsop, käsa Son wuofeta miaw, ja waito Son i jätte, fittakus Son takkat miaw rainasen, te mi äp tauk perre ussjotet pahabut So pirra ko äudäla. Tan wuofte mi kalkap tate nannosebbut njämot Sunji ja wuordet awositt, atte jus Son i sita takkat miaw rainasen, te Son tan fajai kalka vaddet miiji, mi lä puoreb. Jaffow ja tärwow Alde puorrewuotai mi äp kalka heitet". Käts, tat lä rettes äudanem jaffo sinne. Taggar kättjelemah orroh näu kuffew ko mi wiesfop. Ja kässe Son kättjala miaw muttem pekke sinne, te Son alo takka juoka etjadaw ja nannota tan tjada äne änan mia jaffow ja tärwostallemaw, jus mi wall pisfop nannosen fitta näkkemi.

6 Maj.

1 Mos. 32: 28.

Ton läh faggatallam Zubmelina ja ton läh
 sjaddam vidnaren. Tat sjadda nau: Zubmel lä
 vaddam wäraldi kuoktelakafats predikomaw, lagaw,
 mi mäwatatta ja jameta, ja ewangeliumaw, maina
 Son jaskata ja takka ellejen. Kässe ton läh ädtjom
 taw pakow, mi läppeta tunji armow, te ton ih käs-
 sel kalka swikkastet taste, laga tjelgestes taw, kotte
 tat fitta. Jus taste mangel märke, helwit ja suddo
 ladeh to, te ale koit paja valdet armopakow toste,
 ainat jätte: Ewangeliuma milte i kauno attak märke.
 Jus ton tietah taw, te ton täbdäh Zubmelaw rekta;
 jutte natura milte Son lä kuoros puorrewuot. Walla
 jus sämes pakko pättä, mi tarvo tan wuoste, te tat
 wierti orrot juobba kähba juoko salites jälla fitta
 Zubmel kättjalet to. Nau Son takka, kässe Son
 fitta kiäurotet etjas manait jalko sinne: Son pieja
 etjas tan jasketakes pako wuoste wai kalkai wuoidnet,
 man nannost mi katsahep taste kitta, ja tämata,
 näuko Son i sitali tast takkat miji juoka puorew.
 Tat lä paijelwidnet Zubmelaw, mi i lä paijelwidnet
 Alde majestätaw ainat tan paijel, maw Son hälla
 mia ämetäbdä sinne. Kässe mon näute paijelwid-
 new So mo ämetäbdä sinne, te mon läw fagga-
 tallam Zubmelina ja läw vidnaren sjaddam, tan
 tjada atte mon läw tuostom pakow puorrewuota
 pirra, läw anetam taste kitta ja kaitetam etjam lutte
 kaita, mi sitai äudipiejat So munji märraten. Tat
 lä tjaletum miji äppatusan, wai mi ai sjaddalime
 Israelen (Zubmela widnarin).

7 Maj.

Ps. 119: 91.

Kaita ämeh staitkeh ain udne to piejatusjai milte; jutte kaita ämeh läh to teudnarah. Jus katjatep, man kuffen wuorpe ja wuorpeteswuot läh tjuolbetum nubbe nubbest, te wierti kait jerbme sjaddat skapmon; ja sadnes lä, äp kall tiete, atte wuorpe ja wuorpeteswuot lä näu latta nubbe nubbai, mi wiertip jaffet, atte näu lä. Näuko käsje Josef oroi sangataten ja tat wuoidnoi näuko son kallai täbbe atew orrot, walla Jubmel lei juo aikom, atte maddasi puolvah kallin sajatet etjase so audan. Näuko wiesjom ja jabmem tjagneh nubbe nubbai, näu atte wiesjom lä jabmemešne, näu lä ai wuorpeteswuot stuoramus wuorpe sinne; näu ai lä häjoswuota ja waiwe palen pändawuot, usto ja atwo latta; ja tan wuoste matta jabmem häffat tjuovot säbdosumus wiesjoma mangai. Sämmalakai käsje mi kallap jabmet, te mi tjagnep jabmema sija te to lulime atew tan sinne pišot; walla akka tjalmerraukaltakan pättä mangemus peive, käsje mi kallap jättet: Tall mon kallaw wiesjot ekkewen aikai! Jatto wall tajata, atte wuorpe ja wuorpeteswuot, wiesjom ja jabmem läh näu latta attetum. Herra wuofeta taw miji slajalatt eksempeli tjada, kotte son wuoleta ja pajeta ja kotte kaita ämeh staitkeh juofte peive Alde piejatusjai milte, wai äp kalta etjame miela milte taffat maitet, ainat vaddep kaita Jubmeli, näuko färtahats ai ädtjo etjas wiesjomest tajatet ja wierti täbdästet, atte i mife sjadda mia ussjolmi ja radi milte.

8 Maj.

Fil. 4: 4.

Awotallet Herrasne. Roktes mon kalkaw päs-
 fat pahas ämetäbdäst ja mattet awotallet Jubmela
 finne? Wasatus: Ton ih ädtjo alget pargoist
 ainat ton wiertih tuostot Jubmelaw Kristusa finne
 ja jaffet ewangeliumaw, mi kulata mihi, atte Kristus
 lä mihi waddetum, wai Son luli tuoddet mia sud-
 doit ja orrot kaskälmai ja äudhälleje Jubmela lunne,
 näu atte mi täsjjo wäl Kristusa tjada ja Kristusa
 pargoi tjada kalkap adnet suddoi andagasluoitemaw,
 Jubmela armow ja rainas ja puorre ämetäbdaw.
 Taggar jakkost te tjuowo kiereswuot, rafe ja awo,
 kito ja herwetus ja almats ädtjo waimolats likomaw
 Jubmeli näuko so kieres Uttjai, kutte tämata näu
 armositt suina ja wane so ansetemetata ulkosijor-
 kota puorrewuotas so paijel. Taggar awo finne
 i kauno aktat pallo jabmemest jälla helviteft, ainat
 awolats ja kaitwefses tarwostallem Jubmeli ja Alde
 puorrewuotai. Taste tat kättjotowa awon Herrasne,
 i silpa jälla källe finne, i piebmo jälla jukkamusa
 finne, i warreswuota jälla sabmoi finne, i konsta
 ja wiseswuota finne, i sabmo jälla kudne finne, i
 wänawuota ja puorrewuota finne, ike wiel puorre
 pargoi ja aileswuota finne; jutte kait taggar awo
 lä pettoges ja falskes, mi i kässel puokte waimow
 rafai. Walla awotallem Herrasne lä, atte almats
 tarwostalla Sunji näuko armokes Uttjai. Taggar
 awo paijeltättja kaita, mi i lä Herrast, ai etstata-
 tum aileswuotaw.

9 Maj.

Fil. 4: 6.

Allet mawke mährähaw ane, ainat tia anom läfes täbdos Submela ändän räffälwasain, tjuorwotemin ja titolwasain. Tanne apostel äppata miaw, kotte mi kallap tjaffet mia mährähemit Submela nala, nauko son fitali jättet: Allet ane äwtäwke mährähaw, walla jus taggar päta, mi fitta waiwetet tiaw, nauko tat wisjast wierti sjaddat, atte ti ädnama nanne adnepetit slajaläff waiwit, te ti kallapetit tämatet näu: Allet kättjale etjah paijelwidnet pahaw, läfes maggar ifkenis, kuodet mährähaw etjate lutte, järgälet etjate räffälemin ja tjuorwotemin Herran kait ja räffälet Softe kaita, mait ti fitalite pargat tia mährähemin, wai Son fitali pargat taw; ja taffet näu titolwasain, atte tian lä taggar Submel, kutte mährästa tia pirra ja kän nala ti ädtjopetit tärvositt tjaffet kait tia mährähemit. Walla tat kutte i näu tafa, ko waiwe ja pahas wuorpe täiwa so, ainat fitta mettet taw jerbmina ja paijelwidnet taw etjas rade milte ja piejat mährähaw etjas nala, son kassa nalas ällo waiwet, massa rafew ja atoww Submela sinne ife parga tankes tiet maitet, ainat pale jaddoi, wuowo wuolos tafa tjegnalebbut ife päsa pajas, nauko mi juokke peiwe mattep wuoidnet taw mia etjame ja etjadi mättjett.

10 Maj.

Ebr. 11: 1.

Jaffo lä visses tárwo tai ámi nala, mah äh wuoino. Jaffo lä tjuowtas, mi tjuowta ja laide sjeudnjeda sinne, kánne jerbme lä tjalmetebme ja pätta skapmoi. Tántiet, ko tone lä Zubmela paffo, te ale paja jerbmew radet. Ja tan tjalmeraukaltakan ko ton náu hewetah ja kudnetah Zubmelaw, te jaffo láátowa tunji rettesfärdogtuotan. Jutte talloi mon waddaw Zubmeli Alde kudnew, ko mon jaffaw, atte Son lä ja wäja kaita, mi kullo Zubmeli. Walla mi kullo Zubmeli? Utte Son lä kaitwekses, puorre, armotes, rettesfärdog, wises, sadnesshálleje ja kaita, mi puorre lá. Taggar jaffo So píwra lá rettes jubmelteudno. Taggar jaffow mi kaudnap Abrahamá lunne, ko son aneti etjas Sunji, juffo káttjo tait ámit, kuteh äh lá, náuto si lejin. Jutte Abraham tieti puorakit, atte kait sjudnjetum ámeš áttai äh mattam vaddet sunji pardnew. Walla son ussjoti: Zubmel matta taw takkat i kuoros wuoras nishunest ainat ets kiergest. Ko son náu nannost jaffi taw, te son ai matti wuordet Zubmelest ain stuorab ámit, effewen ellemaw ja kait puorit. Walla atte son náu jaffi, tat i lá keppat, ifka tat náu wuoidnoi. Jutte káttjale wall ets, jus Zubmel luli játtet tunji: "Tanne ton ádtjoh tjárbmáw tiewa jaffoist, taina mon sitaw piebmat to ábbá jafew." Kuttet luli jaffet taw? Te mi ádtjolime tábbát, atte i lá jurr keppat jaffet natura wuoste. Jutte jus ton sitah wuoidnet tjalmitum, te jaffo ijadda tássjen.

11 Maj.

Matth. 18: 5, 6.

15 Tat kutte tuosto taggar manaw mo nammai, son tuosto mo; walla tat kutte wärreta autaw taiste utsekatjaisi, kuteh jafkeh mo nala, sunji luli puoreb, atte mellokedke luli tjanatobet alde tjäpoti ja son wuojotovuli mära tjegnali. Tat kutte re-teslafai tuosto akka manaw ja pajaspiebma taw, näu atte tat äppa täbdät Jubmelaw, ite äppa karrotet, suolatet, kielestet, täshjen walbet Herran namaw j. n. w., son, jätta Jesus, tuosto mo ja wuofeta munji kiereswuotaw, näuko son kuoddali mo kietais nanne ja luli kättjat mo, näuko mo edne lä kättjam mo. Tat lä suottes ja haufkes sata. Walla mantiet Herra näu äppata? Tantiet atte Son puorakit tietta, kotte manah mielaft kulleh wastes pakoit ja man keppat si tjajaneh ja tasa wiel kaudnoh wastes njalmeh, kuteh mielaft wekketeh tasa. Alme Jubmela audan leses kuidetum, atte unna pardneh ja neidah kaudnoh, kuteh karroteh ja hället wasteswuotait. Käiste si äppeh taggarit? Zurr taiste, kuteh perrilin warjelet siaw taggarist, nammatum attjest ja ednest ja pahas ja wastes teudnarist. Taggar äppatus manna keppebut manaiti ko Uttje mia ja etja rätkälwasah. Walla maggar duobmo tjuowo taggar äppatusaw? Taw tieteteh tah pakoh Kristusa njalmest: sunji luli puoreb, atte son wuojotovuli mära tjegnali. Tai pakoi tjada Son sitta tietetet, atte taggar wärretem ja subdo käsfa almatja nala i kuoros rubmelats jabmemaw, ainat ai effewe duobmow. Tantiet kalkah ton puorist kattet, kotte ton häläh ja tämatah, ko manah läh paldan.

12 Maj.

1 Mos. 12: 3.

To sinne kalteh kaita maddoh ädnama nanne sjiwdnjatusaw ädtjot. Adama tjada ja sinne läp mi kaitah kattjam suddoi ja pättam karro wuollai. Tat karro wällaha mia nanne ja mi räगतovep tan wuolen. Kait, mi räगतova niszunest, lä märe, jabmema ja effewe duobmon manna ja pärfala wuolen. Jutte tat karro lä pättam äbbä almatz-maddo paijel. Taw wittenasteh tah patoh kait äudemust; jutte jus kaita maddoh kalteh sjiwdnjatusaw ädtjot, te si läh äudäl orrom wane sjiwdnjatusataf. Kässe Herra jatta Abrahami taggar sjiwdnjatusaw, te taste tjuowo: Si kaitah lepit karro wuolen. Tanti-tiet käbmeta tat pallo kaita, mi natur lä ja wäja. Walbe muttem hednigaw jälla ai sämes kristagafaw, kutte i jaffe Kristusa nala, attan kait sia jerbmatwuotain, puorre pargoitum, puorre tapitum, frija situdin ja äbbä wiesjomin, te lä tauk kait tiwna täsjje ja karrotum Submela äudan. Mantietiet? Tanti-tiet atte tat päggotum puorre i lä kälkäm tate puorestsjiwdnjatusest. Ja ko tat i päte taste, te tat wierti orrot täsjje ja pärfala wuolen. Walla Son i jätteke: Si kalteh etjah ansetet sjiwdnjatusaw; tat kaita pättet siast. Walla ko tat i kauno sia lunne, te si wierteh orrot karrotovum, jutte i attat kastaraje kauno. Käanne tat sjiwdnjatus kaudno, täbbe lä kaita puorat; walla tat kutte i ane taw puorestsjiwdnjatum sajow Jesus Kristusaw, son lä äbbänata eritlappom, ifka mai son paitali te ko peiwe.

13 Maj.

Mark. 16: 15.

Wadjet ulkos kait wäraldi ja predikot ewangeliumaw kait almatjita. Ewangelium lä taggar pakko, mi falla miji Zubmela armow ja libbofeswuotaw, maw Jesus Kristus lä warainis ansetam, Zubmela libba, kutte kuodda wäralda suddoit ja paja kulatet äbbä wäraldi: "Jaffe mo nala ja anete etjat munji ja paja kait pargoit mannat, te ton läh puorestjijwudnjatowum ja luoitetowum jabmemest ja kait pahast." Tat puorestjijwudnjatus lä mannam ulkos äbbä wäralda paijel ja lä pättam hednigi ja judari paijel. Ewangelium salatowa färt almatji; walla färt almats i tuosto taw. Walla jus ton jattah, te läh to suddoh tunji andagasluoitetowum, nubbe aktan nubbina, jabmem eritwaldetum, helvit paijelwidnetum ja alme lä to äme. Kait tiwna wadda tunji ewangelium atta palen. Walla jäbmasah si läh, kuteh tuostoh taw puorestjijwudnjatusaw. Zubmel falla taw äbbä wäraldi, walla jäbmasah kiteh So tan äudäst. Walla taut pisjo tat jadnan, atte kaitah läh ewangeliuma tjada puorestjijwudnjatowum, tat lä: puorestjijwudnjatus katta kulatowet ja salatowet kaitaite. Walla atte kaitah äh sjadda kristagafen, tat päтта taste, atte si erittjasteh taw salogtastetje sašaw ja tafa wiel tälwoteh taw. Walla käw tat täiwa, so tat täiwa; ja kutte taw tuosto, sone tat lä.

14 Maj.

1 Sam. 2: 7.

Herra wuolleta ja pajeta. Mi diwras äme lä jaffo! Waipe mattalime waldet taw jälla adnet taw aimon, ko mi läp akti ädtjom taw! Jutte wisfast pättä kait tiwna jaffost, näu atte jabmem ja pärkal ja kait paha wierteh pattaret tan äudäst. Walla maggar konstain kallaw mon ädtjot taw jälla adnet taw aimon? Wastatus: Jubmel wadda jälla walda jaffow, näuko Sunji likko, ja Son taffa taw sjeppjesen jälla nannosen etjas situda milte. Taw läh kaita ailesah ädtjom täbdät näuko ai mi, wai äppalime täbdät So retteslakai. Näu matta Jubmel muttem tjalmerraukaltakan waddet munji nannos jaffow ja wast, äudälko mon aitsaw maitet, paja Son taw wuojot ja wadda nannos jaffow muttem stuorra suddari. Walla mantiet Jubmel i paja etjas ailesit alo adnet nannos jaffow. Wai si äh kalla stuorastallet ja täiwot, atte jaffo lä siast, ja äh taä etjase jubmelin. Tantiet Son wierti näu tämatet siäkum, atte si tietteh, atte Son lä Herra, ja äppeh täbdät etjase ja pijsöh wuollesiwuotan. Ja taw Son rauka i fuoros miast, ainat kaitaist etjas ailesist, näu atte si kaitah wierteh säjätet etjase So äudän ja waimo wuodost täbdästet: "Mon läw tässje iwe wäjä maitet." Näute läp mi kaitah ättalakatjah Jubmela äudän, ikka mai reudatus lä waddaltakai kaskan; walla ai tah pätteh kait tiwna Jubmelest.

15 Maj.

Matth. 8: 25.

Herra kajo miaw, mi hällänep. Tanne äh lä mädde pakoh ike kuffes rätkälvas. Walla kättja koiit, mi sabmofes rätkälvas! Ko ton sitah rätkälet, te ale päte äudäi wane sämes tarpotaka; paja niädaw ja tarpow nagget to rätkälemai, pieja niädät Herran äudäi, njämo Sunji, kätte ton mattah njämot Sunji, nammatum Ude pakosne, ja jätte: Herram, tanne ton wuoinah taw niädaw, mi waiweta mo; mon sitalim mielaft päsjat taite luovas. Ton läh ets jättam: "Rätkälet, te ti kaltafetit ädtjot; tah läh to etjat pakoh; taite mon tärwotalaw ja rätkälaw." Te ton läh rätkälam riehta ja to rätkälvas kullofowa, taina ko Zubmel lä näu jättam ja niäda nagge to. Walla tat lä wahdalats waneswuot, atte mi näu pinnaw täbdäp mia tarpoit, jutte juš mi täbdälime tait riehta, te mi tarpalime juofke tjalmeraukaltataw rätkälet, ainafitt juš mi läp sadnes Zubmela manah ja wuoidnep, kotte Ude ailes namma, mafa mi läp kasta-tovum ja man milte Son kättjo miaw, härveta ja puoreftšjwbnjata miaw, näu harbmatit täšjien wal-detowa — kätte läh tah kristagasah, kuteh luojoh ja kuideh tan paijel? Näu tarpalime mi ai juofke peiwe rätkälet, atte Ude rifa pätali, käšje mi wuoidnep, man šjepšjes tat lä mia lunne ja kotte tat ajetowa pärtalešt ja ädtješt. Ja näu wiel kait peffi šinne. Walla maggar neuress märka tat lä, atte mi äp täbdä niädaw, taw i sita kuttet walbet waimofis.

16 Maj.

Rom. 3: 23.

Zanne i lä aktat reudatus; kaitah läh jud-
darah. Zubmel paja miaw Tjalogešne wuoidnet,
kotte ailešah läh kattjam, wai mi kallap tiettet, atte
ai si läh orrom ädtje ja warra; jutte juš mi äp
taw tietali, te mi lulime fia ešempela tieti kuotta-
stallet ja pajetet fiaw näu kuffas miast, ko alme
lä ädnamešt. Tantiet mon fitalim enni wuofetet
aileši juddoit, näu ädnafaw ko mo šabmon tjuodtjo
ja näu kuffas ko tat i tjuodtjo Tjaloga wuofte.
Jutte tat lä škapmet Zubmela armow, ja takkat
Krištusa kudnew halpen, atte mi tjuoldep fiaw miast
näu kuffas ko alme lä ädnamešt. Mon iw sita
adnet neuremus krištagašaw, kutte tall wieszšo, neu-
rebun Petrušest ja etja ailešist almešne; jutte nubbe
i ane štuorab armow ko nubbe, waišo nubbe adna
štuorab waddaltakait ko nubbe. Jutte mon läw
jebda diwrašit äštetum ko si; ja šian lä orrom
šämmalakats ädtje ja warra ko mone. Ša itka
mon luliw läke kerde orainaješ ko mon läw, te lä
tauf mone taggar warra, mi takka mo rainaješ
ja ailešen. Krištus lä maššam mo äudäšt jebda
diwras haddew ko Petruša äudäšt. Ši läh orrom
jebda tješnali kattjam ko mi; ja mi läp pajetum
jebda allaki ko si, näu atte i aktat šiašt lä ad-
nam änaš ko mon, palbalen taw, atte si läh or-
rom šiäurabuh jalkošne; walla etš äiwetawer i
lä tauf orrom štuorab. Tantiet lä Zubmel pajam
tjallet aileši historiaw miši jaštatusan, walla mi
jallah äp walde äppatusaw tašte.

17 Maj.

1 Mos. 31: 12.

Mon läw wuoidnam, mait Saban tunji takka. Rättja tanne, tokte Jubmel paja etjas ailefit tjuodtjot aktok. Walla ko tärro alga ja hete lä kietan, te Son lä talata paldan. Nudala lä Son pajam Jakobaw kuotte läff jafe kierdat pahaw Sabanest ja Son i lä jurr ädnataw mährähaw kuoddam so pirra; walla tall Son pättä täiwok ja wekketa. Ko mi täiwop, atte Son lä wajalduttam miaw, te Son pättä riektes päddän, näu atte äp matte sawatet puorebuw. Ja tanne Son jätta Jacobi: "Mon läw wuoidnam, mait Saban lä tunji takkam." Koltet! Lähtus ton wuoidnam kait tiwona ja läh tauk sjawot orrom? "Läw, walla tall mon pätäw wekketatjet to." Taggar tämatemest mi kallap äppat kierdeswuotain aimon adnet pakow, ikka Son wipali tjuote jafe. Jutte ko Son vippa, te Son taw takka miiji puorren, wai mia jaffo kalka sjaddat ja lasfanet, ja Son kalka waddet miiji tate änabut. Ja tat lä Alde tape, atte Son pättä suoima, walla Son pättä tauk; näuko Son ai wippa pakatusain walla pakata tauk aiwe karaslat'ai, mangelko Son lä waddam puoretemaikew. Tantiät wierteh ulkozwaljetovum almatjah wuordet kierdeswuotain pahas almatji tiet, wai Jubmel kalka ädtjot taw kudenew, atte Son lä kuffeskiekdes ja i pakate talata. Taste te sjadda, atte läjefi kierdeswuot ja jubmelheitanašai pahawuot orroh kuffew. Walla Jubmel pättä riektes aiken ja maša kabbatjita wallašafit pargoi milte.

18 Maj.

Of. 14: 2.

Israel, järgäle etjat Herran Zubmelat käik; jutte ton läh kattjam pahawuotat tieti. Tanne mi ädtjop aiwe aukof äppatusaw, mait mi kallap takkat, ko mi täbdäp Zubmela märew ja pakatusaw. Mait jerbme ja ädtje prufo takkat, tiettep mi puorakit; jutte tat pattara Zubmelest ja palla Softe näuko wasjolatjest; ja tat ätja muttin owuokas wekkew, näuko Saul takai, ko son lei paijelwadetowum Zubmelest (1 Sam. 28: 7). Walla profeta äppata miaw aiwe etjalakai. Sadnes lä, jätta son, atte ton läh kattjam etjat suddoi tieti; walla ton ih kalta tantietti kuoftastallat, jutte tat kutte lä väiwatam, son sitta ja matta ai wekketet to. Me tantietti tuworde wekkew almatjist, ainat järgäle etjat Herran Zubmelat käik. Son lä mai suddoi tieti väiwatam to; walla i Son lä tantietti heitam oromest to Zubmel. Järgäle etjat tantietti So käik, ja ko Son pakata ja pakos tjada äppata to, te ale järgäle tjälwekkaw Sunji, ainat järgäle arodiat So käik, anete etjat Alde pakkoi, kula, mait Son kättjo ja jäkate So, te Alde märre kalta näkkät ja Son i kuoros wall utsete pakatusaw, ainat ai andagaskuwoita tunji suddoit ja wadda tunji effewe tawerit. Näute profeta wuofeta miiji, mi sadnes puorettem lä, ko wuoin almatš järgäla etjas Herran käik ja kätte Alde pakow.

19 Maj.

Kol. 3: 13.

Kierdet kuttet kuoimitete ja andagaskuoiitet kassanete — nãuko ai Kristus læ andagaskuoiitam tiji, nãu taffet ai ti. Tanne læ kait wadsem tigge andai wadnotum kristagasai kassan, nãu ai kait etshaddo, nãu atte kristages perre andagaskuoiitet ja waddet mangai. Ja taw wafotufaw wadda apostel miji Kristusa esfempelin, kotte Son læ andagaskuoiitam miji. Uitsa ai, atte son tjalla taw sadnes kristagasaita ja tauk adna fiaw nãu neuren, atte nubbe takka nubbai wahagaw ja atte nubbe wierti kuoddet nubbe nala. Walla tat i perrili nãu orrot kristagasai kassan. Walla tat pisso tannen, nãuko mon taiwai læw jãttam, atte Kristusa rifa læ taggar tjãkoswuot, maw i kuttet matte kãssef tjadaãppat. Tait, kuteh äh jaffe, äp naka jär-gãlet pargoist erit, ainat si fitteh alo tárwostallat taite; walla tah, kuteh jaffe, äh sita kãssef taffat nuokkasaw puorre pargoist. Tah wuostasah äh sita jaffet; tah nubbeh äh sita etset. Kristusa rifa læ taggar, atte Uude kristagasah äh læ allasitt ailesah, ainat læh sjaddemen. Tantiet kaudnoh sia lunne mårre, pahas ustoh, surgo ja etja mãddoh, mait Paulus kãttjo kuoime nãden, maw nubbe takka kierdet nubbe lunne, nãuko ai Kristus læ kierdam taggaraw etjas aposteli lunne ja fãrt peiwe kierda etjas åmi lunne.

20 Maj.

Ebr. 1: 2.

Tai mangemus peiwi lä Submel hällam miji Pardne tjada. Tat lä reudatus hednigi ja kristagafai kaffan, ko si hälleš Submelina: hednigah hälleš Suina etjase waimoi ja jurtafi milte wane ja ulkolen Submela pakow ja jattoit; kristagafah hälleš taina Submelin, kutte lä karwotam etjas pakoi ja jattoita ja tai tjada pikotam etjas. Ko Submel lä karwotam etjas jattoi tjabbat ja härwoš karwoita, te mi mattep tuobbelet, tajatet ja jalkoin kättjat So. Walla Submel attoš ulkolen pakow lä te ko ruowdetjuolba, man wuoste almatš nälšata etjas, juš fon fitta kuotšet tan wuoste. Tantieta kättjala pärfal nagget miaw kuotšet kuoros ja puoššos Submela wuoste ja tan tjada wahagattet miaw ja nagget miaw wajalduttet taw armow, maw Son lä wuofetam miji mia Herra Jefuš Kristuša tjada, näu atte mi kuoros wall usšjotep Submela ja Alde duobmo nala, walla äp Alde pako nala Kristuša pirra. Walla juš mi taffap näu, te mi läp eritlappom. Tat lä tall fiwwan, mantieti profetaš etjase räffälwafai finne näu taiwai tjuorwoteš Submela jattoit. Kutte tai finne lä Kristuš täketowum ja fi äš pieja Kristušaw mia äudai karras duobmaren ja mia wasšjolatjen, ainat libbokeš ja armokeš Submelen, kutte fitta taffat miaw, eritlappom ja duobmetum almatjit, falogen.

21 Maj.

Ps. 51: 3.

Jubmel oro munji armokes! Rättja tall, kotte David tanne tjuorvo ja atteta kuotte peffe, mah tauk natura milte äpa säpate attai, nammatum Jubmelaw, kutte lä ailes, ja so etjas, kutte lä suddokes. Rättja ai, kotte son pajeta etjas paijebui Jubmela märe stuorra warest, mi tjuolba Jubmelaw ja Dawidaw näu kuffas nubbew nubbest, tan tjada, atte son pätta Jubmela lusa ja tärwostalla Alde armokeswuotai. Ja tat lä rainas ewangeliuma lärro, mi lä änan ko laga, nammatum tärwostallem Jubmela armokeswuotai. Jutte tat i lä läsfat jättet: Jubmel oro munji armokes. Walla tat lä läsfat refteslatai rätkälet taw pakow munji; jutte tat pakko munji ajeta kait mia rätkälemew, ifka tat perrili orrot tat aina ja stuorra sitowa tasa. Tanti-tiet mi perrep Davida efsampelest puorakit ajatallet, atte pakko munji lä jättetum Dawidest, kutte lei stuorra suddar; näuko son ets täbdästa, ko son jätta: "Rättja, mon läw suddosne räгатum, ja suddosne lä ednam mo wuolgatam." Tanti-tiet ai mi kallap äppat taw konstaw, atte kaita, mi sitta ajetet miaw rätkälemest, kalla tate änan njuoratet miaw tjuorwot ja rätkälet; näuko mi lätkäp tjalmetes Bartimeusa pirra, atte mate änan suolte sjärgoi so, wai kalli sjawot orrot, te son tjuorwoi tate tjaukabut.

22 Maj.

Mark. 16: 16.

Tat kutte jalka ja kastatova, jon kalka jalogen haddat. Tat tjatse, man pirra Herran tanne halla, i lä kuoros tjatse, ainat taggar tjatse, man sinne Submela pakko, kättjom ja jatto orroh. Tanne läpa kuotte äme attetum, näu atte nubbe i matte tjuolbetovet nubbest. Jus ton eritwalbah pakow tjatsest, te tat i lä kastates, ja jus ton eritwalbah tjatsew pakost, te tat i lä tast kastates. Walla ko pakko ja tjatse läpa attan, te tone lä taggar tjatse, man sinne Miles Wuoigenes sitta orrot lakka ja tan tjada rägadattet to ädäsift Submela rikai, tat lä andagasluoitet tunji to suddoit ja takkat to jalogen. Tantiel mi kalkap puorist kattet taw pakow, ainäsift tai tjalmetes almatji tieti, kuteh adneh manatji kastatemew auketebmen. Walla kotte matta kastates orrot auketebme, ko ton kulah, atte Kristus ets lä kättjom tjatsew tafa, atte tat Miles Wuoigenen sabmon tjada kalka pargat ädä räгатemew? Manatjah tarpahes räгатovet ädäsift ähte matte tan paldalen wuoidnet Submela rikaw; tantiel si kalkeh kastatovet. Ja Kristusaf pakoh sisadneh, atte tat kutte kalka räгатovet ädäsift, te jon wierti räгатovet ädäsift tjatse tjada. Jutte jus kastates kalka orrot riektes ja almats pättet ädä räгатebmai, te wierti i kuoros pakko attot, ike Miles Wuoigenes attot kaudnot, ainat ai tjatse lä tafa tarpas. Jutte Kristus lä näu kättjom ja i attaf ädtjo mäddet Alde kättjoma wuoste.

23 Maj.

Pf. 2: 12.

Bardnen mårre kaska ruwa påldefåtet; valla jalogah läh tah kaihah, kuteh tárwostalleh So nala. Kásse Kristusa rita pátta, te tjuowo ruwa tan mangan ailes kruosse, wai jaffo kaska harjetovet. Juoffe taggar waiwe lä räгатem, man tjada ää almats räгатova ja wuoras almats jametova. Ja ko Herra näu ätfåta etjas åmit, te Son hålla siji, te ko Son luli mären fia nala, ja Son pakata siaw, ko si mäddeh. Tantiet jastata Son ai ja jätta: "Kruosse lä piejatun to nala, i tantiet atte ton kaskah häffånet tan wuolen, ainat wai tat kaska åppatet to tárwostallat Jubmela nala." Walla mi perrep muitet, atte kaihlatats kruosse ja waiwe wuoidnoh näuko Jubmel luli mären mia nala. Tantiet mi wiertep kruosse wuoste piejat jaffow ja jättet: Salogah läh tah, kuteh tárwostalleh So nala. Jutte ko kaita manna miela milte, te i lä åttaf konsta tárwostallet Jubmela nala, walla kruosse wuolen, ko Son pakata miaw, atte tauk adnet taw åttjelats pakatusan ja jättet Sunji: "Kieres Åttje", tat lä stuorra konsta ja åttaf armo.

24 Maj.

Ps. 6: 2.

Herra ale straffo mo märesnat ja ale pakate mo wuowdnajeswuotesnat. Tanne Dawid täbdästa, atte son lä suddar ja anseta straffow. Walla son räffäla, wai tat sjabbali aikafats ja attjelats pakatus, ike ikkalats jälla märaf ja warmokes duobmara straffo; näu atte son tanne täbdä waiwew ja kättjalemew ämetäbdä sinne, mi kaska so, ja ai taw straffow, mi tjuowo pahas ämetäbdä nala, nammatum helwita waiwew. Ja tanne ton wuoinah, kofte son lä ritsot nuolatum ja luowas kait tärwostallemest etjas anseteme nala, kofte son lä sjawot allakumus ja äiwemus pargoi pirra, ja ai tai äutopargoi pirra, mait son lei taffam ja tai armosabmoi pirra, mait son lei ädtjom; jutte son i tuosta pättet äudäi ättan taikum märaf Zubmela äudäi, äinat son wall tjuorwota So ja räffäla tjelga armokeswuota pirra, taina ko son täbdäi etjas stuorra suddaren. Walla jalot ja jubmelheitanes almatjah äh tiete maitet tan pirra. Tantiet tah pakoh kulloh wall jaffeje suddari, kutte lä äppam tärwostallet ja tsegget Zubmela armo nala ike etjas anseteme nala. Jutte jerbme, natur ja fria situd äh matte näu räffälet ja tjuorwot.

25 Maj.

Fil. 3: 12.

J, atte mon juo läw tuobbelam taw jälä juo läw allanam, walla mon diggaw tan mangai, wai mattalim tuobbelet taw. Appatus rektesfärdogvuota pirra jalkost lä aive njalkes ja helle äme, i etjastes ainat mia kautoi, jutte etjastes lä tat aive wisjes ja nannos. Mon ets ädtjow taiwai aitsat taw. Jutte mon tietaw, man taiwai mon masfaw armon ja ewangeliuma tjuowfasaw näuto fuokes ja tjappes palwai sifa; mon tietaw ai, kotte ai harjanum mielah ja tah, kuteh takteh wisjes laukit etjase juolkikum, tanne läh njalkes wädja nanne. Tantiät wierti färt jubmelpalolats almats ftuoramus wisfjalwuotain ja äljoin pargat ja wiggat tan mangai, atte son mattali tajatet ja aimon adnet taw äppatusaw, ja son perri tantieti järgälet etjas wuolletes räffälwafain Jubmela kait ja lätkämin ja ailes ajatallemin prufot pakow. Ja iikka mi läp kämpalakai äibom, te läh mian tauk ain aimon mädde piwaspasfawafah, jutte mia wasfjolatjah äh lä fjepfjesah; ainat kiäurah ja wisfjalah, nammatum mia ädtje, wäralb aftan kaitai wahagiskum, tafa wiel laga, subdo, jabmem, Jubmela märre ja duobmo ja mangemust pärkal ets, kutte i käsfet heite kättjalemest miaw, wai son kalikai tjajetet, jus i kaitait, tauk säbmasit miast.

26 Maj.

Matth. 5. 42.

Wadde sunji, kutte toste adno. Kristages
 perri mielast waddet luoikas ja skänkan juoffehatjai,
 kutte rätkäla softe; walla jus son tietta, atte son
 lä muttem späjär, te son i tarpahē waddet sunji.
 Kutte Kristus i kättjo mo waddet taweritam mag-
 gar späjari ikkenes, nāu atte mon iw matte wad-
 det tait etjam āmita ja etjadita, kuteh tarpahēh
 tait, ja kutit mon tan paldalen kalkaw wekketet.
 Kutte Son i jätte, atte mi kalkap waddet käsi ikke-
 nes ainat tafa, kutte adno miast, taina ko son lä
 niädasne, walla āp tarpahē waddet taggari, kutte
 fitta fluoffesitt waldet wekkew allasis, nāuto tagga-
 rita, kuteh āh tarpahē wekkew, jälla taggarita, kuteh
 fittēh piebmat etjase wane pargotaka ja läh etja
 almatjita näden. Tat kutte matta pargat, son
 tiettus, atte tat lä Submela kättjom, atte son kalka
 pargat, wai son mattali piebmat etjas ike lulu tar-
 pahet orrot nubbita näden. Kutte taggarist, kuteh
 tarpahēh wekkew, kaudnoh āllo, nāu atte taggarah
 kaudnoh, kaita mi wiertep waddet luoikas ja skän-
 kan. Walla mi āp kalka nāu waddet, atte kuime
 i ādtjo aukew watamest, ainat mi kalkap kättjat,
 käsi mi waddep. Jälla mi kalkap rappat tjalmi-
 teme kättjatjit, jus son lä sadnast adnoteje, tat lä,
 jus son lä niädasne ja rätkäla retteslakai, jälla jus
 son wall lä kättjeleje ja späjär.

27 Maj.

Matth. 11: 27.

Kait tiwna lä waddetovum mo kiettai Uttje-
 stam. Tanne i kauno attaf tjuoldem, i engil jälla
 pärfal, i subbo jälla rettesfärdogwuot, i jabmem
 jälla wiesjom, i wanekudne jälla kudne; kait tiwna,
 mait iffenes mi mattep nammatet, lä Kristusa
 wuolen ja lä tjasfetum so wuollai. Tanne ton
 wuoinah taw jalokwuotaw, mi kaudno Kristusa rika
 finne, kän tjada mi ädtjop tietow ja tjuowkasaw.
 Jutte to kait tiwna lä Kristusa kietan ja Son lä
 Herra kait ämi paijel näuko ets Uttje, te i kuttel
 matte rättet maitel Alde kietast näuko Son ets
 jätta, Joh. 10: 28, 29. Pärfal kalka mai ain kät-
 tjälet. kristagafaw slajaläff subboita, walla i lä attaf
 hete, jutte kristagafen lä wekses ja kiäura konoges,
 kutte puorakit warjela so. Pärfal kalka karrasit
 ladet to ja takkat wiesjomaw tunji pittjasen, tantiet
 ton tarpahah rätkälet. Mi nubbeh rätkälusa to au-
 däst, wai ton ädtjoliñ nannos ja staitok waimow
 pärfala wuofte. Walla wisja tat lä, atte ton ih
 kalka paijelwaddetovet; Kristus kalka kajot to. Tan-
 tiet ale wall tjuolde etjat Alde rikast.

28 Maj.

1 Tess. 5: 16.

Orrot färten aiken awon! Tanne ton wuoinah, kotte jalko lä mihi tarpas, ja kotte tat tafka kait tiwnä keppasen ja suottesen, nänko marthrah wuofeteh. Walla jalkon paldalen kalka kait tiwna sjaddat tunji läsfesen ja pittjasen, ifka ton analih kait wäralda ustow ja atow, nänko pändai effempelah wuofeteh, kuteh läh alo wiesjom waiwaimus wiesjomaw. Tanne te jätteh jäbmasah: "Jus mon wall tietalim, atte mo kaiweswuot jälla pärkal i lä tälwom mo tiekki, känne mon tall läw, ainat mon mattalim orrot wisfes tan pirra, atte Zubmel etz lä taw taffam, te ai mon mattalim orrot awon." Wasatus: Tat lä kaiwes hälla ja wittenasta ojaiko pirra. Jus Kristus jätte, atte i attat tjitjats kattja ädnami paldalen mia Uttje situda ja atte mia äiwi wuoptatjäh läh kaitah läätövum? Tantiät jus ton läh taggar wuofesne, mi i lä etjastes suddo, ifka ton lulih tasa pättam suddo ja kaiweswuota tjada, te tat wuofe kalka tantes tieti liffot Zubmeli. Jutte Son etsa kait etja ämit, paldalen suddow. Jus ton te läh muttem wuofesne, mi i lä etjastes suddo, te tat lä piejatim Zubmelest; kättja wall, atte ton refkeslakai tämatah tan sinne. Tasa wiel, paja to wuofew orrot tunji wisfes märkan tasa, atte ton läh Zubmeli likofes wuofesne, ko ton täbdäh furgow ja kauseswuotaw tan sinne. Jutte tanne lä wisfast Zubmel, ko Son paja pärkalaw kättjalet to, lähtu ton juoreje jälla jalkoles, ja wefjeta to jalkow täro tjada.

29 Maj.

Lut. 2: 34.

Ja Simeon puorestjiwdnjati siaw ja jätti: kättja, tat lä piejatum kattjemen ja pajastjuodtjelemen mäddita Israelest. Säbmahah herweteh ja puorestjiwdnjateh Herraw Kristusaw, näu kuffew ko Son takka, mait si sawateh, ja paja siaw orrot, näuko si fitteh. Walla talloi Son i lä Kristus, ike tafa Kristusa pargoit siatim, ainat Son lä taggar, ko si läh ja fitteh. Walla ko Son alga orrot Kristus siatim, näu atte si kalkeh heitet etjase pargoit ja Son kalke aktol orrot sia sinne, te si pattareh ja albeteh. Tasse mi te wuoidnep, atte tat kattjem ja pajastjuodtjelem Kristusa sinne lä aiwe wuoignelats, ja atte kattjem kullo äbbä etja fuolkai ko pajastjuodtjelem. Jutte Kristus i lä kattjemen etjadita ko etsailefita, kuteh tärwostalleh etjase nala, näuko mi wuoidnep ewangeliumist, atte Kristus i kässel tärrom ja ritalam suddarikum ainat tamati aiwe wänaflakai siatim. Walla fari-seah ja tjalogäppasah ja pajemus prästah tan wuofte äh wuolletam etjase So äudän ja tantiet Son i mattam waddet fiji armow. Tantieti, näuko tässjo wall tah matteh kattjat, kuteh tall tjuodtjoh, näu matteh tässjo wall tah pajastjuodtjelet, kuteh läh kattjam ja wällahes täbbe. Ja tah läh kaita taggar fieloh, kuteh pärrästoweh armo mangai ja läh ritfot nuolatum ja täbdeh etjase, atte si läh tässje ja Kristus lä kait tiwna.

30 Maj.

Matth. 6: 24.

Si epit matte teudnahet Zubmelaw ja mammonaw. Niwepalko tanne lä teudnahet. Tat i lä subdo, atte tone läh pednikah, tawerah, akka ja manah, kâte ja tallo, juš ton wall ih paja tait orrot to radejen, ainat pajah tait teudnahet to, ja läh etš tai radeje. Zubmel sitta, atte mi äp kalka teudnahet pedniki ja taweri wuolen haneswuotain ja mărăhemin, ainat atte mi kalkap pargat ja kuodet mărăhaw Zubmeli. Tat kutte teudnaha, son lä swainas ja tawer i lä so äme, ainat son lä tawera äme, jutte son i ädtjo prufot taw, kässe son sitta, ike matte teudnahet taina nubbit mielas milte. Walla ko son lä radeje tawera paijel, te tawer teudnaha so. Ko son te wuoidna jäbmasaw, kutte i ane kapterw, te son jätta etjas pednikita: "Tanne lä muttem häjos, ritšot älmäi, kutte i ane kapterw, täbbe wällaha nubbe škippan, kutte i ane piebmow ja talkasaw, pättet tietki, mo pednikah, ti wiertipet ulkos ja weksetet so." Tah kuteh nau tämateh etjase tawerin, ši läh radejeh tan paijel; ja taw takkeh ai wiššast kaita šadnes kristagajah. Walla haneswuotaw kättjo Paulus pästo-zubmeli teudnon, ja Kristus kättjo taw mammona teudnon. Juš ton te waljeh radejew allasat, ihkus ton sita mädde kerde enni teudnahet elleje Zubmelaw, kutte sitta weksetet to, ko taw šabmotes ja jabmes škälmar, pednikit? Ton wiertih äbbanis orrot mo äme, jätta Herra, jälla ih äbbä.

31 Maj.

Matth. 11: 28.

Mon sitaw swargelet siaw. Tat lä kongalats paffo; jutte taggarit i tuosta attaf engil jätet, mate pinnabut attaf almatš, ainasiitt ko Herra taina pafoin tieteta, atte Sone lä sabmo suddon, jabmema, lagan, rektesfärdogwuota, ellema ja salogwuota paijel; taw wäja Jubmel attok takkat. Walla Son takka ai kabbatjit: Son eritwalda nädem, tat lä Son andagasluoita suddow ja kappeta waiwew, tat lä takka almatjaw awon ja jastoken. Ja tan tjada tah swargeloveh, kuteh läh nädotowum ämetäbdäist, ko si ädtjoh täbdät, atte sia suddoh läh siji andagasluoitetowum ja atte si läh sjaddam almerikan arbolatjan. Walla Son i swargele kuoros wall talloi, ko si läh waiwesne ja kättjeloveh suddo paijel, ainat Son fitta ai wekket siaw slajaläff pahas wuoki finne; nelke-aiken, taron ja mi paha ifkenes täiwa miaw, te Son i paijelwadde miaw. Tat lä läsfes näde, ko suddoh waiweteh ämetäbdäw; taste i attaf päša luowas, wane atte Jubmela Pardne, Kristus Jesus, tjäuta Ailes Wuogenen tjada, käw Son lä anjetam miiji Attjest. Son takka te mia waimoit awon ja kistjoken kait puorrai, näuto Jubmel ets raukka miast.

1 Juni.

Joh. 21: 21.

Ko Petrus vuoini so, jätti son Jesusi: Maites te tat kalka? Näu tahteh ai tah, kuteh mangaspiejehe, mait siji lä kättjotum ja kättjehe vall ailefi viesfoma ja pargoi nala. Tav Herra tanne vuostehälla ja jätta: "Maites tat kullo tunji, Petrus, kotte tasa (Johannefi) sjadda. Tjuovo ton mo ja paja mo hugsov adnet nubbi pirra. Täivohkus ton, atte mon kaipejav sämmav toste ko foste. Jv vall. Kotte ton, mait mon läv tunji kättjom; tat kalka ai ädtjot juoita takkamusan. Mon sitav adnet mäddelatats teudnarit, kuteh äh kalka kaitah takkat sänna pargoit." "Walla jus mon iv lä masaf kättjotum, maites mon te kalkav takkat?" katjatah ton. Wasstatus: Kottes tat lä matteles, atte ton ih kalkali adnet aktat vidnov? Sämes ständai ton koit alo viertih kullot. Ton läh eksempelen teudo jälla akka, manna jälla teudnar. Jus ton läh valdom, täivohkus ton, atte tone te i lä kalle pargo tarjotet akka, manait, teudnarit, taverit, näu atte kaita sjadda kullogesvuotasne Zubmeli, ja atte i kuttet tarpahе päästot kiertat? Jus ton läh pardne jälla neida, ihus tat kalka orrot tunji nuokes anetet etjat skuornesen, orrot aittigita kulloges ja i pafoin jälla pargoin kävte pahastattet? Jus ton läh teudnar, ihus ton kalka adnet nuokes pargov tasne atte orrot jakkoles, kait visjaluvoitain teudnahet iseditat ja tabmet to ädtjev? Tantiät ton ih tarpahе orrot pargoitaka.

2 Juni.

Jer. 13: 23.

Mattafus maff etiopar mäljot naffes jälla leoparda täblaites? Näute epet tife matte maitet puorit taffat. Tat lä arbesubdo, natura subdo, rettes äivesubdo. Jus tat i lulu kaudnot, te i lulu kaudnot ättat subdo. Tat subdo i takatova näuko kaita etja subdoh, ainat tat lä, tat viesjo ja takka kaitait subdoit ja lä äivesubdo, mi i taka subdov vall päddätjav jälla fämes aifev, ainat känne ja näu kuffev ko almatz viesjo, lä ai subdo. Täsjjo vall tan subdo nala kättja Submel. Ja tav i matte eritvuojetet lagain jälla pakatusain, ja ipe viel tufan helvitin, ainat äkto vall Submela arbmo, mi matta ädästättet naturav, aibmota eritvafkot tav. Saga äppata miav vall täbdät tav, valla i matte tjäutet miav taste, tšagga vall kietav ja latta-fit, valla ets personav ja naturav tat i matte here-tet orromest subdokes; jutte arbesubdo lei äudäl lagav räгатeme pakti ja lei subdo, äudälko laga tav vadnoti. Näuko almatz i etjaz famosst matte räгатatttet etjaz naturalatz viesjomi, te fon i ane šabmovke orrot vane tav subdov jälla takkat etjaz luovas taste. Tantiet Submel vuostat vadda miji lagav, mia äppata miav täbdät taggar subdov ja parga mia lunne nelkev arbmo mangai; taste mangela vadda Son evangeliuma pakti vekkev.

3 Juni.

Matth. 10: 35.

Mon läv pättam takatjit almatjav säpatat-
tejen attjes vuoste. Tanne mi tall vuoidnep, atte
känne evangelium predikotova, täbbe futtata tat
etjas nala pärkalav, värabdav ja tasa viel falskes
äppatejit. Walla vimaš tat faronis puokta viel
etja kättjalemev, mi lä harbmatit vadhalats, kässe
vuoin mia etjame varra, attje ja edne algeh vuo-
stalaštet tav. Tat lä vuostat tat rektes vahda,
jutte tat pättä näu suollet ja adna näu tjabbes
muotov: almats lä vätkofes kudnetet aitagit ja i
märatovet. Tasse taivai šjadda, atte almats attje,
edne, vieljai, äbbai, päraši jälla muttem puorre
vänaka tieti takka, mait šon etjan luli tiptet, ja
tipta, mait šon etjan luli takkat. Jutte ko
varra šjaddakäta ila lieggasen, te tjuovkas šjeud-
njotova, näu atte almats i matte vuoidnet evan-
geliumav, ja orro tauk tjabbasumus vuokesne, näuko
tat šjaddali jäkogesvuotašt. Šte kuttet miašt, iška
man allaki šon lä pättam, matte rampat etjas,
näuko šon luli tan pekke kautoi paijelvidnim; jutte
tat paha njakka almatja nala, näu atte lä kašjel
aitšat, man taivai šon lä mangaspiejam predikot,
rätkälet, vakotet, pakatet, abma kävke märatattet.
Ja tat lei jurr tan tjada, ko pärkal paijelvidni
Adamav paradisan. Walla ko jurr taggar kättje-
lem juo algošne lä orrom näu šabmofes, atte tat
lä puoktam miav vaivai ja niädai, te tat talle
vierti pargat viel štuorab vefšesvuotain.

4 Juni.

Matth. 14: 26.

Ro äppatesälbmah vuoiduin So vadsjemen
 jaure nanne, te si suorganin ja tjuorvon palost.
 Tanne mi vuoidnep, atte Kristus ets palda mära
 nala kuodetum äppatesälbmaitis. Näuko i lam orrot
 nuokes tain paloin, atte si lejin niädasne piägga
 tieti, näu atte si puorebut lejin tarpahet jastatusjav
 ja vettek. Walla Son pieja ets palov palo nala,
 käsfe Son, mangela ko si mälkatab lejin äibom
 piäggain ja paroitum, aive sjavot vuoseta etjas,
 vadsjeten tjatse nanne. Walla mantietti Son näute
 takka etjas kieres vänatikum? Juo, tantietti atte
 mi kalkap äppat, atte Alde fitud lä aive puorre
 mia vuosete, atte Son stäka miain kieresumus lakai,
 ko mi täivop, atte kaita lä masjetum. Tasa lä
 mia suddo vikken, käsfe tat i paja miav tädbät Alde
 lakkaurromav ainat paja miav adnet So sviskolen
 jälla ruvabut ets pärfalen. Jutte Son vuoseta
 etjas etja vuoken, ko mi mattep ajatallat, ja lä
 sjavot ja aita. Talloi mi kättjeleme palen täivop,
 atte Son lä kadden jälla varen, käsä mi läp kuodam
 So (v. 23), ja äp matte tajatet, atte Son lä
 mia latta. Taina ko mi näute kaita kättjelemisne
 äp ane Zubmelav Zubmelen ainat adnep So sviskolen,
 tat lä seldeš paldemävvan, mi niäda palen
 fitta njellat miav, te mi äp kalka jaffet mia
 etjame ajatusjait Zubmela pirra.

5 Juni.

Joh. 6: 56.

Tat lutte pärrä mo ädtjev ja jukka mo varav, jon orro mo sinne ja mon so sinne. Tat lä divras sinneorrom ja härlog maino, atte mi vaiivan suddarah jakkon tjada Kristusa nala adnep So mia sinne famoinis, vefjesvuotainis, kiäurotakainis, rektesfärdogvuotainis ja vifjesvuotainis. Utkoldeslakai kristagasah muttin njalkesteh ja kattjeh ja to mi kättjap fia utkoldes vuote nala, te mi vuoidnep aive vall sjeppsjesvuotav ja stapmov, näu atte kristagasah läh suddarah ja takkeh, mait väräld onuofasta. Värälben fi te anetoveh kaivesen ja vaivasen, näuko eritvuobmetum ja famotes almatjah, kuteh äh massat täkte. Walla tat i lä tauk skadan. Jutte sjeppsjesvuotasne, suddosne, kaivesvuotasne ja vikkalatsvuotasne orro fisnjelen ja tjäkon taggar vefjesvuot ja sabmo, mi väräldest lä tjetetum, walla tauk päтта pitosi, jutte Kristus orro fia sinne ja vuofeta etjas fia sinne. Tantiät lä tat alles sadna, to Herra Jesus jaula, atte ton kalkah orrot So sinne, ja atte Son sitta orrot to sinne. Jfka to sinne ain läh sämes vitkeh jälla sjeppsjesvuotah, te tat i tsagga. Jutte mon, jätta Son, läv to sinne. Jus toste tall vadnon mife, te lä mone rektesfärdogvuot, ailesvuot ja vifjesvuot paijel mereb, mone i lä aktat vitke. Walla jus tone lä sjeppsjesvuot, te tat lä mo sinne, ja mon sitav kattet, atte mon kaitataw tav erit ja vuojotaw to sjeppsjesvuotav mo sabmoi, eritvaskow to suddov etjam rektesfärdogvuotain, njelaw to jabmemav mo ellemi.

6 Juni.

Joh. 6: 60.

Ko tav kullin, te mäddeh Ude äppatesälbmaist jättin: Tat lä karras hälla; kä matta tav kullat? Tat lä tjaletum miiji jaskatusan, vai mi tazne luvime adnet efsempelav ja tiettet, atte ko evangelium rainasitt ja tjelgasitt äppatova väräldezne, te ai tah kattjeh erit taste, käi pirra mi äp lam mattet tav kaddet, ja kuteh perrilin änamust ja puoremust pargat tan äudanebmai. Tav mon (Suther) läv mädde pale äutoham, atte Kristus vuofeta etjas näu sjesjesen etjas ämikum predikoammata tjada ja atte pärfäl takka etjas näu kiäuran, atte ai tah puoremusah (näuko mi tekstan läkkäp äppatesälbmai pirra) äbbänis erittattjeh evangeliumest. Muttin almatz vierti näute ajatallat: "Kierasam, läko ham lärro riehta?" Balla tanne lä puoremus piejat tjalmit fitta ja jättet: "Kattjes, mi i sita tjuodtjot; tat lä tauk šadna". Tat i lä imai, ko ets Herra Kristusi lä näu mannam, atte ši läh Softe erittattjam; taste lä tjelga, atte äh kaikah kalffa tjuodtjohen pišot miake lunne. Paja tantiet kattjemav ja talvotemev pättet, tat lärro tauk i kalffa täššanet. Evangelium kalffa, matta ja fitta tjuodtjot etja vuodo nanne ko almatji nanne, ja tat lä etja šabmo, mi pajasaneta tav lärov.

7 Juni.

Gal. 4: 7.

Se ih lä ton taft teudnar ainat pardue; walla jus ton läh pardue, te läh ton ai Zubmela arbelats Kristuja tjada. Manah ja teudnarah äh matte ahtan tšäptšot, jutte sia mielai kaskan lä ila stuorra reudates. Manna lä frija ja kışšjot, teudnar kış parga naggost. Manna viesjo jakkost, teudnar tāmata pargoikum. Tanne mi ai vuoidnep, atte i kuttet matte hjadat šalogen pargoist; ainat šon vierti orrot šalog äudāla ja äudālko šone läh pargoh; ja tah takatoveh tašte mangela etšmuvitolešest ja makšotaka Zubmeli kudnen ja kuoi-mai aiken, i palost pakatusa tieti jälla palka tieti. Taivai lä juo jättetum, atte jakko äudāl pargoit ja vane pargoitaka takka miav mannan. Walla jus tat takka miav mannan, te tat ai takka miav arbelatjan; jutte manna lä arbelats. Ja jus mon juo anav arbev, kōktes mon kallav mattet aiket tav pargoikum? Jutte kōktes tat aktištätta, atte arbe luli vaddetum tšelga arbmost ja atte mon tauk kallav ätšät ja aiket tav pargoi ja anšeteme tjada, näuko tat i juo lulu vaddetum munji? Se i lä tall arbe etja ko ekkede šalogvuot, ja mon läv taivai jättam, atte kristages almatš juo kaštateme ja jakko pakti adna kaita, tat vaddetova šunji kait tiivna akka palen; i šon mai ain vuoine tav ainat adna tav jakkosne, tan vaivan viesšoma tieti, taina ko mi äp tabbe mattali killet, atte taggar taverah lulin pifotovet.

8 Juni.

Ps. 62: 10.

Ah ham almatjah taut lä maffe; si teddeh
 pinnabut ko i mife. Walla kottez matta almats
 teddet pinnabut ko i mife, ko son taut lä Zubmela
 sjudnjetum äme? Waftatus: David i tanne hāla
 etz sjudnjetum äme pirra ainat tan pirra, kotte tat
 prufotova. Almatz lä mai puorre äme, walla son
 i prufotova rekteslafai. Kottez nāu? Juo, almats
 fitta tårvostallat etjaz ja nubbi nala. Ko son nāute
 prufotova, te son i lä mife. Mannes nāu? Taina
 ko son i lä visjes häggas ike vaimos pirra. Saddo
 ja tjatse läpa puorre ämeh; walla jus mon tai nala
 fitalim tjeget katev, te tat i lulu mife. Jus mon
 tan vuoste jukav tjatsev ja pasatav etjam taina, te
 tat i lä täsije ainat divras ja aukelats äme; jutte
 tat lä tasa sjudnjetum, ja nāute tat rekta prufotova.
 Walla kotte matteh almatjah orrot pinnabuh ko i
 mife? Waftatus: Tat mi i lä mife, i pette kävke;
 walla son kutte tårvostalla tan nala, mi i lä mife,
 ädtjo taste kuottelakats skadav. Wuostak atte son i
 kauna maitet; nubbades atte son masja, mav son lä
 tan nala kästata jälla ulkosvaddam. Jutte tat
 kutte adna tav mi i lä mife, te son i kästata maitet
 tan nala; walla tat kutte tårvostalla almatjita, son
 i kauna maitet ja tasa viel masja son ai tav, mav
 son lä ulkosvaddam tan nala, ja nāute sjaddepa
 alde täivo ja ulkosvaddem täsijen, taina ko son.
 tårvostalai tan nala, mi i lä mife.

9 Juni.

Ps. 94: 1.

Zubmel, kån haddo lä, pifote etjat! Walla kotte matta David tanne räffälet Zubmelav haddotet, ko tauk Kristus äppata, atte mi kalkap puorest-sjivdnjatet tait, kuteh miav karvoteh? Tat ham lä kieresvuota vuoste, atte almats savata haddov sia paijel, ko son tan sajai kalka savatet ja talfkat siji kaitkai puorit. **Wastatus:** Jalko ja kieresvuot läpa kuotte sierra ämeh. Jalko i kierda maitet, kieresvuot kierda kaita. Jalko karvota vuostetjuodtjotejev, kieresvuot puorestsjivdnjata. Jalko ätsä haddov ja pakatusjav, kieresvuot arkalastemav ja kieresvuotav. Ko tantiet lä katjalvas jalko ja Zubmela pako pirra, te i tast täfte orrot kierdes ja waddet mangai ainat tjuodtjot tjärgån ja nannosen. Näu läh ai profetah talfkam, kuteh tai ämi sinne, mah kulloh jalkoi, äh vuostetam juoko kierdesvuotav jälla armov. Näute vierti almats lärrat reudatet Zubmela ja almatja kastan, persona ja asje kastan. Näuto kässe jubmelheitanasah tälvoteh evangeliumav, te tat täiva Zubmelav ja Uude ämeh, ja te mi äp kalka puorest-sjivdnjatet ja savatet siji vuorpew tasa; jutte i ham te kuttet mattali vuostalastet falskes lärov, taina ko tat i matte sjaddat vane atte tjuodtjot nannosen. Jutte tat kutte prediko falskes läro vuoste, son ham savata ja talfka kaita, vai tjajanem luli hävatovet. Jutte enni ko jalko paja Zubmela pakov täsfjanet ja falskes lärov pisot jälla staitet, te tat luli savatet, atte kaita sjudnjetum ämeh lulin häffänet; jutte falskes läroo patti massa almats ets Zubmelav.

10 Junii.

Ps. 23: 3.

Son tälvo mo rettes käino nala namas tieti. Tat rettes käino lä jalko jälle Kristusa arbmo, mi taffa rettesfärdogen, ja tan käino milte tälvotoveh tah, kuteh tipteh tälvot etjase, läh läh, pajeh äppatet etjase ja äh etsradokvuotain anete etjase mielav, ussjolmit ja merostallemit. Jutte tat, kutte taffa pajat tälvot etjas, vierti orrot mielat ike näu nannost anetet kitta mastet, atte son i juokke tjalmeraufaltata matte kuodet tav. Tantiät lä jalko tafa tarpas, tat lä arbmo, mi äppata miav heitet etjame ja tuolmot etjame orromav ja taffamav juolki vuollai, jukko lä kedses käino. Tantiät jätta David, atte son i ets, ainat Herra arbmos tjada laida so, jutte taggar tälvoma vuoste tjeittä natur; mantiät son ai täbbästa, atte son änan tälvotova, ko atte son tälvo etjas, puorebut paja Herrav taffat ja pargat, ko atte son ets luli maitet veffetet tafa. Ja tav taffa Herra namas tieti, nammatum vai tat luli mainotovet. Jutte arbmo, tat lä jalko ja rettesfärdogvuot vaddetova nävka, lafetova ai nävka, abma almatjah kalkeh stuorastallet ainat rampat Submelav.

11 Juni.

1 Kor. 2: 2.

Mon iv adnam etjam maitet tiettemen tia kaskan, ainat Jesus Kristusav ja So kruosjenauletum, tat lä arbmo sinne mon viessov, tantiet mon äbbä viesfominam teudnahav to, Herra, ja iv etjam, jutte mon iv ätsä etjam aukev ainat to ja mi to lä. Tav äh tah matte takkat, kuteh viessov etjase rektesfärdogvuotast, ainat si teudnahesh etjase ja ätseh kaiti sinne etjase aukev. Jus kuttet tanne fitta katjatet moste: "Walla ihkus ton te matte, ko ton tjelgeh ailles Tjalogav, hallat manke etjada pirra ko Jubmela rektesfärdogvuota ja arbmo pirra jälla ai tan pirra, atte kait almatja rektesfärdogvuot, viesvuot ja fabmo läh täsjjeh?" te mon vastetav: Färtahats kattes, kotte juina lä tan kautoi; mon koit etjam pelest täbdästav: Näu taivai ko mon Tjalogesne läv kaudnam pinnaburo ko Kristusav, te mo fiello i käsjet lä kallanam. Walla näu taivai ko mon läv kaudnam änah ko Kristusav, te iv lä käsjet orrom häjob, näu atte mo mielaft lä aive visja atte Jubmel Niles Wuigenes i tiete jälla sita tiettet maitet änah ko Jesus Kristusav, ja So kruosjenauletum, näuko Herra ai jätta Wuigenen pirra: "Son kalka mainot mo; jutte taste, mi mo lä, kalka Son valdet ja kulatet tiji."

12 Juni.

Ps. 143: 3.

Wasjjolats tälvota mo sielov ja tjuovka mo häggav ädnami, tat lä, mo wasjjolatjah tjuodtjoh mo vuoste etjase viesvuotain ja rektesfärdogvuotain; näuko färta Abela vuoste tjuodtjo Kain, Sfata vuoste Ismael, Jakobä vuoste Esau, Kristusa vuoste Judas, kuteh läh so vuoste, ainafitt sielon mäktisne, jaffosne ja rektesfärdogvuotasne, juoi kautoi pargoailelah äh matte kierdat, atte sia rektesfärdogvuot kalka orrot täsfje ja tantiet tälvoteh ailefit, kuteh viesjoh vall Zubmela sadnessvuotast ja rektesfärdogvuotast. Tai pakoikum: ja tjuovka mo häggav ädnami, sitta tall profeta vuosetet, man paijelfättjatun tat almats lä, kutte viesjo Kristusa sinne ja jaffosne. J kutte kudnete so, ja, färtahats paijelfättja so, ja son anetova kenes, neures ja skadalats almatjen kaitai tai ämi kautoi, mah kullohtan viesfomi. Ja tat, kutte i ain lä pättam tan rajai, ja kutte i ain ane taggar wasjjolatjait, kuteh adneh kaitait alde puorre pargoit, pakoit, radohemit ja usjjolmit kaivesvuotan, pahavuotan ja pettogesvuotan, son i ain lä rektes latai pättam Kristusa lusa, jus son i sjadda etjas wasjjolatjan, ja kuodde etjas nala, mait etjadah lulin kuoddet so nala ja i ane etjas kaita pakoisnas, pargoisnas ja viesfominas ofaudnesen ja kaivesen ja vane pettogesvuotataka täbdä vaibmos vuodo rajai.

13 Juni.

Pj. 103: 8.

Arkalasteje ja arbmofes lä Herrä. Ušjollimis Jubmela märe pirra lä tantiet etjastes pettoges ja kieles, jutte Jubmel lä arbmofes ja lä jattam ja täivotam mihi arbmofesvuotav. Walla tat pettoges ušjollimis šjadba tauk šadnafen, juš ton anah tav rektafen ja šadnafen, jutte juš ton jakkah, atte Jubmel määratova to nala, te Son višfast lä to vašjolatš ja määratum Jubmel; valla Son šjadba tanen väll to kaives, päštojubmelatš ja pärkalatš ušjollimi tieti. Tat ušjollimis, atte Jubmel lä arbmofes vaiivan šuddarita, lä tan vuoste šadnes ja vierti alo näu orrot. Ja tat lä rektes jubmelteudno, atte ton palah Jubmelav ja jakkoin tuostoh Herrav Kristufav, käv Son lä piejam mihi kaškälbman ja littejen, kän finne Son falla mihi arbmov ja arbmofesvuotav. Tat lä rektes lärro tan aina šadnes ja tuolla Jubmela ja jubmelteudno pirra. Walla tat lä pettoges ja kieles lärro, atte Jubmel kalkali määratovet šuddari nala, kuteh täbdäšteš šudboitise. Jutte taggar Jubmel i kauno almen ike etja paiten, ainat lä päštojubmel, käv tjajaneje vaibmo allafis takka ja käväta. Jutte tat šadnes Jubmel jätta näu: "Mone i lä aktat ušto jubmelheitanaša jadmemi, ainat vai jubmelheitanes järgäla etjas ja viesfo."

14 Juni.

Rom. 3: 26.

Wai Son akto kalla orrot rektesfärdog ja taffat tav rektesfärdogen, kutte lä Jesusa jalkost. Tat lä tantiet kieles ja täsfjes hallamtjärda, ko jämes hälla etjas jälla nubbe almatji läjesvuota ja ailesvuota pirra, nauto tat luli kieles, jus jämes jättali, jutt Jubmel lä kattjam suddoi; mi i lä matteles. Tantiet almats vierti eritpiejat tav vuoras tjajanemev atte kättjot Paulusav ja Petrusav ailesen tain usjjoimin, atte soi läpa orrom suddotaka. Walla mi ja kaita jakkolatjah kättjotovep ailesen tantieti, atte Kristus lä mia saven orrom ailes ja vaddam miji ailesvuotas. Walla mia almatji kastan i lä akka reudates, mi läp kaitah suddarah ja sjaddap ailesen Kristusav tjada. Tat puorraneje riever lä akka ailes Kristusene nauto ton ja mon, Petrus ja Paulus, ja tat i makse maitet, atte soi läpa taffam stuorab pargoit ko riever, ton ja mon, jutte mi läp kaitah naturast suddarah ja tarpahap Jubmela arbmov. Jkka mai muttem ailesah äh lä taffam vastes ulkoldest suddoit, te si tauk läh etjase vaimoi sinne täbdäm stuorastallemav, tuokkastallemav, Jubmela heitemav ja etja taggar almatjalats sjeppsjesvuotait. Jutte si läh orrom suddarah nauto kaita etja almatjah, ja Jubmel akto lä ailes nauto tjäggälvas laulo: Ailes lä Herra Jubmel Sebaot.

15 Juni.

Efes. 5: 2.

Mannet kieresvuotasne. Tat i lä utsemus
 äse kieresvuotast kuoime vuoste, jus mon mattalim
 heitet etjam etsterot ussjolmit. Kuoimam mon
 mai mattav teudnahet etjam rubmalats puorin,
 pargoin ja muodin, mattav ai vektetet so äppatusain
 ja äudästräffälvasain, mon mattav äppat ja jaskatet
 so, ko son lä skippan ja häjen, kalletet so, ko sone
 lä nelke, tjäutet so, ko son lä fangan j. n. v.
 Walla tat lä tauk äivemus pekke, jus mon mattav
kierdat kuoimam sjeppsjesvuotait. Walla tat vaneš-
 vuot kalka tauk alo kaudnot mia lunne, atte mi äp
 matte taffat tav näu ällasift ko Kristus. Son lä
 tat rainas tjelgot peive vane täblataka, Tan peive
 vuoste lä mia tjuovtas näuko ätt tsaffatum kaites
 rafe. Son lä kieresvuota puolleje vuobne, tievas
 täläst, ja Son lä älläs kieresvuot. Tauk Son tuhda,
 jus mi vall tsaffatep unna tjuovkasatjav ja sjiättatep
 etjame pinnatjav tan kuovloi, näuko sitalime pajat
 kieresvuotav paitet ja puollet. Walla tan kautoi
 mi viertep kaitah kaudnat vanešvuotav etjame lunne.
 Tantiät kätte etjat duobmemest ja jättemest: "Tabbe
 i lä Kristus", ainat kättja, kotte Son takai, ko Son
 vivesvuotainis kierdai äppatesälbmaitis kaivesvuotav,
 ko tah njalkestin ja kattjin. Tantiät tat i lä utses
 kieresvuota vuosetem, jus ton mattah adnet kierdes-
 vuotav kuoiminat, ko son lä sjeppsjes jakkosne jälla
 kieresvuotasne.

16 Junii.

Matth. 3: 8.

Kuoddet tantiet taggar sjaddov, mi puore-
temin atti sjätta. Rektes puorranem jälla fangar-
tem i tjuodtjo sames mia etstafatum ussjolmisne
ainat tan sinne, atte to ämetäbdä sadnast alga
vaivetet to ja to vaimo palla Zubmela märest ja
duobmost, i täsjjo vall pikos ja vastes suddoi tieti
ainat tai viäkka nannos tjuolmai tieti, to ton vuoi-
nah ja täbdäh, atte to ädtjesne orro tjelga vadna-
jalko, Zubmela paijeltätjem, ofullogesvuot ja näuko
Paulus jätta, "vasšjolatsvuot Zubmela vuoste",
attan slajaläff pahas ustoikum, mai tjada ton läh
käšsam etjat paijel Zubmela märev ja ansetam erit-
häikätovet Ube arodiašt efteve tällai. Rektes puorra-
nem tantiet i sjabda tan tjada, atte ton vall täb-
däh sames pargoit, mait ton pikositt läh takkam
Zubmela läte budai vuoste, masto ton mattalih
ädtjot tav pästo ussjolmasav, atte tauk juoka puorre
kaudno to sinne, näuko härvastalleji puorranem lä
falskes, taina to si takkeh reudatusav pargoise kastan;
ainat sadnes puorranem manna äbbä to persona
paijel ja kait to viesšoma, vuoste ja natura paijel
ja vuoseta tunji, atte ton läh duobmetum kitta
helviti. Taggar fangartem i päte almatja etjas
famoist ainat vierti pargatovet šošne Zubmela pa-
kon tjada, mi täiva vaimow, näu atte tat alga
pallat ja škelbet ja i tiete, käšä kalka mannat.

17 Juni.

Gf. 66: 2.

Mon kättjav vaivasa kuovloi. Tat namma lä Zubmelen akto, taina ko Son kättja vuolos niädai ja lä kaitai fia lalka, kuteh läh vaivasah. Tate ajafest vuottjo tall kait kieresvuot Zubmeli ja kait Zubmela rampo. J kuttet matte mainot Zubmelav, jus Son i äudäl etse So. Näute i kuttet matte etsette So, vane atte son äudäl äppa täbdät So suottemusan ja puorremusan. Jte Son matte tanlakai täbdosen sjabbat etja ko pargois tjada, mait mi äudäl läp täbdäm etjame finne. Walla ko almats äppa täbdät So taggar Zubmelen, kutte kättja vuolos tjegnali ja vall vekketa häjoi, tait, kuteh läh paijekkättjatun, vaivasit ja tait, kuteh läh aive täsjjeh, te almats vierti vaimost etset So. Tantiet lä ai Zubmel piejam jabmemav mia kaitai nala ja vaddam Kristusa kruossev aktan slajaläff kierdemikum ja vanevuotaitum etjas kieresumus manaita ja kristagasaita, ja ai muttin pajam tait kättjat subdoi, vai Sone luli ädnal kättjamus vuolos tjegnali ja vai mädde lulin kaudnot, kait Son vierti vekketed, ja vai Son ädtjoli vuosetted etjas rektes sjudnjetejen ja taina takkat etjas täbdosen, etsetovum ja mainotovum. Walla väräld takka tauk So vuoste stuorra vuostahakov, tsagga So pargamav ja vekketedemav ja valda Softe kait taggar kudnev ja tasa viel etjastes kait avov ja jalogvuotav.

18 Juni.

Matth. 13: 31.

Almerika lä senapfordne lakasats. Kirko lä nauko kaiken utsemus kordne, mi anetova halpe-
sumus abmen. Tanne jerbme värrana ja jätta:
"Wuoi, mi kalka mai sjaddat tate häjos lärost ja
utjes täkkest? Waibe konogajah, lärdojah ja aile-
jah lulin predikot, valla tall salbetoveh taja häjos,
olärdot, sjeppjes almatjah ja si kalkeh tarjotet vä-
raldav." Tat värranem vaiveta ai miav etjame
ja mia ädtjen vijesvuot jätta: "Kottes ton atto
tuostah, ton halpes almatz, alget näu stuorra par-
goit? Usjote, jus ton atto luhij pästot tajatet?
Ko Zubmel paja näu mädde mainos älbmait tjaja-
net, usjote, jus Son ai paja to, atto näuko ton
läh, tjanet!" Ja tauk lä äbbä väraldesne akka
aina Kristus, äbbä Greklandasne akka aina Pau-
lus. Walla tate aina unna kordnest tauk sjadda
pajas näu stuorra kirko, atte furstah ja viisajah
pätteh ja vuognasteh tan sinne jakkon tjada. Näute
lä värald järgälovum jakkoi, atte taste lä värranem
pättam, nammatum sjeppjesvuota pakti, kaik almatji
sabmo, vijesvuota ja rektesfärdogvuota vuoste, taina
ko pargo pättä Zubmelest. Väralda rikah vast äh
vuodotova sjeppjesvuota tjada ainat sabmo tjada
sjeppjesi vuoste, mantiet Zubmela rika äudana aive
etjalakai ko väralda rikah.

19 Juni.

Rom. 8: 16.

Latel Wuoi genes vittenasta mia vuoigenin, atte mi läp Zubmela manah. Atte mi läp Zubmela manah ja mattep jaffet tav, tat i lä miaft jälla lagast; ainat tat lä Niles Wuoi genes, kutte laga vuoste ja ifka mi täbdäp etjame ovuokafen, vittenasta tan pirra mia sjeppjesvuotasne ja takka miav aive visafen. Tat sjabda näu, atte mi täbdäp Niles Wuoi genen fabmov, ko Son pakon tjada parga mia sinne ja mia täbdämah aktisjätteh pakoin. Jutte tav ham ton puorist mattah tiettet etjestat, juz ton vaivesne ja niädasne ädtjoh jaffatufav evangeliumest ja tan tjada paijelvidneh kuottastallemav ja palov, ja ih taft pattare So lutte, ainat mattah avosift tjuorvotet So ja vuordet vekkev Softe. Tat lä tat reftes sisnjeldes vittenastem, mastet ton mattah tiettet, atte Niles Wuoi genes parga to sinne. Tasa viel kaudno nubbe ulfoldes vittenastem, ko Son vadda tunji sierranes vaddaltakait, vuoignelatš visesvuotav, arbmov ja miedasmanmemav vidnoznat j. n. v.; atte ton anah ustov ja fieresvuotav Alde pakoi, täbdästah tav väraldi, ifka taste mattali pättet vahag to häggai ja taverita; atte ton vasjtotah ja vuostalastah suddov j. n. v., mav fi äh tuosta, kuteh äh ane Niles Wuoi genes. Ja ifka tat sjabda ailefi lunne stuorra sjeppjesvuotain, te Niles Wuoi genes tauk tarjota fiav taggar sjeppjesvuota sinne ja takka etjas vittenastemeb nannosen fia sinne.

20 Juni.

Pſ. 27: 9.

Me tſekate arodiat moſte aleſe eritvuoſete teudnarat mären. Mantiet rätkäla David näute, ko ſon adtjat äudäl (3 v.) lä jättam: "Jſſa tärroſuova luli ladet mo, te mo vaimo tauk i lulu pal-lat maitet?" Waſtatus: Jubmelpalolats ja jakkoles almats täbdä alo ſuddov änaſ ko andagaſluoitemaſ, änaſ Jubmela märev ko armov. Jubmelheitaneſ tan vuoſte i vuoine iſe täbdä Jubmela märev ainat vieſſo veitoken ja jalon, näuko i lulu kaudnot attak Jubmel, kutte aikenis kalſa pakatet ſuddov. Tat ſjadda ainafiſt ſia lunne, kuteh täivoh, atte ſian lä ſtuorra läjeſvuot ja aileſvuot. Taina ko ſi näkketeh vieſſomaſe aive jalofiſt, te ſi äh tuodaſt rätkäle. Tan vuoſte mate änaſ jubmelpalolats almats täbdä ſjepſjeſvuotas ja ſuddoſ, tate vieſſjalubbut tjuorvota ſon ja rätkäla Jubmelav. Jutte taina ko ſuddon täbdem ja pallo i näkä, te i laite rätkälemtä ja ſjuoketem Jubmela käik. Atte jakkolatjah rätkäleſh armo mangai, vaiſo ſi juo läh tuoſtom armov, pättä tantiet taſte, atte ſi läh ädtjom ſmaſſot ja tajatet pinnatjav armoſt ja tat ſmaſſom taſſa, atte ſi pärräſtoveh ädtjot änaſ taſte. Jutte ko vaimo lä tuoſtom Wuoiſenen vuoſtaſ ſjaddov, te tat i tudde taſa, ainat ſitta te mielaſt adnet Wuoiſenen tieuvaſvuotav.

21. Juni.

Rom. 3: 20.

Tantiet atte i aftat ädtje matte laga pargoist fjaddat rektesfärdogen Submela äudån. So lä katjalvas ällasttakkema pirra suddo äudäst, te mi perrep tiettet, atte akka aina makso lä fjaddam suddoi äudäst Jesus Kristusa tjada, kutte valdi etjas nala mia suddoit, ja atte tat makso päta mihi auken, ko mi tuostop tav jakkoin. Jus ton vall varjelah tav Kristusa ällasttakkemav rainasen ja masteteken vana atte ton lasetah tasa maitet, te ton ädtjoh viesjot näu karras viesjomav ko sitah, takkat kaitlakav puorre pargoit, kattet etjat vidnov ja takkat kaita, mait Submel patosnes kättjo miav takkat. Taggar pargoh läh te Submeli likokasah, jutte tah vuottjoh rektes ajakest, nammatum kieresvuotast Submeli ja vilpates situdest jäkatet Alde budait, i tantiet atte tan tjada ällast takkat suddoi äudäst ainat Submeli kudnen ja kuimai auken. Walla mait pargoailesah takkeh? Si harjeteh mai etjase kaitlakav pargoisne ja adneh karras viesjomav. Walla mate vikket? Täsjo vall tantiet vai tan tjada liktet Submelav. Walla mi etja lä tat, ko heitet Kristusa anjetemav, späddet, albetet ja ädäsiht kruosjenauletet Submela Bardnev, kutte kerdeminas ja jabmeminas lä liktam mia suddoit, juon äudäst mi äp nuokasitt matte hevetet So mia jakkoin ja pargoikum.

22 Juni.

Ps. 51: 9.

Pasate mo, vai sjaddalim muottavielkaten.
 Tanne mi katjatep: Kottes tat lä matteles, atte
 almats matta sjaddat muottavielkaten? Wasstatuz:
 Suddo orro alo mia sinne jälla nauko Paulus tav
 kättjo, vuoiqenen ja ädtjen pädvo. Vuoiqenen
 pädvo lä, atte mi kuottastallep Jubmela armo pirra,
 atte jalko ain lä sjeppjes, atte mi kuidep Jubmela
 vuoste, taivai sjaddap okierdesen ja äp ane rektes
 tietov jälla jerbmev Jubmela situda pirra, ja tat
 pädvo lasjana ja vejsana falskes läro tjada. Ädtjen
 pädvo vast lä pahas usto, kädtem, suolatem, märre,
 udnotesvuot, vaslje j. n. v. Jus ton tantiet sitah
 rekteslatai duobmet kristagasa pirra, te ton ih tar-
 paje kättjat, maggar son lä naturast, jutte te ton
 ih kauna aktat rainasvuotav so lunne; ainat ton
 kalkah kättjat, maggar son lä ädä räqateme tjada
 Vuoiqenest. Tav räqatemev i kuttel almats matte
 pargat naturast ainat akto Jubmel. Tan ädä räq-
 ateme tjada sjadda almats aive muottavielkaten ja
 tat vuostas pädvokes räqatem i tast skado so, ifka
 täblah patseh sunji taste. Jutte Herra kättja vall
 ädäsift räqatum almatja jalko nala ja etjas kieres
 Bardnen rainas ja ailes varan nala, kän härvai
 ädäsift räqatum almats lä karvotum nauko kasta-
 tasa muottavielkes karvoita. Tantiet lä ain kri-
 stages naturas milte pädvokes, valla Kristusa tjada,
 juosa son jalkon tjada lä karvotum, kastatasa ja
 Ailes Vuoiqenen tjada, lä son muottavielkat.

23 Juni.

Matth. 6: 22.

Tjalme lä rubmaha tjuoukas; jus tall to tjalme lä aftakerdasats, te äbbå to rubme tjuouketova. Walla jus to tjalme lä paha, te äbbå to rubme sjeudnjotova. Tat lä varotus, abma pajalime pettet etjame tate tjabba muotoft ja kitemest, maina hanesvuot matta härvotet etjas ja läptjet pahavuotav. Jutte kait ädtjen pädvoist i kauno aftak mäddo, mi änab petta almatjit ja takka stuurab skadav kääbatjat evangeliumi ja tan sjaddoiti. Jutte tat lä taggar radna, juffo tsagga, känne vall matta ja aibmota, atte evangelium predikotova ja atte tat orro almatji lunne. Ja jus tat predikotova, te äh tauk tah äppatejeh, kuteh kattjeh hanesvuotai, lä aftak auken. Tantiet sjadda heranes kääbatjat siji, kuteh kalkeh tav kullat, ja siji, kuteh kalkeh tav predikot. Tantiet vadda Paulus tan suddoi sierra namav, atte tat kalha kättjotovet pästojubmeli teudnon, tantiet ko tat tärro rektes jaffo vuoste, mi lä tat rektes jubmelteudno jälla Jubmela kudnetem. Jutte hanes takka tav samotes pednigpursav allasis Jubmelen ja Herran. Kotte ikkenes tat fitta, näute son viesso ja prediko ja lä äbbänaka tan ärje ja fanga, näu atte son i katte Jubmela pakov, ike fita tan äudai värotet äutäve örav.

24 Juni.

Ps. 89: 8.

Jubmel lä äntos kaitai sia kassan, kuteh läh So pirra. Jerbme luli visjast fittat äppatet Jubmelav, atte Son i perrili tämatet Bardnes vuoste näu nälheslakai, näuko käddeje vuoste ja ulkosnjuorkotet Ulde varav, ainat puorebut pajat kaitait engelit kuoddet So kietai nanne ja kaitait konogafait kudnetet So. Jutte tat lä almatja visesvuot, atte Son i kättja ike vainote mavke etjadav ko tav, mi lä kudnetieuvas, ja i pala mastek näuko kierdemest ja vadnakudnest. Walla Jubmela visesvuot manna aive etja käinoit. Almatja mielast tämata Son karrasjubbut etjas kieres Bardne vuoste ko ättak almatja vuoste ädnama nanne, näuko Son i lulu Jubmela jälla almatja manna ainat pärkala manna. Näu Son ai tämati etjas kieresumus teudnara Johannes kastateje vuoste. Son pajeti Johannesav taggar kudnai, atte muttem tjäulak nissun dansoi softe tjepetav kassat. Wasteb jabmemav son i lam mattam ädtjot? Näu takai Son ai etjas kieres ednin. Jutte evangelista vuofeta mihi, atte Son vuorjai pajai so aisset mavke, mi lei härloges ja suottes, ainat taivaimusta tjelga vaivev ja niädav, äbbä kristalatsvuotai äudlavvån. Jutte mate ftuorab armov ja kudnev Son vuofeta etjas ailefita, tate tjegnalubbui vuojota Son siav kruosfe vuollai, kättjelebmai ja albetebmai, näuko si lulin heitetovum.

25 Junii.

Matth. 11: 29.

Waldet etjate nala mo swakav. Nãuko fitali Herra jättet: Mon valdav tia swakav etjam nala ja tjãutav tiav taste; ti, tia pelest, valdet tan sajai mo swakav etjate nala. Allet ane tav lãsfãfen, atte ädtjopetet pinnatjav kierdat mo tieti ja kuoddet pärkala ja värãlda vasfjev ja etjate ädtje vaivesvuotav, taina ko ädtje tãrro vuoginenen vuoste; ajattallet, man harmat mon lãv kierdam ja killam tia tieti. Taina tieteta Son, atte kruosfe vãllaha fia nanne, kuteh jãkkeh So nala, jutte pärkal vierti vasfjotet fiav. Nãute lã ai evangelium alo pittjas ädtjai, jutte tat jãtta, atte mia aillesvuot ja lãjesvuot i tãffe masaf, tat lã kãif tivna duobmetum, mi lã mia lunne. Tat lã ädtjai lãsfes nãde, tantiet kãttjo Jesus tav swakan. Tat lã ai vikke, mantiet i almats rattja Kristusa lusa, taina ko son palla, atte Kristus pieja tan vuoras åsna tjepeti swakav, tat lã kruosfev ja flajalãff vaivot; jutte vuoras Adam fitta kuidet ike killat etjas situda jametemev. Tãuf vierti son, jãtta Herra, jãmetobet, jutte tat lã mo rifa tjãrda, atte tah kuteh lãh jãlla fittet orrot tan sinne, fi vierteh alo jãbmet erit vuoras Adama ustoist ja ådãstobet vuoginenen kautoi jãkkon lãsfaneme tjada. Tantiet takka Son tait kiãuran ja nannosen kierdemi vuoste etjas vesfes eskempela ja suottes jãstatus-pãfoi tjada.

26 Juni.

Pf. 31: 13.

Mon läv heitetum vaimost näuko jabme. Tav Zubmel muttin paja ailefitas aitsat, ko Son valda jakkov ja tärvoftallemav sia vaimost. Walla tat fjadda tjelga puorevuotast, vai lulime vuoidnet, man attjelakai Son tāmata miaikum ja vai mia jaffo luli harjetet etjas ja lasjanet. Ja ainafitt tacka Son tav, vai Son luli varjelet miav kuotte-lakats olykkost, juoh etjan lulin täivat miav. Wuof-tak, ko si läh kiäurah vuoigenen kautoi ja jalokah, te si vimat mattalin ädtjot tav usjjoimasav, atte si läh taggarah etjase famost. Tantiet paja Son sia jakkov muttin lappot, vai si lulin vuoidnet, maggarah si läh, ja tädbästet: "Jffa mon fitalim jaffet, te iv tauk matte." Näute vuolleta tat stuorra Zubmel ailefitas ja aneta tait etjastäbdämesne. Jutte natur fitta alo tärvoftallat Zubmela vaddal-takaita ja tabranet taiti. Tantiet tāmata Son miaikum näu, atte mi ädtjop vuoidnet, kotte Son vierti vaddet miiji jakkov vaimoi, ja atte äp etjah matte tav valdet. Nubbades tacka Son tav miiji puoikaltakan. Jutte juš mian äh lulu Tjalogesne ešempelah ailefi nala, kaita näu lä mannam, te mi äp mattali tav kierdat ja ämetäbdä luli jättet: "Mon läv akto pättam taggar kierdemi, tantiet vierti tat orrot märka, atte Zubmel i ane määrrä-hav mo pirra. Walla ko mi vuoidnep, atte aile-fita lä mannam fämma lakai, te mi taste lärrap vuordet Herran päddäv, ko Son kalka vekketed.

27 Juni.

Pf. 51: 8.

Mon uſtotav ſadnesvuotav, mi lä tjäkoſen. Tat jättetova härvaſtallejita, käi läjesvuot ja jubmelteudno lä tjelga pettogesvuot ja falſtes kitem. Ulkolbes vuoke lä tanne tjabbat; valla ſadnesvuot lä tjäkoſen, tat lä vaimo ſinne ja äppata, mi ſuddo lä. Ja tat lä vuoftat rektes ſuddon täbdem, ko almats ſuddon tiet varga aptſa kuoktaſtalla. Tat lä tall rektes tjuovketum vaimo, maſte väräld i maitet tiete, ja ſadnesvuot tjäkoſen, maſa Jubmel likko. Pargoaileſah ai äppateh ſadnesvuotav, valla äh tav, mi tjäkoſen lä, ainat vall ulkolbes läjesvuotav, nänko päräk orrot ja änah taggarit. Walla ko tall jabmem naggetäta, te tjuovo kuoktaſtalle. Rektes ſuddon täbdemi kullo tantiet atte täbdät laga karraſvuotav ja jabmema njuolav; tat lä tjäkoſ viješvuot, ko almats täbdä ſuddov ja jatta ſuddoi andagaſluoitema, nän atte ſon tajata, mi läbbatjak puorettem ja jatto lä. Mia vuoftalaſtejeſhälleſh mai riehta, atte Kriſtus lä jabmam värällda ſuddoi tieti; valla taggar ſia täbdäſtem i lä tauk ſadnesvuot tjäkoſen. Jutte ſi äh matte riehta pafatet ähte riehta jaſtatet.

28. Juni.

Matth. 16: 24.

Le jätti Jesus äppatesälbmaitis. Evange-
liumesne mi laudnap tait pafoit juofke paihen.
Taste mi vuoidnep, atte Herra Kristus i kässet
kättjo apostelitas mästarin ainat juofke paihen äppa-
tesälbman, ja tav namav si läh ädtjom tate pafost
äppatet, taina ko si äppin Kristusest, valla äh tan-
tiet, atte si lejin äppam täbdät So nuokkasitt jälla
lejin älläst lärram. Ja ikka tat sia tiettem i lam
älles, lei tat taut Kristusa rettes täbdem, masne
ai apostelah alo läh orrom äppatesälbmah ja skoula-
pardneh. Värro lä mai äptes ja älles, valla tah,
kuteh äppateh tav, äh lä nuokkasitt äppam jälla
ällesah, ainat mi adnep vall vuorigenen vuostas
sjadov, rattjap alo äudäs kuovloi ja viggap pättet
viel kufkebui. Tantiet läh tah kristagasah, kuteh
tjauka ja häffet täbdeh jabmemav ja suddo sabmov.
Walla mait si te takkeh? Ko si kättjeh etjase ä-
däi ja täbdeh suddov ja jabmemav, te si taut pissoh
Kristusesne, näu puorist ko si matteh, ja ikka man
neuresitt tat sjadba, äh si ätsä ähke vuorde kästet
etjadest vekkev, salogvuotav ja rasev. Tav mi per-
rep puorist aitsat, vai äp taka kristagasait stuokkan,
kuteh äh ällik täbdä äutäve suddov. Jutte lä ham
kristagasen ain ädtje ja varra, tantiet vierti son
visfast täbdät suddov ja sjeppsjesvuotav jakkosne.

29 Juni.

Ps. 130: 6.

Mo siello vuorda Herrav akka ijakatsem-päd-
däst nubbai, tat lä äbbä mo sielon vuote ja hägga
i lä mife etja ko vuordem Herran mangai, maina
David fitta ulkofet nannos ja alo-orroje vuordemav,
man sinne siello i täbbä mavte etjadav; ko atte son
vuorda. Nauto fitali son jättet: "Jus ton läh
algam vuordet Herrav, te ale laite taina; paja effe-
dav ja ijav vasjet, valla pivo ton sämma vuorde-
mesne, tasa ko vast itied sjadda. Jutte tat ädä
almats, juon vuote jurra lä vuordem Herran man-
gai, i kalta laitet taina, ikka kotte luli tan sinne
mannat ultoldes almatji." Walla tall kaudnoh
taggarah, kuteh sitteh merretet Zubmeli aikev, lakev
ja metev ja etjah te ko pakatalleh So, kotte si fit-
teh vekketo vet; ja ko i sjadda sia situda milte, te si
kuoktastalleh ja ätseh vekkav etja kuovloft. Tah äh
vuorde Herrav; Son kalta vuordet sia nala ja
talata orrot karves ja i vekketet etja lakai, ko si
läh merretam. Tah vast, kuteh vuordeh Herrav,
rättäle h armov valla kuodeh Herran situdi, kässe,
kotte, läne ja man tjada Son fitta vekketet. Äh si
kuoktastala vekkav pivra, valla äh si vadde tasa na-
mav ja si vuordeh, ikka man kuffev tat luli vipat.
Walla tat kutte vadda vekkav namav, softe tat jauka;
jutte son i vuorde Zubmela radev, situdav ja jau-
kamav.

30 Juni.

Fil. 1: 27.

Wandartet nänko Kristusa evangeliumi jätta.
 Mangela ko mi läp äppatam jaffo pirra, te mi ai äppatep puorre pargoi pirra. Jus ton läh jaffoin tuostotam Kristusav, län tjada ton läh rektesfärdog, te alge takkat, mi puorre lä. Etse Submelav ja kuoinev; tjuorvote Submelat, kite, hevete, rampa ja täbdäste So; taka kuomasat puorev ja teudnahe so ja katte vidnot jaffolesvuotain. Tah läh rektes puorre pargoh, jutte tah vuottjoh jaffost ja vaimolats avost tan paijel, atte mi nävka Kristusa tjada adnep suddoi andagasluoitemav. Ja ifka maggar kruosje ja kierdem mangela vierti kuoddetovet, te almats tav killa kierdesvuotain. Jutte tat svaka, mav Kristus pieja nala, lä linoi ja Alde näde lä keppes. Jus vuoin suddo lä andagasluoitum ja ämetäbdä tjäutetum suddon teddeje nädest, te matta kristages vane vaivetaka kierdat kaita. Jutte taina ko kaita tivna so sinne lä jhaddam suottesen ja puorren, te son takka ja kierda mielast, mi ifkenes matta täivat so. Walla nän kuffev ko almats manna etjas rektesfärdogvuotasne, lä sunji kaita, mav son takka ja kierda, lāsjes ja vaive, jutte son takka tav lāsjes mielain fitudas vuoste.

1 Julii.

Am. 3: 6.

Sjaddafus mife paha stadafne, maw Herra i lä pajam pättet. Mantiät jätta profeta, atte paha päta Zubmelest, waiho Son i ets taka taw, ainat paja taw sjaddat etjadi tjada? Tjalog jätta, atte pärkal jameta ja laga palda fuddaraw, ja tauf jätta sämma Tjalog ai, atte Zubmel takka kabbatjit. Siwwa tafa lä, atte mi kallap aimon anetovet jakkalvasen artiteli finne, känne mi täbdästep ja jakkep tässjo wall äntaw Zubmelaw ja äp taka mädde Zubmelit, näuko muttem pästolärrot älmäi, kutte takai kuofte Zubmela, akka, käste kait puorre päta ja nubbe, käste kait paha päta. Ko siji puorist manai, te fi räkkätällin taw Zubmelaw, kutte waddi siji kait puorit, walla ko siji pahast manai, te fi tan wuofte teudnahin taw Zubmelaw, käste kait paha päti. Walla Herra Zubmel fitta, akka mi kallap akew pattaret So lusa, juoko te miiji puorist jälla pahast manna. Jtte mai mia natur fitta pattaret Zubmela lutte, kässe olyffoh nala pätteh, ja jakket, atte Zubmel te lä märatovam. Kässe mi näu jakkep Zubmela pirra ja allaseme hasatep amas jubmelit, te mi tjajanep ja äp jaffe, atte tässjo wall akka Zubmel lä. Jutte Zubmel i lä alwoš Zubmel, ainat Son lä armofesiwuota Attje ja kait jaskatusa Zubmel. Tat kutte i näu jaffe, son tjajana rettes jakkofst ite pieja jakkof aina ja sadnes Zubmela nala, ainat takka allasiz amas jubmelaw, kutte i akew ane äktalafats waimow älmätja wuofte; muttem palen son lä puorremielat ja wast etja palen wuowdnajes.

2 Juli.

2 Petr. 3: 18.

Nudanet armošne ja mia Herra Jesus Kri-
 stuja täbdemesne. Tate wafotusest mi ädtjop wuoid-
 net, atte mi äp lä käšset nuokkafit tajatam armow,
 ainat wiertip tan sinne orrot äppatesälbman näu
 kuffew, ko mi viesjop. Walla tah kuteh täiwoh,
 atte si läh äppam taw ällafitt, taggarah äh lä ain
 äbbä algamte äppat armow rekta. Jutte taina ko
 jatan, mia etjame ädtje, wäräld ja waimotäbdä
 laitattenna tsakketeh kättjelemit mia sinne, kuteh
 padtjeh miaw kuokkastallemi, ofierdeswuotai, was-
 sjai, märrai, udnoteswuotai, sšekeswuotai ja etja
 sūddoite, koftes lä te matteles, atte mia sšepsjes
 natur kälka tjuodtjot tai wuoste ja aimon adnet
 wisšes tärwostallemaw Submela armoi. Taggar
 kättjelem-wirow äh kuode waimow rasai; ja jus
 wiel päddätjaw suuimoh, te tah tauk wast ädäšist
 pajaneh. Tasa wiel läh mian näu kuffew, ko mi
 wiesjop, mädde etja takkamušah, mai tjada mi tai-
 vai wajalbuttep rektes awow Submela armost. Tan-
 tiet lä mihi tarpas räkkälet Submelaw, atte Son
 sitali lasšetet mihi awow ja kerjotallemaw Alde
 namast, wai äp lulu wuolosnieitetowet tate palost,
 maw sūddo faronis puokta. Tat lä Miles Wuoi-
 genen stuorra waddaltat, ko mi mattep nannosfitt
 jaffet, atte mian lä armoses Submel. Walla taw
 jaffow ja wisšes tärwostallemaw Submeli äp ädtjo
 aimon adnet tärotaka, mi sšabda mia etjame sšep-
 sjeswuota tieti ja mia kuokkastallema tieti Submela
 armo pirra.

3 Juli.

Rom. 8: 15.

Ti lepit ädtjom jaldetum manai wuoigenasaw, juonne mi tjuorwop: Abba, kieres Ättje. Tanne apostel hälla Kristusa rikan samon ja sadnes jubmelteudnon pirra, nâu ai Niles Wuoigenen pargo pirra, maw Son parga jakkolatjai sinne tan tjada, atte Son jaffeta miaw nâu, atte mia waimo ädtjo rafew ja tjäutetova tate palost, maw suddo faronis puokta, ja wadda miiji taggar waimolats halow, atte mi tjuorwotep Jubmelaw wiszes tärwostallemin Älde wesse pirra ja rätkälwasa kullama pirra, masa mi äp kässet päte laga samost jälla etjame aileswuota tjada. Jutte almats i matte ädtjot etjat aileswuota jälla laga tjada wiszes tärwostalleman Jubmela armoi ja kiereswuotai, ainat pisso palo sinne Jubmela märest ja duobmost ja eritpattara Jubmelest ike matte tjuorwotet So. Walla ko sone lä rektes jaffo Kristusa nala, te parga Niles Wuoi- genes alde waimon taggar wiszes tärwostalleman ja manalats äskeldemew Jubmeli, mi i kuoktastala Älde armo pirra jälla rätkälwasa kullama pirra. Tat hebralats pakko "Abba", mi märte "kieres Ättje" lä tjuoitotusan walbetum utjes manatja njalmest, jukko tärwositt laulotalla attjasis ja jätta: "Ab, ab". Nâu njuolka ja manalats kielain hälla ai jaffo Jubmelin Niles Wuoigenen tjada, ja ko son lä niädasne ja wierti tärrot etjas ädtje, kuok- tastallema ja pätkala palbaleme wuoste, te son waimo wuodost lattattenna "tjuorwo sardnotete jjuoktanasin".

4 Juli.

Rom. 12: 1.

Talle mon wakotaw tiaw . . . atte ti waddepetet etjate rubmahit Jubmeli wiessoje ja ailes wärron. Tai pakoikum "wiessoje ja ailes" täsjeta Paulus äbme Testamenta wäroit, kuteh äh pijsom wiessojen, ainat njuovatallin ja pärätovin. Walla ädä Testamenta wäroh pijsoh wiessojen, ifka mai tah jametoweh ja mate anah tah jametoveh, tate puorebut tah wiessoh. Tantiet mi kalkap taja-tet taw pakow wiessoje wwoignelatsakai, atte tat lä wiessoim Jubmeli ife wäraldi, jutte tat kutte jameta ustoitis, son i wieso wäraldi. Jutte wärald wiesso ustoi sinne ädtje milte ja i matte etjalakai wiesso, walla ifka mai kristages rubmahines wiesso wäralden, te son i taut wieso ädtje milte. Tantiet lä taggar wiessoim ekkewen ellem Jubmelen äudän ja wiessoje wärron. Jutte taggar ädtje jame-tem kristagasa lunne, juoko tat sjadde pakatusa tjada fisnjeld jälla tälvoteme tjada ulfold, i lä etja ko harjetem ekkewen ellemi. Äbme Testamenta wäroh äh lam ailesah, walla tat wärron lä ailes Jubmelen äudän ekkewen aikai. Nilesen kättjotoweh taggar ämeh ja pargoh, kuteh sjaddeh Jubmela nammai, So mainoi ja teudnastebmai ja mait Jubmel aktok parga. Tantiet mi kalkap näu tämatet, atte mi pajap Jubmelaw aktok pargat mia sinne ja läp So ailes kieta ämeh. Jutte tat kutte parga etjas nammai ja rampoi, so pargoh ja wäroh läh oailesah; näuko tah taffe, kuteh pargoise äudäst ätseh allasija palkaw Jubmelest.

5. Juli.

Matth. 8: 2.

Herra, jus ton sitah, te ton mattah taffat mo rainasen. Lait padoit mi äp kalka näu taja-tet, atte spittalats älmäi kuokkastaläi Kristusa puorrewuota ja armo pirra. Jutte taggar lä tat rektes, elleje jaffo, kässe mi äp kuokkastala, atte Zubmel etjas puorre ja armozes situdest wadda miiji, mait mi anotep softe, ainat näute: jaffo i kuokkastala, atte Zubmel liffo rätkäleje personai ja udnota sunji kait puorit, walla son i tiete, jus tat, maw son anota, lä sunji aiken ja puorren. Taw tietta Zubmel aktok. Tantiät anota jaffo näu, atte son kuoda waddemaw Zubmela frija ja puorre situdi, jus tat, maw son anota, sjabda Zubmela rampon ja miiji puorren, ja i kuokkastala, atte Zubmel kalka waddet sunji taw; jälla jus Son wuoidna, atte tat i lä miiji aukotes, wai Son te puorrewuotas tieti luli nadot taw miast. Näute lä jaffo wiszes Zubmela puorrewuota pirra, juoko Son te wadda miiji, mait mi anotep jälla i. Tan pirra mon läw taiwai hällam, atte mi kalkap jaffet äpte kuokkastallet jälla utsetet Zubmela puorrewuotaw; walla mi kalkap rätkälet jaffon näute, atte Zubmela situd luli sjaddat, So rika ja kudne äudanet, näu atte äp merrete aikew jälla wuokew, kässe ja kotte tat kalka sjaddat, ainat kuodep taw Zubmela radai. Jutte kässe mi näu waddep etjame Alde situdi ja täsfjo anotep taw, mi Sunji liffo, te Son i matte taffat etjadaw to taw, mi lä miiji puorat. Jaffo parga, atte Son lä miiji armozes ja taggar rätkälwas, juffo kuoda kait tiwna So situdi, parga, atte Son wadda kaita, mait mi rätkälep Softe.

6 Juli.

1 Kor. 10: 16.

Puoristjiiwdujatusa kall, maw mi puorist-
 jiiwdujatep, ikus tat lä Kristusa waran ajalats-
 wuot? Tat laipe, maw mi täjep, ikus tat lä
 Kristusa rubmaha ajalatswuot? Kätz, tanne ton
 wuoinah, maggar allat ja fardnotet äme altara
 sakramenta lä, ko mi nittep taw rekteslafai, näu
 atte mi perrilime aive sagga suorganet tan allat-
 wuotast, jus mi rekta lulime ajatallet tan ailes
 arwow, maw i jerbme matte tajatet. Jkus lä tat
 stuorra allatwuot, ko ets Jubmela allat majestata
 läibästa mo äudai ja tasa ai wadda etjas munji
 taweren? Tasa wiel atte Son raja munji ailes
 engelitas, kuteh tuostoh mo, märräteh mo pirra,
 teudnahesh ja wekketeh mo. Kätz, näute Jubmel
 pieja miaw Kristusa ja kait ulkoswaljetovumi aja-
 latswuotai; tanne mi ädtjop niktet stuorra jaska-
 tufaw, man nala mi mattep tärwostallat. Ko mon
 läw suddar, te Kristus tjuodtjo karwesen ja jätta:
 Tat suddar lä mo, tantiet mon sitaw waldet so mo
 fatmai ailes kietainam. Kuttet fitta murgestet tan
 paijel? Näu kato mo suddo ja mon ädtjow niktet
 Alde rektesfärdogwuotaw. Aktalafai tamatep mi
 kristagafah nubbeh nubbitum; nubbe kuodda nubbi
 suddoit ja sjeppjeswuotait ja teudnaha siaw lajes-
 wuotain.

7 Juli.

1 Joh. 5: 4.

Mia jaffo lä tat widnef, mi paijelvidne wäraldaw. Taggar lä jaffon allat konfta ja fabmo, atte tat wuoidna wuoidnotes ämit ja i wuoine tait ämit, mah nädoteh ja waitweteh. Näuko ai ojaſko täſſjo wall wuoidna tait ämit, mait tat täbba, iſe tuoſta jaffet tai ämi nala, mait tat i wuoine. Tantiet ai Zubmel ſtilli näu, atte jaffo i ane takka- muſaw halpeſ ämitum, ainat taggaritum, mai wuoſte äbba wärald i maſſe maitet. Jutte äbba värald i matte tjuodtjot jadmema äudän, ainat fuor- gana ja paijelvidnetova taſte, walla jaffo tjuodtjo tjärgän, wabba etjaſ palotata tarroi jadmemin, juſſo läpta äbba wäraldaw ja niella taw kalletekes ellema pärräjew. Jte äbba wärald wäja jametet ädtjew, ainat tat tarjota ſo paijel, ja mait iſſeniz ädtje fitta, te tat wierti ſjaddat, näu atte äbba wärald lä ädtjelatz, walla jaffo lada ädtjew, pieja taw wuollafiſ ja ſtiwre taw. Näu ai i aſtak al- mats matte kierdat wäralda talvotemit ja albete- mit; färtahatz pattara ja ſillo ja wärald ſjabda vidnaren; walla jaffo paijelkättja kaiſ taggarit ja tuolmo juolſis wuollai. Näu i aſtak naka jaffo- tafa äibot uſjemuſke ſuddo wuoſte, ainat tat pat- tjeta ſo ämetäbdaw, ja iſſa mai äbba wärald luli jaffetet ſo, te ſon tauſ wierti wuojot fitta helviti. Walla jaffo lä taggar kalles, mi paijelvidne kaiſ ſuddoit, juſ tah wiel lulun orrot näu äſſo, ſo mait äbba wärald lä takkam.

8 Juli.

Matth. 20: 16.

Näute sjaddeh mangemusah ändemusah ja ändemusah mangemusah. Tanne i lä katjalvas taggar almatji pirra, kuteh läh ändemusah tan wäralden, ainat taggari pirra, kuteh täiwoh, atte si läh ändemusah Zubmelen ändan, tantiet pätteh tah pakoh aiwe lakka ja täiweh puorretapelats almatjit, ja ets stuoramus ailesah wierteh suorganet taite pakoiſt. Tantiet Herra ai piejai tait pakoiſt aposteli tjalmi ändäi. Näu lä ai tall stuorra tarpo atte predikot tait Herra pakoiſt taggarita, kuteh juo tietteh ewangeliumaw, näuko munji ja tunji ja mia lakatjita, kuteh ſittap äppatet ja tiwot äbbä väraldaw ja ajatallep, atte mi te läp Zubmelaw lakka-musan. Jutte käſtes tat pättä, atte pajaneh näu mädde jakkon ſtuimeh, ja akka äppata ewangeliumaw näu ja nubbe näu? Wiſjaſt tat pättä taſte, atte i akkaſt jakke, atte tah pakoh kulloh ſunji. Tai pakoi äneſes ſiſadnetus te lä tat: J akkaſt matte pättet näu allaki, atte ſon i tarpahē pallat, atte ſon matta ſjaddat kaiſ mangemusah. Ja tan wuoſte i akkaſt matte kattjat näu tjegnali, atte ſon i matte ſjaddat ändemusah. Jutte käſſe Son jätta: Ändemusah ſjaddeh mangemusah, te Son eritwalda toſte kaiſ täiwofſtallemaw etjat nala ja i mietete, atte ton kalkah adnet etjat ändebun pikos ſuddotakkejeſt. Walla to Son waſt jätta: Manges-musah ſjaddeh ändemusah, te Son kaiteta to lutte kaiſ kuoftaſtallemaw ja wadnota to adnemest etjat halpebun aileſiſt.

9 Juli.

2 Kor. 5: 21.

Tat jukko i suddost tiettam, So lä Zubmel
tattam suddon mia äudäst, wai lulime rektesfär-
dogen sjaddat Zubmelen äudän So tjada. Tanne
mi ädtjop wuoidnet Zubmelen ätsätekes armokes-
wuotaw mia owuotas ja eritlappom almatji wuoste,
käsje Son, ko Son wuoini miaw wällahemen suddo
ja laga duobmo wuolen ja näu karrafit tjanato-
vum tai wuolen, atte äp etjame famoist lulu käs-
set tjäutetobet, te Son rajai ainarägatum Bardnes
wäralbi ja palkesti kait mia suddoit So nala ja
jätti: "Ton kalkah orrot tat persona, kutte läh
tattam kait almatji suddoit; karwete tantiet etjat
ja matse ja tafa ällast tai äudäst". Te pättä laga
ja jätta: "Tat persona lä mo mielaft taggar sud-
dar, kutte lä nalas waldam kait almatji suddoit.
Ja iw wuoine suddow etjadi lunne ko Sone, tan-
tiet Son kalka jabmet kruosje nanne". Ja talaka
lada son ja lädda So. Ja ko tat lä sjaddam, te
äbbä wärald lä rainetum ja littedum suddost ja
tantiet tjäutetum jabmemest ja kait pahast. Walla
ko Zubmel lä tan aina almatja Kristusa tjada
kattatam suddow ja kait pahaw, te Son tan tjuow-
kas peive Kristusa tieti i luli wuoidnet wäralden,
jus tat wall sitali jaffet, etjadaw ko tjelga rainas-
wuotaw ja rektesfärdogwuotaw.

10 Juli.

Rom. 3: 4.

Wai ton lulih rektessärdogen kaudnetovet pafosnat ja widnaren sjaddat, ko ton duobmetovah. Tanne kalkap äppat taw, atte tat lä stuorra suddo, ko mi äp ane Zubmelaw rektessärdogen Alde pafosne, känne Son duobme miaw suddarin. Ifka mai äp tajate taw ällasitt, te mi kalkap tauk Zubmeli, jukka lä sjudnjetam miaw, waddet taw kudnew, atte mi jakkap Alde pafow. Jutte Son tietta, maggarah mi läp, ifka äp etjah tiete taw. Sämmaalafai ko akka rairelitte, mi lä tsuowketum, i tiete, atte tat lä ofaunafen sjaddam, walla rairelitte leiketeje, kutte lä taw takkam, tietta kall puorist tan wijorit, näu läh ai miaikum wijorah; mi äp täbdä etjame suddoit ja neureswuotaw, ifka mai luli stuorra tarpo miji täbdät tait. Tantiel kalkap mi täbdästet näute: "Herra, mi läp raire, ton läh mia mästar; taina ko ton jättah, atte mon läw suddar, te mon sitaw adnet ko sadnessällejen ja mielast täbdästet taw suddow, mi tjäkon wällaha mo waimon. Wai ton lulih rektessärdogen kaudnetovet ja kudnew ädtjot pafosnat, walla mon pättet skapmoi, wai ton lulih orrot rektessärdogiwuot ja ellem, walla mone i kaudnot etja ko suddo ja jabmem, wai ton lulih orrot pajemus puorre, walla mon ja kait almatjah lulime orrot wuotafah duobmetovet." Te ton anah Zubmelaw rektessärdogen Alde pafosne. Walla tan wuoste tjuodtjo äbbä wäralb, ja ai ailesah waiwetoveh muttin tate Zubmela albetemest, taina ko tat pättjetatta siaw, atte kait sia puorre pargoh äh maffe maitet.

11 Juli.

Rom. 8: 14.

Kaika tah, kuteh tälwotoveh Zubmela Wuoi-
genest, läh Zubmela manah. Jus mi tälwotowep
Zubmela Wuoi-
genest, te mian lä taggar waimo,
atte mi mielast kullap Zubmela pakow, jafkep Kri-
stiusa nala, atte mi Sone kaudnap armow ja sud-
doi andagasluoitemaw, täbdästep ja wuofetep taggar
jaffow wärälden äudän, äudemust kait etja ämist
ätsäp Zubmela kudnew, ja atte äp lä käsit owuo-
kasah, ainat teudnahep kuimeme, läp kullogasah,
kierdesah, skuornesah, armotesah ja läjeh; ja jus
mi te hätkat ädtjotallep suddost ja mäddep, te kal-
kap talata puoreteme tjada wast pajastjuodtjelet.
Jutte kait taggarit äppata Uiles Wuoi-
genes, ko kullap ja wuofetep pakow ja äp mielanätko tjuodtjo
So wuofte. Tantiät kaska ets kuttel kattet etjas,
atte son i pette etjas; jutte mäddeh sitteh kuoddet
kristagasah namaw, ifka mai si äh lä kristagasah.
Täbdämärkä falskes kristagasah nala lä tat, atte
si äh tälwotowa Zubmela Wuoi-
genest, jutte sämes
wuoi-
genes kaska tälwot siaw, ja jus tat i lä Zub-
mela Wuoi-
genes, juffo tälwo siaw ädtje wuofte,
te wierti tat orrot pahas wuoi-
genes, juffo tälwo
siaw ädtje ja tan ustoi milte Zubmela Wuoi-
genen
wuofte. Tantiät si läh juoko Zubmela kieres
manah, pardneh ja neidah, kuteh läh kättjotum
effeben ellemi ja härlogwuotai, jälla ai Zubme-
lest erittjastetum ja Softe äbbänaka tjuoldetum
pärkala manah ja aktan suina arbolatjah effewe
tällai.

12 Juli.

Kol. 3: 5.

Jametet etjate lattašit ädnama nanne, kuteh läh: huorawuot, orainaswuot, halitem, pahas usto ja haneswuot. Tan pirra hälla apostel taiwai, atte ai aileš lunne laudnoh kailkafasats juddokes ustoš, kuteh laitakkenna swattjeh ja rattjeh ulkos pättet pikos ja wastes juddowuofin, jus äp tärro tai wuofte; ja tah juddoh läh näu fabmokafah, atte tah fittet äbbänaka fanget miaw ja piejat miaw etjase wuollai, ja taw tah ai takkeh, jus mi äp jalkoin ja Uiles Wuoginenen weikin warjote etjame tai wuofte ja mangemust šjabda widnaren tai paijel. Tasa lä tauk alo-orroje tärro tarpas ja ailesah wierteh tärrot ja äibot tai wuofte färt aiken, jus ši kalkeh aimon adnet Zubmela armow, jakkow ja taw algetum ellemar Zubmela sinne. Ja tai wuofte almats i matte varjelet etjas ulkoldeš pargoitum; jutte tah äh vieso mia nafte ja piittäš sinne, näu atte mi mattalime rainetet tait ulkoldeš fastoin ja rubmaha pinetemin, ainat tah läh tjagnam šifa mia ädtjai ja warrai ja äbbänaka tjadatam miaw ja mi wiertep jametet tait, jus tah äh kalta jametet miaw. Walla tan tjada mi jametep tait, jus mi täbdäštep tait, wasšjotep tait, äššäp ja tuofstop andagasluoitemaw jakkon tjada Kristusa nala ja näute tjuodtjop taggar juddokes ustoi wuofte, atte äp ällete tait äpke paja tait šjaddat radejen mia paijel.

13 Julti.

Pf. 51: 17.

Herra rapa mo paksemit, wai mon luliw kulatet to hewetufaw, tat lä, wadde munji armow, wai mon luliw mielaft ja pitofitt kulatet nubbita, mait mon ets läw äppam, nammatum, atte ton attof läh wuofas ädtjot hewetufaw ja rampow effewen aittai, tantiet to ton tjelga armofst ja ih ansetemest rektesfärdogen tafah juddarit. Ko almatš näute pitofitt täbdästä Herran namaw ja kulata Ulde armow, te tat lä äiwemus puorre pargo, mantiet ai pärfäl kättjala färt wuofin ajetet taw. Man waitwalats tat lä atte waddet Zubmeli taw kitombärow, maw Son miaft waida ja rauka, wuofeta David, kässe fon jätta: "Herra rapa mo paksemit". Jus mi lulime mia rubmalats tjalmikum wuoidnet jatana fluofeswuotaw, te mi ai lulime tajatet fiwaw tafa, mantiet David näu räffäla, atte Herra luli rappat fo paksemit, i tantiet, atte fon te to ai etsailefah prufoh, mattali muttem aifew peiwest laulot ja räffälet, ainat atte fon luli käbdotet ja kulatet Herran namaw äbbä wäraldi. Walla tafa kaudnojeh mädde fiwah, kuteh tappeh mi paksemit kulatemest Herran namaw äbbä wäraldi, te to hägga wahda, kudne ja tawer, haneswuot ja nikkemufst. Ja wiel mädde etja fiwah kaudnojeh, mai tjada satan tappa mia paksemit ja eritwalda miaft Herran nama täbdästemew; mon läw ets ädtjom taw täbdät. Walla tauk lä Herra färt aiken tafkam mo jalon ja rappam mo paksemit, kässe So kudne lä taw raukam.

14 Juli.

Rom. 3: 28, 31.

Tall mi tasa fuorrašep, atte almats šjadda rektesfärdogen jalkost ike laga pargoist Takapfus te lagaw täšjen jalkoina? Up entšit, ainat mi nannotep lagaw. Puorre pargoh läh mai rektasah ja laitetebmeh, ko tah takatoveh rektes aitomini; näu lei ai äbme Testamenta jubmelteudno, mi lagan lei kättjotum, ailes ja puorak. Näu läh ai ädä Testamenta sakramentah ja jubmelteudnon wuokoh ailesah, rektasah ja puorakah, juš tah prukotoveh tasa, man tieti Kristus lä tait kättjom ja šispijam. Walla juš mi fittap laga pargoi ja ulkolbes jubmelteudnon tjada jälla tan mäddelakats tapi tjada šjaddat läjen ja rektesfärdogen, te tah äh šjadda täšjjo auketebmen, ainat äbbänata wärranemen. Jutte Herra Kristusa pargoh ja wärrö aktok matteh taw pargat mia lunne ja kaita laga pargoh läh tai wuoste aibe täššjeh. Šantiet mi kalkap nannositt jakket, atte mi šjaddap rektesfärdogen ja almerikan arbolatjan täšjjo wall Jubmela armokeswuota tieti, maw Šon vadda miži Kristusa tjada. Walla taggar jalkost tjuovoh naggotat jubmelats wiesšom ja puorre pargoh, mah takatoveh fullogeswuota märkan Jubmela wuoste. Äšta te mia pargoh šjaddeh Jubmeli likokafen, taina ko mia täiwo wuoignasta Jubmela armokeswuotan ja mia jalko lä njämmom Herra Šesus Kristusi.

15 Zuli.

Jer. 9: 23, 24.

Allus wijes rampo etjas wijeswuotast, tat lä, mi äp ane maitet, mastet mattep etjame rampot Zubmelen äudän; jutte mi läp kaikah naturast märe manah ja tantietti sakkolatjah effewe duobmoi. Minat tat kutte sitta rampot etjas, son rampus etjas taste, atte son täbdä ja tietta, atte mon läw Herra, kutte takaw armokeswuotaw, rektasaw ja rektesfärdogwuotaw ädnama nanne, tat lä, färtahats, kutte sitta rampot etjas rekteslafai, näu atte so rampo lä Zubmeli likotes, ja adnet puorre ja awolats waimotäbdäm, mi i fuorgane Zubmela duobmost, son rampus etjas taste, atte son tietta ja täbdä mo paſow, maw aina Bardne lä kulatam. Walla taggar tiettem ja täbdäm lä effewen ellem, nammatum atte mon läw Herra, sadnes, akka aina, effewe Zubmel, Uttje, Bardne ja Ailes Wuoigenez, jutto läw Kristusesne etjam tjäggälwasaw effewen aiteſt, äudälto wäralda wuodo piejatowai, ulkoswaljem so, ja ain färt aiken tjäggaw, warjelaw ja pajasanetaw so. Taggaren mon läw pitotam etjam almatjita, kutte laitatkenna takaw armokeswuotaw kaikaitte, pahaitte ja puorite, rektesfärdogita ja orektesfärdogita ja ai kaik juttosita. Walla mon takaw ai rektasaw ja rektesfärdogwuotaw, tat lä, mon iw ſita läſſät ſiji ſubdoit, mait ſi läh taſſam ja mah waiweteh ſiaw näu kullew to ſi wiesſoh, ainat waddaw ſiji ſtänkan Kristuſa tieti ja tjada mo etjam rektesfärdogwuotaw, maw ſi äh etjah ane.

16 Juli.

Pf. 145: 13.

To rifa lä iffalats rifa. Wuoitetes, kutte fitta, tässjetet tait pakoit, mait Herra Jefus Kristus fitta etjas rikan algoft nâu tan rajai lä kait jubmelats kudnin alletam. Ifka mai mäddeh ja ai sabmofumus konogafah ädnama nanne läh kättjalam ajetet ja fäggotet Kristusa rikaw, tat lä So wuolletajait, kuteh adneh Ude pakow, wisjjalit kulleh, äppeh ja täbbästeh taw ja rektes jalkon tjuorwoteh So; walla si äh lä aibmotam taw takkat, ainat fia etjase rikah ättan fiaikum läh tässjanam, nâuko Tjalog wittenasta Faraona, Sanheriba ja mädde etjadi pirra; walla Kristusa rifa tan wuofte lä tjuodtjom fitta tan peive rajai, ifka mai tat wäralda ftuorra ja sabmofes rikai paldan lä kuoddam ja alo kuodda neures ja halpes muotow ja alo wierti kiertat fiaft kailkafats wainew ja muodew; ja tat kalka tjuodtjot mangemus peive rajai, waike pärtal ja wärald kättjaleh tärrot tan wuofte kait wasjjeswuotain ja kait famoin ja fluofeswuotain tässjetet taw. Walla tauk tjuodtjoh tah pakoh nanosen: **To rifa lä iffalats rifa.** Taw i kalka ife matte ättat sabmo ajetet. Nâuko ai ets Herra jätta: "Mon läw piejam konogafam etjam ailes ware Siona nala." "Tjättete mo älttes kietä nala." Ja täbbe Son kalka wisjast tjättahet rasen kaitkist wasjjolatjaisit ja, jus Jubmel nâu fitta, te Son kalka ruwa piejat tait juolkis wuollai.

17 Zuli.

Rom. 12: 12.

Pisjot räffälemesne. Garjete etjat tafa, atte ton Uttje mia räffälvasin ekkedes ädajah ja sämma räffälvasin idietes tjuodtjelah pajas latjostat, ja tafa näu äudälen kait etja pargoit, näu atte ton ih kättja tan nala, lähku ton wuofas jälä ih, ainat kahrtja räffälebmai, äudälko pärtäl lada to ja ajeta to räffälemest. Uttalakai ton kalkah ai kahrtjat räffälebmai talloi, ko ton kättjalovah pärtälest obuofaswuotat tieti, ja ko son fitta ajetet to fitta tafa, atte ton sjaddah lajebun. Zutte juš ton ih sita räffälet äudälko ton sjaddah wuofasen, te ton ih käššet ädtjo räffälet. Ja juš ton luliš jurr tanka päddän kattjam sūddoi ja jurr äšfa päšsam taste, maites ton te sitah takkat? Sitahkus tantiet heitet räffälemest? Š ludnok, ainat ton perriš puorebut sūddoi takkast kattjat puolwai nala ja waimost räffälet: "Wuoige pan kieres Uttjam, wekkete mo ja andagasluoite mo sūddoi!" wai ton ih kalka tjegnalubbui kattjat sūddoi ja ekkewen aikai pisjot tan sinne. Ja ai ets jabmema sinne ja kait ohykoi palen kalkah ton räffälet ja tate äljokubbut, mate tjegnalubbui ton läh wuojom tai fiša. Tantiet, waišo sūddoiäbdäm waiweta to ja ton täbdäh etjat wuofasen, te kahrtja tauk räffälebmai.

18 Juli.

Jat. 2: 20.

Jakko wane pargoitaka lä jabmes. Ko kait mia rektesfärdogwuot pättä jakkost, mantieti mi te kalkap talfat puorre pargoit? Wastatus: Tat kutte adna rektes jakkow, son i matte orrot wane puorre pargoitaka. Ko son jakka, te viertih jakkost kalkat aibe puorre pargoh. Jutte näuto jakko faronis puotta salogwuotaw ja ekkewen ellemaw, näu tat ai faronis puotta laitakkenna puorre pargoit. Ja näuto wiessoje almats wierti färt aiken swattjet, pargat, pärrät ja juffat ike heite näu talfamest näu kuffew ko son wiesso, ja i kuttel tarpahе kättjot jälla nagget so tafa, näute almats i tarpahе puorre pargoi talfemi etjadaw ko atte son wall jakka. Tanttiet ton ih äbbä tarpahе nagget so puorre pargoit tafatjit, jutte jakko ättot äppata so tait tafat; ja son i wuordeke, atte fämes kalka kättjot ja nagget so tafa. Ja näuto i ättal matte viesot tabbe wane pargoitaka, te lä kaika, mait jakkeje almats tafka, aibe divras ja kudnelats pargoh, iikka tah wiel lulun wuoidnot halpen. Jutte jakko lä näu rainas ja allat äme, atte tat tafka kait almatja pargoit puorre pargon. Walla känne ojakko lä rademen, te tat ai wierti pargat, walla tan pargoh läh kaitah tjelga suddoh; jutte känne Kristus i kauno, tabbe lä kait eritlappom ja tässje.

19 Juli.

1 Tim. 6: 12.

Mibo jaffon puorre äibomaw! Waižo ton ih täbdä armow waimosnat, näuko ton perrilih täbdät taw, ainat ton läh ain sjeppjes jaffosne, te ton ih kalta kuoftastallet jälla heitet jaffemest, walla äibot jaffon puorre äibomaw. Jutte satan lada miaw näu, atte son etjas sälgast takka puoral piebmow ja talkajaw ja warrestakkeje talkasest takka son jametakēs sälgaw, tat lä, son tjärgeta jaloswuotain ja falskes jaffatusain taggar opuorraneje almatjit, kuteh viessoh suddosne, walla puotta häjos ja surgolats suddarit surgoi ja palloi jurr tai ämi tjada, mah läh vaddetum siji jaffatusan ja awon. Näu lä tat mia puoremus jaffatus suddo ja jabmema wuoste, atte Kristus lä kuoddam mia suddoit; walla taste satan matta takkat njuolait ja wuottja mo waimoi taggar ussjolmit: "Wuoi, mon waiwes almatš, mon iw täbdä taggar jaffatusaw waimosnam, tantiet mone i lä ättä äse taste." Käts, näu satan matta rektes sielo talkasest takkat jametakēs sälgaw, ellema täiwost kuoftastalleman ja jabmemaw ja ets Kristusest pärtalaw. Tantiet mi talkap predifot puorraneje suddarita jaffatusan näute: i ättä kaitaišt Jubmela ailešist lä mattam tan viesšoma aiken ällasift tajatet ja aimon adnet taw diwras pekkew Kristusa jaffatusa pirra. Ja mi äp predifo taw tunji tantiet, atte ton talaka kalkah tajatet taw ällasift. Jutte ton ih lä wane jaffotata, waižo ton ih jurr wuodo rajest tajate taw tjäfoswuotaw.

20 Jüli.

Pf. 117: 2.

Herran armo lä sabmokes mo paijel. Taw pakow i lä aktat pargoailles tajatam. Zutte taina ko si sitteh wuostat pargoit taffat ja äska tan mangel tuostot armow, te i lä matteles, atte si tabdeh armo famow, ainat sia waimo lä taggar, ko mo waimo lei, kässe mon lejitw munkan: Ko mi puorit taffap, te mi ädtjop armow, walla ko suddow taffap, te mi massep taw ja mi wiertep etjame pargoikum ätsjat ja kaubnat taw. Etjalakai si äh matte ajatallet. Walla taggar i lä armon rika, jukko lä sabmokes pargoi paijel, ainat pargoi rika, jukko lä sabmokes armo paijel. Walla pakoh orrot sabmokes märkeh: widnet ja tarjotet. Tantiät ton kalkah te ko akta manats ussjotet näute: Zubmel lä ewangeliuuma tjada tseggem ädä ja stuorra almew mia paijel, kuteh jaffep, jukko lättjotowa armon almen. Jus fämes takka suddow ja kattja, te son i tauk kattja ulko pellai tate almest, jus son wall ets sitta orrot tan wuolen ite sita jubmelheitanašaitum mannat helviti. Ja itka mai suddo ja jabmem waiweteht, te lä tauk tanne harbmat stuorab armo ja ellem, kuteh läh sabmokubbuš ko kaita suddo ja ets jabmem ja wiel stuorab lä Zubmel, kutte adna famow kaitai pärfali paijel.

21 Juli.

Pj. 24: 8.

Kuttes lä tat härlogwuota Konoges? Herra tat kiäura, tat wekses, Herra tat äiteje tärrokiäura. Taggar lä Miles Wuoigenen wastatus sia njalme tjada, kuteh predikoh Kristusa pirra. Kiäuran kättjotova tat, kutte matta pargat sabmosiit ja weksasen kättjotowa tat, kutte samoin ja weldin älläta pargos. Näu laulo ai Maria: "Son lä taffam stuorra pargoit muina." Utte Kristus lä kiäura ja wekses ja tat Herra, juffo lä äiteje tärrokiäura, äp lä tauk ädtjom wuoidnet Softe äpfe So fuolkest. Walla tan wuofte läp mi ädtjom wuoidnet So ja So ämi lunne sjeppsjeswuotaw, samoteswuotaw, naggasaw ja nieitemaw tärrosne. Tantiet wuoidno Kristus taite, kuteh jerbme milte kättjeh So, aive kaiveswuotan, jutte So samow mi äp tajate tjalmikum, ainat täsjjo wall kullap tan pirra peljitum ja tajatep taw jaffoina. Walla Son lä tauk kiäura, illa So sabmo lä tjäketum ja tat äiteje tärrokiäura ainasiit etjas kerdema palen ja käsje Alde jaffolatjah waiwetoweh. Jutte famos ja wekseswuotas tjada Son paijelwidne väräldaw ja pärkalaw, näuko Johannes jätta: "Mia jaffo lä tat widnet, mi paijelwidne väräldaw."

22 Juli.

Joh. 6: 29.

Tat lä Zubmela pargo, wai ti jakkalite Sonala, käw Son lä rajam. Ko mi ämetäbdä waiwen perrilime nittet ewangeliumaw, juffo lä armon, jastatusan ja ellemen pakko, te laga, juffo lä wasfjen, furgon ja jabmemen pakko, kahtja pättet äudälko ewangelium ja jutfatata mia ämetäbdäsne; ja matta äutain Tjaloga nittempakoin käbmetet ja sjeudnjotattet kail Tjaloga jastetaes wuodoit ja nâu murtet mia ämetäbdäw, atte mi äbbänata wajelbuttep reftešfärdogwuota lärow, armow, ewangeliumaw ja ai ets Kristusaw. Tan palbalen tjuodtjo nubbe lakke miašt, tat lä mia jerbme, mia wuofte. Tantiät mi wiertep laitatkenna muitutet taw šadnasaw, atte Kristusa täbdäm ja jaffo i lä almatja äme jälla pargo, ainat Zubmela waddaltat, mi ädästa ja pajasaneta miaw jakkosne. Walla nâuko Son wuofstak pakos tjada wadda jaffow, nâu Son ai pakos tjada harjeta, lasjeta, nannota ja mangemust älleta taw. Tantiät i lä mife nâu wahdalats ko Zubmela pakon pajelkättjem. Tat futte lä kallanam ja šjaddam šteutotebmen Zubmela pakost, tantiät ko šon jaffa, atte šon lä nuoffasit tajatam taw, nâu atte tat šjadda šo mielašt äne änanab njalgetebmen, te šon lä juw äbbänata lappam Kristusaw.

23 Juli.

Ps. 16: 2.

Mon läh jättam Herrai: Ton läh ham mo Herra, mon wiertiw kierdat to tieti. J attat etja ko Kristus lä waddam Jubmeli kudnew alleslafai. Son lä tat wuostas, jukko algi kudnetet Jubmelaw retteslafai. Softe mi läp äppam tarw. Ja tat lä rettes jubmelteudno, maw i attat etja ko Kristus ja So fuolte harjete. Mon sitaw kierdat To tieti, jätta Son Uttjasis. To tieti manna munji pahast, mon wiertiw kierdat kailakats waiwit. Taggar lä Mde täbdästem kruosje pirra. Ton läh, jätta Son, mo Jubmel, tantieti munji näu sjadba. Jutte näu ruwa ko sämes täbdästa, atte son lä ädtjom armow, te pättä so paijel kruosje waiwe. Jus sämes hälla armo pirra, te wasje tällä tsakka färt paiten. Taggar täbdästemew takka tanne jakkolatjai aiwe, ets Kristus, atte jatto lä wuostas pekke. Jakkon mangelt tjuowo täbdästem, täbdästeme mangelt kruosje ja kruosje mangelt warjelem. Näu lä Herra Kristus wiertim jakkos tieti kierdat ja mi äp kalka wuordet puorehew ko Son, walla äp pahabuwe ko Son, jutte ai mi kalkap warjelovet. Näuko Son ai räffäli: "Miles Uttje, warjele, to nama tieti, tait, käit ton läh munji waddam."

24 Juli.

Pfl. 23: 5.

Ton reideh munji peutew mo wasjolatjai wuofte. Tanne vaddetova miiji armokes lättjom ailes effedesmallafi, jus mi etjah läp nellkomen ja kaitälemen ja nädotovum, jutte tanne lä miiji reidetum peute i mia wuofte ainat mia tieta ja tai wuofte, kuteh tälvoteh miaw. Walla miaw waiweteh ja tälvoteh ädtje, wärald ja pärkal ja wiel änah mia suddoh ja furgolats ämetäbdäh. Walla käsje tunji tall armo ja rafe läh karwetum tan peute fuoran, mannes te palah wadsfemest tafa? Jus to waimotäbdä lä waiwetum suddoist, juoit ton läh kakkam, te ton ih kauna rafew etja saken, ko tan peute palban, näuko Herra jätta: "Wäralden lä tian waiwe, walla mo finne ti adnepetit rafew." Ko ädtje fluokke to skeswuotai, ja ko wärald sitta tälvot to raddokwuotai, haneswuotai ja udnoteswuotai ja ko pärkal padtje to stuoreswuotai, laikeswuotai ja taggarita — te ton ih kalla kaubnat jastatusaw etja saken ko tan armo-peute palban, jukko lä karwetum tunji wasjolatjai wuofte. Ja jus ton läh taggar, kutte tarpahah armow ja käw wäralden, ädtjen ja pärkalen kättjaleme h waiweteh, te ton kaunah tanne kaita, mait ton tarpahah, näuko Herra jätta: "Pättet mo lusa ti kaitah, kuteh pargapetit ja lepit nädotum."

25 Juli.

Luf. 1: 53.

Tait, kuteh parrästoweh, lä Son puorre waddasikum tentam. Tat wastes ojatto lä alo mihi häpton, mantiet Jubmel i matte takkat taggar pargoit mia finne, ja mi äp etjahke matte aitsat tait. Mi fittap orrot kallasatjah ja adnet nuokkasaw kait ämist ja tjäggep tawerit, wai äp kalla parrästowet jälla kaitälövet jälla tarpahet Jubmelaw ja So pargoit. Walla maggar lä tat jatto, kutte jatta Jubmela nala, taina ko son tietta, atte sone läh tawerah, maitum son matta bekketet etjas. Ton wiertih ham nelke palen wuoidnet waneswuotaw särt kuowlost ja täbbät, mi nelke ja kaitälwas lä, näu atte ton ih kauna maitet tawerit jälla wekkew ih etjat lunne jälla nubbi lunne, ainat aktot Jubmela lunne, wai ton luliw wuoidnet, atte tat wekke, maw ton ih matte ädtjot almatjist, lä aktot Jubmela waddas. Tantiet ton ih kalla tässjo wall hältat niäda pirra, ainat ton kallah tasa äbbänaka kattjat ja sjadbat wane wekketaka särt kuowlost, wai Jubmel aktot kalla kaudnat tasa radew jälla ton wiertih ädasek wuordet taggar wuokew ihke pallat taste, jus ton ih wiel lulu tasa jousatet. Jutte ajatala ets, kottek Son matta kalletet to, äudälko ton parrästowah jälla pajetet to, äudälko ton läh kattjam. Jkus Son luli tan tjada tämatet te ko kielesteje, kutte i matte älletet, mait Son lä jattam.

26 Juli.

Hes. 34: 4.

Anteh sarjetum läh, tait ti epit talkote ja pirra tjanate. Ko sames täja juoltes jälle ädtjo warrahawit, te son lä sarjetum, tat lä, ko muttem kristages i täsfjo lä sjeppjes ja stimpelba jaffosne, ainat tasa wiel ädtjotalla karras kättjalemešt ja näu famotova, ättako son luli juoltes täjam. Näuko jus son kattja näu tje gnali, atte son heita Kristusaw, te ko Petrus takai, ko son heitti Kristusaw; jus sames taina wuokin mädda ja kattja, te ton ih kalka duobmet so erit, ussjoten, atte son i tast änaš kullo Kristusa rikai. Jutte ton kalkah waddet taw samow Kristusi, atte So rika lä tjelga armo ja libbošeswuota rika, kätte Son sitta wekketet tait, kuteh täbdeh etjase waiwew ja niädaw ja fittet mie- last taste wekketovet. Tantiät lä Alde rika tjelga jastatusa rika ja Son ets lä puorre ja jaffoles Reinoheje, jukko sitta kieszet lufas färt almatjaw. Ja tat sjadda ewangeliuma tjada, maina Son wek- sota sjeppjesit ja pirra tjadna sarjetovumit; jutte ewangeliuma pakko lä taggar, atte tat matta wek- ketet sjeppjes waimotäbdäit färt wuokšjoi ja waddet taitti kaitlakasats jastatusaw, näu atte i ättak tar- paha kuokstastallet, ifka man stuorra suddar son luli orrot. Tantiät lä ai Kristus ätkot tat puorre Rei- noheje, jukko talko kaitlakasats taudait ja pajeta wast tait, kuteh läh kattjam. Dat kutte i näu taka, son i lä reinoheje.

27 Juli.

Joh. 16: 16.

Änekes päddaw ti epit wuoine mo. Taggar pakoit perrilime wuorket waimoi, wai niäda ja muode palen lulime muitajet, atte niäda ja muode äh kalka waiwetet miaw ila kuffew, te mi ai mattalime awotallet färt aiken. Jutte näuko Kristus ja Albe jakkolatjah läh kierdam änekes päddätjaw, te kalkaw ai mon ja ton ädtjot änekes kierdem-päddätjaw. Jkka mai Pitatus ja Herodes äpa kruosfenaule to näuko Kristusjaw, walla tauk kalka jamma pärfal, kutte padtji fiaw tafa, ai laidet to wasjjolatjait. Tantiät ko to kierdem-pädda pättä, te ale ussjote talata, kotte ton taste lulih pässät. Jutte Jubmel kalka aifenes wekketet to, wuorde wekkew Softe; tat lä tässjo änekes päddäts, ko ton kierdah, ja Jubmela wekke i kalka katot. Walla ko tat kierdem-pädda pättä, maw ton ih käsfel lä wuordam, äudälko tat pättä, te tat kalka pättjetet to, ja ton ih matte taw kierdat ja paijelwidnet, jus ton ih lä sjaddam ädä almatjen. Jutte wuoras Udam i matte etjadaw, ko kuoktastallet, ko mife sjabda fo miela, situda ja ussjolmi wuofte. Tantiät ton kalkah adnet to etjat änekes kierdem-päddätjaw, kässe Kristus pattara to lutte ja kuoda to suddon, jabmemen ja helwiten jabmo wuollai. Walla jus Kristus i lulu wane to anjetemetata wast pättet to lusa ja jassketet to etjas lassaorromin, te ton lulih alo pisjot waiwe sinne.

28 Juli.

Joh. 14: 15.

Jus ti etjepetit mo, te anetet mo budait. Kottez almats ädtjo taw kiereswuotaw? Wastatus: Näu sagga lä almatja waimo peistum, atte tat i matte etset, äudälko tat lä wuoidnam ja täbdäm puorre pargoit. Ko Zubmel äbme Testamenta aiken karraslatkai tämati almatjikum, te si äh etsam So. Te Son ussjoti näute: Mon sitaw tämatet siatikum wänaklakai ja kiereswuotain, wai si lulin wiertet etset mo. Te Son waldbi etjas kieres Bardnew ja rajai So mia lusa subdoi ja waiwai ja ulkosnjorkoti kiereswuotas ajataw kitta wuodo rajai, näu atte mi talle mattep rampot etjame kailkaišt Ulbe waddaltakaišt, näuko tah lulin mia etjame ämeh; ja Son takai etjas mia kieres Uttjen ja i lätä miäi mia sjeptsjeswuotait, wai mi ai lulime järgälet mia waimoit ja kiereswuotaw So kait ja tämatet kuoinina, näuko Zubmel lä tämatam miäkum. Näute mi anetep Zubmela budait waimo kiereswuotast ja äbba mielast. Ja mi äp ane tast etja jubmelit. Mi tjuormotep Zubmela namaw ja hewetep taw atto; mi tiptep Zubmelaw raddot, takkus Son, mait ikkenis Son sitta, mi läp sjawot ja anetep sabbataw. Näute mi anetep wuostas tablön budait. Ja taste tjuowo te, atte mi läp wänakah ja wuollekasah färt almatji, kudnetep at-tjew ja ednew, teudnahep kuoinew mielast ja kiereswuotain ja ussjotep näute: Mon sitaw takkat kuoinasim, näuko Zubmel lä takkam munji.

29 Juli.

Matth. 15: 23.

Walla Jesus i wastetam sunji autawke pa-
 tow. Tat lä miji tjaletum jaskatusan ja äppatu-
 san. Jutte tanne ton wuoinah, atte ifka mai Kri-
 stus wuofeta etjas karrafen kananealats nishuna
 wuofte ife wastete sunji autawke patow, te Son i
 nado fofte wekkes ja i jatteke taw sunji. Jutte
 Son i jätte: "Mon iw fita wekketet taw nishu-
 naw", ainat Son sjawona ife jätte kabbawke, sittatu
 Son wekketet so jälla i. Jte Son tawke jätte,
 atte nishun i lä Jsraela katest, ainat atte Son
 täsjjo wall lei rajatum Jsraela kätai ja i paja
 nishunaw tiettet, jus Son fitai wekketet so jälla i.
 Son i jätte: "Ton läh pädnaf, tunji i kalka
 waddetowet manai laipest", ainat "J tat lä wuo-
 kas walbet laipew manaišt ja palkfestet taw pädna-
 kita", ja Son i tietete, jus Son ani nishunaw pä-
 nan jälla i. Mia mielašt tah kälma wastatusah
 nadoh anah ko jatteh nishuni wekkew. Walla tah
 fisadneh tauk jattow wekke pirra, waiho tat lä tjeg-
 nali tjäketum miašt, näu atte mi lätkäp wall "iw
 mon fita wekketet". Taina Son fitta äppatet miaw,
 kotte mia waimo täbdä So lättjeleme palen; jutte
 Kristus wuofeta etjas tanne taggaren, manen mi
 talloi täbdäp So. Mi täiwop, atte Son wasteta
 miji wall "iw fita", waiho sadnast i näu lä! Tan-
 tiet kalkap jattet etjadaw, ko mait mi täbdäp, ja
 nannos jattoin adnetet etjame Zubmela pakkoi kai-
 kai täbdämi palen ja tuobbelet ja aimon adnet Alde
 tjäkos ja tjegnales armojattoit ja adnet So rektes-
 färdogen Alde duobmoi sinne mia paijel, te mi läp
 paijelwidnim So ja tuobbelep So Alde etjas pako
 sinne.

30 Juli.

Ps. 32: 5.

Mon jättiw: Mon sitaw täbdästet mädDOI-
tam Herran äudän. Zubmelen äudän i matte
attat tjuodtjot, jus Son i päte So käif taina täb-
dästemin: "Herra, jus ton ih taka armofeswu-
otaw muina, te mon läw eritlappom, ifka man läje
luluw orrot." Taggar täbdästemew wierteh käif
ailejah taktat ja "rätkälet So rettes aiken" (w. 6).
Tah pakoh äppateh miaw wuoidnet, atte mi käif
tiwnah läp attalafats ja jebda stuorra fuddarah.
Ja jus jämes lä ädtjom fierra armow, jon kites
Zubmelaw tan äudäst ja allus rampo etjastis. Ja
jus jämes lä kattjam fuddoi, te lä tasa so ädtje
ja warra wifken; walla i attat lä kattjam näu
tjegnali, atte tat kutte tall tjuodtjo, i matte kat-
tjat ain tjegnalubbui. Jutte mia etjame kautoi i
lä attat reutatus, ainat Zubmelen armo aktot takka
reutatusaw mia kaskan. Suddoi täbdästem lä mi
aiwe tarpas ja äp ädtjo mangotet taw äutawke
tjalmeraukaltataw, ainat mi kalkap taktat taw särt
aiken, näu atte mi laitatkenna pajetep Zubmelen
armow ja täbdästep etjame Zubmelen äudän sakkol-
latjan fuddotes wiesfomi. Jutte jus mon algaw
liffot etjam pargoite jälla wiesfomi, te i kalka Her-
ran duobmo wipat mo paijel, jutte Son i matte
kierdat taggaraw; ja Alde duobmon äudän i matte
attat fiello pargoiskum tjuodtjot. Suddoi täbdä-
stem kalka tantiet fjaddat näu, atte ton duobmeh
etjat sakkolatjan helwita tälläi. Jutte taggar täb-
dästemin ton attako manah äudäla ja täsfjetah
Zubmela duobmow, näu atte Son i matte duob-
met to, ainat wierti orrot tunji armofes.

31 Juli.

Suf. 10: 22.

I attaf täbdä Pardnew ainat kuoros Attje,
 ite attaf täbdä Attjew, jus i Pardne ja tat, käsi
 Pardne sitta taw pikotet. Kristalats jakkon aiwe-
 pekke lä tat anekes pakko pikotet. Jutte kenne pi-
 kotem i sjadda, täbbe i attaf waimo tajate rektes-
 lakai taw tjäkoswuotaw, mi lä tjäketum wäralden
 algost. Walla Zubmel pikota taw tjäkoswuotaw
 etjas ailesita, kait Son lä saldem efferen aifest.
 Siji Son sitta takkat taw pikosen, jutte tan pal-
 dalen tat luli tjäkon orrot ja pisfot kait almatjist.
 I attaf sjudnjetum äme matte etjastis täbdät taw,
 ainat Kristus ets ja aktol wierti pikotet taw wai-
 moi; predikotejeh läh täsšjo wall Alde reidoh tafa.
 Jus Zubmel Attje, Pardne ja Miles Wuoigenes i
 pikote ja äppate taw, te mi äp käsfeš ädtjo äppat
 ja täbdät taw. Kait ansetemeh, puorre pargoh,
 sabmoh ja jerbme äh makse tanne maitet Zubmelen
 äudän. Jutte Kristus aktol wierti takkat ja wad-
 det kait tiwna. Walla Son sitta ai waddet taw.
 Jutte Alde pakoh, mait Son hälla: "Dat, käsi
 Pardne sitta taw pikotet", äh märke, atte Son i
 mielašt sita pikotet taw, ainat atte Son etjas puorre-
 wuota tieti sitta mielašt pikotet taw. Aktako Son
 jättali: "Ro mon aktol ja i etja matte taw takkat,
 te mon ai aktol sitaw taw pikotet. Allet kättja
 jälla wuorde taw etjadist."

1 Augusti.

Matth. 19: 29.

Ja juoffehats, kutte kuoda kätew jälla wiel-
 jait jälla attjew jälla affaw jälla manait jälla
 peltoit mo nama tieti, jon kalla ädtjot tjuoteker-
 dasatjat ruoptot ja arbet effewen essemaw. Sub-
 mela piejatusa milte kalkeh kalatskuoimeh aktan
 wiesjot, attje ja edne adnet märrähaw manaitiska
 pirra ike kuoime kuoimes lutte pattaret. Walla jus
 wasjwolats pättä ja jätta tunji: "Seite Submelaw
 ja Albe pakow jälla ai tipte walbet etjastat kaita,
 mait ton anah", jälla jus ai attje ja edne ja wiel
 etjadah fittteh tsaggat manaitise Submela rikast, te
 ton perrih kuodet wasjwolajat, attjew ja ednew ja
 kait etjadit, wai ton lullih ädtjot aimon adnet Sub-
 melen armow ja wänakiwuotaw, ja jättet: "Submel
 lä waddam munji attjew ja ednew, pednikit ja etja
 wiesjom-tarpasit, ja jus mon wiertiw masset tait
 So tieti, te mannušah tah äudälko Submel." Walla
 jus taggar niäda i lade to, ja ton mattah wiesjot
 aktan affain ja manaikum, attjin ja ednin ja pru-
 kot etjat tawerit, wane atte ton tarpahah tai tieti
 heitet Submelaw, te tat lä Submelen armo tunji.
 Walla jus ton Kristusa nama tieti wiertih kuodet
 attjew ja ednew, te ton kalkah äudäl kuodet fiaw
 ja kait etjadaw ja ai heitet to etjat äudälko Kri-
 stusaw. Jutte ton läh Kristusen äppatesälmai ja
 kalkah ruoptot ädtjot tjuotekerdasatjat kait kerdemi
 äudäst.

2 Augusti.

Luk. 23: 42.

Herra, muite mo, kässe ton pätah etjat rikai!
 Nubbeh adneh Herra Jefusaw jubmelheitanes ja
 kaiwes älbman, walla riewwar kättjo So Herran
 ja jätta, atte Sone lä rika, ja rätkäla, wai Herra
 fitali muiet so, kässe Son pätta rikasis. Tat lä
 nannos jalko ja härloges täbdästem, ko son jurr
 talloi, ko äbbä wärälb kuottastalla Kristusa pirra
 ja i ane So manente, näu härlogit täbdästa ja
 wittenasta So pirra. Walla näu wierti kristalats-
 wuot pajasanetovet ja äudanet, taina ko tat lä
 Jubmela pargo. Kässe judarah ja hednigah kruosje-
 nauleh Kristusaw ja pilketeh Alde namaw ja äppa-
 tesälbmah heiteh So, te Jubmel kättjo pikosi taw
 riewwaraw. Sämanalakai fitta Son ain udne pa-
 jasanetet etjas firkow. Jus wiel kaitah, konogajah,
 biskopah, weksatah ja lärdotah lulun heitet Kristu-
 saw, te Son tauk fitta allasis warjelet utses älow,
 mi adna Alde Wuoigenew ja täbdästa So pirra
 wärälba äudan. Tantiel lä tat jasketates käwä
 kristalatswuotast ja essempele tan nala, atte Jub-
 mel i paja jalkow Kristusa nala ja täbdästemew
 So nama pirra kässe täsjjanet. No Alde äppates-
 älbmah äh fita täbdästet So, te wierti muttem
 pahataffeje pättet tjuowkasi ja äppatet etjadit, ma-
 nen si kalkeh adnet So ja tokte si ädtjoh jaskatu-
 saw Softe. Jutte Herra Jubmel i kalta kässele
 kuodet Kristusaw wane wittenastemataka, ainat alo
 kalkeh kaudnot taggarah, kuteh täbdästeh So, jus
 äh etjadah, te wierti suola ja älbmatäddeje wittenas-
 tet So pirra hartastemmuora nanne.

3 Augusti.

Joh. 10: 3.

Ja etjas sautsait Son kättjo namast. Mi lä tat? Wasatus: Kaitah kulleh mai Kristusa kielaw, adneh aktalakats jakkow, kastatusaw, täiwow ja salogwuotaw, nâu atte i aktak ane änan nubbiſt. Walla ko Herra alga namast kättjot ets käwke fiaſt, kuteh nitteh ſamma armow, te ſjadda ſierrates, attako reinoheje wadda sautsaite ſierra namait ja täbdäm-märfait. Nâu parga Kristus ſierralakai färt almatjin, ko Son patos tjada jaſketa, wakota ja weſketa ſo niädasne ja widnoisne, nâu ai juokka ſiji ſierra waddaltakait, nubbai nannoſeb jakkow ko nubbai, jälla ſtuorab wiſeswuotaw, waddaltakait äudälſardnotet ja tjelgeſtet Tjalogit, predikot ja jaſkatet nubbit ja ai pruſo nubbit ſierralakai etjas rika weſſanebmai ja parga ſia tjada änan ko nubbi tjada, pieja nubbi nala änan kierendemit ko nubbi nala. Nâuko Son Pauluſa tjada vidoti änanu ewangeliumaw ko nubbe apoſteli tjada, nâu ai tälwoi Petruſaw etjalakai ja etja jabmemi ko Johanneſaw. Nâute läh Kristusa rika ſinne mäddelakats waddaltakah, widnoh ja kierendmah juoketum färt käſet alde ſabmo ja widno milte; walla tauſ läh ſi kaitah ſamma meren Kristusa sautsah ja äſalatjah Alde tawerift, ja Son etſa nubbew nâuko nubbew.

4 Augusti.

Lut. 9: 23.

Tat kutte sitta tjuowot mo, jon heites etjas ja waldes kruossjes nalas ja tjuowus mo. Tat lä tah kuotte aiwepeffeh kristagasa wiesfoma sinne: kuoftastallet etjas pirra ja taste mangel walbet kruossfew nalas. Jutte sadnes etjas-heittem i tjuodtjo kuoros tan sinne, atte almats kuoda äbmotakaitis ja tawerites, näuko munkah takkin, walla tauk kuodin takat rektes etjas-heittemaw, taina ko si tärwostallin pargoise nala. Jutte Kristusa miella tan saken lä äudemust, wai Son luli tjuowtas tälmot kärbmaha aiwew, tat lä täsfjetet almatja tärwostallemaw laga pargoite. Jutte Son sitta, atte mi kalkap heitet kait tiwna, kaita, maggarah mi etjah läp ja kaita, mait mi aibmotep takkat ja pargat. Walla taggar etjas-heittem i sjabda, jus ton ih kuode etjat lutte ai taw, maw ton anah puoremusan etjat lunne, näuko etjat rektesfärdogwuotaw ja wieswuotaw, ja sjabda äbbänaka jubdaren ja kaiwesen tan tjada, atte ton waddah kait rektesfärdogwuotaw ja wieswuotaw Kristusi aktot. Jus ton näu kuoftastalah etjat pirra, te wierti Jubmel orrot tunji armotes Kristusa tjada ja waddet tunji kait puorit. Allge tantieti harjetet taw wuostas aiwepeffew kristagasa wiesfomest ja heite etjat, tat lä, pakate ja kuode pargoit rektesfärdogwuotaw ja täbdaste jakkon rektesfärdogwuotaw, te kalka tat nubbe aiwepeffe tjuowot etjastis, mi lä kruosse, maw ton kalkah valdet nalat, näuko Kristus lä waldam taw etjas nala.

5 Augusti.

Joh. 14: 6.

Mon läw käino, sadna ja ellem, i aktaf päte
 Uttje lusa, jus i mo tjada. "Mon" (sitta Herra
 jättet) "sitaw orrot jaffoles tia wuoste ja tälwot
 tiaw rasta taw kábdes märaw, tat lä jabmemest
 ellemi, wäraldest ja pärtala ritast Uttje lusa. Tan-
 tiet mon ets sitaw orrot ja kättjotowet iw kuoros
 käinon, ainat ai sadnan ja ellemen." Kätz, näu
 mon (Ruther) tajataw taw Tjaloga pekkew, atte tat
 akew sisadna aktalatats mäffe wijorit Kristusest,
 näu atte Son kättjotowa käinon, ko Son lä algam
 pargos, sadnan, ko Son pajasaneta ja veksota par-
 gos ja ellemen, ko Son näkketa ja älleta taw.
 Jutte Son wierti wisjast orrot algo, kastaraje ja
 näkkem mia salogwuotai, näu atte mi waldep So
 wuostas jälla wuodo kedken ja piejap So nala
 nubbe jälla kasto kedkew ja pajap ai pajemus ked-
 kew jälla räpperw wällahet So nanne. Son lä
 wuostas, kasta ja mangemus laukemmuorra alme
 aitarisan. Tantiet lä tan Tjaloga pekke äiwefis-
 adnetus aktaterdasatslakai hälatum näute: Anete
 etjat jaffoin Kristusi, te ton algah rekteslakai, oro
 ja pifo So finne, te ton äudanah ja weksanah
 rekteslakai, pinte näu kitta näkkemi, te ton sjabbah
 salogen.

6 Augusti.

2 Mojs. 20: 3.

Son ih kalka etja jubmelit adnet mo ändan.
 Taina ko mon attot läw to Jubmel, te ton kalkah piejat kait jaffow ja tarwow mo nala ja ih kante etjada nala. Jutte tat i lä tarwostallem aina Jubmela nala, ko ton njalmin nammatah So jälla ulkolbes tämahemin räffätalah So; walla jus tone lä waimolats tarwostallem Sunji, ja ton wuordah Softe kait puorit waiwesne ja awošne wiesfoma ja jabmema palen. Taggar waimolats jaffon ja tarwostallema tjada älletowa tat buda ike manke pargo tjada. Walla tat jaffo i tjuodtjo kuoros tan sinne, atte mon jaffaw, jutt tat lä Jubmeli lifofes, ko mon päraw, jufaw, ädaw, kätsaw jälla etja taggar halpes pargoh, ainat ai ko munji pahast sjaddah rubmaha ja fielo, taweri ja kudne kautoi, atte mon ai talloi jaffaw, jutt Jubmel attjelatslakai ussjota mo nala, weffeta mo ja i heite mo. Walla taggar jaffo lä stuoramus konsta, atte almats tuosta wuordet Jubmelest kait puorew, waiko Son mia jerbme milte wuofeta etjas mäven. Kolmades lä tat jaffon allakumus merre, ko Jubmel murta mia ametäbdäit ja pakata miaw, i aikafats kerdemin, ainat jabmemin, helvitin ja suddoin ja jebda ko luli nadot miaft armos ja libbofeswuotas ja ekkewen aikai märatobet mia paijel, maw täšsjo wall ainekes almatjah läh täbdäm. Atte talloi jaffet, atte Jubmel lifko miji, lä tat äiwemus pargo, mi mia sinne ja miaft matta sjaddat.

7 Augusti.

2 Mos. 20: 7.

Son ih kalka täsſjen waldet Herran to Submela namaw. Tanne Herra kättjo miaw rieſta pruſot Alde namaw, tat lä kudnetet, rampot, tjuorwotet, hewetet ja täbdäſtet taw. Tat kutte i rekteslakai pruſo Alde namaw, ſon wertti täsſjen waldet taw. Näute äſſetowa tat huda, käſſe mi kaiſ hete ja kättjeleme ſinne tjuorwotep Submela namaw, jutte jurr tantiet paja Submel miaw kierdat hetew ja kättjalobet kaiſ pahast, wai Son tan tjada luli tälwot miaw luſas ja wai mi lulime tjuorwotet Alde ailes namaw. Jutte taggar kättjeleme tjada äppa almatz täbdät Submela namaw ja man ſabmokes tat lä weſſetatjit kaiſkaiſ, kuteh tjuorwoteh taw, man tjada te jakko ja tärwostallem Submeli weſſana. Walla tat waiwemus pargo, mi kullo tan huda äſſetehmai, lä tauk tat, atte mi warjelep Submela namaw kaiſ taggari wuoſte, kuteh ulkoldes härwaſtallemin ja maſſ wuoignelatz wuoſte wuolen täsſjen waldeh taw, ja ai, atte mi taſſap taw namaw täbdöſen kaiſ almatji kaſſan. Jutte tat i lä nuokes, atte mon kuoroſ wall etjam äudäſt hewetaw Submela namaw ja tjuorwotaw taw waiwesne ja awosne; walla mon wiertiw ai täbdäſtet taw ja Submela nama ja kudne tieti kieſſet mo paijel äbbä wäralda waſſjew; näuko Kriftus jätta: "Suokkehats kutte pättä mo luſa ja i waſſjote häggas, ſon i matte orrot mo äppatesälmai."

8 Augusti.

2 Mos. 20: 8.

Muitaje, wai ton ailejen anah lieggastem-peiwew. Mi pasotep taw rektes ja wuoignelats sabbataw talloi, kásse mia waimo pasota sabbataw, mi lá aiwemus peffe tan budan ja wuollasiz walda ábbá almatjow. Tasa lá Kristus orrom gruopta sinne miji áudakáwwán; tábbe Son pasoti rektes sabbataw ja wuoignasti kait pargoistes. Son i wuoina, i áde, i kátse, i pára, i juka ite swatjate juolkew jálla njalmew. Tat kutte fitta pasotet taw rektes ja wuoignelats sabbataw, son wierti ábbánata jabmet áttan Kristusina; walla tasa mi áp jousate állasitt tan wiesjoma sinne. Mi algep tauk pasotet tanne sabbataw, ko mia wuoras Adama pargoh tássjetoweh, náuko mia jerbme, situd, ustoh ja sawatemeh, julkoh kálkeh tan rektes sabbata palen ábbánata tássjanet, kásse kait mia sinne kálka etjaitovet Submela natura milte; náuko Paulus játta: "Mon láw laga tjada jabmam lagast, wai wiesolim Submeli; mon láw kruosjenauletum áttan Kristusina; walla mon wiesow, iw tauk tast mon, ainat Kristus wiesfo mo sinne; jutte maw mon tall wiesow ádtjesne, taw mon wiesow Submela Pardnen jákkozne." Tat lá křistagafai rektes sabbat. Ko mon náu wiesow, te sjabda kait Submela situda milte ja mon láw wieses tan pirra, átte kaita, mait mon tafaw, lá Submela pargo mo sinne. Náu läh te tan rektes sabbata rektes pargoh taggarah, mah kálkeh jákkoft ja kullogeswuotast Submeli.

9 Augusti.

2 Mos. 20: 12.

Ton kalkah kudnetet attjat ja ednat. Kudnetet i lä halpes pakko; Son i jätte: Ton kalkah etset, orrot kullokes, takkat puorit, ainat ton kalkah kudnetet sonnow. Kudnetet lä tantiet änaab ko etset. Kudne kullo Zubmeli attok; walla Son sitta, atte mi kalkap kudnetet ai attjew ja ednew. Tantiet mi äp ane ädnama nanne arwofub äwalatswuotaw ko aitigit. Mi wiertep wuoidnet kuotte pekke sono lunne: wuostak, atte soi läpa ädtje ja warra; nubbades, atte Zubmel lä waddam sonnoi diwras taweraw, etjas pakow, man sinne äbbä Zubmela majestäta lä tjetetum. Tantiet lä tat ai Zubmela situd, atte mi kalkap kudnetet sonnow äpke arwotet sonnow täsjjo wall ädtje ja wara milte, ainat Albe pako milte. Tat wuostas kudne, matw mi kalkap wuofetet sonnoi, lä, atte mi läp sonnoi kullokasah; tat nubbe, atte kässe mi etjah läp sjaddam älbman ja nishunen, mi te kalgep sonnoi wekketeje kietaw, kässe soi tarpahapa wekkew, ja marrätep sonnow piebmoin, pittasitum ja kait etja tarpositum ja adnep sonnow diwrasumus ämen ädnama nanne; jutte kudnetem i kalka sjaddat täsjjo wall pakoin ja tämahemin ainat ets pargoin. Walla ton katjatah: Jus soi kättjopa mo takkat Zubmela budai wuofte, kalkawkus mon ai talloi kuldalet sonnow? Ihi, jutte wuostas tablon budah läh stuorabuh. Te kalka pardne jättet attjasis: "Mian lä Zubmel; Son lä änaab ko ton. Mon sitaw kuldalet to, jus ton ih kättjo mo takkat Zubmela wuofte."

2. 10 Auguſti.

2 Moſ. 20: 13.

Ton ih kalla kädde. Tanne mi ädtjop tall wuoidnet, man hinnaw puorew Zubmel wuorda miaſt. Son uſſjota näute: wärälden läh mone jerbmetes metſe-juttoſah, tigerah, ſtalpeh; tantiet wiertiw mon ſſaggat ſiaw nannos karti ſiſa; wai äh lulu kädde ja wahagattet nubbeh nubbit. Jutte juſ Zubmel i lulu näu ajatallat, te Son i lulu tarpahet miiji waddet taw budaw. Walla Son täbdä puorakit mia naturaw, atte ai tat ſuddo lä miaikum räгатum. Tantiet wabda Son budaw, atte mi lulime täbdät etjame. Walla taw i almatſ wuokahē, atte Zubmel kalla näu paijel äiwi hällat ja pajat duobmow mannat kaitai paijel, läjeſi ja pahai paijel. Son mai perrili ſierratet tait ailes almatjit, ſariſeait. Walla Son i taka äutawke reudatusaw, ainat jätta: “Ti lepit kaitah tiwna käddeje”. Marje ton waſtetah: “Jw mon ſita kawe kädde”. Ja, kieraſatjam, juſ kuoine tunji takka ſitudat milte ja lä wänakeſ tunji, te ton mat-tah orrot läje; walla juſ ſon tunji takka orekta ja wahagaw, te kalla wuoidnetowet, juſ tone lä wänakeſ waimo waſſjolatjat wuoſte ja ton udnotah ſunji kait puorit. J tat lä nuokeſ, atte ton ih ulfoldeſ-lakai lä käddeje. Juſ wiel to kietta luli orrot raſen, te lä tauk waimot wuodo ſälгатum. Jutte ton ih udnote to waſſjolatjai matwke puorew; ton mojojta, ko ſunji pahatſ manna. Tat kättjotowa kädde, iſka mai i kietaina walla waimoin.

11 Augusti.

2 Mos. 20: 14.

Ton ih kalla huoraw taffat. Taggar stuorra kudnew Zubmel wadda wärälbi, atte wärälb lä tietwas taggarist, kuteh huoraw taffeh. Zubmel mai anseta mia märew, ko Son kaitala ja pikketa miaw ja tasa wiel i fierrate (tjuolde) käwke miaft. Jutte tanne ton wuoinah, atte Zubmel i jaffe, atte ton läh skuornes. Lantiet lä tat buda aft skapmo-naptem, mi skapmotutta miaw. Jutte ikka wiel äp huoraw tasa pikoslatai wärälba äudän, te mi tauk taffap taw waimosne, ja jus lulime ädtjot sjätto-tes aikew tasa, te takalime taw ai pargoin. Jutte tat nale ja wuoke lä kait almatji lunne, ike attat lä taste luowas; älmäi ja nisfun, nuorra ja wuo-ras, kaitah wällahesh tan wuoksjoi puotsefen te ko skippa-kätesne. Ja tat manneje puotselwas i lä tabranam mia pittasita ja kaptai, maw mi matta-lime mälsot, walla mi läp taw faronime puoktam edne häggast, tat lä suognam ädtjai, nakkai, addami, tattita ja kait suonaita. "Walla tauk läh mädda-sah, kuteh wiessoh rainasitt", jättah ton. Ja, kierasatjam, mon iw hälake pargoi pirra, walla ets wuoketjärda pirra. Zubmel i paja etjas pettet ul-koldes härwastallemest. Son ätsäta waimoit ja kättjala nittait. Atte muttemah ulkolbeslatai äh mädde tan budan wuoste, taw parga Zubmelen armo, jälla wä-rälba laga, mi wadda siji palow, näu atte si katteh etjase pikos skapmost. Jus taggar laga i lulu orrot, te ädtjolime wall wuoidnet, mi wiesso mia waimosne.

12 Augusti.

2 Mos. 20: 15.

Ton ih kalka suolatet. Tall ton ih kalka taitwot, atte täsſjo tat lä suolatet, ko ton walдах kuoinestat, mi sunji kullo, ainat kässe ton wuoinah So kierdamin niädaw, nekew, kaitäſaw ja orromen pittaſatta jälla kätetaka ihke wekkete so, te ton suolatah soſte ſämmalakai ko tat, kutte walda pednikit so wuosſaſt jälla kiſtoſt, jutte ton läh wältokes wekketet so niädan. Jutte to puorre i lä to etjat, ton läh wall piejatun tjuodtjotejen tan paijel, wai ton luhh juokket taiti, kuteh läh niädan. Tan ſtuorra lätkäi, kenne kait suollatah läh tjaletum, kullojeh tantiet kait taggarah, kuteh adneh tawerit ähke laſete kuoinen niädaw. Tat kättjotowa ai suolawuotan, ko mi juoinah wuokſin takkap kuoinaſeme ſkadaw jälla utſetep so kalwow ja tawerit, juoko te tat ſjadda äſtemin jälla wuobdemin jälla ai päſto pargoin ja falſkes äſaſin, nau atte suolawuot lä akka taiſte äbbä wäralda kaitaſats ſuddowuokſit, ja tah, kuteh äh harjete taw pargoin, te ſi takkeh taw koit uſſjolmin, walla tah, kuteh adneh ſjättokes aikew taſa, takkeh taw ai kietaina. Walla mi äp matte änah ko predikot tan wuoſte. Waimo wall piſſo tiemaſen suolawuotaſt, juſ i Jubmel ſierralakai wadde taſa armoſ.

13 Augusti.

2 Mos. 20: 16.

Ton ih kalla kuoddet falskes wittenastemew
 kuomat wuoste. Tat huda äppata miaw ände-
 must, wai almatz kalla duobmostoulä ändan rektes-
 latai tämatet kuominiz, itkape wiel luli matjet
 taweraw jälla kudnew. Walla tiekki kullojeh ai
 etja kiellajah, kuteh matteh takkat sunji wahagaw
 rubmaha, kalwo, waimo jälla puorre nama kautoi.
 Tiekki läätatoweh ai tah auketes skuoltartejeh, kuteh
 tsuokoteh kuoimese mäddoit, jus tat wiel i sjadda
 duobmostaulä ändan, ainat tjäkon, jälla ai pitos
 sebre; näuko tah takkeh, kutit mi kättjop pättjo-
 hällejen, käina lä usto kaudnat nubbi mäddoit ja
 widotet tait. Jus kuoime kättja suddoi, näu wierti
 färtahatz talaka tiettet tav j. n. w. Walla jus
 mon sitaw hallat mo kuoimen mäddoi pirra, te
 perri tat sjaddat näu, atte son tan tjada puorrana
 ja atte mon iw puokte so wahagi. Tanne, känne
 iw matte puoretet kuoimam suddow, te kalfaw sja-
 vonet ja käptjet taw; walla jus mattaw puoretet
 so, te kalfaw taw takkat aktot mo ja so kaskan,
 näuko Kristus äppata Mattheusa 18 kap. Walla
 pahas almatjah takkeh mätsokuowloi; äh tah hāla
 kuoimese mäddo ja sjepšjesmuota pirra, wai kalkan
 puoretet so, walla vai lulin taina kalltetet etjase
 pahas ustov. Tat suddovuoste lä tantiet hardmat
 kaitasatz, jutte jus ton ih wiel ets hālate nubbi
 suddoi pirra, te ton ih taw waiwin kuldale, ko
 etjadah taw takkeh, ihke häptote jälla pakate siaw.

14 Augusti.

2 Mos. 20: 17.

Son ih kalka uftow adnet Son ih kalka uftotet. Tait budait läh Judarah tjelgestam näute: Jus mon wuofetaw uftow ulkolbes tämahemin, ifka mai iw ällete taw pargon, jälla jus mon pajetaw kietam attjam ja ednam wuofte, taggarats lä fia mielaft mäddem tai budai wuofte. Walla fi läh harbmat tjajanam, jutte mi tiettep, atte uftoh ja halitemeh äh tjuodtjo kietan jälla ulkolbes tämahemin, ainat waimon; tantiet tah ai kättjotoweh waimon uftoh. Näu jätta ai Kristus: "Tat kutte kättja nišjuna nala haliten so (i njalmin, kietain jälla juolfin, walla waimoin), son lä juo huoraw taftam juina; ifka son i lulu tjuoikotet taw ulkolbes tämahemin. Jutte tat buda hälla waimon ufto pirra, ife älletum pargoi pirra. Te läh Zubmelen läffe budah taggar fisadnetuſaſt, atte mi kaitah ſjabbap ſuddaren Zubmela äudän. Waike wäraldalats laga milte äp kaitah lä aſjalatjah, te läp mi tauk ſuddarah waimoſt. Tantiet i kalka aſtak etjas adnet mainetebmen Zubmela äudän, ainat täbdäſtet etjas ſiwwalatjan kait budai äudän. Utſätes ets kuttel waimoſ, te kalka ſon kaudnat taw ſadnan. Tantiet kalkap rätkälet Zubmelaw, atte Son waddali miiji Alde Wuoiġenew, wai lulime ſjabbat rainaſen i täſſjo wall ulkolb, ainat wai mia waimo ai luli orrot rainas Zubmela äudän.

15 Auguſti.

Rom. 6: 4.

Mi läp kaſtateme tjada aſtan Kriſtuſin jab-
 memi gruoptetum. Tantiät i lä tat wiefſomaike
 etja ko wuoignelats kaſtatem fitta jabmeme, nänko
 jättali herra: "Räts, ton läh ſubdokeš ädtje, tan-
 tiet mon haukatarw to Zubmela nammai ja duob-
 mew to jabmeme, wai tait to ſubdoh aſtan tuina
 lulin jabmet ja hätkänet." Ja mate ruwabut al-
 mats kaſtataſa mangel jabma, tate ruwabut pätta
 ſo kaſtates ällanebmai; jutte ſubdo i kato nän kuf-
 kew ko tat rubme wiefſo, jutte tat lä nän ällaſt
 ſubdo ſinne ſakkanum, atte ſubdo lä ſo natur.
 Walla maggar aukit te kaſtates ſaroniſ puotta
 munji, katjatah ton?" Waſtatus: Wuoftak, atte
 ton tanne anotah jabmet ja ſjaddat aiwe ädä al-
 matjen. Taw walda Zubmel nalas ja paja kaſta-
 tet to ja fitta tan rajest alga Son ädäſtet to, wadda
 tunji armoš ja Wuoiſeniſas ja karweta to jabmeme
 ja pajastjuodtjelebmai mangemuš peiwen. Nubba-
 des läppetah ton ſtaiket kaſtataſa litton ja aſew
 äne änah jametet ſuddow, nän kuffew ko ton wie-
 ſoh. Mi taw walda Zubmel nalas ja harjeta to
 nän kuffew ko ton wiefſoh puorre pargoi ja mäddel-
 laſats kerdemi tjada. Taina wuofin taſſa Zub-
 mel littow tuina iſe läkätaſa tunji tait ſubdoit,
 kuteh orromſajeſe adneh to peiſtum natura ſinne.
 Tantiät i kauno ſtuorah jaſkatus ädnama nanne ko
 kaſtates, man tjada mi läidäſteſt armo duobmo
 wuollai, juſſo i eritduobme miaw ſubdo tieti, ainat
 kaiteta taw erit mäddeläſats harjetemi tjada.

16 Auguſti.

Joh. 3: 33.

Tat kutte tuoſto Alde wittenaſtemew, lä ſigne-
tam, atte Zubmel lä ſadnes-hälleje. Signetet, atte
Zubmel lä ſadnes-hälleje, märki atte i kuoftaſtallat,
atte Zubmel lä ſadnes-hälleje. Mädde almatjah
kulleh mai Herran wittenaſtemew, walla tat manna
äutaſt peljeſt fiſa ja nubbeſt ulkoſ; jutte ſi jakteſh
änekes päddäi, walla ſurgo ja kättjaleme peitwen ſi
kattjeh waſt erit. Sia waimo i lä wiſſes ja ſtai-
toſ; kättjaleme palen ſi tipteh ſadnaw mannat, jutte
tat i lä nannotum ſia Lunne. Nannofubut ſi
njämmoh pednikita, tawerita, mainoi ja ſabmoi ko
Zubmela ailes paktoi, äh ſita maitet takkat Zub-
mela paſo tieti, ähte kierdat jälla jabmet tan tieti.
Walla tat kutte rekteslakai tuoſto Kriſtuſja wittena-
ſtemew, ſo Lunne lä tat wittenaſtem waimo wuo-
doi nannotum te ko enniſ ſignetin teddetum, näu
atte ſon tan nala fitta kabbatjah wiſſſot ja jab-
met. Jutte juſ mi wiſſaſt adnep Zubmelaw ſad-
nes-hällejen, te mi ädtjop Soſte rektesjärdogwuotaw
ja ekkewe ellemaw, ja almatſ ſjabda te nannofen
jakkoneſ, näu atte ſon jätta: "Tat kutte duobme
Zubmela paſow, ſon lä pärfaleſt"; ikkape te wiel
luli tan tieti häggas maſſet. Jutte ſon adna
paſow diwraſumus ämen iſe paja taw etjaſteſ
waldetowet.

17 Augusti.

1 Joh. 5: 4.

Jutte tat, juffo lä räгатum Zubmelest, widne wäraldaw. Tat räгатem tjada-manna karrafumus waiwit, ko kättjalem ja jabmem labatalleh. Talloi pitosen sjadda, kutte lä ädäsift räгатum ja kutte i lä ädäsift räгатum. Talloi almatjen jerbme alga kawat ja pädnjot tiekki tuokko ike wall sita kuodet, mait son etsa ja sitta ike aiko tuostot ewangeliumav, ja tiptet etjas tjuowkasaw mannat. Walla tah, kuteh läh räгатum Zubmelest jälla waiwe ja kättjaleme palen räгатoweh, si waddeh etjase ewangeliumi ja tjuowoh tan tjuowkasaw ja pajeh etjase jerbmew, häggaw, tawerit, kudnew ja kait ämit, mait Si adneh, mannat. Tantiet si ai te ko rektes manah ädtjoh arbet effewe tawerit. Ko tall almatjen äbme situd lä jabmam, te wierti äbbä so wiesson ja samoh taste mangela etjaitowet tan milte. Jutte näuko kärbmai takka, kässe so naffe wuorastowa, te son ätsä passes raitew, juon tjada etjas käsja, näu atte äbme naffe patša ulko pellai raitew; näute wierti ai almatš sisamannat ewangeliumi ja tärwosift tjasset etjas tan jattoita ja jaffet, atte Zubmel i matte kielestet. Näute son mälso äbme naffes ja kuoda ulko pellai tjuowkasas, liikkomes, situdas, kiereswuotas, ustoš, halitemes, hālas ja pargoš, ja sjadda aiwe ädä almatjen, kutte etjalakai duobme, etjalakai hälla ja ussjota, etjalakai etsa ja wainota, etjalakai tāmata ja parga ko äudebut.

18 Auguſti.

Mark. 9: 23.

Kaiſ lä ſunji matteles, kutte jakka. Jakko tjada läh mone taggar tawerah, juoit mon iw ane, tat lä, mait mon iw wuoine, juoi pirra juokkehats wierti jaulat, atte mon iw ane tait. Walla ſadnes jakko lä jurr taggar, atte tat tuobbela tawerit, mait ſon i wuoine jälla täbdä, ja ſebroſtalla taitum, te ko ſon luli tait adnet kietai finne ja i ane etja jakkatusaw ko taw tietow, atte Jubmel i kieleſte. Näu parga jakko färt wuokſjoi; näuko käſſe mon kaltaw jabmet, ja jabmem läidäſta mo tjalmi äudäi, te wiertiw mon tabbelt erit ja iw tiete, käſä mon wuoftas laukin kaltaw juolken piejat. Suſ tall ojakko lä rademen, te tat kuoftaſtalla ja palla ja jätta: Käſäs kaltaw tall käinow waldet? Ojakko ſitta aſew wuoidnet ja täbdät, walla ko tat i ſjabda, te wierti ſon alwoſlatai kuoftaſtallat. Walla jakko tan wuofte ajatalla näu: Mon iw tiete, käſä mon käinow waldaw, mon wiertiw tabbelt erit iwe wuoine jälla täbdä maitet, walla ſitaw koit waddet etjam So kiettai, kutte lä ſardnom: "Palkeſte to märrahemit Heran nala;" ja tärwon tan nala wuolgaw mon tabbelt, jutte mon tietaw, atte Son i matte kieleſtet. Näu adna jakko elleman, ifka mai i wuoine tav, ja muttin ſon i wuoine etjadaw ko jabmemaw. Käſtes ſon tall taw tietta? Täſſjo wall taſte, atte Jubmel lä jättam, atte Son i ſita luoitet ſiaw kietatiſ, kuteh So nala tärwoſtallesh.

19 Augusti.

1 Mos. 3: 1.

Ja käremai lei fluokasubbu kaitist ädnama juttosist, kutit Herra lei tallam, ja jätti nishuni: Däkus Zubmel näu jättam? Tanne ton wuoinah, kotte pärtal ladatalla almatjaw tan kuowloft, kenne son lä sjeppjemus; i son ladatala Adamaw, walla Gwaw. Jutte kait alde kättjelemeh läh näu piejatun, atte son lada miaw tate kuowloft, kenne mi läp rassjemusah ja neuremust reidetowum. Jus son lei hälaidattam Adamaw, te son lei wisfast ädtjom etja wastatusaw. Tav palai son ja ajatalai näu: Mon sitaw wuostak järgälet etjam nishuna lusa; marje mon te so tjada puottaw Adamaw kattjemi. Tanne lä tall pärtala käwwä maletum rektes färjainis. Mate kuowloft son wuoidna, atte ton läh sjeppjemus ja masa ton läh kishjokumus, näuko fluoreswuotai, haneswuotai, märrai jälla sskeswuotai ja taggarita, tate kuowloft son ladatalla to ja kättjala to, taina ko ton tanne läh änamust sjeppsjes tjuodtjot wuostai, ja räbmola to nala tate kuowloft, käste ton keppemust pattarah. Tantiet kallap mi orrot kätsejeh ja tjälgosah, wai äppalime täbdät alde fluoteswuotait ja kattet etjame foste, näuko Paulus jätta: Abma satan kalta mawke widnekaw miast ädtjot, jutte alde radeh äh lä miiji oäppasah (2 Kor. 2: 11). Tantiet lä Zubmel miiji pikotam pärtala pahawuotaw ja fluokes lademit, wai äp lulu etjadaw wuordet tate mia wasjolatjast.

20 Augusti.

Luk. 12: 23.

Allet waiweteje hugšow ane tia hägga pirra, maite kalkapet pärrät, alletke rubme pirra, maina kalkapet etjate karwotet. Näu tjeugnali lä tauk ojakko ruottas miiji tjagnam, atte mi akew pallap, jutt äp ane wiesšomnarew, juon tiet mi sittap äudäs kuowloi tiettet, kotte Jubmel kalka mattet märätet mian pirra, ja wuoidnet aiterw tiewan jaffoišt ja kistow pednikist, ja sittap taina wuokin tabretet Jubmelaw aitai ja kistoi. Son sitta tauk frija ja luomas orrot lääbatjat aikešt, almatjapersonašt ja wuokešt. Pajop tantiet So märätet, kotte Son kalka mattet piebmat miaw; Son kalka mai kaudnat jaffoišt ja pednikit, tafa ai rettes aikew ja merew. Tantiet kalkah ton ajatallat näute: "Mon sitaw udne pargat ja kalkaw mai wuoidnet, kotte Son wadda munji, mait mon tarpahaw. Jdietes sitaw taktat sämmalatai. Jus ton takah näu wišasit, te kalkah ton te aitsat, kotte Son, wane to auketetes hugšotaka, mährähemew adna to pirra. Näuko Kristus äppata: Allet tantiet mähräšte ittats peiwe pirra, jutte ittats peiwe etš kuobda mährähemites." Aftako Son sitali jaulat: juokkehats parges tan peiwen, mi udne lä, waižo i tiete, jus son idietes wiesšo. Jus son wiesšo, te parges, walla waddes kait hugšow Jubmeli. Tantiet mi äp mährähemin taka etjadaw ko tšaggap Jubmelaw ja läp So äudän wädja nanne.

21 Augusti.

Rom. 14: 23.

Kait mi i päte jalkost lä juddo. Tantiät kalfap takkat reudatusaw pargoi ja pargoi kaffan. Muttem pargoh sjaddeh wana wuoigenata; tah läh muttem pale skapmokasah, ja muttem pale tjabbah, näuko suptsastem-kirje wuojeta, känne ädtjop läkkät mädde härwotes pargoi pirra. Taggar pargoh liffoh puorakit jerbmai, kütte tässjo katjata, kütte tait lä takkam. Jus tah tan wuoste läh hewotakes pargoh, te paijekkättjetoweh tah, ifka mai wiel takfejen perjona luli ailes. Rubbe pargoh takatoweh wuoigenasa sinne ja tjada. Tässjo wall taggarit maino Tjalog, kütte ai hälla stuorra pargoi pirra, walla arwow pieja taite jalko milte, juosne tah läh takatum. Tai sinne lä tat diwras peffe (klenodia) Zubmelen paffo, mi i kauno tai wuostas pargoi sinne. Tantiät wuoidnoh mai taggar pargoh halpen, walla wuoignelats tjalmi läh tah härlogah, kuoros tantiät, atte tah läh pättam jalkost, pakost ja Niles Wuoigenest. Näute wier-tip äppat wuoidnet, mi lä tat puoremus peffe pargon, äpke ädtjo kättjastet, man kutte, stuorak jälla waiwalats tat lä. Baja kait taggarit man-nat ja kätte wall, jus Zubmel lä kättjom taw ja jus tat jalkost pättä. Kutte tat lä merre, man milte Zubmel duobme kait pargoit. Mi i jalkost päte, ifka wiel luli pajastjuodtjaltattet jabmekit ja tjabbakit wiesjot te ko Zubmela edne, te tat i lä tauf Zubmela ändan puoreh ko pikos juddo ja skapmo.

22 Augusti.

Luk. 24: 47.

Ja kalla predikotowet Kristusa nammai puorettem. Tanne erittaitata Herra taw puorettemew, jukko i sjadda Ude nammai. Kässe mon etjam pargoi tjada sitaw eritwaskot suddow, taggar puorettem i sjadda Ude nammai. Taw i matte Zubmel kierdat, jutte tat i lä puorettem Zubmela nammai. Walla puorettem Ude nammai sjadda näute: taite, kuteh jafkeh Kristusa nala, wadda Zubmel fämma jafko tjada puorettemew i täsjjo akka tjalmersaukaltakai jälla timai, ainat äbbä wiesjoma aikai (jutte akka kristages i sjadda talaka ällo rainafen, ainat puorettem orro näu kuffew ko son wiesso). Tantietsitta Kristus jaulat: allus akka alge puoretet etjas wiesjomaw etjas pargoi tjada ja etjas nammai. Walla jus mon algaw jaffet Kristusa nala ja iw kuokkastala, atte Son lä eritwaldam mo suddow ja jastataw etjam Ude pajastjuodtjelemin, te ädtjow wainotemew etjam waimoi, näu atte mon naggotata ja etjastam kahtjataw So kait ja mielast takaw, mait mon kalkaw takkat, ja jättaw: "Ko mo Herra lä munji taggarit takkam, te sitaw mon ai takkat, mait Son moste rauka, näu atte mon puoretaw etjam mo Herrai liffomen ja rampon." Tasse pättarekkes puorettem, jukko manna waimon wuodost ja puorre mielast, ja puorre miella kälkä jakkost, ko mon waimost ajatalaw, man stuorra kiereswuotaw Kristus lä munji wuofetam.

23 Augusti.

Matth. 16: 26.

Mi aukit lä tat almatji, jus Son ädtjoli äbbä wäraldaw ja tauk skadaw ädtjoli etjas sielloi? Te ko Herrä fitali jättet: Mi lä tat, atte almatz näu harbmatit ätjä awow ja pattara kruosjew? Jus wiel äbbä wärald luli so äme, ja son lä Mo tuofte, ukkolen Mo ja wane Mota, mi aukit sunji, ko son tauk kahtjata effewe duobmoi? Mantiet ätjä son näu äljofitt kallekats nittemkäitkäfit, ko äbbä wärald ättan ämistkum kalla sjadat sunji effewe duobmon? Tat nittem, maw almatz ätjä, lä änekatz ja tasa wiel neure, taina ko tat lä neuremus äse tan wäralda puorrewuotait. Kruosse aike lä ai änekatz; tauk kahtjateh nubbeh änekatz awo mangel effewe kerdami ja nubbeh kaubneh änekes ja halpes kruosse tjada effewen rafew. Walla küttes ajatalla, man änekatz, neure, halpe ja owittes tan wiesfoma härlogwuot ja haufeswuot lä ja man näffetet ja wisfes effewe jabmem ja eritlappom lä? Küttes jaffeje almatz älläfit ajatalla, man änekatz, halpe ja keppe lä kruosse ja atte ellem, awo ja salogwuot läh ikkalatjah, näffeteteh ja staitokah. Wuoi ädtje! kotte jabmokes ton läh, näu atte ton ai jaffeji lunne mattah sjeudnjotattet tait härwof ämit!

24 Augusti.

Joh. 14: 8.

Herra wuofete miji Attjew, te lä miji nuofes. Tat lei omuotaskalakai hâlatum. Filippus idtji nuoffahê jalkoi, ainat fitta tiettet wijorit, fitta tâbdât ja wuoidnet, ussjota, atte tat lä wisfasub, jus son ädtjoli wuoidnet Attjew, ko jakket puodfos ja kuoros pakow So pirra. Tanttiet taffa son taw allat katjalwasaw, maina kait aiki jermalumus almatjah läh etjase harbmatit waiwetam, mi Jubmel lä ja kotte almats matta tâbdât ja kaudnat So. "Herra wuofete miji Attjew, te lä miji nuofes" kullojeh pakoh, te ko son sitali jaulat: "Ton hâlah mai Attje pirra, kotte mi tâbdâp So; walla iw lä mon kässet wiesjom-peiwinaam wuoidnam So ja iw tiete etjadaw, maw mon kierasubut waidaluluw ko taw, atte mon akka palen luluw wuoidnet So taggaren, ko Son tjâkkâha tâbbe paijen engeli kassan. Jus ton ain waddah miji taw märkaw, te fittap jakket." Son i nuoffahê pakkoi, ainat tuosta etja wuofin ko pako tjada ätjät Attjew. Jutte ko jerbme i matte jakket, te tat fitta etja kâinwi tjada pättet wisfeswuotai. Tanttiet tietetowa taina katjalwasin, atte waimotâbdâ i matte manke etjada ko jalko tjada pättet wisfeswuotai, nâu atte almats wierti tjärgâ anetet etjas Jubmela pakkoi ike wuordet äutawke märkaw.

25 Augusti.

Gf. 35: 4.

Jättet kuoftastallejita: orrot jastajah! Jus ton sitah tiettet, kotte ton kalkah sjaddat läjen, te lä tat äudemus pekte, maw ton kalkah tiettet, atte ton ih etjastat matte sjaddat rainasen; tantiet wier-tih ton etjat pirra kuoftastallat, täbdästet etjat ofaudnafen ja näute tjuorwotet Jubmela armow, juon nala almats kalka tjärgä tärwostallat. Tat kutte ätsä jälla äppata etja käinow, son tjajeta etjas ja nubbit, näuko tah takkeh, kuteh jauleh: "Uhoi, tone lä frija situd; taka, mait ton wäjah, Jubmel kalka takkat, mi Sunji kullo", ja äppateh, atte i kuttet kalka kuomes kättjot kuoftastallat. Sadnan, i kuttet kalka puottet nubbit kuoftastallemi, walla mi kalkap wuodo rajest täbdät ja riekta tajatet, man pirra katjalwas lä. **Jubmela armo** pirra i kalka aktat kuoftastallat, ainat wall wäralda ja kait suddoi wuoste tjärgä anetet etjas Jubmela wekkai, walla etjas pirra kalka almats allonaka kuoftastallat ike jaffet etjas mattet takkat äutäwke halpemus puorre pargow. Tat i lä matteles, atte Jubmel matta nadot armos taggar almatjest, kutte taina wuokin täbdästa neureswuotas ja aiwe sagga kuoftastalla etjas pirra. Walla tat **kuoftastallem** ja **armo** i kalka orrot täsjjo muttem wisjes aikew ja te wast suويمot, ainat kait mia pargoh, pakoh ja usjholmah, näu kuttew ko mi tabbe wiesjop, äh kalka järgetet etja kuowloi ko tasa, atte almats akew kuoftastalla etjas pirra ja pisjo Jubmela armosne.

26 Augusti.

Joh. 15: 20.

Jus si läh tälwotam mo, te si ai kallah tälwotet tiaw. Tan milte kallah ton etjat tämatet, jutte ko ton wiertih piikosi ja predirot jälla wittenastet pakow, te kallah ton sadnan ädtjot tiettet taw kääbatjat ulkolbeslakai wärälba kastan ja siinjelbeslakai etjat lunne, känne pärfal i kalta tiptet to orrot rasen, ainat tjaukalet pafoitis to peljai, wai luli tjajetet to ofierdeswuotai ja herdoteswuotai. Kuten wille lä tat? Wisfasit i Herrra Jeesus Kristusa, ainat tan wastes pärfala, kutte tjadapäfto to waimow taggar njuolaitum, i tantiet atte ton läh huorataffeje jälla suola; walla taina ko son i matte kierdat, ko ton anah etjat tjärgä Herrrai, ajatalah ja hälah puorew So pirra; juon tiet son fitta paktjetet to waimow sälgaiskum, wai ton luli späddeätet: "Mannes mon iw etjam ratte Herrast, te luluw ädtjot orrom-nuopew." Harjete etjat tantiet taggar pinolats aitsemita, kuteh tjuowoh juoko to widnow jälla tuotteh to perfonaw, näu atte ton mattah jättet: Käts tall mon tietaw, mantiet wasjrolats laba mo. Son fitta palbet mo widnostam, prediromest, wittenastemest ja jakkost ja takkat mo argen, wai mon iw lulu wuordet manke puorew Herrastam jälla rampot, kitet ja tjuorwotet So. Tai pekkisne wiertih ton etjat harjetet, jus ton sitah pissojen sjaddat Kristusa lunne.

27 Augusti.

1 Kor. 12: 27.

Walla ti lepit Kristusa rubme ja lattasah, akka tat ja nubbe tuot lattas. Tai pakoikum mi wakotowep harjetet wieljalats kierešwuotaw ja kat- tet sierranemew ja ritow tjäggälwafesne, wai i akka luli adnet, kässe son juoita kierda wieljast, atte son lä läšjotit nädotum, ko mi puorebut wiertip tiettet, atte tat i matte orrot etjalakai ja i kauno tabbe etja ko rasšješwuot ja tjajanem mia kastan, näu atte mi äp kälka taste määratowet änaš ko kässe mi kassestep etjame njuoktjamešt panikum jälla ruokkastep tjalmew kietain jälla ai närtotep etjame juokkina, walla wiertip usšjotet näute: "Tat lä to etjat lattas, to wielja ja tuoime, maites mattitjah takkat?" Son i kättjam äudali, ike raddom tafa, ike näu pahast aikom, jälla lä tat ai šjaddam šjep- šješwuotast jälla jerbmeteswuotast. Närtotemew läh ton kall ädtjom, ja tat pattjetatta to; walla šitah- kus tantiet erittjastet lattasaw etjat rubmahešt?" Tat lä täšjo akka tjuonamats; tjälgate tan nala, te tat jadda, wai i pärtal jälga-wuigeninas jälla pahas njuoktjemikum päte ja tafa taste tälaw, mi i tan mangela matte jaddatowet, tat lä: son puokta taggar sierranemew ja ritow, atte i akkaš likte- tem tast lä matteles, ja taste kierda te äbbä tjäg- gälwas.

28 Augusti.

Joh. 15: 1.

Mon läw sadnes winamuorra ja mo Uttje lä winafarde älmäi. Käts, taina wuofin jaskata Herra Jesus etjas, ko Son kallai wuolget kierdemi ja jadmemi, ja lä taina ai miaw äppatam prukot taw jaskatusaw. "Mon läw", jätta Son, "tat sadnes winamuorra ja Uttjam kieres muorra ja ti lepit mo ja mo Uttje kieres suorkeh; ja jus kässet akka winamuorra lä taltotowum, pirratjuoppetowum ja rainetowum wisjjaleswuotin ja mährähemin, te läw Mon tatel." Paja tantiet sjadbat, mi ikkenis sitta, paja pärfalaw, wärälbow taktat tiji kait, mait si matteh, tah äh kalqa pättet kullebui, ko mo kieres Uttje mieteta taw. Ja ikus lä tat stuorra jaskatus, atte Uttje taina wuofin mährähaw adna mia pirra, te ko Alde winamuora ja suorke pirra, näu atte kait paha, mi täiwa miaw, tat täiwa So! Jutte winafarde älmäi lä, te ko prukop hällat, ets heiman ja tjalmenes adna juofke suorkeh, lä ets akew karwes kättjatjet winafardes ike mietete etjadita tan kättjow. Tat kutte jakkoina matta allasis tuostot taw tjabba muotolwafaw, son wierti sjadbat jalon kait niädan. Walla taggar muotolwafait wuoidneh ja kulleh täsjjo wall wuoignelats tjalmeh ja peljeh, jutte härwastallem i tälki tabbe, ja wäräl i kättjo miaw Zubmela winamuorran ja suorfin, ainat pärfala suoppatesrasen, tsestespiestatjin ja tjuoggomurtasin.

29 Augusti.

Kol. 2: 3.

Kristusa sinne läh kait wijsenwota ja tähdema tawerah tjäketum. Tjalog äudipieja miji Kristusaw kuowtin wuotin: Wuostat waddaltakan. Käse mon anaw So tanen, te lä mone nuokes, näu jutt i lä mite wanes. Son lä mo äme äktan kaitin, mait Son adna ja aimota; ja ifta mai mon läw taltam mädde ja stuorra suddoit, te lä Son taut läidästam mo šajai ja ulkoswaddam etjas mo äudäst. Täste mangela äudipieja Tjalog miji Kristusaw puoikaltakan, käw mi kallap tjuowot, wai lulime Sozne adnet käwäw (spejilaw), juonne mi kättjatep etjame ja äppap täbdät mia suddoit, wai äp lulu šjaddat jalon. Walla mon iw wall sita, atte Son näu munji äudipiejatowa puoikaltakan, jus mo wuoignelats wuoke i lä puoraf ja mo waimo ulkolen kättjelemew i lä atwolats. Zutte ko munji pahast manna, niäda ja waitwe aldaneh, te mon iw sita kullat jälla tiettet etjadaw Kristusa pirra ko atte Son lä munji rajatum waddaltakan, lä etjas ulkoswaddam mo suddoi äudäst, kättjetam mo rettesfärdogwuotinas ja mo äudäst taltam ja waljast älletam kait, mi wadnon mo wiesfomesne. Utte almatz tietta taw, lä šunji auken i täšjo tantiet; wai šon ets kättjeleme palen anali taw allafis jastatusan, te ko šames diwras taltasaw, ainat wai mi lulime taina jastatet ja wekjetet taggar fieloit, kuteh kättjeloweh.

3. 30 Augusti.

Dan. 4: 14.

Tat Nitwemus adna famow almatji rikai pajjel ja wadda tait, käsi Son fitta. Näu takka Submel kait rikaitum ädnama nanne. Son wadda kuiti landai alde sjaddam- ja lasjanem-aikew, näu atte tat äudana pändawuotan, famon ja kudnen, kitoja ja pajana stuorra arwoi. Walla ko Herran aike pättä, atte taggar landa wast kalla käbmanet, te tat täsjjana, ike attat matte taw tjuodtjotet.

Tantiet sardno ai Daniel: Son kattjata konogasait ja pajeta konogasait. Son pajai romaralats rikaw widot näu, atte tat wuollasis piejai mädde landait ja sjaddai harbmat stuorra ja weskjes keisar-rikan, walla tat lä juo ädnä täsjjanam. Näu takai Son ai judaralatsrikaw härlogen ja stuoraken, walla tall wällaha tat mäitwen. Päts näu wadda Submel käsi landai alde aikew, kässe tat pajana ja kitoja, walla kässe pajanemaike lä wasjam, te sjadda utjanem ja täsjjanem ja wimat te näkkä tan sabmo aiwe hätkat. Taggar lä mia Herran tämahemwuote. Täsjjest matta Son kait takkat, utses rikatjaw matta Son widotet ja lasetet ja wast aiwe keppeslakai täsjjetet stuorra keisarrikaw. Ja ko mälsomaike pättä, kässe Son fitta wuolos närtotet sämes rikaw, te i wekkete känke kättem ja wuostalastem, jus wiel tat luli wuodotum ruowdetjuoldai nala, te tat tauk kalla wuolos slabmetowet.

31 Augusti.

2 Mos. 2: 10.

Ja Faraona neida walbi So allasiss parduen, ja kättjoi so namaw Moses. Tanne wuoidnep Submela stuorra äutospargow, kotte Son attjelakai määrräta manaites pirra, näu atte sia pahamus wuostalastejeh ja wasjjolatjah taiwai wierteh wekketet ja teudnahet siaw. Jutte Farao, kutte sitai häkketet kait ebreralats pardnemanait, wierti etjas neida asfen sjaddatattet Mosesaw. Taggar äutosaw i aitsa attak. Jutte Submel i pikote talaka pargos särtahatjai, ainat adna taw tjäkon muttem aittai. Ja ko i attak tiete taw, te i attak lafete taw, jutte Submel takka pargos äutoslakai, näu atte i attak tajate taw, äudälto tat lä älletum. Jkope lä tat imalats, atte tat konoges, kutte lä Jsraela manai pahamus wasjjolats, takka ets sjaddatattet Submela suolke wekketejew ja tjäutejew, jukko tan mangela takka häkketet so rikaw ja suoltew? Näu äutosah läh Submela duobmoh. Jus konoges Faraona kätewolke lei taw tiettam, kalle si te lejin tusan pale tälwom Mosesaw jabmemi. Walla Submel jaula: "Faraon takka etjas peute palban piebmat etjas wuostetjuodtjotejew, so neida takka sjaddat Mosesa ednen." Tat lä, atte allasit takkat Faraona sielbes aikomit täsffen. Taggar Submela puorrewuot ja äutospargoh kalkeh küssjotet miaw jakkoi, tjuorvotebmai ja täivoi Submela wekke pirra kruosse ja waiwe palen. Jutte wekke wierti wimat pättet. Submel i heite jakkolatjaites.

1 September.

Matth. 11: 29.

Äppet moste, jutte mon läw läje ja wuolle-
 kes waimost. Herra jätta: "Äppet"! Ja sadnan
 äppet! Son wierti orrot mästaren, ja i attaf äp-
 patesälmai sjadna tjadalärdoken, näu atte son ädtjoli
 wuolget tan Mästare lutte, jälla mattali taffat
 maitet attalafai ko Son taffa. Ja Son sardno
 aiwe tjabbakit: äppet moste, jutte juš ton tjuowoh
 ailefi effempelit, te mattah ton tjajanet, walla tanne
 i lä attaf wahda. "Däje ja wuollekes" läh änekes
 pakoh, walla tafa tarpahep kuttet aikew, äudälko
 mattep äppat tait, ja täsjjo mattep stawit tait.
 Jutte mian läh kuotte sfapmotes äppatejeh wädja
 nanne, kuteh äh sita pajat miaw äppat taw konstaw.
 Tat wuostas lä mia ädtje ja jerbme, tat nubbe lä
 wärald ja tan wärretakes effempelah. Jutte ädtje
 lä okierdes ja haddowainot, murgesta ja ussjota,
 kotte son luli etjas wekketet kierdamest, näuko sjadna
 juotte paiten wäralda sinne. Walla allet tjuowo
 taggar äppatejew, jätta Kristus, ainat tjuowot mo.
 "Mon läw läje ja wuollekes." Mon iw wainote
 haddotet, mon waddaw Zubmeli haddow, ja pajaw
 etjam paijel pättet, mait Zubmel fitta; walla mon
 tarwostalaw Sunji, atte Son i kaffa paijelwaddet
 ainat armosift wekketet mo luowas. Tantiet pišow
 mon rafen ja paijelwidnew kait kierdeswuotain.

2 September.

1 Kor. 2: 14.

Naturalats almats i tajate tait ämit, julkoh Zubmela Wuoigenasa läh. Tav fittap mi tšuoikotet puoikaltakai tjada. Jerbme tietta aiwe puorist, atte almats kalka orrot läje ja teudnahet Zubmelaw; tan pirra matta jerbme hällat harbmatit ja täiwo etjas mattet tiwot äbbä wäraldaw. Tat lä ai sadnes ja njuolka hälatum, walla ko tat kalka pättet ällanebmai ja jerbme kalka wuofetet, kotte ja kätte almats kalka sjadbat läjen ja teudnahet Zubmelaw, te tat i tiete jurr maitet, te lä tat aiwe tjalmetebme ja alga jaulat: "Almats perri fastot, rätkälet, laulot ja taffat laga pargoit", ja piäda äne änan pargoitum. Walla ko ewangelium pättä tjuowkasines, mi lä Kristus, te äppata Son ai, atte almats kalka orrot läje ja teudnahet Zubmelaw, ike jabbate natura tjuowkasaw, ainat tärro tan wuofe ja käino wuofte, man tjada jerbme lä äppatam, atte almats sjadba rainafen, ja jätta näu: "J almats sjadba läjen, iikka mai pargoit taffa, ainat son kalka wuofat wane pargoitaka jaffet Zubmela nala ja te äffa pargoit taffat; wane jaffotata i lä ättat pargo puorre." Käts tanne alga te tärro. Jerbme räbmola armo wuofte ja tjuorwo waiwew armo tjuowkasa paijel, kaitota tam, atte tat wadnota puorre pargoit, jutte jerbme i sita kierdat, atte so käino läjeswuotai eritjastetowa. Ja tantiet wierti ewangelium ättan tjuowkasines sjadbat sunji piädateswuotan, aiwe tjelga tjajane-men ja pästo lärron ja wierti tantiet tälwotowet ja eritduobmetowet.

3 September.

Joh. 6: 40.

Mon kallaw pajasräsšot so mangemus peiwen. Taina to jabmem laitattenna pälda mia jerbmew, usšjolmit ja kait mielait, muitutta Herrä palešt palai (v. 39, 40, 44, 54) tait pakoi: ja mon kallaw pajasräsšot so mangemus peiwen, miji jaskatusan, wai lulime orrot nannosah ja piššot puoren tärwon. Ška mai jabmem läidäšta to nala juokšikum ja lädda to, te tauk šitaw mon (jätta Son) puorišt warjelet to, jutte mon läw to ellem ja läw ai to rektes piebmo, kutte pajasanetaw to. Me duobme etjat ulkolbes wuoidnema milte ainat pakon milte, mi läppeta ja wadda tunji ekkewen ellemaw. Ton wiertih tauk jabmet — Ah, i pan tat to wahagatte. Jame Zubmela nammai, tipte päldet etjat jälla juoinat etja wuokšim häggatuttet to, te läh ton tauk wisšes ekkewen ellemä pirra ja kallah šadnan ädtjot taw. Ška mai ton jamah ja rubmahat gruoptetowa ja to gruopte tuolmotowa ja suowšah pärreh to, te tat i koi wahagatte to. Ješus šitta tauk wisšäšit pajasräsšot to: nauko Son tanne jätta: "Juokšehats, kutte wuoidna Pardnew ja jalka So nala, šon kalla ädtjot ekkewen ellemaw; ja mon kallaw pajasräsšot so mangemus peiwen."

4 September.

Gal. 5: 6.

Kristus Jeesusne i maffe juoko perratjuopem jälla ändiltje maitet, ainat jaffo, juffo kiereswuota tjada parga. Jus ton sitah jaffet ja tuodast widnet Kristusaw, te wiertih ton pajat kait pargoit mannat, juokum ton sitah etjat puoretet Jubmela ändan; jutte tah läh aiwe wärranemen ja tälwoh to erit Kristusest ja Jubmelest. Jubmela ändan maffeh täsjo wall Kristusa pargoh, ton wiertih pajat tait hällat to ändäst Jubmela lunne, ja ale tafa etja pargow Sunji, ko atte ton jaffah, jutt Kristus lä taffam pargoitis to ändäst ja piejam tait Jubmela ändäi. Kait etja pargoit, wane jaffow, kalkap mi wuofetet kuomai. Jutte Jubmel i rauka miaf allafis etja pargoit, ko jaffow So nala Kristusa tjada; tafa Son nuoffaha, ja tan tjada mi waddep Sunji Alde kudnew ja täbdästep, atte Son lä armokes, libbofes, wifes ja jadnehälleje. Taste mangela ton ih tarpahē etja määrahaw adnet, ko wai ton luhh taffat kuomasit näuko Kristus lä taffam tunji ja tiptet kait pargoitat ja äbbä to wiesfomaw fjaddat kuomai aiken. Ätsä häjoit, puotfesit ja kaillatats tarpahējit ja wekkete fiatt, ja letes äbbä to wiesfoma harjetem taggar, atte tah kuteh tarpahēh to, ädtjoh wekkew toste tai pekki sinne, juffoh tjuodtjoh to famon. Rutte ifkenis pieja to nala etja pargoit, softe ton kalkah pattaret te ko ets pärfalest.

5 September.

1 Kor. 1: 30.

Kristus lä miiji sjaddam Jubmelest wiseswuotan ja rektesfärdogwuotan. Tat lä tat wuoostas pekke mia arbest, masa mi pättep Kristusa tjada, atte mi rekteslafai äppap täbdät Jubmelaw. Tat wiseswuot, atte Kristus äppata miaw täbdät Jubmelaw, atte Son fitta orrot miiji armokes ja libbofes, lä ikkalats wiseswuot ja ets ekkewen ellem, näuko Kristus jätta: "Tat lä ekkewen ellem, atte fi täbdeh To, ätkot fadnes Jubmelaw ja taw, kutew ton rajam läh, Jesus Kristusaw." Tat wiseswuot auketa miaw ai tafa, atte mattep warjotet etjame, äp täsfjo wall almatji wuooste, ainat ai ets pärfala wuooste ja täbdät ja duobmet so. Tat nubbe pekke mia arbest lä, atte Kristus lä miiji takatum rektesfärdogwuotan. Jutte mi äp täsfjo wieso suddosne, walla läp ai fakkatum ja räгатum suddosne. Walla Kristusa tjada pättep mi tafa, atte Jubmel i fita kättjat jälla läkkät miiji suddoit ainat andagasluoitet tait. Ättalafai ko ton wuoinah Kristusaw suddotebmen, jabmetebmen ja farrotafa, taggaren ja tanen fitta Jubmel wuoidnet ai to Kristusa tieti, jus ton wall tuostoh allasit So jabmemaw, pajastjuodtjelmew ja jastetah etjat taina. Tat lä rektesfärdogwuot Jubmela äudän, ko Jubmel adna miaw rektesfärdogen, ifka wiel etjame pelest läp häjos ja wairwes suddarah.

6 September.

1 Kor. 1: 30.

Kristus lä sjaddam miji Zubmelest ailešwuotan ja tšäutatallemen. Tat kälmad peffe mia arbest lä, atte Kristus lä miji sjaddam ailešwuotan. J kuoros taina, atte Son ailesta etjas mia tieti ja wadda etjas wärron, ainat ai tan tjada, atte Son wadda miji So Niles Wuoigenew, kutte tjargeta mia waimoit Zubmela armo pirra, kait niäda ja kättjeleme sinne rekteslatat äppata, jasteta ja pajasaneta tait (jutte jalko suddoi andagasluoitema pirra ja rätkälwas tan mangai lä Niles Wuoigenen pargo); ja ai tšäkketa äda wiesjomaw mia sinne, jukko rattja suddo wuoste ja tuwta miaw waimolats kullogeswuotai Zubmela wuoste. Tat neljad peffe lä, atte Son lä miji sjaddam tšäutatallemen. Kättjelem, niäda, surgo, tälwotem pättusah, kotte si fitteh, te lä tauk Kristus mia lunne ja warjota miaw näu, atte mi mangemust widnep ja aitsap tšäutatallemaw, äp kuoros tabbe taw aikafats, ainat änaš taw effewe tšäutatallemaw. Näu kullew, ko mi läp tan ädnama nanne, orroh mia wuoras almatja sinne, jukko mangemus sjabda suokšai wuozšan, suddo, škapmo ja kaillatats neureswuot, mait mi wiertep kiertat, walla tah adneh orromšajesa kuoros mia ädtje sinne; jutte juš mi lätkäp ja duobmep jalko milte, te läp mi juo šalogah. Kristus adna famosnes ellemaw ja jabmemaw, suddow ja armow, ja juš mon jalkaw So nala, te mon sjaddaw Suina äšalatjan kait So tawerist — sjaddaw herran ja tarjotaw kaiti paijel.

7 September.

Ps. 34: 2.

Mon sitaw titet Herraw färten aifen; So hewetus kalla laitattenna orrot mo njalmen. Tai pakoikum pakata David taggarit, kuteh päddätjav awotalleh Herrasne, tat lä, kasje siji puorist manna; walla ko siji pahast manna, te lä ai näkem awost. Idtji David näu tafa. Näu jätta ai apostel: "Awotallet Herrasne laitattenna." Tasa läh mian ai stuorra siwah, jutte kuttet matta wahagattet taw, känne lä armoes Jubmel? I matte suddo, jabmem jälla helwet wahagattet so. Walla tat wakotes lä miiji puorist tarpas. Jutte tantiet ko mi wiesop suddo ja kait paha kastan, mi puokta miiji kierdemaw, sitta David tanne pajetet miaw tai wuoste, ja ifka wiel muttem pale kattjep suddoi, wai tauk mia awo Jubmelesne luli orrot stuorab ko mia surgo suddo paijel. Wisfasit suddo faronis puokta surgow ja stelbeje waimotäbbäm, ja mi äp matte akew orrot suddotaka; walla te kallap waddet atoww Herrasne tarjotet miaw ja Kristusaw orrot stuorabun ko mia suddow, näuko Johannes jätta: "Jus kuttet suddow takka, te lä mian äudähälleje Attjen lunne, Jesus Kristus, kutte rettesfärdog lä". Ja "Jus mia waimo duobme miaw, te lä Jubmel stuorab ko mia waimo ja tietta kait tiwna".

8 September.

1 Kor. 9: 22.

Mon läw kaitaite kait fjaddam. Pakoin "kaitaite" tajatoweh tanne kaitlakats almatjah, wänafah, wasjjolatjah, stuorafah ja utseh, pändah ja häjoh, kätesuolke ja abmasah. Jutte kall kaudnoh taggarah, kuteh läh wänafah abmasita, walla asjmakah etjas kätesuolkai. Mäddeh ai adneh puoraken kaita, mait tsuoikomus ja pändas almatjah takteh, walla paha kuowloi tjelgesteh kaita, mait häjos ja halpes almatjah jälla sia etjase teudnarah takteh. Näu lä ai färt almatz kizsjok kierdat ja puoraken walidet tait pargoit ja tapit, mait alde manah, wänafah ja pärolatjah takteh ja etseh. Äpkuus taiwai kite wänaki lunne pargoit, juffkoh läh pitos fuddoh, arjo so ja järgäle kait puoremusai; walla wasjjolatjain ja wuostelastejin takkap äbbänaka etjalakai, so lunne äp matte kaudnat matwe puorew; jälla taggaraw, matw mattalime killat jälla puoremusai järgälet. Taggar tämatemew pakata Paulus tanne ja äppata, atte kristages almatz kalka orrot aktalakats kaitai wuoste, juoko te lä so wänat jälla wasjjolats, kierdat ja käbdotet juokkehajaw, ite kättjestet persona jälla so stuorra pargoi nala. Tanne lä Paulus tjäkkai piejam kristages almatja tämatemew ja wälkofeswuotait kuoimes wuoste. Jutte tat kutte takka kaitaite puorew rubmaha ja sielo kautoi pakoi- ja pargoi-kum, kierda färt almatja pahawuotaw, tat i lä etja ko kiereswuot, rafe, awo ja kaita Niles Wuoigenen fjaddoh.

9 September.

Fil. 4: 6.

Herra lä latta, allet mawte waiweteje hug-
 sow ane. Jus Zubmel i lulu kaubnot, te tone luli
 orrot siwowa pallat pahast. Walla Son i täsjjo
 kauno, ainat Son lä to latta. Son i katta wajal-
 dattet to jälla paijelwaddet to; paja So märrätet,
 kotte Son mattali warjelet to ja hugsow adnet to
 pirra. Ko Son lä waddam tunji Kristusaw, taw
 effewe puorew, itus Son te matte waddet tunji
 rubmaha tarpasaw? Sone lä hui änan, ko kuttef
 matta walbet toste, tone lä juo änan ko äbbä wä-
 ralb aftan ämistum, ko ton anah Kristusaw. Tak-
 kus, kutte sitta, tunji pästot ja wahagaw, tone katta
 tauk nuokes orrot ja ton ih katta jabmet nelkest
 jälla kallot jamaš, äudälko to Zubmel lä toste
 walbetum, kutte märräta to pirra. Walla kuttes
 matta walbet So toste, jus ton ih ets paja So
 mannat? Tantiät äp tarpahä waiweteje hugsow
 adnet, ko mian lä taggar attje ja reideje, kutte kait
 tiwona adna etjaš kietan, ai tait, kuteh sitted wah-
 gattet miaw, aftan kait sia ämitum. Mia märrä-
 hem te katta orrot, wai äp kuodde waiweteje hug-
 sow, ainat läp awon Herrasne, ko mi ädtjop orrot
 wisšasah tan pirra, atte mi kallap nuokkasaw adnet
 rubmahi ja sielloi, ja änamust wisšasah tan pirra,
 atte mian lä armošes Zubmel. Märrätasah tah,
 kuteh äh ane taggar Attjew.

10 September.

Fil. 4: 7.

Zubmelen rafe, jukko paijelmanna kait jerb-
mew, warjeles tian waimoit ja mielait Kristus
Jesusesne. Ton ih perre tajatet tait pafoit nau,
atte i aktat almats adtjo tabdat taw rafew. Jutte
jus mi adnep rafew Zubmelina, te wiertip mi ai
taw tabdat miai waimoisne. Kottes etjan mia
waimoh ja kait mielah lulun tan tjada warjelowet?
Minat ton kalkah tajatet tait pafoit nau: Kasse
waiwe patta fia paijel, kuteh ah rakkalwasina tiete
pattaret Zubmela lusa, te wadseh ai fi rafew at-
jatjit, walla fuoros taw rafew, maw fi jerbmina
tajateh. Walla jerbme i tiete etja rafew ko taw,
atte paha kalka heitetowet. Tat rafe i mana jerbme
paijel, ainat la tan milte. Walla tah, kuteh tab-
deh Herraw, nuoktahet tasa atte adneh Ude rafew,
orroh almalatslakai aimon muode ja waiwe sinne,
ahke anote rafew jerbme milte, nammatum kait
paha nakkemaw, ainat tjuodtjoh tjargan ja wuordeg
jakkon tjada sisnjelbes wekseswuotaw, ahke katjate,
man kulle jalla anekats tat paha la, ahke ajatala,
kotte tat kalka nakkat, walla pajeh Zubmelaw sti-
wet ja ah fita tiettet, kasse, kotte, kanne ja kan
tjada Son kalka wekketet. Tantiet wuoseta Zub-
mel siji wast armow ja takka pahai taggar nakte-
maw, kotte i aktat almats lulu mattet ajatallat ja
wainotet.

11 September.

Joh. 2: 4.

Te jätti Jeesus sunji: Mis sun, maites mone lä tuina tallamusjan? Mi alvos ja owuofas tuostom lä tat akka almatji, ko son stuorra waimo niädan täbdä akkafo Jubmel jättali sunji: Maites lä mone tuina tallamusjan. Son wierti kuoktastallat, jus son i lä harjanam jafosne ike tiete, atte tat lä Jubmela hälamwuofe, ainat tjuowo täbdämas ja i ajatala etjalakai Jubmela pirra, ko so mielaft patoh kulloh. Son täbdä te etjas sinne tjelga märew ja armoteswuotaw ja läffa Jubmelaw wasjjolatjan ja märras duobmaren. Ja maggaren son läffa Jubmelaw, taggaren laudna son ai So. Son i matte wuordet mawke puorew Softe. Ja tan nala tjuowoh färtlakats ojakton sjaddoh, näu atte almats pattara, wasjjota ja pilleta Jubmelaw. Walla märke tall, maite So edne tanne takka ja äppata miaw, kotte ai mi kalkap Jubmeli waddet taw kudnew, atte Son lä puorre ja armotes, jus wiel Son etjalakai wuofeta etjas miji, ko mia jerbme ja waimo taw tajateh. Taina jametowa jerbme ja tat wuoras almats sätko, wai jerbme i kalka tärjotet miaw, ainat tjelga jaffo Jubmela puorrewuotai. Jutte tanne ädtjoh ton wuoidnet, kotte Jeesusa edne aimon adna rainas jaffow, miji äudäkawwän. Son lä wisjes, atte Jubmel lä armotes, ifka i aitja taw; tat lä ai wisjes, atte son täbdä etjadaw ko mait son jaffa.

12 September.

1 Kor. 12: 11.

Walla tait parga akka ja jamma Wuoi genes, kutte juokka färttäjeki nänko Son sitta. Tanne mi äppap waddet ailefita arwow Jubmela armo milte äpte fia persona jälla pargoi milte, mi lä Jubmela wuoste. Tantiet parga Son taiwai halpes ailefi tjada taggar pargoit, mait Son i taka kullonsumus ailefi tjada. Päsatspeiwien wuofeti Son etjas Maria Magdalenai äudälko ednasis ja apostelita. Son hälai wänakubut samaritalats niszuni (Joh. 4) ja kalats-littotäjeje niszuni (Joh. 8) ko etjas ednai. Ja kässe Petrus kattja Softe ja heita So, tjuodtjo riewwar nannositt jakkon ja tädbästemen. Taina wuofeta Son miiji, atte Son i sita, jutt mi mettep Alde Wuoi genafaw ailefi lunne jälla duobmep tait persona milte. Son sitta juokket waddatataites etjas situda milte nänko Sunji litko, ike nänko miiji litko; wai i akkat lulu sturraftallat ja pajetet etjas nubbi pajel, jälla nubbe ailefit nubbi pajel ja takkat sturjew, ainat tiptet siat orrot jäbdalakatjin. Son sitta Stefanusa tjada takkat, mait Son i Petrusa tjada takkam, ja wast Petrusa tjada, mait Son i ednes tjada takkam, tantiet wai Son aktof luli orrot tat, kutte etjas situdest parga kait tiwona kaitisne wane atte son kättja almatja muotow.

13 September.

Matth. 4: 4.

Almats i wieso fuoros laipest, ainat juoffe pakost, mi Zubmela njalmest manna. Atte Zubmel i täsjjo pakoinis pajasanete wäraldaw ainat ai färt peiwasats laipin, sjadda tantiet, wai Son laipe wuolen luli tjäffet pargos ja harjetet jakkow. Jutte ko laipe lä kietan, te Son piebma taina ja tan wuolen, näu atte almats i aitsa taw, ainat ajatalla, atte laipe parga taw. Walla täbbe, känne laipe i kauno, piebma Son pakos tjada laipetaka aftalakai ko laipina. Te lä laipe Alde teudnar, näuko Paulus jätta: "Mi läp Alde teudnarah", tat lä, mia ulkolde predikom-ammata tjada wadda Son armos, maw Son puorist mattali waddet ja wadda ai mia widnotaka. Walla ko ammat kaudno, te i kalla kuttet halpen adnet taw ja kättjalet Zubmelaw. Sämma wuokin piebma Son miaw ulkoldeklakai laipe tjada, walla Son attok wadda sjiwdnjatufaw ja kalletemfamow, maw laipe etjastes i matte waddet. Näute: Jus mian lä laipe, allop tantiet stuorrastala; jus äp ane laipew, te äp kalla tauk fuoktastallat ainat niktet taw, kässe mian lä laipe, ja pierget, kässe tat wadnon, wisses tärwostallemin, atte mi käbbatji aiki palen kallap Zubmela pako tjada pajasanetowet häggasne, juoko te lä mian laipe jälla i. Taina jakkoin paijelwidnetowa wiesom- ja tjäiwe-hugso.

14 September.

Lut. 11: 23.

Tat jukko i lä muina, son lä mo wuoste, ja tat jukko i tjägge muina, son päddeta. Tat duobmo i kullo täsjjo pärkali, ainat tat kullo ai pilletejita ja wuostetjuodtjojita, kät Herra tai pakoikum erittjaska ja kulata taw duobmow sia paijel, atte si läh So wuoste, tantiet ko si äh lä Suina. Rutte lä Kristusina, son kalka adnet samma mielaw ja radew ko Kristus, tat lä jakket So nala, atte tat lä So pargo ike mia, jukko hasata miiji armokes Jubmelaw, sjudoi andagasluoitemaw ja ekkewen essemaw. Walla tjägget Kristusina lä tat, atte almatš kiereswuotain parga puorew; tälwo etja almatjit jalkoi ja lä pända puorist pargoist. Tat jukko i jakke, son lä aktan etjas pargoikum ja tai tjada etjas lunne ike Kristusina ainat Kristusa wuoste; jutte son heita Kristusaw, tantiet ko son wuodota jakkos etjas ja pargoites nala. Näu ai tat kutte i etse, ike kättjale tälwot nubbit jalkoi, son i tjägge Kristusina, ainat talka täsjjes pargoit, mai tjada son sjadda wärabun ja metjana äne änaš Kristusest, armost ja jakkost.

15 September.

Matth. 10: 2, 4.

Tah läh tai tuotte läffe nann apostoli namah: ... ja Judas Iskariot. Judas Iskariot lä ai faron tai ailes älbmai kaskan tarpas puoikal-takan taggarita, kuteh täiwoh, atte ailes sakramentah jälla Jubmela armo äh juokketowa jubmelheitanis pakkoteudnari tjada, mi lä stuorra tjananem. Jutte jus sakramenta sabmo päatali äppateje wuokaswuotast, te luli tat owisjes, jutte nubbe i käsjet lä älläst tjärges nubbe ällestuota pirra. Walla tat lä wisjes, atte kail sabmo pättä Jubmela piejatu-
 tust ja kättjomest, juffo parga kail kaitisne, näu puorist owuokasi ko wuokasi tjada; tantiet parga Kristus Judasa tjada sämma aukew ko Petrusa tjada. Kail äppatejeh perreh huomahet ja kättet taw sa-
 jew, wai lulun orrot wisfajah tan pirra, atte fia widno lä taggar, tat lä jubmelats, mi i matte puoretowet känke aileswuotast jälla piestetowet känke owuokaswuotast. Te pisso rafe ja akka miella kir-
 kon, mi etjan laitakenna peistetowa, jus almatš kalla kättjat äppateje wuokaswuota nala; ja jus näu luli, te i akka lulu tuostat lärowidnos tjuod-
 tjetet, jutte färtahats wierti tuokastallat ai etjas persona wuokaswuota pirra.

16 September.

Matth. 14: 30.

Kässe Petrus wuoini, atte piegga lei karras, juorgani son; ja kässe wuojokäti, tjuorwoi son ja jätti: Herra wekkete mo. Tanne sjabda Petrus sjeppjesen jalkosne ja masja Kristusa patoit, juoit Son lei jättam: "Päte", juoi sabmost son lei ulkosläidastam wadnaseft. Jutte piegga, maw son wuoini, wuorastatti so näu karrasit, atte son tantiet masji patow päte, näu atte son i ajatallam pako ainat talke nala, maw son wuoini. Näu takka tjahme akew kulloi skadaw, ja wuoidnos ämeh täsjjeteh patow ja wuoidnotes ämit. Jutte näu kuffew ko Petrus kulai patow päte ja i kättjestam, kotte tjatse kuoddi so, wadji son wuorbalatjat märra nanne; walla ko son kättjakäti pieggaw, masji son pakkow päte ja algi talaka wuojot. Jaffo algi wekkeslakai, walla neuroi karras talkest. Ja tat lä tjaletum Petrusa pirra, wai mi äp lulu stuorrastallat, ifka läp pättam puorre jaffon algoi, ainat pallap Zubmelaw, kuoktastallap etjame ja mia famo pirra, tjuorwotep So ja rätkälep wall Softe armow. Walla tan wuokhjoi lä tat miji ai jaskatusan, atte ain kaudnoi wekke Petrusi, jurra talloi ko son tjuorwoi: Herra wekkete mo! Ja ko son tjuorwoi, te Kristus i kuffew wippam ife heitam so, ainat päti sämma tjalmeraukaltakan sunji wekfen.

17 September.

2 Tim. 3: 12.

Kaika tah, kuteh sütteh jubmelwuokasit wiesjot Kristus Jesusesue, wierteh kierdat waiwit. Taggar lä Kristusa rika, ja Son ets, konogis tan rikan, tjuodtjo äudemusan tjärräken, tat lä: Son kierda ja kierda änanbut ja karrasubut ko kaika so wuollelatjah, näuko mi wuoidnep Alde historiaft. Tan sinne wierteh kaika tah, kuteh täbdästeh Kristusaw etjase äiwen ja herran, tjuowot So. Tat lä tan konogasa kudne märka, maw Son wadda, ja tat kutte skapmaha tan märkai ja i sita kuoddet taw, son skapmaha Herra Jesus Kristusi ja i piso So lunne. Ja tat puotta So rikai stuorra wahagit, näuko Son ets wittenasta Matth. 13 sajo pirra, jukko kattjai kedkeädnam; jus tat wiel pajaspätta, te tat i tauk matte pissojen sjadbat pakaswuota tieti, ainat kardo, taina ko i lä ruottas. Näu lä ai mädde kristagasai wuote. Jus si lulun päsjat kruosfest ja kättjelemest, te lulun sittä orrot kristagasaw, walla ko ewangeliuma tieti kalleh waddet etjase wahdai, wuokatet häggaw, nisjunaw, manait, kätew, pednikit ja tawerit, kudnew ja samow, taw tah äh sita. Walla tat lä merwetem: Jus ton sitah orrot Kristusa rika wuollelat, te wiertih ton Suina ja etja kristagasakum kierdat. Son i sita tärjotet taggar rikaw, kätte Son ulkosjuokka pednikit, tawerit, kudnew ja wiel etjadaw, jutte taggar ämit, mah wäralden läh, Son i ane manente, taine ko Sone lä takkamus etja ja allakub ämitum.

18 September.

Joh. 6: 65.

J kuttel matte pättet mo kait, jus tat i wad-
 detowa sunji mo Uttjest. Ti wiertipetit jaffet.
 Ko ti tall kullapetit, atte jaffo kalka kaudnot, te
 marje jaulapetet talata: "Mon fitaw etjastam lak-
 kanet ja njamot jaffoi"; marje ajatallapetit, atte
 jaffo patta etjate taffamusaft, etjate famost ja näute
 ila ruwa mannapetit wane Mota tan alletebmai.
 Walla i näu; ton kalkah pajat taw munji taf-
 kamusan, ja ale jaffe etjastat. Uppa wuostaf, atte
 jaffo lä Zubmela waddaltaf ja Zubmela sabmo, wai
 almats kalka waddet Sunji aktot kudnew ja i ram-
 pat etjas famost. Uttje lä tat, kutte käsfa miaw
 ja wadda pakow, Niles Wuoigenew ja jaffow pako
 tjada; käbbatjah läh So waddaltatah ähke mia pargo
 jälla sabmo. Ja Son wadda mielast Niles Wuoi-
 genew, jus wall almats räkkäla So Zubmelest. Kätte
 etjat, atte ton ih kattja taggar jaloswuotai ja aja-
 tala, atte tattamit ko ton kulah pakow, te ton mat-
 tah jaffet taw. Jutte almats sitta ajatallat näute:
 Ah, stuorra waiwe lä puorre pargoikum, walla
 jaffo lä ruwa waldetum. Tah kuteh wiessoh wane
 kättjelemetaka ja läh jalokah ja käi waimo i lä
 tsuowketum, täiwoh, atte jaffo lä utses äme, walla
 ko si kalkeh etjase pargoikum wuostet jaffow, sier-
 ratet pästo läroit jälla jaffatet etjase niäbasne, te
 suwimo tat fia allaf tiella, mi äudebut te ko ennit
 laulomjedna kulloi fia jaffo pirra ja wimaft te i
 attaf taft kauno tan jaffeje tjärräken.

19 September.

Rom. 8: 13.

Walla juš jametepet ädtjen pargoit wuoigenin, te kallapet wiesjot. Tasne täbdästa Paulus, atte ai kristagasah adneh aimon juoita ädtjest, mi wierti jametowet, tat lä: kailakats kättjelemeh ja halitemeh Zubmela budai wuofte, kuteh wiesjoh ja swattjeh mia naturan ja kishjoteh miaw suddoiti, mait son tanne kättjo "ädtjen pargon", nauko ojakoles ajatusah, ästeldatteswuot, ädtjelats jaloswuot ja stuorrastallem Zubmela palo sajen, slintsošwuot ja laikeswuot Zubmela palkoi ja rätkälwasai, okierdeswuot ja murgestem kerdema palen, märre, haddotemušto, wasjje ja udnotiswuot kuoime wuofte, hankeswuota surgo, skeseswuot j. v. Jutte ko taggar halitemeh wiesjoh ädtjesne ja warasne, te äh tah heite swattjamest ja kättjelemest, ja almatja sjepšjeswuota tiet tah muttin ällo tjuotfeh so, ko son i nuofes wisšjalit kätte etjas, ainat manna ila kuffas, te tah sjaddeh widnaren so paijel, juš son i warjote etjas tai wuofte ja jamete taggar ädtje pargoit. Tat ädtje jametem **Wuoigenina** sjadda näute: atte almatš täbdästa suddoitis, ja ko son kulla taggar suddo halitemit swattjamen, atte son huomaha tait, muita Zubmela pałow ja jalko tjada suddoi andagasluoitema pirra nannota etjas tai wuofte ja näute tjuodtjo paha wuofte, nau atte son i tasa mielastowa jälla kuode sajen.

20 September.

1 Mos. 4: 4.

Abeli ja alde wäroita kättjesti Submel puorre likomin. Wuostak kättjesti Son Abeli, perfonai, ja te so wärroi, atte perfona (wärrroteje) wuostak lei läje, rektesfärdog ja likofes, ja te wärroi perfona tieti, ja i perfonai wäro tieti, maste mi wuoidnep, atte i attak pargo lä puorre Submela äudän, äudälko pargeje perfona lä likofes ja puorre. Tanne ton katjatah: "Maites kallkatjap te takkat? Kofkes mo perfona takka sjaddat Submeli likofafen"? Ewangelium wasteta: Ton wiertih aiwe kuoktastallat etjat pirra, kullat ja jakket Kristusaw. Tat jalko atto wane pargoitaka takka perfonaw rektesfärdogen. Tat kutte näu jalka, tafa wadda ja andagaluotta Submel kait siddoit Kristusa, So kieres Bardne tieti, juon nammai son jalka. Tasa Son ai wadda Niles Wuoigenesas, jukko etjaidatta almatjaw, näu atte son sjadda ädä almatjen, kutte ädtjo ädä jerbmew ja ädä situdaw. Mait taste mangel taggar almats takka, läh aiwe puorre pargoh. Tantiet i kullo rektesfärdogen sjaddemi etja ko kullat ja jakket Kristusa nala, kutte lä mia salogtakkeje. Puorre pargoit wast i tafa etja ko tat almats, kutte lä rektesfärdogen sjaddam, jutte tat, kutte lä rektesfärdogen sjaddam jalkost, parga puorew ja i attak etja, ja kait, mait son jakkon rektesfärdogwuotast takka, lä puorre ja i lä reudates pargoi ja pargoi kastan.

21 September.

Rom. 12: 2.

Allet jättete etjate tan wäralda milte, ainat
 etjaidattet etjate mielait ädästemien milte. Tanti-
 lä miiji tarpo kattet etjame, näu atte mi äp tjuowo
 juoko wäralda muotow jälla etjame jerbmei ja lito-
 man, ainat afew täsjjetep mia fitudaw ja radew,
 takkap ja jäkatep äbbänaka etjadaw ko mait jerbme
 ja mia fitud fišvadda, wai lulime orrot etjalakataj
 ko wärald ja kaita pekti sinne takkat mätsotuomloi
 fuina. Te mi etjaitowep ja ädästowep färt peiwe
 kait mia mielai kautoi, tat lä: mi färt peiwe rattsep
 ja wiggap tai ämi mangai, mait jerbme ja wärald
 wasjjeteh; näu atte mi färt peiwe enni läp häjoh,
 puotšefah, paijeltättjetowum, kaiwešah, suddarah ja
 mangemust adnep jabmemaw puorebun wiesšomešt,
 kaiwešwuotaw diwrasubun wišewuotast, škapmow
 puorebun kudnešt, häjošwuotaw šalogebun pända-
 wuotast, suddo täbdämaw puorebun läješwuotast;
 tafatji ko mi wimaš pättep tan rajai, atte mi šjad-
 dap ällesen, mielašt waddep häggaw jabmemi ja
 aktan Pauluſin wainotep päššat tabbelt, wai kait
 suddo luli näkšet ja Zubmela fitud šjaddat mia
 sinne älleslafai. Talloi lä krištages kait änamušt
 etjalakats wäraldina ja i tämate te ko wärald.
 Wärald i täššet kallane tate wiesšomešt, walla kri-
 štages i nuotšes ruwa päša luowas tate wiesšomešt;
 mait wärald ätšä, pattara krištages, ja mait wärald
 karwa ja heita, ätšä ſon.

22 September.

Ebr. 10: 10.

Juon situda milte mi läp ailestowum akka palen tan wäron tjada, maw Jesus Kristus lä rubmahines wärrotam kaitai ändašt. Pargoailešah äppateh tai pakoi wuoste, jutte si wuofeteh almatjit wuofat sia sangartemi, pargoite ja puorre aitomita ja fitteh äšta sangarteme ja pargoi wuofest merretet, juš Zubmela pakko matta šjaddat šjuodnjatusan jälla i, näuko Zubmela pakko etjastes i lulu orrot šabmotes, ainat šjaddat tanen äšta mia sangarteme ja alleswuota pakko. Ja si adneh taw lärow näu puorren, atte si duobmeh pästolärolatjan kait almatjit, käine lä puoreb lärow. Tate lärowšt tjuowo, mait päwa tjali šuddoi andagäšluoitema kirjita, atte kaitah, kuteh rektesläkai täbdäštah ja sangarteh šuddoitija, päššeh kait šuddo pakatusest. Walla taggar lärowšt tjuowo ai, atte Kristusa wärro i lä etjastes nuofes šabmotes, ainat šjadda tanen mia šuddoi täbdäšteme ja sangarteme tjada; walla i ham waimo matte käššet tiettet, käšše tat lä älläšit sangartam šuddow. Ah, kieres Herra Zubmel, ajete taggar šieldes pästolärow. Enni mi šittap käššet sia märew etjame pajjel, ko luoitet to šadnes pakow etjame lutte ja tärowštallat mia sangartemi, näuko si naggeh miaw takkat. Jutte wiššeswuotaw to armo ja libbogeswuota pirra ädtjop mi kuoros to pakost, juonne ton pitotah äbbä wärälba šuddoit ja kulatah miši, atte mia šuddoh läh eritwäštötum to Bardne, mia Herra Jesus Kristusa rubmaha wäro, So šabmema ja pajastjuodtjeleme tjada.

23 September.

Matth. 6: 9.

Nilesen ijaddes to namma. Nilesen kättjo-
 towa kait tat, mi lä Zubmeli waddetowum ja matw
 i attat ädtjo tuottat jälla oailestet, ainat färt al-
 mats kalka kudnesne adnet. Namma märki ai puorre
 fakaw, mainow ja kudnew. Tantiet perri färtahats
 adnet etjas neurebun Zubmela namast ike täsşjen
 walbet taw jälla waddet taw allasıs. Tat lä oailestet
 Zubmela namaw, kässe mi liffop allaseme ja ram-
 pap etjame mia pargoişt, näuto wärald takka ja
 laitattenna oailesta ja wanekudneta Zubmela na-
 maw. Walla näuto pargoh kullojeh Sunji attot,
 te kalka ai namma orrot attot So lunne, ja kaitah,
 kuteh näu ailesteh So namaw ja etjase lutte kai-
 tateh taw rampow, mi Zubmeli kullo, si adneh
 So rektelakai kudnesne. Tantiet perrip mi kattet
 etjame, taina ko mi tabbe ädnama nanne äp matte
 orrot wane Zubmela waddaltakaitata jälla Alde
 namataka ja kudnetaka. Jus şames maino miaw
 ja wadda mişi kudne-namaw, te kalkap rektelakai
 prufot taw mainow ja pifoslakai jättet jälla ädasişt
 waimosne ajatallat: "O Herra Zubmel, to lä par-
 go, juffo tanne mainotowa, lekes ai namma to.
 Iw mon, Herra, ainat ton läh takkam taw, ton
 Wefşes, juffo takah kait tiwna." Almatş i kalka
 heitet mainow näu, atte şon adna taw orektes jälla
 halpes ämen, walla şon i ädtjo walbet taw allasıs,
 ainat şon kalka waddet taw Sunji, käşi tat kullo.

24 September.

Matth. 6: 10.

Pättes to rika! Tat räffälwas parga kuof-
telakai, wuolleta ja pajeta. Wuostat wuolleta tat
miaw, ko mi pikoslakai täbbästep, atte Zubmela
rika i lä ain pättam mia lusa ja kässe mi ajatal-
lap taw tuodast, te wierti färt läjes waimo sjaddat
häjen. Jutte taste tjuowo, atte mi ain wiesjop
waiwe finne amas rikasne ja asjmak, pettoges ja
fluofes wasjolatjai kastan, kuffen tate kieres attje-
landast. Kässe taggar ussjolmah läh wuolletam miaw
ja wuofetam miiji mia waiwew ja muodew, te tjuo-
wo taste mangel jaskatus, kässe mia Herra Kristus
tanne äppata miaw, kotte mi kallap räffälet, wai
lulime päsjat luowas tate waiwest ja wasjolatjai
landast. Jutte i kauno aktat almats, juon lunne
i lä aimon pittats pärfala rikast! Zubmela rika
alga mai tabbe ja äudana, walla ällan äfta pätteje
ellemen. "Pättes to rika" märki taw: "Kieres
Attje, ale tipte miaw kuffew wiesjot, wai to rika
luli ällanet mia finne, ja mi lulime äbbänata tjäute-
towet pärfala rikast. Jälla jus tat lä to puorre
fitud, atte mi kallap kuffew wiesjot tan waiwe
finne, te wadde miiji armot, näu atte to rika luli
mia finne laitattenna äudanet ja pärfala rika täs-
sjanet."

25 September.

Matth. 6: 10.

Sjaddes to situd. Zubmela situd fizadnetowa Ulbe pato sinne nauko läte budai ja Uttje mia sinne. Tat lä ham So situd, atte Son sitta waddet tunji färt peiwafats laipew, wekketet to ulkos kättjelemest ja tjäutet to kait pahast, taina ko Son lä kättjom to räffälet tan pirra, jutte tah nielja mangemus räffälwasah, kuteh änabut hälleh mia rubmalats tarpoi pirra, pitoteh miiji So situdaw jämmalakai ko tah kälma wuostas räffälwasah, mah läh Ulbe nama, rita ja situda pirra. Kättja tantiet, atte ton tatak räffälwasat Zubmela piejatusa milte, näu atte ton ih etjäidatte taw ornigaw ihke lauke paijel aiwemus peffit, te ton kalkah wisstast kullosowet. Walla jus ton aittjah, atte to räffälwas i kullosowa, te ton ih räffäle riehta; jutte tat konsta lä aiwe kasjjel, näu atte äp tiete jurr wisstast, mi So nama ailestebmai sjätta, So rita lasjanebmai ja So situda älletebmai, jälla wuokew, kotte Son kalka waddet tunji laipew jälla ulkostälwot to kättjelemest, niädast ja waiwest. Tat tjuodtjo tjaletum, man pirra mi kalkap räffälet, walla aikew, paikew ja reidow räffälwasä älletebmai äp tiete. Käse niäda lä kietan, te kalkah ton räffälet nauko Uttje mia äppäta, nammatum wai Son sitali wekketet, jus tat aktisjätta So nama ailestemin ja So situda ällanemin.

26 September.

Gal. 2: 20.

Mon wiesow, iw taul mon, ainat Kristus wiesjo mo sinne. Jus i Paulus lulu mia äudalen prukom taggar hållamtjärdaw, te i attaf ailes lulu tuostat prukot taw. Jutte kalle tat lä almatja mielast ibmalats näu hållat: Mon wiesow ja iw wieso; mon läw jabmam ja iw lä jabmam; mon iw lä suddar ja läw taul suddar; mone lä laga ja i lä attaf laga. Walla taiti, kuteh jatteh Kristusfa nala, lä tat aiwe suottes hålla. Jutte jus si kättjesteh etjase nala, te lä fian laga ja suddo, walla fo kättjesteh Kristusfa nala, te läh si jabmam lagast ja äh ane suddoit j. n. w. Jus ton tantiet, kässe lä katjalwas rektesfärdogen sjaddema pirra, tjuolbah Kristusaw etjat personast, te ton läh laga wuolen ja Kristus i wiesjo to sinne, tat lä: ton duobmetowah lagast ja läh jabmam Jubmela äudån. Tantiet kalka äppatus jaffo pirra sjaddat rekteslafai, näu atte ton tan tjada ättetowah Kristusfina, atte toste ja Kristusfest sjabda ätta aina persona, juffo i matte tjuolbetowet Kristusfest, ainat afew pişfo febrenuotasne Suina, näu atte ton tärwofitt mattah jättet: "Mon läw Kristusfa sinne", tat lä: Kristusfa rektesfärdogwuot ja ellem kullojeh munji; ja Kristus etjas pelest jätta: "Mon läw suddara sinne", tat lä: fo suddoh ja jabmem kullojeh munji, taina fo son lä ättetum muina ja mon suina. Tat jaffo te äteta mo Kristusfina wiel lakabut fo teudo lä ättetum etjas ättain.

27 September.

2 Kor. 7: 1.

Kässe mi tall adnep taggar jattoit, mo etselesjah, te rainetop etjame kait ädtjen ja wuoigenen pädwost ja älletop ailestemew Submela palon. Kääbatjah läh te sadnah, atte kristages lä suddar, ja atte son i lä suddar. Jutte taina wakotemin wuofeta Paulus, atte so ja kait etja kristagasai lunne kaudno kääbatjat wuoigenen pädwotem, tat lä: pästo ussjolmah Submela pirra, ja ädtjen pädwotem, tat lä: pahas usto ja halitemeh, ja atte mi kait wisjjaleswuotain kalkap Niles Wuoigenen weffe tjada rainetet etjame taggar pädwotemist. Jutte waike suddo i matte tast duohmet miaw, kuteh jaffep, te tauk pišo tat mia sinne, waiweta miaw ja ajeta miaw waimositt jaffemest, etsemest ja tarwostallemest Submela nala, näuko Son rauka miaft, ja näuko ai mia Wuoigenes mielaft sitta; suddo ajeta miaw näu, atte mi äp matte orrot näu rainasah, puoreh, läjeh näuko etjah sittap, ja kait rubmaha lattasah rattjeh natura milte Submela laga wuofte. Jus i almats taro tuodast ja mihaslakai, te son tjuodtjo wahda sinne atte suddo pajelwidne so, ja son kattja wast äudeb jubmelheitanes wiesfomi; näuko mi talats aiken wuoidnep taggar almatjit, kuteh, taste mangel ko si läh kullam ewan-geliumaw, sjaddeh wärabun ko äudala.

28 September.

Gal. 5: 13.

Si lepet kättjotum frijawnotai, jatta epet paja frijawnotaw waddet ädtjai käinow. Kristages lä taggar almats, atte son takka samma pargoit ko nubbeh, walla alde waimotäbdä lä etjalakats ko nubbi. Tantiet kalkap tjuoldet kuottelakats predikon, laga ja ewangeliuma predikon kaskan. Waimotäbdäi i kalka predikotowet laga ike kietaiti ewangelium. Waimotäbdäi kalka predikotowet, atte almats sjadba rettesfärdogen ja salogen aiwe jakkost Kristusa nala ike manke pargo tjada, walla ulkoldeš wiesfomi ja wuoras adami kalkeh predikotowet kait laga raukamah, näu atte laga orro ulkolen ämetäbdäw, walla ewangelium tan sinne. Laga i taka etjadaw ko nagge, wuojeta ja stiwre almatjit. Näu jätta Paulus, atte son prufoi lagaw: "Mon tamaw rubmaham ja swainastattaw so"; näu atte almats adna äbbä lagaw ja tauk jätta: "Taggarats i aukete waimow ja ämetäbdäw." Walla jus almats luowita lagaw ämetäbdän paijel ja ädtjew tan fajai luowas, te son takka harbmat pästot; näuko muttemah takkeh, kuteh jätteh: "Jus äh puorre pargoh wekkete salogwuotai, te sitaw mon wiesjot frijan." Tantiet taka rettes reudatusaw, näu atte ton luowitah waimotäbdäw luowas ja piejah lagaw rubmaha nala ja ih käbbatjit tjana jälla luowas luowite.

29 September.

1 Mos. 28: 15.

Mon läw tuina ja kallaw warjelet to, kâsa ton wadsjah . . . ja iw kalla heitet to, tasatji ko mon läw alletam, mait mon läw tunji täiwotam. Dat pakko, matw Herra jätti Jakobi (ko son pattari Esau äudäst), wuofeta miiji, maggar Jakoba waimo lei. Jutte Jubmel i lä fladdarteje, kutte hälla taggar pakoit, kânne tah äh lä tarpasah. Taste ädtjop mi wuoidnet, atte Jakob lä orrom waiwen ja niädan ja lä suollet pattaram erita, taina ko so wielja lei nittam haddotet so häggai. Kâsse son tall lä taggar wahda finne ja i matte etjas wekketet, te lä Jubmel paldan ja hälla, atte Son sitta ets wekketet ja warjelet so. Dat lä miiji tjalatum, wai mi orolime wisfah, atte Jubmel i heite ämites; jutte jus wiel äbbä wärald luli tjuodtjot mia wuofte, te lä Son tauk mia paldan ja wekketa miaw. Ja waito tasa wiel luli wuoidnot, atte kait tiwna manna käbmot ja mi wiertip hätkänet, te lä Herra tauk aiwe lassa ja matta ätta tjalmeraukaltatan waldet miaw ulkos niädäst. Walla mantietis Son i wekkete miaw talaka? Tantiet wai So armo pargo ja pakko lulin änanu täbdosen sjaddat, ja mi lulime ädtjot wuoidnet, atte Son matta lanestet miaw jabmemest; jutte tau mi äp jaffe, äudälko mi ädtjop aitsat. Taggar jastefes wekkew i ädtjo ättat tuostot, äudälko son wuoidna etjas orrot heitetum kait sjudnjetum ämist ja i kauna etja wekketejew ko Jubmelaw ättot.

30 September.

Matth. 4: 7.

Herraw Zubmelat ton ih kaska kättjalet. Tait pakoiit kaskap mi tajatet nãu, atte mi äp kättjale Herraw etja ämi kautoi ko tai kautoi, juoh läh mia tuolen. Zubmel lä waddam miji rubmahaw ja witta ulkolbes tajatemit, jerbmew ja tasa ai alkaw ja manait j. n. w.; tait kaskah ton prukot tasa, ko tah läh waddetum. Walla jus ton ih matte prukot tait auken, te wiertih ton pajat tait orrot ja wuordet Herran mangai. Mi läp sjudnetum ja piejatum äuwen juttofi paijel ädnama nanne, akka, manai ja kãte paijel ja mi kaskap pargamina pajasadnetet etjame häggaw; tait pekkit kaskap mi prukot. Walla tait ämit, juoh läh paijelen miaw, kaskap mi wuordet allaseme Zubmelest, jutte jaffo wall sebrostalla tai ämitum, juoh läh jerbme paijel. Kãne mon iw matte wekketet etjam, tãbbe wiertiw mon fuoros jaffet ja tiptet Zubmelaw reidet. Zubmelaw mon iw matte kättjalet tai pekki kautoi, juoh läh ulkolen mo jerbmew ja kullojeh jaffoi. Jutte kãne mon iw matte wekketet etjam, tãne wiertiw mon jaffet. Walla jus mon mattaw wekketet etjam ja anaw Zubmela waddasit, te mon iw kaska kättjalet So, ainat kitet So ja nikket tait; jutte mon iw tarpãhe jaffet, ko mone läh waddaltakah tjalmi äudãn ja kietan. Walla jaffon wierti orrot Zubmela pakko, maw tat tuobela ko niãda albana, nãuko jãmmem jãlla etja äibom. Tãntiet kaskap mi reudatusaw tãkkat tai kãstãn mi lä jaffet ja mi lä kättjalet Zubmelaw, nãu atte mi wãdsẽp njuolka äudãs kuowloi ja äp stimpãlbe juoko ältẽs jãlla kãrro pellai.

1 Oktober.

Joh. 17: 3.

Tat lä effewen ellem, atte si täbdäh to, taw aina sadnes Zubmelaw ja taw, kutew ton läh rajam, Jesus Kristusaw. Tanne lä duobmo tjale- tum: jus ton täbdäh Kristusaw, te ton ai täbdäh Zubmelaw. Zubmela täbdäm i tjuodtjo täsžo tan finne, atte almats tietta, atte Zubmel lä sjudnje- tam almew ja ädnamaw, waddam miji häggaw ja lattafit ja lä kaitwekses. Tat lä täsžo akka utses ja tasa wiel halpemus pekte Zubmela täbdämest. Jutte jus äp päte puoreb täbdämi, te mi wiertip tate änanb suorganet ja pallat taggar Zubmelest, taina ko mi läp orrom Sunji okullogasah. Walla tat, kutte täbdä Kristusaw, kotte Son kalta aneto- wet, maite mi adnep Sosne ja kotte mi kalkap ad- net So auken, son wuoidna Kristusest, atte Zub- mel lä armokes, libboges Zubmel, jutto fitta wek- fetet miaw suddost. Tat kättjotowa riehta Zub- mela täbdämen, kässe mi tiettey, atte Son lä aime armokes suddari wuoste. Atte Son lä kaitwekses ja ifkalats, taw matta almats wuoidnet äbbä wä- ralda sjudnjetemest, walla Alde libbogeswuotaw wuoidna almats aktot Jesus Kristusest, So tierde- mest ja jabmemest, atte Son eritwuolga karwetatjit miji sajit almesne, miji, kuteh etjame anseteme milte perxilime kait effewesne orrot ulkolen taggar wies- som-sajit.

2 Oktober.

Matth. 9: 13.

Mon lifow armokeswuotai. Jäkate ai ton taw pakow ja pieja taw kait pargoï wuoste, juoh mai kikeh tjabbakit, walla äh lä tauk armokeswuot. Jutte mi aitsap tanne, kotte Herrä audipieja armokeswuotaw, näu atte Son tan paldalen i mielastowa allakumus Zubmela teudnastebmaite, ifka Son lä ets piejatam taw, kottes Son te kalkali mielastowet etja pargoita, juoit mi wane Zubmela pakotafa taffap, äp tantiet, atte mi tai tjada lulime teudnahet almatjit, ainat wai lulime läjen sjaddat ja färt almatjest rampotowet? Walla mi armokeswuot lä, tietta kall färtahats puorist, nammatum atte ton, kässe to kuomai pahast sjadda, armolastah so paijel, näuko tat luli to etjat kerdem, ja ton wekketah kotte mattah. Kättjaste tantiet wall kuomat waneswuotaw ja niädaw; te ton äppah ruwa tiettet, mi armokeswuot lä. Jus ton tall näute sitah teudnahet Zubmelaw ja taffat Sunji lifokes pargoit, te ton ih kalka pattaret suddarist, näuko fariseah taffeh, ainat pijsot sia lunne, äppatet, wafotet, pakatet, jastatet siaw ja tafa wiel wuofetet kerdemeswuotaw siji. Ja jus ton taw tafah, te lä wisjes, atte Zubmel puorre tjalmi kättjesta to kuowloi ja mojota tafa ja jätta: "Kiekta, pardnam, taggar tämatem lä munji lifokes, ja taste mon sjaddaw awon."

3. 3. Oktober.

Luf. 10: 21.

Mon kitaw to, Attjam, atte ton läh tjeffam
 taw wijakist ja jerbmakist. Wäralda wijakah tãma-
 teh kristalats kirton, nõuto si etjah fittet; kait, mait
 Zubmel takka, wiertih si tiwot, ja taste tjuowo
 te ko i attat hãjob, stuorab mãddofes skoula-pardne
 lulu kaudnot adnama nanne ko Zubmel. Son
 wierti orrot kaitai appatesãlmai, fãrtahats fitta
 orrot So skouleteje ja laideje. Tait pakoit mi ap-
 perre nõu tajatet, atte Zubmel fitta jãlla parga
 maitet tjãkofitt, maw mi aitsap taste, atte Son
 kãttjo predikot ewangeliumaw pikofit ja juofte pai-
 ken, walla Son lã merretam taggar predikow, mastet
 naturalats wijakah wãrraneh, ja mi sia etjase tieti
 lã siast tjeatam, taina ko si õh sita tuostot taw.
 Taggar jãffoteswuotaw ja kitoteswuotaw Zubmel
 i matte kiertat, walla Son i taw sita kiesfet kãwte
 wuoptaist almai. Tat kutte i sita tuostot taw ai-
 nat fitta orrot wijasub Zubmela pakofit, so paja
 Zubmel mannat ja kãttjalet, mait son matta par-
 gat wijeswuotainis. Ja mate anab si tjuowoh
 wijeswuotase, tate kullebui si metjaneh ewangeliu-
 mest. Jutte jerbme milte mi kãttjastep Zubmela
 amit taina tjãlmin, maw pãrkal rapai miji para-
 disa finne, kãsse Adam ja Ewa pãrkala namašne
 fittika orrot jerbmakah. Sãmma sjeudnjes jerbme
 waiweta ja nõdota ai miaw laitakenna.

4 Oktober.

1 Kor. 10: 17.

Te läp mi mäddeh akka rubme, jutte mi kaitah läp akkat laipest äjalatjah. Vuorist ham tiettepetit, atte kässe laipe takatowa, te wuostak kait kändnehes tsuowketoweh. Te sjaddeh nubbe kändnen jaffoh lakatjen nubbe kändnen jaffoitum ja mastetoweh näu, atte wuosjan, mi lä tieuwas jaffoist, kait kändnehes läh sätkälakoi ja i akkat taiste tast ane sjaddammuotos, ainat färt kändnehes lä masfam muotos, näu atte mäddeh kändnehes sjaddeh akka laipen. Näu kälkä tat ai orrot miatum. Kässe mon teudnahaw to, näu atte ton ädtjoh moste, mait ton tarpahah, te läw mon to piebmo; näuko kässe ton läh nellomen ja pärah laipew, te tat wekketa to rubmahaw ja wadda tunji samow. Tantiet, kässe mon wekketaiw ja teudnahaw to kait niädasne, te läw mon to laipe. Näu ai ton, jus ton läh kristages, te ton ai pelestat tämatah näu, atte ton kaitina, mi tone lä, teudnahaw mo, näu atte kait tiwona sjaddeh munji puorren. Jus lä näu, atte mon läw subdar ja ton läh Submela armost rai-nas, te ton kahtjatah mo lusa ja hälah muina Submela palo pirra, rätkälah mo äudäst Submela äudän ja anah märrähaw mo pirra näuko etjat pirra. Näute näkketah ton läjestwuotainat mo sub-dow, näuko Kristus lä miiji takkam.

5 Oktober.

Ps. 51: 12.

Sjudnjete, Submel, mo sinne rainas waimow. Tanne David i hāla sjudnjete pirra, juffo sjadba akka palen, ainat juffo kaska akew sjadbat ja ālletowet, nāuko son sitali jättet: "Son, Submel, läh algam taw pargow mo sinne, atte mon jaffaw ja tärwostalaw to armoi, nannote ja āllete taw mo sinne algetum pargow armokeswuotat tjada." Jutte āp ādtjo jaffet, atte David tanne hālla ādtje ulfoldes ainat waimo wuowignelats rainetema pirra; jutte taggar orainaswuotaw nāuko udnotiswuot, wasjje, kāddem, mārre j. n. w., duobme ai naturalats jerbme. Ainat tanne son räffāla, wai Submel luli rainetet so wuowignelats orainaswuotast, man pirra jerbme i maitet tietē; wai son luli rainasen takatowet kait pāsto ja falskes ussjolmiste Submela pirra ja āppat jaffet ja tābdāstet, atte Submel lä armokes ja libboges. Jutte ko waimo allasiz āudipieja māratorum Submelaw, te taste ruwa sjadba pāstojubmela teudnastem, taina ko mi ussjotep Submelaw etjalakatjen, ko Son sadnast lä, ja te mi kāttjalep juobbaw kābbaw taite kānoist, wai lulime listtetet So, juoko te tan tjada, atte mi kāttjalep taggar kānoit, mah Alde patosne läh puorogotum, jälla ai kāttjep kuokkastallemi. Wai lulime pāsjat kait tate tjanemest, räffāla David tanne Submelest rainas waimow, mi rekteslakai tābdā Submelaw ja etsa So nāuko taggar lānestejew, kutte sitta tjäutet kait suddost, jabmemest ja kait olykkost.

6 Oktober.

Matth. 9: 29.

Sjaddes tonnoi tonno jaffo milte. Taiwai läw mon hällam tuottelafats jaffo pirra. Kubbe jaffo lä, fo ton mai jaffah, atte Kristus lä taggar älmäi, fo Son ewangeliumesne äudipiejatowa, walla ton ih jaffe, atte Son lä taggar tunji, ainat ussjotah: Ja, Son lä mai Vänessteje etjadita näuko Petrusi, Paulusi ja etja ailes almatjita; walla kuttēs tietta, läkus Son Vänessteje munji, ja jus mon ädtjow wuordet allasim wekkew Softe. Käts, taggar lä täsjes jaffo, jutte tat i tuosto Kristusaw, ike smaffo So kiereswuotaw, ike täbdä kiereswuotaw ruoptot Sunji. Tat i lä jaffo Kristusa nala ainat jaffo Kristusa pirra, maw pärkalah ja pahās almatjah adneh; jutte kuttēs i nafa jaffet, atte Kristus lä armofes, läjes ja ailes almatjita? Walla tat lä äffa riekta kristalats jaffo, kässe ton wane tuoktastallamataf jaffah, atte Kristus lä Vänessteje, i fuoros ailesita, ainat ai tunji, ja tunji änabu fo kail etjadita. Jutte to salogwuot i tjuodtjo tan finne, atte Son lä Kristus ailesita, walla atte Son lä to Vänessteje ja Kristus tunji. Tat jaffo äffa parga, atte Kristus sjadda tunji diwrasen ja kierasen. Tate jaffost tjuowoh te naggotaka kiereswuot ja puorre pargoh.

7 Oktober.

Matth. 21: 5.

Sardnot Siona neitai: Rätts, to Konoges patta! O, maggar jasketakes pakko jaffeje waimoi; jutte ulkolen Kristusaw waiwetowa almatz mädde wuowdnajes tyrannist, käiste son wierti kiertat stuorra niädaw, te ko pärkal, ädtje, wärald, suddo, ja tasa wiel laga attan helwetina, juoiste waimotäbdä karasit nädotowa ja waiwetowa. Jutte känne suddo lä, täbbe i lä rasalats waimotäbdä; ja känne i lä rasalats waimotäbdä, täbbe lä juorem ja pallo. Walla tat, kutte nannos jakkoina tuosto taw konogaw, son lä wisfes ja i pala suddost ike wahagest; jutte son tietta puorist, atte so konoges lä Herra ellema ja jabmema paijel, suddo ja armo paijel ja adna kait kietanis. Jutte tantiet lä Son mia konoges ja lä pättam mia lusa, wai Son kal-kai länestet miaw taggar karras tyranni kietais, ja Son ets attof tärjotet mia paijel. Taggar stuorra aukew puotteh tah pakoh faronise: Rätts, to konoges patta ja Son tälwo mihi taggar harbmat härwof tatwerit, ifka Son i ane manke arwow wäralda äudän. Walla taw i wuoine jerbme, ainat jaffo attof. Tantiet Son ai kättjotowa riekta to konogafen, to, ton juffo waiwetowah ja kättjelowah suddost, pärkalest, ädtjest ja wäraldest, wai ton luliš So wuolen suottefikt tärjotowet ja tälwotowet armo ja Wuoi genen sinne tan wiesjoma aiken ja Zubmela sinne almen.

8 Oktober.

Fil. 3: 20.

Walla mia sebrewiesjo lä almen. Tanne äd-
 nama nanne wiesjo kristages te ko etja almats,
 pärrä ja jukka, parga ja takka widnoitis; walla so
 waimo, ussjolmah ja miella wiggeh tafa, wai son
 luli iffat salogen sjaddat almen ja orrot wisfes tan
 täiwo pirra. Mia heibma i lä tanne ädnama nanne
 ainat almen. Täbbe mi läp wiesfatejeh ja Jub-
 mela arbolatjah, ja, mi läp juo täbbe waimoina
 wuoigenen milte jalkosne. Jutte mi jalkep tan
 ailes kristalats kirton nala, tai jabmeki pajastjuod-
 tjelemen ja ekkewen ellemen. Tantiet lä mian tat
 wisfes täiwo, atte mi mangemus peiwen kalkap
 pajastjuodtjelet ja ädtjot ekkewen ellemaw. Tat lä
 atte rekteslafai wiesjot almen i rubmahina ainat
 sieloina jalkosne ja täiwozne. Jutte Miles Wuoi-
 genen famo tjada lä mia waimo tuobbelam ekkewen
 ellemaw. Walla mi wiertip ain wuordet tan nala,
 tafa ko mia wuoras suokfai wuosfa, rubme ällonaka
 rainetowa ja mangemus peiwen pättä mangelt ja
 ättetowa sieloina. Tan ädnama nanne pisjo tauk
 ädtje ja warra miasne, ja mia siello wipa te ko
 sjeudnjes fangakatesne, kätte son i wuoine mia al-
 melats arbe härwoikwuotaw. Walla ko kittet murke-
 stowa ja rigge pätkana, te mi kalkap wuoidnet, äp
 täsjo "sjimow te ko smailles lasa tjada, ainat aro-
 diaft arodiai".

9 Oktober.

Joh. 16: 22.

Näu adnepet ti ai talle furgow, walla mon kaskaw wašt wuoidnet tiaw, te kaska tia waimo awojet. Waibe almats mattali taw jaffet! Jutte tat ham lä sadnes, atte färtahats, kutte täbdästa Kristusaw, wierti karwetet etjas masset häggaw ja tawerit, kässe tan wuofte etjadah wiessoh kait puoremus rasen. Walla jus mi lulime kättjatet tait tawerit, mah miaw wuordeh, te mi tauk lulime awotallat ja luojot tan waiwes wäralda paijel. Jutte maites tat takka miäi, ikka mai si paijeltäätjalin miaw kait neuremus lakai; äp mi tauk maitet massje! Ja jus mi wiel lulime masset juoita, te tat i lä etja ko mia waiwes rubme, suokfai pesse, mi i lä stuorab wahag ko masset paijasatjaw (ulkoldes kaptjosaw), walla ets fisnjotjaw (sajow) ädtjop mi aimon adnet, ja ädtjop waljes matfow tan äudäst, maw mi tabbe massjep. Tah nubbeh kis adneh mai paijasatjaw tjalmertaukaltakai, walla läh juo massam fisnjotjaw, ja wiertih akka palen kuodet ai paijasatjaw etjase mangai, näu atte si tjuodtjoh aiwe puodsofen. Näu etjaitowa kait, näu atte tah, kuteh tabbe läh pändah, äh tast ane maitet, ja kässe mi tabbe päddätjaw kiertap naggasaw ja niädaw, te wiertih tah nubbeh kis ekkewen aikai kiertat furgow ja waiwew. Ja mon iw tiete, kotte mi mattalime sawatet wäraldi stuorab olyffow ko taw tjalmeteswuotaw ja ewangeliuma paijeltäätjamaw, juoina son juo lä pakatotowum; tantietäi sitaw enni räkkälet so äudäst, wai son mattali päšfat taggar waiwest.

10 Oktober.

Esef. 1: 13.

Wangel ko ti lepet tuostom jakkow, lepet ti signetowum jattoi Niles Wuoigenin. Tantiät äp kalka kuoktastallat, ainat orrot wisšasah, atte Niles Wuoiğenes wiesšo miasne. Jutte tat kutte aitsa, atte sone lä waino ja kierešwuot Zubmela pakkoi, mielašt kulla, hälla, usšjota ja tjalla Kristusa pirra, son kalka tiättet, atte taggar wuoke i lä miakum räğatum naturast, ainat lä Niles Wuoiğenen wad-daltaš. Jutte ko mi mielašt kuldalep predikow Kristusa, Zubmela Pardne pirra, jukko mia tieti šjaddai almatjen laga wuollai, te wisšasit raja Herra mia Zubmel tan jakko prediko tjada Niles Wuoiğenew mia waimoite. Ja tat lä aiwe aukok, atte jakkeje waimoh läh wisšasah tan pirra, atte šian lä Niles Wuoiğenes. Tantiät kalka färtahats kaiš wisšjaleswuotain harjetet etjas tasa, atte son adna taw wisšasen, atte son lä armosne Zubmela lunne ja atte kabbatjak so persona ja pargoh läh mia Herra Zubmeli likokasah. Walla juš so waimo ain fitta kuoddet kuoktastallem-usšjolmit, te kalka son wiggat, wai šjaddali kaiš wisšasubmusen tan pirra. Jutte taggar uštow ja kierešwuotaw Kristusa ja Alde pako mangai, atte mi mielašt kullap Kristusa pirra, äpke wainote etjadaw näu harbmatit ko wai So ewangelium luli täbdosen šjaddat ja mäddasah tasa järgälöwet, tait mi äp ädtjo etjame famošt, äpke äppa tait wisšjales harjetemina ainat aktoš Niles Wuoiğenen tjada.

11 Oktober.

1 Tesj. 4: 3.

Tat lä Zubmela situd tia ailestem. Zubmela situd sjadda mia lunne kuottelakai. Wuostat mia etjame tjada, ko mi haukatep ja ajetep mia pahäs ustoit fasto, kätsema ja räkkälwasa tjada, stuorneswuota ja watami tjada, puorre situda tjada wasjjo-latjai wuoste, ja tan tjada, atte haukatep wasjjew ja pahäs situdaw, attain pakoin sardnotum, atte kait pekki sinne täjep etjame situdaw. Nubbelakai sjadda Zubmela situd mia lunne etja almatji tjada, kuteh läh mia wuoste, kättjaleh miaw, takkeh miiji rafeteswuotaw ja kait pekki sinne kilpoh mia situda wuoste äh kuoros aikafats ämisne, walla ai puorre wuoignelats pargoisne. Tat lä sardnotek diwras äme! Taggar kättjalejit perrilime ästet kait mia taweri waddemin; jutte jurx tai tjada Zubmel täja mia situdaw, näu atte So situd sjadda. Ja käse mia situd täjetowa, te sjadda Zubmela situd, jutte tat lä So puorre situd, atte mia situd ajetowa ja sjadda täsjjen. Jus tantiet jämes sitta paijekkättjat to ja takkat to kaitwesen jälla walidet juoita toste ja takkat tunji skadaw, te ton ih kalka maitet tsuiketet, jutte wane kuottastallamataf lä tat riehta Zubmela äudän. Jus wiel nubbe takali pästot, te tunji i tauk sjaddali mife orektes, jutte kait lä Zubmela, kutte matta walidet tau toste pahäs almatja tjada näu puorakit ko puorre almatja tjada. Tantiet ton ih kalka wiggat tan wuoste ainat jättet: "Sjaddes to situd."

12 Oktober.

Gal. 2: 19.

Jutte laga tjada läw mon jabmam lagast, wai kalkaw wiesšot Zubmeli. Tanne lä Paulus wäramus kaitšot pästojakkolatjaisi, ko son jätta, atte tat kutte lä jabmam lagast, son wiesšo Zubmeli. Päšto apostelah äppatin: Jus ton ih wiesšo laga milte, te ton läh jabmam Zubmela äudän. Paulus jätta ällonata wuostai: Jus ton ih lä jabmam lagast, te ton ih matte wiesšot Zubmeli. Te lä äbbä laga täššjetum kristagasai, taina ko son lä jabmam lagast. Jutte son i jätte: Mon läw päddätjäh luowas lagast, ainat njuolka: Mon läw jabmam lagast, tat lä: mone i lä suina mite takkamus. Parrašubbut i matte hällat laga rektesjärdogwuota wuoste. Te perri kristagasa ämetäbdä orrot jametum lagast. Walla ädtje i ädtjo näu frija orrot, ainat tat perri piššot laga wuolen. Tat lä tarpo tiettet, jutte tat puokta jaskatusaw furgolats waimotäbdäi. Tantiät käšše ton wuoinah sämes almatjäh, kutte lä suorganam siddois tieti, te ton perrih jättet sunji: "Wieljam, ton ih taka riekta reudatusaw, ton piejah lagaw waimotäbdä nala, walla tat perri piejatowet ädtje nala. Kätsaje pajas, ton wiertih jakket Kristusa nala, jukko lä paijelwidnem käbbatjat lagaw ja siddow." Tan jakkon tjada kalkah ton pättet pajebui lagaw ja sijamannat arbmoi, juonne i aktat siddo jälle laga kauno. Mi lulime wuorpalatjah, jus mi waimotäbdä niädasne lulime taja-tet takkat taw reudatusaw!

13 Oktober.

Matth. 7: 3.

Roktes ton wuoinah ripaw, juffo lä wieljat tjalmesne, walla tjäskaw etjat tjalmesne ton ih aitja. Jus ton läh riekta kätsemen, te ton ih kalla kaudnat näu ällo suddoit nubbi lunne ko to etjat lunne. Jutte kässe ton kättjah nubbi suddoit, te ton wuoinah taw, mi akka jälla kuofte jake sinne lä takatum; walla etjat lunne ton ädtjoh wuoidnet äbbä suddokes wiesfomat, ainastitt tait wastemus suddotjuolmait, mait etja almatjah äh tiete, näu atte ton wiertih skapmatet etjat äudäst. Jus ton wiel wuoinah kuomat lunne juoita pahait, te ton ih kalla halpetet (paijekkättjat) so, ainat tan wuofte kättjastet taw puorew, mi so lunne kaudno, wekketet so etjat waddaltakaim, kaptjet, puoremusai järgalet ja waddet puorre radit; ja tiete, atte jus ton wiel lulih kaik ailesumus almats, te ton tan tjada sjaddah wärramusen, ko ton duobmeh nubbit. Jutte to waddaltakah äh lä tunji waddetum tantiet, atte ton ädtjoh taikum stuorrastallat, ainat wai ton lulih wekketet kuomat, känne jon tarpaha to wekkew, näu atte ton wekkesuotainat kuoddah so sjeppsjeswuotaw, aileswuotainat ja kudninat härwotah ja kaptjah so suddow ja skapmow, näufo Zubmel Kristusa tjada lä takkam ja ain färt peiwe takka to wuofte. Jus ton ih taw taka ainat paijekkättjah nubbit, te tiete, atte marje nubben tjäskä lä Zubmela äudän ripa ja to ripa lä Zubmela äudän tjäskä.

14 Oktober.

Matth. 11: 28.

Pättet tieffi mo lusa ti kaitah, kuteh pargapetit ja lepet nädotum. Tah pakoh "pargapetet ja lepet nädotum" kullojeh ainasti taita, kuteh läh ämetäbdän waiwi sinne. Tantiät ale ajatala etjat wuokaswuota nala, jutte Son jätta näute: Ti kuteh lepit nädotum, nammatum lagast, subdoist, waiwist ja surgoist ja mi ifkenis mattali orrot, jukko waiweta tia ämetäbdäit. Tantiät Son i läkä sierra waiwi namait. Son i jätte: tate ja tate waiwest, ainat aiwe tjelgasitt: Ti kuteh lepit nädotum. Wisakah ja jerbmakah (w. 25) wandarteh käinoje jallojumus lakai ja adneh rasalats ja waiwetakes wiesjomaw, tan wuofte wiertih kristagafah kait aiki ritalet etjase subdoi ja ämetäbdäitum, wuofstalaftet pärkalaw ja kiertat juokke pahaw wäraldest. Walla ah, man ibmalats kättjom lä tat? Mannes Son i kättjo weksakit, pändait, warrasit ja ländokit? Maites Son fitta ja matta pargat häjos pargeje ja nädotum almatjittum? Taggarit, jätta Son, sitaw mon kättjot etjam lusa; warrasittum iw sita iwke matte takkat maitet; mo rita lä näuto puotsefi kate (hospital), juonne mon ets läw tal-foteje.

15 Oktober.

Gal. 1: 4.

Jesús Kristus waddi etjas mia suddoi áudást. Tántiet mi kalkap tiettet, atte Kristusá kierdem lá sjaddam miji puorren, wai mi kalkap taste ádtjot effewe wekkew. Alde warrapiwas, waiwe ja pino kruosse nanne lá sjaddam munji wekken, sabmon, ellemen ja awon. Zutte kait tat lá sjaddam, wai mi kalkap taste adnet aukew ja jakket, atte tat lá sjaddam miji puorren, man áudást mi áp tarpáhe etjadaw ko waimost titet So. Kutte náu takka ja pruko Kristusá kierendaw, son lá kristages. Ja Kristus lá wuofetam miji taggar puorre pargow, wai mi áp kásset perre wajaibuttet taw, ainat akew titet So tan áudást ja jaskatet etjame taina, jätten: Alde waiwe lá mo jaskatus, Alde haweh läh mo warreswuot, Alde pakatus lá mo tjántatallem, Alde jabmem lá mo ellem. Mi läp diwrašt ástetum, kásse náu allat persona lá wuolos luoitatam almešt, lá tjagnam mia fajai ja kierendam jabmemaw mia áudást. Stuurra armo salatowa. Kaitah, kuteh paijelskättjeh taw, tait Jubmel paijelwadda. Zutte ko si tjáskeh pieggai taggar waljes ja itkalats jaskatusaw, kiereswuotaw ja wekkew, te sjadda siji anseteme milte atte si hákkáneh. Walla mi, kuteh fittap salogen sjaddat, perrep anetet kitta mia jakkoles Dánestejst, mia libhoges áiweálbmast, Jesús Kristusst, kutte lá mia suddoi tieti kruosšinauletum ja jametum. Tasa wekketus miaw armotes Jubmel! amen.

16 Oktober.

Ps. 14: 1.

Piädakah ussjoteh etjase waimoi sinne: I
 lä aktat Submel. Kätš, näu taffa jerbme ja natur.
 ašew, son i tjuowo kuffebui ko son täbdä; ja ko
 son i tašt täbdä, te son talata heita Submelaw ja
 jätta: "I lä tanne Submel, ainat pätkal wierti
 tanne orrot." Jutte natura ja armo tjuowkas i
 matte aktan piššot. Umatja natur fitta wuoštat
 täbdät ja wiššes orrot, äudälko son jaffa; walla
 armo fitta jaffet, äudälko son täbdä, tantiet i mana
 natur kuffebui ko etjas tjuowkasi. Walla armo
 läidästä tärwositt ai šjeudnjeda šifa ja tjuotwo täš-
 šjo pašow, iškape te wiel šokte iškennis luli wuoidnot,
 ja natur ädtjo adnet taw juoko šadnan jälla kiella-
 sen, te aneta tauš armo etjas tjauka paškoi. Tat
 lä jaffon wuošte ja nale. Son njämmo Submela
 paškoi ja tuošto ämit, mait son i wuoine, ainat
 mah täššjo pašosne jattetoweh; iškta son mai wuoidna
 ädnakaw, mi kättjala šo, te ko jattoh, mait paško
 šisadna, lulun täššjeh. Ja jurr taw, maw natur
 kättjo pierešwuotan ja pattara tašte, kättjo jaffo
 reštes käinon ja nagge etjas tjada, paša naturaw
 orrot wiššasen, ja piššo ešš kaiwešen natura äudän
 ja pättä näute Šristuša luša ja laudna Šo.

17 Oktober.

Joh. 14: 18.

Jw kalla kuodet tiaw årbasin; mon kallaw wast pättet tia kait. Taina patoin "årbasin" (attjetebmen) vuoseta mihi Herra, kotte So kirko (sebreuot) kalla orrot etjas täbdema milte ja wärälba tjalmi äudän, näu atte son i vuoino te ko tjabbes ja puorist reidetum rifa, ainat te ko tjuowtas kaitotum rifa, päddetum tjärrätats vaives årbesmanist, käine i lä aktak käte, äibe, ike warjo ädnama nanne, ja tasa wiel wierteh kierdat wärälba albete-mew, atte si läh piädakah, tantiet ko si adneh etjase Jubmela maanan. Tasa wiel ets kännak lä sierra vaive, mi tedda ja vaiveta so, näu atte son adna etjas kait tjegnalubmust puojotum ja änamust pai-jelbaddetum. Tantiet lä Kristusa laskaorrom ja jaskatus tjäkos ja jalko finne näu tjegnali vuorte-tum, atte kristagasah äh atew täbdä taw, ainat etjadav, tantiet ko pärfal ets fisnjelbes pelest ja sia ädtje sjepšjeswuota tjada, jälla ai ulfoldes pelest wärälba pahavuotain kaitlakai lä siji heranesen, näu atte si äh taivai matte usšjotette puorew Jubmela pirra. Kristagasai lunne te i lä tjelga jaskatus ja awo, ainat taivaimust surgo, vaive ja äibem jab-memin. Tantiet kalla kristages orrot wises, näu atte son i duobme etjas usšjolmi milte ainat tietta, atte son taggar kättjaleme vuosste kalla anetet etjas Herran jaskatusa predikoi.

18 Oktober.

Joh. 11: 25.

Tat kutte jalka mo nala, son kalka wiesjot, ifka son jabmali; nãuko Herra fitali jaulat: "Wadde etjat jabmemi, te mon kalkav waddet tunji Wuoigenam, mi vadda tunji jalosvuotav ja awov, nãu atte ton ih tãdda jabmemav, ja nãu atte tat tafa viel sjadda tunji suottesen"; mi pãtta taste, atte Son vuoseta tunji Kristusa stuorra puorrevuotaw, man tjada Son takka siaw, kuteh jakkesh, aktan suina herran jabmema ja kait olykko paijel. Kristages vierti tantiet orrot taggar mielast, atte son matta orrot avon, vahaga, ellema ja jabmema finne. Tãuñ nubbe anabu ja nubbe utsebu, jutte mi kaitah äp lä allasah ja i aktah lä nãu alles, atte son i palost tiete. Tantiet kalka Niles Wuoi-genes, ko Son lä algam vidnos, laitatkenna pargat tav, nãu atte ton algah paijelskãttjat jabmemav, valla ton viertih tan finne audanet ja äppat mate kuffebu tate pinnabu pallat. Ja jus ton viel luhliih skelbestet jabmemest, te ton ih tãuñ kalka kuokkastallat ja ussjotet: "Mon kulav, atte kristages i kalka pallat jabmemest; valla mon tãuñ suorganaw taste, tantiet iv anitja Niles Wuoi-genen." Jutte Wuoi-genen jãstatusammat i lä ain mia finne allanam, ainat Son parga peivest peivai äne anab mia finne nãu kuffew ko mi viesjop, nãu atte rafe lä jãkktotum surgoim; jutte jus i nãu lulu, te Son i lulu tarpahet jãkktatet miaw.

19 Oktober.

2 Tim. 3: 5.

Kuteh adneh mai Zubmela palon vuokew, valla heiteh tan famov. Tat lä kristagafai konsta, kuteh perrih änabu tiattet, ko pifos suddarah, vai lulun mattet tärrot pärfala vuoste ja staitet so vuoste, kässe son lada fiaw lagain, näu atte si järgäleht etjase lagast Kristusa lusa ja aneteh etjase So kait. Tat kutte taw matta, kites Zubmelaw tan äudäst, valla kattes ai etjas, näu atte son i jaffe etjas ila puorrait tiattet tav ike ila ädnakav vuorde tate konstast. Jutte mon ja mo latatjah äp ain matte tav konstav näuko mi perrilime, ikka mai läp änamust harjetam etjame taja, jutte tat lä, näuko lä päggotum, taggar konsta, mav i aktal etja ko kristagafah matte, ja ai tah wierteh äppat tav näu kulkew ko si viessoh. Abbänaka etjalakai lä tat tai jalos sieloikum, kuteh jaffeh etjase kait mattet, ja taina vuokin läh pättam ulkomusai tate konstast, näu atte i aktal stuorab värranem, vaive ja vahag päte kristalatsvuotai ko tah jerbmalatjah, kái tjada läh färt sajen jhaddam etsmielakah ja mäddelakats jaffo tjardah, ja taggar almatjah, kuteh äh teudnahe kabbavke, äh Zubmelaw ähte väraldab, ähte kuldale kabbavke äh lagaw ähte evangeliumav rekteslakai, ainat halpen adneh lagav, läh kallanam evangeliumest ja ätjeh atev ädä läroit.

20 Oktober.

Luf. 5: 8.

Herra, kaite erit mo lutte, jutte mon läv
 suddofes almats. Suorganam ämetäbdä lä na-
 turast taggar, atte tat takka näuko Petrus, tat
 pattara Sänestejest ja ussjota: "Wuoi Jubmel,
 mon iv lä vuokas salogen sjaddat ja tjäffähet en-
 geli ja ailefi kaffan! Tat lä ila allat munji."
 Tat lä puorak, atte mi näu täbdäp etjame ja mate
 tjegnalubbut tate puoreb; valla ih ton tantiet kalla
 armow tjäffet etjat lutte suddoitat tieti. Jutte ko
 ton kaunah, atte to vaimotäbdä sfelbesta (tärgesta)
 ja sitta vuojetet to armost, te ton läh kaif puore-
 must vuokas arbmoi, ja ädtjoh jaskatusav etjat
 ämetäbdäi ja mattah ättan profeta Mikain jättet:
 "Kuttes lä taggar Jubmel, ko ton, juffo andagas-
 luoitah suddoitat ja palkestah tait mära tjegnali?"
 Kaif tah jubmelah, kuteh äh eritvalde suddoitat, läh
 pästojubmelah. Tantiet jätta Mika riehta, atte i
 ättat lä näuko mia Jubmel; jutte etja jubmelah
 ätsch ailesvuotaw mia lunne, valla äh vadde miji
 tav. Walla mia Jubmel vadda ailesvuotaw miji.
 Son i kauna tav mia lunne. Tantiet ton ih kalla
 kuokkastallat, vaiko to ämetäbdä tärgesta ja täbdä
 suddov, jutte mate vastebun ton vuoinoh etjat tjalmi
 äudän, tate ruvabut vadda Jubmel tunji armos,
 ja mate änanu ton täbdäh etjat suddaren ja sitah
 pässjat erita taste, tate änan perrih ton nagget so
 fuorra.

21 Oktober.

Jer. 12: 1.

Mannes läh pahatakkejeh lykkokajah ja mannes taiti nâu puorist jatta, kuteh paijekkättjeh Herraw. Jus mi jerbmin kättjastep kristagasait, te vuoidno te ko i kaudnoli ahtak nâu häjos, vai vetum ja osalog fuolke ädnama nanne ko tah, kuteh täbbästeh Kristufav ja jakteh So nala; jutte si tälvotoveh väräldest ja vaivetoveh pärfalest kailkatskats vaiwin, niädain ja vuorpetesvuotain, nâu atte tat vierte vuoidnot sia tjalmitta, te ko Zubmel änamust kail almatjist luli vajalduttet siav, ko Son paja siav vällahet kruosse vuolen, kässe etjadah ja ainastit sia tälvotejeh ädtjoh niktet kudnev, lykkov, veldev ja pändavuotav. Walla tat i kalta akev nâu pijsot, ja Zubmela situd i lä, atte kristagasah kalteh ikkat nâu kierdat ja pijsot jabmemešne, jutte tat i lä Alde jubmelats kudne ja sadnesvuota milte, taina ko Son patošnes lä vaddam siji nâu stuorra jattoit. Taste tjuovo, atte Son kalta tan viesfoma mangel vaddet kabbatjat kristagasaite ja pahatakkejita äbbänaka etjadav ko mait mi vuoidnep tabbe ädnama nanne. Ja tat lä ai akka siiva, mantiet Son tipta kristagasait kierdat tabbe ädnama nanne, vai Son tan tjada luli vuofetet, kotte Son akka palen kalta kabbatji täkkikum äbbänaka etjadav taffat, ko mi tall vuoidno tjalmi ändan.

22 Oktober.

Liv. pat. 6: 23.

Patatusa äivätes lä jalogvuota käino. Zubmela täbdäma vuote lä näu, atte tat kutte tav adna i kallane, ainat pärrästova ja käitälöva äne äneb tan mangai, valla tat, kutte i täbdä tav nelkev ja käitöma, vai son kallai äudanet Zubmela täbdämesne tan rajai, atte mi käit ekkesne ädtjop kättjat So nubbe viesfoma sinne, son i ane taste änaš ko suoivanav, jukka i matte kalletet jälla jastatet ja ädäsist rägatattet so. Walla vai tat nelke ja käitälömi luli mia lunne änaš tsakket, ja mi lulime pättet ällasjub sadnesvuota täbdämi, takka Zubmel puorist tan sinne, atte Son raja kristagasaites käitälömi kiertemist, mah käbbatjat varjeleh siav källanemest ja äppateh siav So lunne ätjet vekke ja jastatusav, näuko Son takai martyrai aiken, ko Son pajai käddet siav svierdin, täläin, tjatfin, ja pärris juttusist j. n. w. ja tan tjada pajai siav mannat riehta skoulan, käne si äppin täbdät Zubmela situdav. Taggar jaffon harjanemest ja täbdämešt sjaddin si näu jalon ja nannosen, atte si avoin ja halitemin mannin jäbmemi. Walla mi, kuteh äp sita kiertemist maitet taggarit, läp näu sjeppsjesah, ja näu argeh ja laikeh, atte jus täšjo te ko suowwa kiertemist pättä mia tjalmita, te lä mia jalosvuot ja atvo katom.

23 Oktober.

1 Kor. 15: 20.

Kristus lä pajastjuodtjelam jabmefi lutte ja lä sjaddam vuosfejattjan taitte, kuteh ädajam läh. Jus tat lä sadnes, atte Kristus lä pajastjuodtjelam, te lä ahtan Suina stuoramus pekke mia pajastjuodtjelemest sjaddam, näu atte mia rubmahä pajastjuodtjelem gruoptaist tan vuosfe lä te ko i mife. Jutte kofte halpeh ja neureh läp mi ja äbbä värald Kristusa, mia äive vuosfe? Äp lä So vuosfe änan ko akka kaitkom mära vuosfe ja akka mäiveripa stuorra vare vuosfe. Tantiet kasse Kristus, mia äive, juon tjada mi viesjop ja adnep kait tivna, ja ja kutte lä näu stuorra, atte Son teuta almew ja ädnamaw, lä pajastjuodtjelam ja tan tjada sjaddam Herran kait ämi pajel, te viertip mi ai, näuko Ulde lattasah, adnet äfew Ulde pajastjuodtjelemest, mi sjaddai mia tieti. Jutte ko mia äive ja vaimo lä juo täbbe pajen, te lä mia pajastjuodtjelem sjaddam änanu ko lakke-merrai, ja täsjjo tat halpemus äse patja, atte mia rubmahah javestoveh ädnama mäivai, vai lulin ädästovet. Tasa viel ain pättä akka tarpas pekke, atte mi kastatasa tjada läp jalkosne vuognelatklakai pajastjuodtjelam. Tantiet kasse fiello juo viesjo ädä almelats ellemaw ja i matte jabmet jälä javestovet, te mi ädtjop wuordet, atte tat mia äbme viesfoma saje, mia rubme, ai kalta ädästovet ike taste mangel täsjjanet.

24 Oktober.

Suf. 12: 51.

Ussjotepetkus, atte mon läw pättam rasew puottet ädnama nala! Iw lä, jättaw mon, ainat ritow. Tat sjabda taina vuokin: Mi predikop ewangeliumaw, mi tjuolda vaimoit nubbes nubbest. Tábbe te pajan rito, náu atte attjen lä etja jakko ko pardnen ja pardnen lä etja jakko ko attjen; valla tauk pišfopa attje ja pardne etjase kati sinne ja färtahats etjas ammaten ja rubmalats vuoken náufo Herra jätta: "Mon läw pättam tsakketatjit täläw ädnama nala", i náu atte huodnahah lulun ruteftowet, ainat atte tah lulun pišfot. Muttem heiman kalka sjabdat fierranem, jätta Son, náu atte witas kalkeh ridalet kaskanisa ja lika kalka huonai tjuodtjot. Tat kalka náu sjabdat: J náu atte manah läh ofullogasah etjase aittigita, jälla vuolletatjah äivalatsvuotai, ainat náu, atte nubbe jakka etjalakai ko nubbe. Mi, kuteh jakkep etjalakai, äp jamete kävte ainat äppatep, atte färtahats kalka pišfot etjas vidno sinne, ja tauk fierraneh almatji vaimoh jakko ämisne. Kietait, rubmahaw ja taberaw pajap mi pišfot kullogesvuotan piejatun äivalatsvuota vuoste, valla almatji vaimoit puoktep mi Zubmeli, vai tah lulin Sunji orrot kullogasah. Taggar fierranem perrili mo situda milte orrot färt huodnahen, jutte tan tjada äudana ewangelium ja sjabda vešfaken.

25 Oktober.

Mark. 8: 13.

Sjaddes tunji nãũto ton jaffah. Tat paitte lã aĩwe jaffetates kaitaiti, kuteh fittet orrot kristagafah, tantiet ko Herra tanne tipta kait pãttet jaffost ja tãššjo jãtta: "Nãũto ton jaffah, nãũ sjaddes tunji", nãũto Son sitali jãttet aĩwealbmãĩ; "Š tãššjo tan mãkken, aĩnat ai juš ton sitah juoitaãnab, ko mait ton lãh adnom etjat teudnari, jãlla jušãnadnã stuurab niãda luli kietan, juš ton wall jaffah, te kãlka tat tunji sjaddat, nãũto ton jaffah." Nãũ rampo Herra jaffow, mi parga nãũãnadnãw, atte Son i tãššjo mielast sita wekketetšo tan pekkefinne, mi i wuoino Sunji nãũ stuurafen, aĩnat fitta waddet almatji harbmatãnab, ja kait, man pirra son wall rãkkãla. Tantiet kãlka almatš tajatet tait pãkoit nãũto kãlkašatsãppatus jaffon pirra, juonne lã merretum ja fãrtahatjai lãppetum ja šardnotum: "Šjaddes tunji, nãũto ton jaffah." Nãũ, jãtta Son, sitaw monãppatet ko rekteslakãĩ tãbdãt mo ja tajatet, kotte ton kãlkaš wekketowet, nammatum juš ton tãššjo jaffah. Šutte Šubmel lã ewangeliumas tãada mišĩ waddam kãĩtiwina ja tan šinne etjãš pišotam mišĩ taggaratjen ko Son lã. Tãbbe kãnne mo pãkko lã, fitta Son jãttet, tãbbe lã mo waimo ja mo šitud, ja nãũto ton etja šajen ihãdtjo wuoidnet mo arodiašt arodiaĩ, nãũãdtjoh ton wuoidnet mo pãkošne, tãbbe wuofetaw mon etjam kãwãw taggaratjen ko mon lãw. Šh etjan ko tan kãwãw wuoinah ton mo rekteslakãĩ.

26 Oktober.

Ps. 147: 14.

Son kalleta to puoremus weitain. Tanne lä kätjalwas tan sjiwdnjatusa pirra, matw Zubmel wadda rubmalatslakai, kässe Son waljasitt wadda miiji färt peiwasats laipew, náufo mi tajatep taste, atte Son wadda miiji puoremus weitait. Huomahē ai, atte tanne tjuodtjo Son kalleta, náufo psalmista fitali jättet: Son teuta miaw waljeswuotain kaiklafats puoreft. Maites taffap mi tan äudäst? Mi prufop mai Zubmela waddaltakait ja nittep tait mia tarpoi, walla äp ällēte taw wuostas pakow tan psalman: "Gewetet Herraw!" ainat läp okitokasah ja äp rampo So Alde mädde ja stuorra waddaltakait äudäst. Jus te lä stuorra äuto Zubmela puorrewuotast tat, atte Son aiwe puorist wadda rafew, warjela wasjjolatjai wuoste, puorist sjiwdnjata landaw, äiwalatjait, kätew ja wiesfow ja wadda piebmow kait sjiwdnjētum ämita? Ja äp tankes tiet kite So tan äudäst, äpfe äbbä jaffēte, atte Zubmel taffa taw! No utses niäda pätta mia paijel, te mi talaka algep kuoktastallat, wadsēp furgolatjan ja äp matte jaffet, atte sämma Zubmel, juffo lä pajasadnam, piebmam ja warjēlam miaw nāu mädbit jakit, kalka ai äudäs kuowloi warjēlet miaw ja waddet miiji mia tarpaswuotait. Nāu ai kässe Herra lä weffētam miaw, te mi wajalduttep talaka taggar weffew, ko äp tast täbdä niädaw ja ko paha lä wasjam.

27 Oktober.

Joh. 7: 24.

Duobmet rektes duobmow. Näurto jus jämes päтали ja luli läkkät Wuoigenen sjaddoit, atte kristagafah kalkeh orrot läjeh, rainafah j. n. w. ja luli ussjotet, atte kait tiwna lä budah ja lagah ja i fitali jakket, atte tah läh kristagafah, käi lunne taggar sjaddoh äh kauno allesumus meren, te wierti tat almats pästot duobmet ja ussjotet, atte Kristus i lä täbbe, känne Son wisjast lä. Urwete tall, mi jofte wadnon! Wasstatus: Son i tajate maitet Kristusa rika pirra, käsje son walda taw pakow, mi hälla, atte kristagafah kalkeh orrot läjeh tan tajatemen, atte si äh käsjet kalta määratowet jälla sjaddat okierdesen ja atte si äh lä kristagafah, jutte fian äh lä pitos sjaddoh. Walla sardno munji, känne Tjalog hälla taina wuofin? Tat kutte rekteslakai täbdä Kristusa rikaw, son i wärrane taste, jus kristages muttin lä okierdes. Jutte son tietta, atte Wuoigenen sjaddoh äh lä waddetum lagast, man milte tat kalta kait pekki sinne mannat jälla ai Kristus heitetowet; ainat tat kalta näu tajatowet: Kristagafah kalkeh orrot puorremielakah, tat lä fia laido kettje, juosa si wiggeh pättet, walla si pijsjoh tauk tan raje sinne, atte si täsjjo algeh sjaddat puorremielaken ja äudaneh tasne, walla taiwai si tauk läh pahazmielakah ja kuoddeh sjaddoit, kuteh tjuodtjoh Wuoigenen wuofte. Mi kallap orrot, walla äp lä ain puorremielakah, ainat mi sjaddap taggaren.

28 Oktober.

Ebr. 4: 16.

Lantiet wadjop jaloswuotain armostoula äudäi, wai ädtjoline armofeswuotaw, ja kaunaline armow, kässe wekkew tarpahep. Audälko mi kättjelowep ja kättjap suddoi, kalkap mi pallat Zubmelaw ja kattet etjame suddost. Walla ko suddokattjem lä fjaddam ja mi waimost sangartep, atte mi läp suddow takkam Zubmela wuoste, te lä aite lakkanet armostoula äudäi, jattet Zubmela libhogeswuota ja suddoi andagasluoitema nala, rätkälet tan pirra ja i wiesjot palosne Zubmela mären tieti. Walla wasjilats kättjala tjeffat taw miašt, wai mi lulime frijawuotain suddow takkat palotaka Zubmelest; ja kässe mi te läp suddow takkam, wai mi te tärwotaka Zubmela libhogeswuotai lulime kättjat kuoftastallemi. Taggar kättjelemi wuoste kalkap mi pattaret Zubmela jattoite, wadjet armostoula äudäi ja jättet: "Mon tietaw puorist, atte mon läw pahas ja suddokes almats, ja atte ton läh ailes ja rektesfärdog; walla mo jaloswuot, atte mon tuostaw lakkanet, pättä täsjjo mo ästeldemest to pätkoi ja jattoite, jutte mon tietaw, atte ton läh miiji jattam, atte ton sitah kullat suddarit ja tjäutet siaw niädast, tauk fuoros siait, kuteh läh waiwetowum sia suddoist." Danne lä tauk etjas täbdäm tarpas, wai almats kalka tiettet, man läsfes taggar lakkanem armostoulai lä, jutte jurx talloi mi täbdäp änamust jakkon sjeppsjeswuotaw.

29 Oktober.

Pf. 146: 2.

Mon sitaw mainotet Herraw nâu kuffew, ko mon wiesow, Zubmelasam sitaw mon mainow laulot nâu kuffew, ko lâw tabbe. Zubmela mainotem ja hevetem fisadna kuotte peffe: Wuostat atte almats waimosne lâffa So aiwemus tatweren ja adna waimolats puorre litomaw Sunji, nâu atte mi tâbdâp ja smalkop, man suottes Herra lâ. Nubbe peffe Zubmela hevetemest lâ, atte almats hållafata ja tâbdâsta wäralda äudân, maggar usjholmit waimo adna Zubmela pirra. Walla tat i lâ etja ko atte son käsja etjas paijel wäralda wasjiew ja raja wiettjatjit jabmemaw ja kruosjew. Zutte tat, kutte njalmines fitta pajetet Zubmela kudnew ja rampow, wierti duobmet äbbâ wäralda kudnew ja rampow ja jättet, kotte äbbâ wäralda pargoh ja pakoh aktan kait kudnin, maw si taste adneh, i lâ etja ko tâsje, ja atte Zubmela pargoh ja pakoh aktot anseteh ädtjot kudnew ja mainow. Kâts, wärald i matte kierdat taw, ainat kättjo to pâstojakkolatjan jälla tjajetejen ja Zubmela albetejen, kutte halpen anah mädde puorit pargoit. Zutte tat i lâ matteles, atte si killeh kullat taggarit toste, man tjada si äbbânafa pätteh skapmo wuollai. Tantiet lâ tat akka ditoras pargo atte äbbâ wäralda äudân luomas ja tjuojales kielain mainotet ja pajetet Zubmelaw.

30 Oktober.

Joh. 15: 16.

Mon läw jaldem tiaw ja piejam tiaw ulkoswadset ja sjaddow puoktet ja tia sjaddo kalka pijsot. Tat lä stuorra härlogwuot, maw kristagafah läh ädtjom Kristusest wuostak atte Son lä kättjom siaw pakos tjada ja jaldem, atte si kalkeh orrot So etseles manah ja adnet kait, mait Son lä auketam. Ja nubbades atte mi ai kalkap orrot Alde teudnarah ja widetet Alde ritaw, taktat ja pargat puorew, maw Son kättjo sjaddo-kuoddemen ja mi kalka pijsot ekkewen aikai Jubmela äudän. Ja kälmades laseta Son tafa: **Atte kait, mait ti adnopetit Attjestam mo nammai, taw kalka Son tiji waddet.** Tat tjuowo ai Alde jaldemest. Jutte taw armow adnep mi Kristusesne, atte mi So tjada äp täsjjo sjadda Jubmela wänaken ja ädtjo Jubmelaw Attjen, ainat tafa läp mi ai jaldetum, atte mi ädtjop rätkälet Softe, mait mi tarpahep, ja kalkap orrot wisfasah, atte miiji kalka waddetowet. Tantiät ko tat lä näu merretum, atte mi wiertip tierdat kättjelenew, wuostemannemaw ja ajetusait, ja särt aifen wikkah kaudnoh aimon etjame ja nubbi lunne, te lä tat miiji tarpo rätkälet wekkew kait mia widnosne ja waiwisne, mah wuorrastutteh ja naggeh miaw. Ja mi adnep taw jaskatusaw, atte taggar rätkälwasah kalkeh kullofowet.

31 Oktober.

Pit. kirj. 5: 10.

Ton läh taltam miaw konogasen ja prästain
 mia Zubmela äudän. Mi äp taltta ussjotet Zub-
 mela pirra, näuko Son luli tjäffähät källetrona
 nanne källetronain ja welbensäbbina (spirain), ainat
 näuko taggar Herra, kutte pajasaneta ja teuta kai-
 kit, lä laltta etjas pargoi lunne, hafata ja parga
 kait kaitisne ja adna kait tiwna etjas kietan ja
 kutte lä Herra subdo, jabmema, pärkala, helweta
 ja kait olhikko paijel. Te läh tall kait tah, kuteh
 sadneswuotain jaffeh ja tärwostalleh So nala, rek-
 tes konogasah, juontiet si ai adneh sänma samow
 to sia Uttje, ja arbeh kait Alde tawerit, taut ain
 tässjo täiwošne (Rom. 8). Taite rektes konogasaiti
 ja prästaiti, kuteh läh Kristusa rikasne, sjadda te
 wanekudne kudnen, helwet almen, subdo rektesfär-
 dogwuotan, olhikko lyhkon, häjoswuot pändawuotan,
 jutte si läh herrah kait tai paijel, ja äh katjate
 manke mangai, tantiet to si läh Zubmela manah
 ja adneh Zubmelaw etjase wänaken, ja etjase kieres
 Uttjen, kän lunne sian läh pändawuot ja kait nuo-
 keswuot. Tantiet i matte subdo, jabmem, pärkal,
 helwet, nelke, kaitälwas, pakkaswuot, swierde ja kait
 etja olhikkoh wahagattet siaw; ja kait taggar wuoti
 sinne paijelwidneh si ja kaudneh kait paha sinne
 puorew, häjoswuotasne pändawuotaw, subdosne rek-
 tesfärdogwuotaw, skapmošne stuorra kudnew, nel-
 kesne ja kaitälwasesne kait nuokeswuotaw, näuko
 lä päggotum.

1 November.

Fil. 3: 13.

Kieres vieljah, iv mon matte jaulat, atte mon läh ets tav tajatam. Tanne ton vuoinah, atte apostelah, kuteh nãu kuffev lejin kullam evangeliumav, predikom ja äppatam tav, äh lam ällast tav äppam, ähte vuokatam adnet etjase mästaren tasne; ja ton täivooh, atte ton äutan timan läh tajatam kait tivna. Wuoi, mi neures konsta! Ukti tat kalka tasa viel aive utsen fjaddat ja tässjanet, ko pärfal rekta lada to ja pieja to tjalmi ändäi (näuko son tjeppeslafai tietta tav takkat tuina ja etjadin), mait ton läh takkam ja ih lä takkam ja rätti Kristusav to vaimost, nãu atte ton ih tiete, kãsa Son käinov valdi, jälla atte ton ih ajatalake So nala ja viel pinnabut luhij njãmot Sunji ja So vekkij räivat pärfalav ruoptot; ja son kalka puorist tiettet takkat Kristusav tunji duobmaren ja albosen, kütte vuojeta ja äkota to, atte ton ih matte adnet mavke jaskatusav Sosne, ainat pallat ja pat-taret Soste nãuko ets pärfalest. Jutte son matta nãu tjalmetuttet almatjav ja vuotjet taggar ajatusait vaimoi, atte son i vuoine etjadav, ko mait son lä takkam ja i lä takkam, puorit jälla pahait! Jus son lä ädtjom to tan rajai, te läh ton täppom alde kiellai, nãu atte ton ih matte vuoidnet Kristusav. Kätte tantiet, atte ton ih matte tav konstav ila puorakit.

2 November.

Kol. 3: 18.

Ei affah, leffet tia älbmatti vuollekatjah nän-
 ko päras lä Herrasne. Tat kullo tauk täsfjo vall
 ulkolbes vuollekesvuotai, matw almatz i perre takkat
 tan täivon, atte fon tan tjada fjadda jubmelpalo-
 latjan. Jutte kullogesvuot älbmafai i taka to fa-
 logen; kall ton mattah kaudnat kulloges affav, kutte
 lä ojakkofes. Ton perrih orrot kulloges tantiet
 vai taina teudnahet älbmat. Jutte näu lä Herra
 tav fispiejam 1 Mos. 3: 16, känne Son jaula:
 "Ton kalkah orrot älbmafai vuollekatz, ja fon kalka
 orrot to äive"; mi lä akka taite pakatusfaiht, mait
 Jubmel lä piejam nishuna nala. Walla tat lä
 ftuorra arbmo atte tiettet, maggar pargoh Jubmeli
 lifkoh. Tan mangai mi perrihime viekkat kuffes
 laidov, näuko mi läp vuoidnam, atte värälb tan
 rajai lä viekkam tai pekki mangai, mait fon ets lä
 fispiejam. Tat lä tantiet divras taver, mav akka
 matta adnet, ko fon näu tämata, atte fon lä älb-
 mafis vuollekatz, nammatum, atte fon te matta
 orrot visfes taste, atte alde pargo lä Jubmeli li-
 kofes. Miipe ftuorab avo matta funji fjaddat? Tat,
 kutte fitta orrot kristalatz akka, ajatalles tantiet
 näute: "Mon iv fita kättjat tan nala, mar puorak
 jälla pahaz älmäi mone lä, ainat tan nala, atte
 Jubmel lä piejam mo kalatzvuotai, ja mon fitav
 orrot älbmafam vuollekatz." Ko fon staita taggar
 kullogesvuotasne, te läh kaita alde pargoh äive ko
 källe-pargoh.

3 November.

1 Petr. 3: 7.

Näute ai ti älbmah kallapet viesjot tia alkakum jerbmaflakai ja vaddet nishuni alde kudnev, näuko tasa, kutte lä sjeppjeb. Älmai ja nishun perripa viesjot näu, atte älmai tärjota ja nishun takka, mait älmai fitta atte kalka takatovet; valla älmai perri tauk kattet, atte son tämata suina läjesvuotain, näu atte son arjo nishunas ja vadda sunji alde kudnev näuko taggar Zubmela reidoi, mi lä sjeppjeb. Tantiät perri älmai näu tämatet suina, atte nishun matta tav kiertat. Ton viertih tämatet nishunin näuko etja reidoin, maina ton tuojohah, näuko jus ton sitah adnet nipev pastelen, te ton ih perre taina kedkit vuolat. Tan kautoi tauk i matte vaddet sierra piejatusait jälla meretemit. Jutte Zubmel vakota färtahatjav tämatet nishuninas jerbmaflakai, nishuna vuote ja nale milte. Ih ton ädtjo adnet tav famov, mav ton läh ädtjom, näuko ton ets sitah; jutte ton läh so älmai, tantiäti vai ton luhih vektetet ja varjelet so, ihke tantiäti, atte ton kalkah häkktet so; ja ton perriluh mai ets tiettet, kotte ton kalkah tämatet suina jerbmaflakai. Ja ifka i ahev sjadba, näuko ton mielaft sitalih, kättja koit, atte tone lä tate änaab jerbme, mate pinnaab ton kaunah sone. Muttin ton ai viertih tämatet, te ko ton ih lulu vuoidnet kalkait vikkitt, luoitet pinnatjav mangai ja ai vaddet alkai so kudnev.

4 November.

Gal. 3: 13.

Kristus lä tšäutam miav laga karroft, ko Son sjaddai karron mia äudäst. Tuostop kitoles vaimoin tav haustes äppatusav, atte Kristus lä sjaddam karron mia äudäst (tat lä subdaren Zubmela märe vuolen), ja piejam etjas älki nala mia subdoit ja te jaula: "Mon läv taffam tait subdoit," mait kaika almatjah läh taffam." Tantiät sjaddai Son sadnasit karron laga milte, i etjas ainat mia äudäst. Jutte juš Son i lulu nalas valdam mo ja äbbä värälba subdoit, te i lulu laga adnam mavte famov So paijel; jutte laga duobme vall subdarit. Näute takai Son miaitum šaloges mälšomav, ko Son valbi nalas mia subdoites personav ja vaddi miži etjas mainetes ja äiteje personav. Ko mi läp taina karvotum, te mi tšäutetovep laga karroft. Jutte Kristus sjaddai frija situdeft karron mia äudäst ja jaulai: "Mon läv näuko almatš ja Zubmel puoristšjivdnjatun ivte tarpashe maitel, valla mon kalkav puodsotet etjam ja karvotet tia karvoit etjam nala, tat lä almatja vuokev ja tan sinne tšäutet tiav jabmemest." Ja ko Son näute mia ädtje sinne kuoddi värälba subdoit, te Son kruoššinauletovai, jami ja sjaddai karron mia äudäst. Walla Son pajastjuodtjeli kälmad peiven ja viesšo tall ikkat. Ja tall So lunne i tašt kauno subdo jälä jabmem, ainat vall ellem ja ikkalats puoristšjivdnjatun.

5 November.

Lut. 21: 27.

Ze si kalleh vuoidnet almatja Bardnev pätemen palvai sinne stuorra sabmoin ja härlogvuotain. Taina fitta Kristus vuosetet, atte Ulde pätem duobmoi kalka sjaddat nâu pikositt, ko Ulde vuosetas pätem lei tjäkos, nâu atte engelah almešt viertin tietetet tav reinohējita. Walla Ulde mangemus pätem i kalka kästeh kulatovet, ainat vall vuoidnetovet juokte paiken kaitaišt sjudnjetum ämist; ja nâuko vuosetas pätem sjaddai paijekkättjemesne ja halpesvuotasne, nâu kalka mangemus pätem sjaddat stuorra kudnin ja härlogvuotain. Nâuko tjaletum lä: "Paita tjalmeh kalleh so vuoidnet. Ja Son kalka rajat engelitas, ja si kalleh tjäkket kaitait Ulde ulkosvaljetum almatjit." Walla ko tat sjaddakâta, te kättjästet pajas; jutte te lä tia tjäutatallem lalka." Maites fitta Herra jaulat tai pakoitum? Kierasatjam, kuttēs ham matta avotallat tate alvos peivešt? Waštatus: Tat jaulatova siji, kuteh läh kristagasaš, kuteh väräldešne vuorrastoveh slajalâkk vaivesvuotaišt ja äh maitē nâu harbmatit vainote ko tjäutemav siddost ja kait pahast, nâuko mi räkkälēp: "Pättus to rita! Warjele miav pahast"! Jutte tah, kuteh vaimost näute räkkälēh, tah viertih avotallat taita alvos märkaita, mah kalleh sjaddat äudälko Kristus pättä, taina ko tat, mav mi läp painotam, te ruva pättä; jutte Son jaula: Ze lä tia tjäutatallem lalka.

6 November.

Apost. p. 15: 9.

Son raineti sia vaimoit jalko tjada. Tälän lä tat anetum fuoramus aillesvuotan, ko almatz lä ädnat fastom (pärrät orrom), rätkäläm, nannes kuoddam kuoltastirtov, adnam kuorbmas piftasit ja juokkelakai vaivetam rubmahas. Äh si te etjadav tiettam, ko atte si lejin ailesah äivest juolki rajai, valla si kättjin te vall pargoi ja rubmaha nala, ähke vaimo nala, mi lei tievas vasjjest, palost ja paha ämetäbdäst. Tat aillesvuot, mav väräld rampa, i lä Zubmela ävdän etja ko pädvo jälla tuolva. Tat aillesvuot, mi Zubmeli lifko, i tjuodtjo ravves kapten jälla vielkis jälla tjappes piftasi sinne, ainat raines ämetäbdän, nammatum, atte mon tietav, atte Kristus lä mo salogvuot, ja atte mo pargoh äh maitet taka taja, ainat Son akto. Te läh kaita ämeh munji vailesah, ja mon akto vall läv ailes ja taste pättä, atte mon iv tast jaula: atte tat, kutte adna ravves kaptov, lä ailes, ja tat, kutte adna ruopfis kaptov, lä vailes, jutte mon tietav, atte almatz i lä ailes piftasi tieti, ainat Kristusa tieti, kutte akto vall lä ailes. Jutte i kutte fjabda piftasi tieti salogen ike ädtjo rainas vaimov, ainat Zubmel vieriti jalkon ja Ailes Wuoginenen tjada takkat tav rainasen. Ko te vaimo lä rainas, te mon anav kaitait ämit ja kaitait päitit akka ailesen; jutte aillesvuot lä tjag-nam vaimoi.

7 November.

1 Kor. 3: 18.

Jus kutte tiast täivo etjas višaken, son šjadus kaiवेशen tan värälbesue, vai višaken šjaddali. Tat kutte sitta šjaddat višaken, jaulus tantiet näute: mon jakkav, alluske jaula: mon merostalav jälla duobmev, atte tat lä šadnes. Jutte jus ton sitav duobmet, mafas te lä jalko tarpas? Tat kutte jalka, son i duobme, ainat paja duobmet etjas, vadda etjas nubben duobmo vuollai ja jaula taina: "Mon läv kaiवेश tan kautoi ivke tav tajate ivke lä maitet vuoidnam, kullam jälla täbdäm taste. Walla taina ko Šubmel tav jaula, te mon sitav jakket, atte näu lä, tjuovot pakov ja adnet mo usšjolmit ja jerbmev täššjen"; son paja näute duobmet etjas pakost, juofa, son etjas aneta, ite etjas jerbmešt ja tiettemest. Tat kutte i näu taka, son i ane maitet jakkost jälla Šubmelest ja taste, mi Šubmelen lä, ainat tämata näuko tjalmetebme, kutte merostalla paino ja peive tjuovkasa pirra, masto son i lä maitet vuoidnam jälla kullam. Jutte jus mon ets sitav duobmet ja merostallet, te mon iv tarpahē jakket. Walla mon sitav jakket So, kän duobmo akto vall piššo, tasne orrot ja tan nala jabmet; jutte mon tärvostalav So nala, käv mon anav višabun ko etjam, ja jakkav, atte Alde pakko lä šadnes, ikka mai äbbä värälä luli tav paiješättjat.

8 November.

Phil. 3: 8.

Mon anav kaitait vahagen mo Herra Jesus Kristusa äivemus täbdama wuoste. Wai tat kalka pättet tan rajai, atte mi kalkap täbdästet: Mon jakkav Jesus Kristusa nala, kutte lä mo äudäst jabmam ja pajastjuodtjelam", te vierti Uiles Wuoi-genes ets äppatet munji tav. Jutte jus mon kalkav jakket, atte Son lä tav takkam mo tieti, te mon ai viertiv täbdästet, atte mon läv eritlappom ja kaita, mav mon mattav jälla aibmotav, lä tässje. Tate artikelest värrana äbbä värals; jutte mia vaimo lä alo taggar, atte mi äp sita adnet etjame tässjen ja täbdästet, atte Kristus lä atto kaitait takkam, ainat mi sittaa maff etjah ai juoka takkat, teudnahet Zubmelav näu, atte Son luli kättjastet miji ja tantiet orrot miji arbmotes ja andagasluoitet miji. Walla taina mon tässjen takav Kristusav ja jakkov. Tauf kalka färtahats kaudnat etjas lunne, atte son i matte pässat tate tuolvast. Muttemah tälvoteh evangeliumav; valla ai mon (Ruther), kutte iv tälvote ainat predikov ja täbdästäv tav, iv monte tauf matte näu älläst ädtjot tav vaimoi, näuko mon sitalim ja perrilim. Jutte itta mon tav jakkav, te tjagneh tauf taggar allasim likotes ajatusah suollet vaimoi: "Ja, ton läh takkam näu ja näu harbmat puorit, räkkälam, predikom, teudnaham ja veffetam nubbit." Ja taggar tuolva sitta pättet faron vaimoi, kenne Kristus kalka tjätkähet, ja tuolvatet Uibe stoulav.

9 November.

Gf. 33: 22.

Herra lä mia konoges, Son vekketa miav. Jus tat juo tane väraldesne lä stuorra ja divras vuorpe, ko akka rika adna konogasav, atte rafe ja ordnig lulin pajasanetobet; man harbmat änaab jaffetates vierti tat orrot, atte mian lä konoges ja almelats rika, nammatum subdoi andagasluoitem ja taggar tärjotem, mi puokta miji rafev ja varjela miav pärkalest ja kaita alde sebreft ja tjäuta miav jabmemeft ja kait pakast. Kättja, jurr tantiet kättjotova Son mo konogasen, taina ko mon särta peive läv vahdasne jabmema ja pärkala tieti ja viertiv kiertat, atte son tälvota mo slajaläff olhffoi tjada ja vimat kalta käddet mo; ja tasa viel mon särta peive vaivetovav subdoišt pahas almatji ja pästo vuoganisai kaskan ja fuorganav etjam ämetäbdäft, näu atte mone i lä akka rafe. Ja jus tat tjuodtjoli pärkala famon, ja mi äp anali konogasav, kutte lä softe kiäurab, te son luli varga taktat nätkemav miast. Tan pärkala asmaavuota ja kaitai paha vuoganisai ja väralda ja tan famo vuoste mi tarpahep konogasav, kutte ai lä kiäura ja wesses. Ja taggar konogasav mi ai adnep mia Herra Jesus Kristusa finne, käv mon jakkon täbdästav ja ädtjov ai täbdät, atte Alde velde i ain lä nätkäm.

10 November.

Ps. 51: 3.

Critbassko mo suddov stuorra armokesvuotat milte. Mi vuoidneq tanne, atte David i kättjale ets listet suddoittis jälla ätjet allasis sluoggov, kånne son fitai karvetet etjas tuostotjit arbmov, ainat son rattja njuolka käinov Zubmela ja Albe arbmozesvuota lusa, mav son i täbdä etjas vaimost ike jerbmest ainat Zubmela jattoist. Jutte ko suddo pättä tjalmi äudäi, te pattara jerbme Zubmelest ike matte pajetet etjas tan tjuovkasi atte luli jaffet, atte suddar matta kaudnat arbmov ja armokesvuotav. Tav konstav mi äp matte etjasteme äppat, ainat Niles Wuoigenen tjada. Walla mäddelatats tsestes piestakah sjaddeh mia vaimosne, näu atte mi ajatallap: "Wuoi, mon läv suddar, valla Zubmel lä ailes ja määratova munji." Ja taggar tsestes piestakit ämetäbdä i matte eriträttet, tat i matte suddari äudäi piejat Zubmelav puorren ja arbmozasan; tav takka Niles Wuoigenes, käv mi äp etjasteme ane, ainat ädtjop vaddasen. Albe vekkin pärjasta David tai vahdalats pätti kastan laido ketjai, aneten etjas kitta Zubmela sardnoteke armokesvuotast ja jaula: To armokesvuot lä stuorra, valla mon läv duobmetum suddar, kutte läv adnam ja ain anav suddokes wiesjomaw, ja näu kullek ko mon viesov, iw kall matte pästet suddost erit. Tantiet täbdästav mon tunji mo suddov, valla näu, atte mon ai täbdästav, atte ton läh arbmozes, ja atte to puorrevuot lä stuorab ko karka mo suddoh".

11 November.

1 Thess. 5: 23.

Walla ets rafen Zubmel ailestus tiav ällasitt, vai äbbä tia vuoigenes, siello ja rubme lulin varjelovet mainetaka mia Herra Kristusa pättema rajai. Tantiät kallap mi kait visjalesvuotain viggat tasa, atte lulime färta peive äne änanbut raine-tovet, näu atte tat sišnjelbes ja vuoignelats almats luli färta peive pajanet ja tjuodtjelet ja tat ulkol-des, ädtjelats almats jametovet. Ja kristagasai harjetusai kullo ai, atte Zubmel i täsjjo vall paja vaivetet kirkos mäddelafats ulkolbes vaivin ja talvo-temin, ainat ai paja satanav pajaspättet etsjällo-latjait tan sinne; vai Zubmela tjäggälvas tan tjada luli harjetovet ja räsfotovet stuorab visjalesvuotain kullat, läffät, äppat ja takkat Zubmela päfob, vuosta-lastet pärfalav ja eritvaskot tav, mi ain lä aimon juddost mia sinne. Jutte jurr tantiät lä Niles Wuoigenes vaddetum jakkolatjaita, vai Son kalta tärrot tai kaives ajatusai vuoste mia vaimosne, mah vuostalasteh tav rektesfärdogvuotav, man tjada Zub-mel takka miav rektesfärdogen ja ailesen. Son vaddetova ai tantiäti, vai Son kallai viggatet miav räffälätjet ja juokkelafan puorre pargoita, näu atte äbbä mia vuoigenes, siello ja rubme lulin färta peive harjanet ja äudanet ailesvuotasne.

12 November.

Joh. 16: 15.

Kaika, mav Uttjam adna, lä mo. J Son jaula. "Uttjam i ane maitet änabu"; jälä: "Uttjam adna kaika atto, ja mon iv ane maitet"; ainat: "Uttjam adna kaika, valla tat sämma kaika, mav Son adna, lä mo." Tat ham lä tjelga fardnotum, atte Uttje ja Pardne adnepa sämma jubmelvuotav. Ja taste, mi lä Uttjen ja Pardnen, adna ai Miles Wuoigenes kaika. Näuko ai Herra jaula: "Son kalka valdet taste, mi mo äme lä ja fardnotet tiji. Ja maggar ämest Son kalka valdet? Wisfast taste, mav mon anav ja mi lä Uttjen. Te valda tall Miles Wuoigenes Uttjest ja Pardnest etjas äbbä ja älles jubmelvuotav. Näu jaula ai Herra: "Näuko Uttje adna ellemav etjas sinne, näu Son ai lä vaddam Pardnai adnet ellemav etjas sinne." Kaika tat fardnotova Pardnen vuostas ikkalats räгатemen pirra Uttjest. Alde nubbe räгатeme milte neida Mariaft lä sunji ai vaddetum kaif sabmo, valla aikesne ike effevest. Jutte Kristusa älbmavuot i lä effevest näuko Alde jubmelvuot. Walla tate tjalmeraukaltakast, ko jubmelvuot ja älbmavuot ahtetovoika akka perjonan, te lä ja kättjotova almats, Maria pardne, kaikvekses, effeve Jubmelen kutte adna kaif sabmov, lä sjudnetam ja pajasaneta kaika. Jus äkt jaffeje vaibmo luli rektteslakai ajatallat ja tajatet tav, te i lulu imai, jus tat avost jamali ja avost vast ellejen sjaddali! Jutte ikus lä tat harbmat stuorra äuto, atte Jubmel lä almats, hälla ja viesjo almatjikkum ja tasa viel jabma mia äudäst.

13 November.

Sut. 18: 13.

Jubmel oro munji suddari armokes! Ko suddoh näute pätteh rekta mia tjalmi äudai, näu atte mi täbdäp tait, te i lä almatjen keppat järgälet etjas Jubmela käit, ainat te pajaneh tagggar usšjomasah: "Ton läh suddar, tantiet lä Jubmel mären tunji ja vasšjota to." Tat merostallem lä njuolka jerbme ja värabalats laga milte; jutte ko lä katjalvas almatjalats ämi pirra, te lä rekta näute jaulat: "Ton läh suddov taffam, tantiet lä duobmar jälla konoges mären tunji. Walla katte etjat näuto sälga-suttašt puoktemest taggar duobmov Kristusa duobmostoulä äudai, jutte täbbe tat i ane attat šabmov, ainat täbbe kullo näute: "Žus ton läh suddar, te oro puorre tarvon, jutte Jubmel i sita heitet tait, kuteh täbdäšteš suddoitesa, ainat Son fitta armolastet šia paijel." Näute vierti ätt almatš, kutte täbdä suddoites ja palla Jubmela märest ja duobmost, pattaret Jubmela lusa. Jutte maggar Jubmel tat luli, kutte i mattali etjadav ko palbet ja jametet? Tat lä šatana, mia ämetäbdäi ja suddoi pargam, atte mi adnep taggar ajatusait Jubmela pirra. Jutte Jubmel vierti mattet taffat štuorab pargoit, nammatum jaškätet almatjav taggar niädasne ja taffat viesšojen; vai Son luli vuosetet, atte Son aibmota änan ko šatan, laga ja mo pahas ämetäbdä.

14 November.

Rom. 8: 17.

Jus mi tall läp manah, te mi ai läp arbolatjah, nammatum Zubmela arbolatjah ja Kristusa kuoimarbolatjah. Tanne ton tall kulah kristagasai äives mainov, kudnev ja härlogvuotav. Kuode te värälba manaiti sia härvoqvuoatav, äivastallemev ja kudnev, mi, ko tat päтта allakumus merrai, i lä etja, ko atte fi läh pärkälä manah. Walla ajatala tall ets, mi tat lä, atte att häjos, vaivan fuddar kalka adnet tav kudnev Zubmela lunne, atte son kättjotova, i Zubmela ärjen jälla teudnaren, ainat Zubmela mannan ja arbolatjan. Kütte matta nuokkasitt mainot taggar härlogvuotav? Tav visfast i matte ulkosfardnot jälla tajatet. Walla tanne mi, vuoidnev, man stuorat almatja sjeppsjesvuot lä; jutte jus mi lulime tav jakket äpke kuoktaladdet, mastes te lulime passat ja kuttet luli mattet jälla fittat vahagattet miav? Tat kütte tall vaibmost matta jaulat Zubmeli: "Ton läh mo kieres Uttje ja mon läv to manna" tat kalka visfast mattet hastet kaitit pärkalit helvitest ja avoin paijekkättjat kait värälba vuostalastemav ja vasjjev: jutte son adna ham tane Uttjesne taggar Herrav, kän äudän kaita sjudnjetum ämeh viertih skelbet ja kän läppetäka fi äh maitet aimote. Ja tasa viel lä sone taggar arbe ja herravelde, mav i attat sjudnjetum elle matte peistet jälla valdet softe.

15 November.

Rom. 8: 17.

Jus mi vall kerdap Suina, te kallap ai Suina härlogen takatovet. Wuoi, man stuorra arbmov tat almats adna, kutte i tjuovo etjas ustoit, ainat nannos jakkoin ja kerdemin tjuodtjo tai vuoste. Tat ham anetova stuorra kudnen ja härlogvuotan ädnama nanne atte orrot sabmotes ja mainos konogasa jälla keisara manna; ikus tat luli ain stuorab kudne, jus kuttet sadnan mattali rampat etjas taste, atte son lä sämes äivesengila pardne? Walla mi lä kaita tat tan vuoste, kutte namatova ja ets jubmelest kättjotova ja lä ulkosvaljetum tan stuorra jubmelats äivesvuota mannan ja arbolatjan, jutte taggar mannavuot ja arbe vierti visšast faronis puoktet stuorra, sardnotet härlogvuotav, pändavuotav, sabmov ja kudnev kaita paijel almen ja ädnama nanne. Tat kudne perrili mai äppetet miav vašjotet tav vaives ellemav ädnama nanne ja kait sabmost tjuodtjot tan vuoste, ikka mai tantiet lullime masjet kaita ja kerdat näu harbmatit ko almats kässet matta kerdat. Walla tat i jäte mia vaibmoi siša ja mi äp matte tajatet, mi taggar härlogvuot lä, masa mi attan Kristufin kallap pajetovet; näuko Paulus ai tanne lašeta: "Mon anav, atte tan aite vaive i matte jäbdalafatjen anetovet taina härlogvuotain, juffo mia nala kalfa pifotovet."

16 November.

Pf. 51: 6.

Ukto vall to vuoste läv mon suddov taffam ja pahav taffam to äudän. Tah läh tall aive tjabbes pakoh, mai tjada mon taivai läv jaskatam etjam ja nubbit kättjalemesne, nammatum näute: Ko fatan laga tjada vaiveta ja palda ämetäbdäv, te läv mon sunji äudipiejam tait pakoit ja jaulam: "Kuode mo rafai, ton vastes vasšjolats, jutte mon iv lä to äbme jälla pargo. Jus mon läv suddov taffam, te iv lä mäddam to vuoste, ainat mo Zubmela vuoste, kutte lä šjudnjetam mo ja adna näu valljes arbmov ja armokesvuotav, atte Son i lä arjom etjas aina Pardnev, ainat vaddam So ulkos jäbmemi ja šardnotam munji ja kaitkai fiži, kuteh täbdästeh suddoitesa, atte Son sitta andagašluoitet miži suddoitame." Kutte tall näute täbdästa, atte Son lä suddov taffam Zubmela vuoste, šone lä ai taggar Zubmel, kutte lä arbmokes ja adna šo ailesen ja rektesšärdogen, ikka šon ain lä suddar, ja i šita läätatallat šunji alde suddoit, ainat arbmošikt metetet ja andagašluoitet tait. Jutte taina šo šon taggar täbdästemin kudmeta Zubmelav, te sitta ai Zubmel arbmofšt kudnetet šo ruoptot, näu atte Son Kristuša tieti adna šo rektesšärdogen. Walla tav taffeh vall jakteje ja ädäšikt räгатum almatjah; jaktotemeh äh vadde Zubmeli taggar kudnev.

17 November.

1 Kor. 1: 21.

Taina ko väräld etjas višjesvuotain idtji matte täbdät Zubmelav Alde višjesvuotasne, te lä Zubmel puorren laudnam kaiwes predikon tjada tjäntet tait, kuteh jakkeh. Jus tall jerbme jakkolatjai lunne i lulu vuostalastet tav Zubmela višjesvuotav, te mi juo tan aimon lulime adnet paradisav ja vall avov, mi i lulu mastetum marrähe-
 * min ja surgoin. Walla ädtje lä ädtje ai ailes almatji lunne ja vuostalasta Zubmela višjesvuotav ja täivo, atte Zubmel tan fajai, atte Son fitali kullat suddari väkkälvasait, taja viel vasjjota tait. Tat lä ädtjen višjesvuot, mi vuostalasta Zubmela višjesvuotav. Wall tall sitta apostel tai pakoikum ladet tan värälba višjesvuotav ja jaulat: Wäralba višjesvuot lä pitos ja täbdos färtahatjai ja adna tjabba ja härlog ulkolbes muutov; valla Zubmela äudän tat i täkki manenten, ja tat lä So äudän täšjo vall kieles ja kaiwesvuot. Atto vall tat lä sadnes, ifka tjäkos višjesvuot, atte almats täbdästa, atte atto wall Zubmel lä rektesjärdog, ja mi kaitah läp suddarah, ja atte Son i sita heitet tait suddarit, kuteh pattareh Alde armotesvuota lusa, ifka fi läh tav anjetam, ainat arbmost ja vane haddetaka taikka siav salogen. Tat lä Zubmela višjesvuot. Mait almatjah tan vuoste äppateh, jakkeh jälla takkeh, vai lulin anjetet ekkewe ellemav, tat lä kaita eritduobmetum. Jutte Zubmel likko vall etjas tjäkos višjesvuotai ja sadnai.

18 November.

Ps. 32: 8.

Mon sitav äppestet to mo tjalmikum. Mon
 sitav äppestet to tan käino nala, känne mon sitav
 adnet to. Ton räffäläh, atte mon kallav tjäutet
 to; ale pala, mon sitav tjäutet to. Walla ale
 pakatala mo, ale viel äppate etjatke, ainat vadde
 etjat mo halttoi, te mon sitav tälvot to tan käino
 nala, känne ton mattah vandartet mo situda milte.
 Ton anah, atte ton läh eritlappom, ko tunji i
 mana näuko ton sitah; to ajatallem lä tanne tunji
 skadan ja munji heranesen. J tat ädtjo mannat
 to jerbme milte ainat paijel to jerbmev; luoite
 etjat jerbmev, te mon vaddav tunji mo jerbmev.
 Jerbmetesvuot lä tanne rektes jerbme; ko ton ih
 tiete, käsä manah, ko ton pajah mo äppestet to, tat
 lä rekteslakai tiettet, käsä ton manah. Näute vuolgi
 Abraham landastes ja idtji tiete käsä. Son vaddi
 etjas mo tiettoi ja heiti etjas tietov ja päti näu
 rektes käinov aimoita. Kättja, tat lä kruosfen käino,
 mav ton ih matte laudnat, ainat mon viertiv tälvot
 to näuko tjalmetebmev. Tantiet, ih ton, ike aktaf
 almats, ainat mon ets sitav mo Vuoigenen ja mo
 pako pakto äppestet to tan käino milte, man nanne
 ton kallah vandartet. J tat pargo, mav ton ets
 valjeh, ike tat kierdem, mav ton ets huomahah, ainat
 tat, mi täiva to vane to valljematafa, tjuovo mo
 tanne, tanne mon kättjov to, pifo ton äppatesälb-
 man, heite etjat, kättja, mon sitav äppestet to mo
 tjalmikum; mon iv sita heitet to.

19 November.

Ebr. 10: 14.

Alta väroin lä Son iffat alletam tait, kuteh ailestoveh. Jus ton läh suddar, näuto mi kaitkah alo läp, te ton ih ädtjo ajatallat Kristusav duobmaren, jutte te ton kaitkah pallat ja kuoktaladdet, ainat täbdä tav rektes käväv Softe, kotte Son i palde jälla duobme miarit suddarit, ainat lä vaddam etjas mia suddoi tieti ja akka aina väroin valdam äbbä värälba suddoit, nauletam tait kruosfai ja eritvastom tait varainis. Tat kutte näute rekteslakai mattali täbdät Kristusav, adnet So stuurra arvon ja Sosne vuoidnet libbesumus länestejev ja pajemus prästäv, ite karras duobmarav, jon luli paijelvidnim kait pahav ja luli orrot juo almen. Walla atte kättjelemezne tav takkat lä kait väramus konsta. Jutte mon täbdäv pätkala fluoktesvuotav, kotte jon te prufo äudipiejat i vall laga karrasvuotav, ainat mi änav lä, ai paldet miav ets kassälbma persona tjada, känen jon mälsö etjas ja sämes Kristusa pakatus-pakoin lada mia vaimov. Walla jus Son lä vaddam etjas värron mia suddoi tieti, te Son i lä akkat alvojes duobmar, kutte kalla eritduobmet miav suddoi tieti, ainat Son fitta ädästet tait, kuteh läh kattjam ja jasskatet tsuokketum vaimoit.

20 November.

Matth. 5: 3.

Salogah läh tah, kuteh läh häjoh vuoigeneſt, tat lä tah, kuteh äh lä tjärgesah, äh vieſo pieggaſne näuko väräld, ainat katteh, mait ſi tafkeh ja tipteh, tämateh paſo milte ja vuoidneh, kotte natur ſuddon tjada lä peiſtom, atte tat rekteſ kullogesvuot i käſſeſ ſita äudanet. Uudälko läp aſtam kättjaſtet etjame pirra, läp mi kattjam märrai, vaſſjai, udnotesvuotai, luojotakeſvuotai ja ſlajaläſſ vuoignelats vaiveſvuotai. Ko te paſatus päтта, näuko tat vieſjaſt i pätteſ patſe, te mi luojokätep ja märräſtep ja ſitalime mielaſt adnet arbmokeſ Zubmelav ja päſſat käbbatjat ſuddoſt ja paſatuaſt. Taggar vaivo, mi ſuddoiſ tieti i ane aſtaſ raſeſ, tat lä häjo vuoigeneſt; tanne te i lä ädnaſ avo; tantiet adna väräld tav olhkon. Tan vuote adna väräld tav rekteſ aileſvuotan, ko almatſ i ane taggar vaiveſ, ainat lä märrähemetäſa mielaſneſ. Tat lä vuotaſ märkä rekteſ kriſtagajai nala, atte ſi läh häjoh vuoigeneſt, tat lä, vieſſoh Zubmela paſoſne, ſitalin orrot aileſah, valla vuoidneh, atte pärtäl ja ädtje alo tſaggeſ ſiav; tat takka ſiav argen. "Allet pala tantiet"; jaula Herrä, "Ti uſſjotepet, atte epet lä ſalogeſ almatjah, kuteh viertipet kuoddet taggar märrähemeſ tia vaimoſne; valla jaſſet mo, ti lepet ſalogah, almerika lä tian, valla tah, kuteh läh tjärgesah, viertih vuoloſ helveti pärtäla luſa.

21 November.

Matth. 5: 4.

Salogah läh furgolatjah. Dat lä nubbe märka sadnes kristagasai nala, atte si läh furgolatjah. Jutte ko pärtal ja väräld läh sia vasjjo-latjah, te i lä matteles, atte si päseh furgost. Si vaivetoveh, naggetoveh ja startetoveh näu kuffev, atte si sjaddeh furgolatjan. Jutte ko siji sjadba skada rubmaha ja taveri kautoi, te tat takka pahav; ädtje pisso alo ädtjen. Wärald vast te adna kristagasait olhkkolatjan, ko si näu vierteh kierdat. Tan vuoste tat adna jalogen tait, kuteh äh kierda vuostamannemit, adneh varres rubmahav, avov akkast, manast ja teudnarist ja kaita, mait si tarpahoh. Tasa väräld likko, näu jon sitta atte kalla orrot ja lä visjäl radev vaddatjit, känne i näu mana. Walla katte etjat kait visjälvuotain adnemest kristagasait ofalogen tantiet, atte si märästeh, ainat kula, mait Kristus jaula sia pirra: Salogah läh furgolatjah. Kotte lä tat matteles? Salogvuot lä avo. Känne tjerron lä, täbbe i matte orrot jalogvuot. "Dat lä sadnes", jaula Kristus, "valla täsjjo änekes aikal." Tantiet i täkki kättjat talats aike nala. Dat kütte sitta njuolka duobmet, ajatallus pätteje aike nala. Wärald adna tabbe änekes ja utjes avov, valla tan nala kalla tjuovot ikkalats olhko. Nektes kristagajah kalteh mai tabbe tjerron, ko siji pahast manna; valla si kalteh ädtjot jaisatujav.

22 November.

1 Kor. 7: 20.

Färtahats piššos tane vidnošne, masa son lä fättjotum. Näuko pärfal i paja jalkov orrot kät-tjelemetaka, te son i paja mia viesšomadke orrot rafen, ainat vuottja taggar ajatusait mia šifa, atte ton kalkah futtat, luojoit ja kuitet etjat vidno sinne. Tat kutte te i lä äppam warjotet etjas pakoin, tav son varga kāmeta; näuko son lä taffam maddašin, käi lunne son lä pajaspätkam onuotatemeb šia vidnon. Tantiät kalkap mi kiäurotet etjame Zubmela pakoin, näu atte mi šjaddap nannosen etjame vidnon, taina ko mi tiettep, atte Zubmel lä piejatam taggar štändav. Näu perripa švainas ja tärdno katesne adnet etjas štändav ja pargoit, atte šai läpa Zubmelešt fättjotum jalkofitt teudnahet etjase išedit ja jaulat: "Mon tietav, atte Zubmel lifko mo pargoi ja atte äbbä ädnama nanne i kauno mife, mi lä munji puoreb; jutte Zubmel i lä mo kät-tjom etja vidnoi, tantiät mon iv paja šluoffet etjam taste jälla puoffet etjam luojoitalesvuotai ja ojallesvuotai." Näu vierti ai išed teudnarez kautoi ja äive vuollelatjais kautoi mainot etjas vidnov ja jaulat: "Šffa mon läv tjuorpe ja šjepšjes, läv mon tauk to Šerra ja ton läh mo teudnar jälla vuolle-lats ja ton kalkah adnet mo tanen ja kudnetet mo, iſka ton luliš man harbmat štuoras ja iſka ton šitah jälla ih, i mo tieti ainat Zubmela tieti, kutte näu lä piejatam.

23 November.

Nivotizp. 29: 17.

Bakate pardnat, te jon kalka swargelet to ja avotattet to sielov. Tav perrih aitigah tiettet, atte si äh matte taffat Zubmeli, kristalatsvuotai, allafisa ja manaitese puoreb pargov, ko atte si puorakit pajasjjadateh manaitisa. Tantiet si perrih hugsov adnet tan pirra, atte si puorakit kättjeh manaitisa, näu atte si äh ane tait etjaden ko divras, ikkalats taberen, mav Zubmel lä kättjom fiav kattet, atte i pärkal, väräld ja ädtje lulu ädtjot fuolatet ja peistet fiav, taina ko Zubmel duobmopeiven kalka rautat manait aitigist ja si te kalkeh taffat lähäv fia pirra. Tantiet äh jubmelpalolats aitigah, kuteh rekteslakai etjeh manaitisa, kalka mäjofet ja puorren adnet, ko tah läh ofullogasah; ainat si kalkeh kääbatjat pakoin ja linies risfin pakatet fiav. Tat sjadba kieresvuotast taggar risferäivem, mav aitigah läh välfogaseh vaddet manaita ja mav Zubmel lä kättjom; ja tat i lä skadalats ainat aukelats, näuko Salomo jaula: "Tat kutte risjes vuorka, son vasjjota manas; valla tat, kutte tav etfa, pakata tav sjättes aiken." Ja Shraät jaula: "Tat kutte manas etfa, adna tav alo risje vuolen, vai jon manged pale kalka ädtjot avov tašte."

24 November.

1 Petr. 3: 12.

Herran tjalmeh läh rettesfärdogi paijelen, ja Alde peljeh sia rätkälvasai käik. Tjale tait pa-
 koit nannos jalkoin etjat vaibmoi ja kättja, ähto
 tah kalka puottet tunji rasev ja taffat tunji puorev.
 Jus ton mattah jakket, atte Jubmel tjäkkaha tabbe
 paijen ja atte Son i äde jälla kättja etja kuovloi
 jälla lä vajalduttam to, ainat kätseje tjalmin kättja
 rettesfärdogi nala, kuteh pästot kierdeh, mantiet ton
 te kalkalih luojot jälla orrot häjen tan skada pai-
 jel, mi tunji takatova. Itus Son järgäle arbmo-
 kes tjalmitas to käik ja aiko veffetet to nänko to
 Jubmel ja rettes duobmar. Taggar jakkov almatš
 perrili äftet käik väralda källin, jus taina luli tav
 ädtjot, jutte Herran lunne i vuoidnem vailo, ainat
 miašt vaillo jakko. Walla nänko Son kättja to
 nala vänašes tjalmin, nän kulla Son ai etjas ait-
 sel, rapas peljin to luojomav ja rätkälvasav ja kulla
 tav taggar puorre liffomin, atte nän ruva ko ton
 rapah njalmev, te lä Son mietetam tav. "Walla
 Herran arodia lä sia vuoste, kuteh pahav talleh",
 lafeta apostel. Tat duobmo, mi višfast i lä pilte
 Jubmelest, vuojeta, man njuoreslakai Son märäta
 jubmelpalolajait ja fitta sia tieti haddotet pahas
 almatjit, käi vuoste Son nän lä järgalam arodias,
 atte si äh vall tabbe kalka pakatovet ainat ai ek-
 tebe aifen.

25 November.

Eph. 6: 11.

Karvotet etjate nala kait Zubmela varjoit, vai mattepēt tjuodtjot pärkala fluokēs ladatallemi vuoste. Tanne mi vuoidnep, atte tah, kuteh läh kastatovum Kristusi ja jatteh So nala, läh ja vierteh alo orrot tärroälbmah ja alo karvotum tärrovarjoita, taina ko mi äp tabbe lä rafen ja tjärgesvuotan, ainat tärön vadhalats paikēn vassjolatjai ja käddeji kastan, kuteh kait sabmoin sitteh rievvot miast mia taverav, näu atte mi äp tjalmervaukatakavke matte orrot tjärgesah sia tieti. Tat kutte sitta orrot kristages, kattus tantiet, atte son tjuovo Herras tärromärfav ja näu kuffev ko son viesso, kätte etjas vassjolatjaišt ja tärro sia vuoste. Taina ko mi färta peive läp taggar vahagesne, lä tantiet tarpo, atte mi Zubmela pakoin, juffo lä tat reftes tärrotjuojaltak, viggatēp ja väšfop kuime kuomitame, näu atte äp äde, sjadda laiken jälla silo, ainat kätsep ja läp puorist karvetum. Zutte i lä nuokēs taina, atte mi tall adnep pakov ja jattov, ainat mi viertip ai kattet, atte mi aimon adnep kabbatjit, näu atte i pärkal valde tait miast. Zutte mi adnep etjame vuoste kavvel ja fluokēs vassjolatjav, kutte i äde jälla mangotala ainat kättjala kait konstaitis, vai luli talvot miav pakost ja jattost; tafa son viel adna väräldav ja mia etjame ädtjev vekken, juoh alo läh mia vädja nanne ja tšaggeh miav kätsemest ja tärromest.

26 November.

Ebr. 11: 8.

Jakkon tjada sjaddai Abraham kullogajan, ko jon lättjotovai mannat tan landai, mav jon kallai ädtjot arben, ja manai ulkos ja idtji tiete, käsä kallai pättet. Tat lei läsfes äibom ja stuorra jakkon lättjalem, atte Abraham vierti kuodet etjas landav ja idtji tiete, käsä kallai mannat, valla jon manna tauk, käsä piegga pääso. Walla mait jon te takka? Son idtji valde mavte etjadav faronis ko pakov, mav Jubmel lä jättam: "Mon sitav puorist-sjivdnjatet to." Jutte näu aitsel tjalmiit adna jalko, atte tat matta vuoidnet sjeudnjedin, känne i ällit tjuovkas paite; vuoidna, känne i mife lä vuoidnet; täbdä känne i mife lä täbdät. Wall tat lä tall tjaletum mia tieti, atte ai mi lulime äppat anetet etjame nannoft Alde pakfoi, man sinne Son lä jattam, atte Son sitta määrätet ja varjelet mia rubmahav ja mia häggav ja ai, mi änab lä, mia fielov, ifka tav i matte vuoidnet jälla täbdät. Walla lättjale tav ja tärvostala tan nala, näuko ton juo luliä adnet tav kietan. Jus ton jakkah, te ton juo anah tav. Jalko i täsjjai mana jälla pette, ifka mai luli vuoidnot, atte kait luli mannat käbmot. Jus tat i päte näu ruva, näuko ton vuoinah, atte Jubmel pajai Abrahamav kullek vuordet jattom ällanemeb, te ale tauk heite jakkemest; jutte Son vipa tantiet, atte Son sitta nannotet to jakkov.

27 November.

1 Mos. 3: 1.

Väkus Submel nän jättam? Kättja tall tanne,
 man fluoffesitt pärtal lada Svav tai pakoikum:
 Väkus Submel nän jättam? Tain katjalvasain
 tjaska son Submela pakov pieggai ja hälla taggar
 kappesmielain tan pirra, näuko son sitali jaulat:
 Täivohtus ton, atte Submel lä nän kaives, atte
 son puorgi tunji tav?" Taina son kättjali hemsetet
 nishunav, vai nishun kallai ajatallat: "Marje tat
 lä sadnes." Näute rätti son foste Submela pakov,
 ja te lei kaik massjetum. Näu kuffev ko son ani
 pakov vaimosne, viesoi son ja tjuodtjoi pärtala vuo-
 ste. Tantiet ajatalai pärtal: "Pakov mon äude-
 must viertev foste valdet." Taggar velkis muotov
 valba pärtal nalas, ko son i kättjale miav kuorbmes
 suddoita, ainat vadnajakkoi. Näute valba son tanne
 pakov ja jakkov nishuna vaimost, nän atte son kuokta-
 ladba ja ajatalla: "Kuttes tietta? Marje tat lä aive
 sadnes. Marje Udam i lä rekta tajatam". Näute
 pärtal i lade vadnajakkof almatjit, ainat tait, kuteh
 adneh pakov, jakkov ja vuoigenisav. Ja son tietta
 puorist, atte son i lä vidnim, ifka tah njalkesteh,
 ja ifka tah kattjeh kuorbmes suddoita, te si tauk äh
 lä häffänam, jutte tah matteh vast pajanet. Tan-
 tiet, ajatalla son, viertiv mon etja kuovloft alget
 ja valbet fiaist äivetaverav. Jutte ko son lä tan
 mätkat pässam, atte mi kuoktaladdep, jus tat lä
 Submela pakko, te son lä vidnim.

28 November.

1 Mos. 22: 18.

To maddo tjada kalleh kaitah almatjah äd-
 nama nann sjiidnjatovet. Tah änetes patoh sızad-
 neh kaita, mait evangelium jätta ja jalko tuosto,
 nammatum atte jabmema mangel kalka etja ellem
 pättet, atte almatš vall jalkon tjada sjadda rektes-
 färdogen ja salogen, ja atte tantiet i attak almatš
 pargois tjada matte staitet Jubmela äudän. Jutte
 tah patoh jätteh näu ädnatav ko: "To sabmo i
 matte veffetet to, jutte pärtal lä ällast piejam to
 vuollasijš; te i lä tall attak vette, ainat kaita lä
 masfetum. Jus ton tall kalkah tjäutetovet, te i
 lä etja reido tasa ko tat niššuna manna. Tah
 läh kääuras patoh, mah kämoteh juotte etja predi-
 kov; ja tanne lä nannost merretum, atte almatš
 vierti tuottaladdet kait etjas sabmo pirra ja vall
 tärvostallat tan šajo nala, mi atto kalka tav takkat.
 Jus luli kaudnot etja käino šalogvuotai, te lulin
 tah patoh orrot falskesah. Kättja tantiet, man
 sabmosiit ai äbme Testamenta hälla tan pirra.
 Tanne mi aitsap, atte ai Abraham lä orrom kri-
 stages näu kuffev äudala Kristusa vägatemev; jutte
 šon lä adnam šämme jalkov Kristusi, mav mi adnep.
 Mife i tafa attak reudatusav jalko kautoi; jutte
 jalko lä orrom akka ja šämme värälba algost. Tan-
 tiet lä šon jalkos tjada tuostom šämme taberit,
 mait mon tall tuostov. Kristusav šon mai i lä
 vuoidnam tjalmikum, näuko ai äp mife lä šo vuoid-
 nam; valla šon ani Šo patošne; näuko ai mi ad-
 nep Šo patošne.

29 November.

1 Tim. 1: 8.

Laga lä puorat, ko almatš prufo tav rettes-lafai. Mi perrip stuoramus viššjalvuotain äppat reudatet, kotte mi kalkap lagav jäkatet, nammatum näu, atte tat kriſtagaſa lunne i ädtjo paijel merev mannat ainat adnet veldeſ wall ädtje paijel, mi lä ja vierti orrot ſo vuolen. Walla juš tat fitta fišvaldet ämetäbdäv ja tan finne tärjotet, te kätte, atte ton läh viſeš ja juokah njuolka, näu atte ton ih vadde lagai änaš, ko ſon perri adnet, ainat jau-lah: "Kiereš laga, ton fiſtah pättet ämetäbdä fiſa ja täbbe tärjotet, kuoddet mo nala ſubdo tieti, eritvaldet tav vaimolats avov, mi mone lä jakkoſt Kriſtuſa nala ja nagget mo kuoktaladdemi. Walla taſa ton ih ane läpev. Piſo ton etjat raji finne ja tärjote ädtje paijel. Walla mo ämetäbdäv ton ih kalka fišvaldet, jutte mon läv evangeliuma tjada kättjotum äſalatsvuotai eſſeve rettesfärdogvuotaſt ja eſſeven ellemeſt, Kriſtuſa rikai, kätte mo ämetäbdä ädtjo vuoignafteſt, kätte i ättäſ laga lä, ainat vall ſubdoi andagaſluoittem, raſe, vuoignafteſtem, avo ja ſalogvuot. Kaiſait tait ton vierteh kuodet rafai, jutte mon iv fiſa pajat to, kätte läh näu karras välkerauſeje, tärjotet mo ämetäbdäšne. Taina ko tat lä Zubmela Bardnen orromſaje, kätte lä rettesfärdogvuota, ja raſe konogiš, te Son kalka tan rettesfärdogvuota täbdema tjada, mi mone lä Soſte vane ättäſ mo pargotaka vartetet raſev mo ämetäbdäšne.

30 November.

Ps. 51: 4.

Eritpajate puorakit mo mäddiv ja rainete mo suddostam. Tanne ham vuoidnep, atte David, kutte adna suddoi andagasluoitemav ja tjuodtjo armon Jubmela lunne, kutte i matte kuoddatalat jälla duobmetovet attat suddost, tauk täbdästa, atte son ain lä oraines, atte sone läh suddoh ja atte suddoist i vailo etja ko kuoddem- ja duobmem-šabmo häitätet so helviti. Tantiät rätkälä son tan stuorra vaddasa, Niles Wuoigenen pirra, kän vefke tjada son matta eritpakket suddoi suoppates rafev. Ja tat stuorra vaddas vuofeta visfast, atte i lä pilte taina rainetemin ja pasatemin, man pirra David tanne rätkälä. Tantiät mi äp kalka utsen adnet tav suddov, mi ain lä aimon nia lunne; jutte jus mi tav utsen adnep, te mi ai utsen adnep mia Niles takkejev, Niles Wuoigenew. Tantiät David i vall jaula: "pasate mo", ainat: "pasate mo puorakit", tat lä udne, idiet ja ittats peive mangela ja nâu äbbâ wiesfoma tjada kaitkast vuoigenen ja ädtjen tuolvast, nâu atte mon peivest peivai šjaddalim jalobun ja tjärgebun laga paldeme vuofte, tafatji ko mon šjaddav herran laga ja suddo paijel to jubmelats armokesvuota tjärgeteme tjada.

1 December.

Rom. 8: 13.

Jutte juš viesjopetet ädtje milte, te kallape-
tet jabmet. Tanne kulata apostel anekes valla
älles duobmov sia paijel, kuteh rampoh etjase arb-
most, valla viesjoh ädtje milte; näuko sitali son
jaulat: Tat i kalta orrot tiji vefken, atte lepet
kullam evangeliumav, rampopet etjate Aristusest,
tuostopetet sakramentav, juš epet tan arbmo ja
Wuoigenen tjada, kuteh läh tiji vaddetum, haukate
tia suddokes ustoit; Zubmela paijekkättjemav, hanes-
vuotav, pahavuotav, stuoresvuotav, udnotesvuotav,
vasijev ja etja taggarit. Jutte ädtjin i vall tietet-
tova täšjjo tat vastes ulkolbes sketesvuot pargosne
ainat kalta, mait almats lä arbim attjest ja ednest,
i vall rubme ainat ai siello ja kalta natura sab-
moh, ulkolbes ja sišnjelbes sabmoh jerbmesne, situ-
desne ja kalta mielaisne; ja sierra tat, mav jerbme
i ane suddon, näuko vadnajakko, pästo-jubmeli teudno,
Zubmela pakon paijekkättjem, äivastallem ja tarvo-
stallem etjas višesvuotai, sabmoi ja kudnai. Kai-
kai taggarit vierteh kristagafah (kuteh adneh Miles
Wuoigenew ja matteh reudatet, mi kullo ädtjai)
karvet ja taiste pattaret näuko skadalats sälgast, mi
puokta faronis jabmemav ja eritduobmemav; näuko
apostel tanne jätta, atte juš mi viesjop ädtje milte
te mi kallap jabmet.

2 December.

Rom. 8: 15.

Epel lä ädtjom svainalatsvuota vuoigenev vast passoi, ainat ti lepet ädtjom valjetum manai vuoigenev. Tanne apostel pieja puodtalaffoi kuottelakats sjaddoit, mah pätteh kuottelakats predikost, nammatum laga ja evangeliuma predikost, mah reudateh kristagajait karka etja almatjist, kuteh läh jakkotaka ja äh täbdä Kristusjav. Jutte tah, kuteh äh ane anab ko lagav, äh matte käsjet pättet tan rajai, atte si adneh rektes vaimolats äskeldemev ja tärvoov Submeli, ikka si mai stuorra äljoin talleh laga pargoit. Jutte ko laga rektes vuokenis piejatoiva sia tjalmi äudai, ko si vuoidneh, mait tat siaft rauka, man kuffen si läh tan älletemest ja äudi-pieja siji Submela märev, te taste i sjadda etja ko pallo ja pattarem Submelest. Tat kättjotova tanne svainalatsvuota vuoigenev. Walla ko vaimo tuofto evangeliuma predikov, mi kulata, atte Submel andagasluoita suddoit Kristusa tieti vane mia ansetemetaka ja vuokasvuotataka, jus mi jaktep So nala, te tat tärvoftalla Submela arbmoi laga palo vuofte, ja Niles Wuoigenev ai parga, atte mi mattep pijsot tane äskeldemesne ja tärvosne Submeli ja taggar jakkosne vaimositt tjuorvotep So, ikka mai täbdäp ja viertip täbdästet etjame sjepjesen ja suddokasan; tat kättjotova tanne, atte almatz lä ädtjom "valjetum manai vuoigenev".

3 December.

Tit. 2: 13.

Ja vuordet tav jalog täivov ja tan stuorra Zubmela ja mia Vänesteje Jezus Kristuja härlog pifotemev. Tanne vuosetova miiji reudates tan viesjoma kassan, mi lä Zubmelest ja kait etja viesjoma kassan, maste almats matta tiettet, man lakka jälle kukkan son lä rektes ellemest arbmosne. Paja kaitait tait, kuteh viesjoh tjabbeslakai, pättet äudai ja jaulat, kotte si liffoh taita pakoita, jus si läh vuokasah vuordet Herran peivev, jus si adneh tav i vall muddat ainat haufkes peiven, mav si avos tärvoftallemin vainoteh. Stus tat lä sadnes, atte naturalats almats palla tate peivest? Stus tat lä sadnes, atte jus tat luli sia sabmon, te tat peive i lulu kässet pättet? Walla mi lä pahab ko atte vuostalastet Zubmela situdav? Ja itus tat vuostalaste Zubmela situdav, kutte palla ja i vainotemin ja kieresvuotain vuorde tav peivev, kässe Zubmela kudne kalka pifotovev? Tat kutte tantiet i avoin vuorde tav peivev, son i viesjo Zubmelesne, ifka son mattali jabmekit pajasräsfot. Gutte i natur ike jexbme äppate miav etset Zubmela pifotemev, ainat atto vall Zubmela arbmo. Ja tat arbmo takka, atte mi heitep kait väräldalats uftov ja ädtjop vastahemev tasa ja vainotev tjäutatallemav taste; tasa viel parga sämma arbmo mia sinne jubmelpalolats mielav, näu atte mi kait tärvoftallemin Zubmeli vuordep Alde pifotemev.

4 December.

Rom. 13: 4.

Nivalats i kuodde sverdev täššjai, ainat jon
 lä Zubmela teudnar, haddoteje sunji pakatusan,
 jutte pahav takka. Ton jaulah: "Walla itus
 Kristus äppate (Lut. 6), atte mi äp takka duobmet
 ja eritduobmet ainat andagasluoitet?" Waštatus:
 Tanne Son hälla etja äme pirra. Tah kuteh ad-
 neh tav ammatav, atte si perreh duobmet ja erit-
 duobmet, äh taka pästot, ko si tav takkeh. Jutte
 jebda utse arvoft ko tat lä, jus ätt manats, ko tan
 ättje pakata tav, jättali: "Kieres ättjam, oro arb-
 mokes, te lä Zubmel tunji ruoptot arbmokes", jebda
 piinna arvoft lä tat siji, kuteh adneh pakatem-amma-
 tav. J ham tat lulu sjättat, jus ätt pahatakkeje
 sitali jaulat duobmari: Kierasam, luoite munji
 andagas, te takka Zubmel tunji ruoptot andagas-
 luoitet." J tat täkki, vänašam; duobmar perri am-
 mates naman väštetet tunji: "Mon takav, mi lä
 njuolka, ja tan tieti mon iv tarpahä andagasluoi-
 temav, ainat mo ammat perri mainotovet." Tat
 i tantiet sjätta, atte taggar Herran pakoh tjelge-
 stovoh siji, kuteh adneh kättjomav pakatet tav, mi
 lä pästot, näu atte predikotejeh ja kaikä äivalatjah
 ja ai laga äh tarpahä jättet pahatakkeje: "Kiera-
 sam, luoite munji andagas"; jutte šia ammat lä
 pakatet. Näu luli ai tat pästot, jus ätt ättje, ko son
 šitta pakatet pardnes, jättali: "Kierasam, luoite munji
 andagas." Jutte tat lä njuolka takatum, tantiet
 perri pardne kierdat tav; jutte Zubmel šitta näu.

5 December.

Matth. 26: 39.

Attjam, jus tat lä matteles, te mannus tat kall mo lutte, allus tauk sjadda nänko mon sitav, ainat nänko ton sitah. Nänko Kristus tanne tjuorvo attjasis, nän kallap ai mi takkat. Jutte ikka Son atto lä Jubmela ekkve Bardne, te läp mi tauk jakkon tjada So nala ai Jubmela manah ja arbolatjah; tantiet mi äp täsjjo vall kalta prukot tait pakoit mia rätkälvasesne, ainat ai adnet sämma vaimov ja tärvov, atte Son, kutte lä mia Attje, fitta mihi puorev takkat ja i kalta heitet miav. Jutte tat kutte i ane taggar tärvostallemev Jubmeli, son i matte rekteslakai rätkälet, ja te lä visjast tat ussjolmes vaimosne, atte Jubmel i lä mia Attje ja i märrähemev ane miast. Walla tat lä vadnakudnetet Jubmelav ja valdet Softe Alde rektes namav. Walla ko tall Herra Kristus näute rätkäla, laseta Son tauk tait pakoit: Allus tauk sjadda, nänko mon sitav, ainat nänko ton sitah. Tasa ai ton sämmalakai! Jus ton läh tättjelemesne ja vuostamannemesne, te ale ussjote, atte Jubmel tantiet lä tunji mären, ainat järgäle etjat So käit nänko manna attjes käit ja tjuorvote vekkiv. Tasa Jubmel puorist likko; jutte tat lä Alde situd, atte mi alles tärvostallemev tjuorvotep So. Tauk ton perrih vuolletet etjat ihke ila nannost tjuodtjot etjat situda pelen, ainat kuodet Alde situdi, jus Son fitta tiptet niädav aimon orrot, ja vuofete etjat kullogesvuotav tasne, atte ton kierdesvuotain vuordah, jus vekkiv vipa, nänko Kristus tanne takka.

6 December.

Joh. 12: 26.

Kutte mo teuduaha, so kalla mo Uttje kudnetet. Taggar pakoikum sitta Herra viggatet ja äppatet miav, atte ifka mai mi kätjo viesfomaitkev viertep orrot tärosne ja kierdat, ja ifka mian läh näu mädde vasjjolatjah, te mi tauk kallap tiettet, atte tat i sjabda mia ainat Jubmela tieti ja atte tarro i lä mia ainat So; atte mi läp Alde teudnosne ja te mattep orrot tate änan visjafah, atte Son i kalla heitet miav ainat jalkosikt tjuodtjot mia pelen ja vekketet miav, näu atte mi äp täsjjai parga, ainat atte Son mia tjada kalla vidnet härlog äitemav. Jutte ifka Son ets akka tjutin ja akka pakoin mattali pajjelvidnet pärkalav ja takkat alde taifomav täsjjen, te Son tauk sitta prukot miav tasa ja albetet tav äivastalleje vuogienew tan tjada, atte Son pieja miarit sjepjes ja rasjes almatjit so vuoste, ifka mi läp so paldan näuko att tjuonam karra piegga vuoste. Walla tall sitta Herra taggar sjepjes reidoi tjada ko mi läp pajjelvidnet tav äivastalleje vasjjolatjav, vai Alde jubmelats sabmo luli pikosen sjaddat mia sjepjesvuotasne. Tav pärkal pahon adna, atte Jubmel pieja so vuoste näu vaivan tarroalbmait ja tantiet son lada miav harbmat karrafikt, vai son kallai akka pale tjuovket miav näuko vaitelittit. Tantiet mi kallap karvetet etjame taggar ladatallemita Jubmela famoin ja tiettet, atte tarro lä So.

7 December.

Ebr. 1: 14.

Uhtus engilah lä teudno-vuoigenasah, rajatum siji teudnastebmai, kuteh kalleh arbet jalogvuotav. Sadnes kall lä, atte Jubmel engeli teudno vana luli mattet varjelet miav pärtalest ja kaifa vaivest; valla Son i sita tav takkat ainat lä nâu piejatam, atte nubbe sjudnjetum âme kalla nubbev teudnâhet. Tantiet kallap mi tanne âppat, atte Jubmel engelis tjada varjela ja vekketa miav ja tantiet ai kitet So. Jutte Jubmel lä ellema Jubmel, kutte sitta vekketet, ko mi tarpahap vekkew. Walla jus mi äp lafete Alde pakov äpke kite So Alde attjelats varjeleme äudâst, te Son aneta engelitas heiman ja paja pärtalav futtain ja etja olhkoin läjotet pahanaletit ja späjarit; ja te mi viertep hälfânet. Walla tat lä miiji jastatusan, atte Jubmel pärtala taisoma vuoste lä sjudnjetam tait kieres engelit miav teudnâhet. Jutte si läh väna-kes, arbmokes ja puorreviljot vuoigenasah, kuteh mielaft sittede tšaggat pärtala pahavuotav. Tav mi te perrip äppat, atte Jubmel lä rajam engelitas, nâu atte juokke kristages i ane vall äutav ainat mäddâsit, kuteh so varjeleh. Katte etjat tantiet viessomest nâuko hednigah, kuteh täivoh, atte kaifa sjadda säitemest. Jus kuttet varjelova tšatsest jälla täivatalla kedkest ja i skadav ädtjo, te ton ih kalla lättjot tav vuorpen ainat tiettet, atte tat lä tai kieres engeli pargo.

8 December.

Mark. 16: 16.

Tat kutte jalka ja kastatova, jon kalka salo-
gen sjaddat. Tat jatto perrili visjhalit prediko-
tovet, laitatkenna muitalovet ja näute viggatet miad
jalkoi. Kutte näuko tat Zubmela jatto akti kasta-
temesne lä mia paijel sardnotum ja pijsso nannosen
kitta näkkemi, te mi ai perrip alo ajatallat tan nala,
vai lulime nannotovet jalkosne. Ko mi tantiet jär-
gälep etjame, te mi äp etjadav taka, ko atte mi mat-
sap kastatesa sabmoi ja jalkoi, masti mi leime kat-
tjam ja pättep ruoptot tan jattoi, mi lä miiji kasta-
temesne vaddetum. Tat i lä tantiet utses arvost,
atte tat, kutte sitta puoretet etjas, äudemust ajatalla
kastatemes nala, muitela Zubmela jattov ja kita
Zubmelav, atte son lä kastatum. Kutte tat kalka
sjaddat sunji stuorra vefken tuostotjit arbmov, jus
son ussjota Zubmela jatto nala, mi i matte kielestet,
ja kolte tat ain lä sunji pijsfomen nannosen ja mälsö-
tatesen ja i aktat suddost matte etjaitovet. Tat
Zubmela jattov nannosvuot kalka orrot miiji vefses
vefken, näu atte jus kait etja luli katot, te lä tauk
tat jatto aimon. Kutte tasne mi adnep juoita,
maina mi mattep vuostalastet suddoit, jukkoh vaive-
teh mia ämetäbdäit, ja mi ai matta orrot miiji
jastatusan kaitlakan kättjelemesne, nammatum atte
Zubmel lä sadnesshälleje etjas jattoi sinne.

9 December.

Lut. 22: 35.

Läfus mife tiji vadnonam? Näuko sitali Herra, äudälko Son manai kierzatjet, jättet äppeteszälbmaitis: Ko mon läv tan rajai vefketam tiav ja vaddam tav, mi lä vadnonam, ja juš mon läv pakoin ja pargoin vuofetam, atte ti mattepet tärvoftallat mo nala, ko mon iv käsjet lä pajam madke tiji vadnonet, te mon ai sitav kuffetet taina, ivke luoite tiav, ifka mon tall ädtje milte kuodav tiav. Mone lä tauk fämma fabmo vefketet, juš vall epet kuoftalabde, näuko lulite mafam mo; tjuodtjot tan vuofte nannofen jaffofne ja allet paja tia tärvov mo nala vuojot, tantiet atte ti tall ädtjopet vuoidnet mo kierzat ja jabmet, ja mon kuodav tiav atto. Jutte näuko ti tan rajai vuoidnozlatai lepet aitsam vefkev ja varjelemez moſte, te ti tall kalkapetet jaffet tan vefke nala, ifka mai epet talata matte tjalmin vuoidnet tav; jutte juš ti lepet mo äppeteszälbmah, te epet alo tarpahе vuordet tan nala, atte ulkoldes latai kalkapetit vuoidnet ja aitsat vefkev, ainat ti viertipet harjetet etjate tan křiſtalats konſta finne, atte ti jaffepet mo ſituda ja fabmo nala, atte mon vefketav, ifka ti epet tav vuoine, ainat täbdäpet tan vuofte kierzemav ja flajaläff naggemit, ifka ti tauk alo adnepet tav jaſkatusav, atte ko kait etja petta ja kato, te ti tauk adnepet mo aimon.

10 December.

Gal. 6: 14.

Walla orros tat kuffen moſte, atte mon kal-
kalliv mainot etjam etja ämeſt, ko mia Herra Je-
ſus Kriſtuſa kruoſſeſt. Kättja, tat luli ſadnan
ſtuorra koſta, juſ kuttet luli aibmotet nagget, tab-
met ja anetet vaimoſ, atte tat i ſitali tiettet, aja-
tallat jälla kullat etjadav ko Kriſtuſa ja Ulde
kruoſſe pirra! Walla tat lä ja orro läſſeſ koſtan
atte äppat tav ja puoktet tav elleje harjetebmai ja
täbdemi; jutte pärtal naggi ja äkoto näu harbmat
etja kuobloi ja lada miav karkaiſt famoiſt, vai luli
rättet miav erit Kriſtuſeſt päſto käino nala. Taſa
viel lä mia ädtje kiſſjot taſa atte akto ſebreſtallat
Zubmelina, ja ko mon te järgälav tjalmit Kriſtuſeſt
etjam nala, te talaka pätteh taggar ajatuſah: "Wuoi,
mon läv ſuddar; tantiet lä Zubmel mäven munji
ja ſitta eritduobmet mo." Talaka talvo pärtal mo
kuffebut ja äppata mo, kotte mon etſ kallav liitet
ſuddov. Näu petta ſon mo kuoktelakai, vuoftat
atte kättjat etjam nala ja nubbelakai tan tjada,
atte äppatet mo akto liitet Zubmelav. Tanne te
Kriſtuſ ja Ulde kruoſſe lä ällaſt vajalbovum, ko
mon tan vuofte akev perriliv piſſot tane harje-
temeſne atte i kättjat etjam jälla Zubmelav etjada
ſinne ko tan Zubmeleſt vaddetum kaſkälbman mo
Herra Jeſus Kriſtuſa ſinne.

11 December.

Joh. 14: 23.

Tat kutte etja mo, son katteta mo pakov, ja mo Uttje kaska etjet so; ja mi kaskap pättet So lusa ja takkat orromsajev so lunne allaseme. Utte Jubmel orro mia lunne ädnama nanne, i lä mife etja, ko atte kaska, mait mi takkap, hällap, ajatallep ja kierdep, kaska orrot puorist takatum; jus mi pär-räp, juffap, pargap, tjuodtjelep pajas, piejap äda-tjet, rätkälep, lärap, laulop jälla lätkäp, te fitta Jubmel kaskai tasa liffot. Tat ham perri rekto kättjotobet almeritan, jus mi vall analime armov, atte rekteslakai rappat tjalmitame ja jaffet tav. Jutte ets alme i kaska adnet tav kudnev, mav ätt kristages adna, taina ko Jubmel i alme pirra jaula, atte Son fitta tan sinne orrot, ainat Son jaula, atte "alme kaska orrot Alde stoulä ja ädnam Alde juolki tutet". Walla kristagasa vaibmo kaska orrot tat rektes orromsaje, man sinne Jubmel fitta orrot, ko tat vall näu matta tuostot Kristusav, atte tat tietta, atte Son mia tieti lä kierdam ja jab-mam, ja tan puorretako tieti etja So. Jutte kaska pättä taste, atte mi liffop Kristusi; tat jalko ja kieresvuot Sunji kaska tav kaska takkat.

12 December.

Ef. 62: 11.

Jättet neitai Zioni: Kättja, to salogvuot pätta. Taina pakoin "kättja" sitta profeta pajas-räsfoi miav mia nakkarišt ja ojakkošt nänko tat, kutte sitta tietetet stuorra äntoš ja tšuoikos fakait, mait mi küttev läp vainotam ja perrip avoin tuostot. Taggar pajasräsfoim lä miži aive tarpas, taina ko jerbme ja natur etjalakai paijekkättja ja eritšeita kaita, mi kullo jakkoi. Walla jalko vast lä tate tjärdast, atte šon i merostala jälla tämate tan milte, mav šon vuoidna jälla täbdä, ainat tan milte, mav šon kulla. Tantiät läh ai vall tah tuostom Kristušav allasiša salogvuotan, kuteh läh tjuovom profeta pakov, jakkam Kristuša nala ja kättjam Alde rikav, i tjalmin ainat vuoiženin; tah läh tall rektes Ziona neidah. Jutte kaita tah vier-tih värranet Kristušest, kuteh tjuovoh ulkolbes vuotev ja täbdemav ja äh nannost anete etjase vall pakkoi. Š ham tat lulu jalko, juš tat, mi jakketova, luli vuoidnot ja šjaddat taggaren, nänko jalko adna tav ja pakoh kulloh. Walla jurr tantiät lä tat jalko, ko tat i nän vuoino ja šjadda, nänko jalko adna ja pakoh kulloh. Tat kutte sitta jakket Kristuša nala, šon vierti tantiät äppät vuoidnet pändavuotav häjšovuotasne, kudnev albetemesne, avov häjšovuotasne, ellelav jabmemešne ja aimon adnet kaita tav jakkon tjada, mi aneta etjaš nannost Šub-mela pakkoi ja vuorda allasiš taggarit.

13 December.

Mark. 1: 15.

Vuoretet etjate ja jaffet evangeliunav. Tat-
 kat puoretufav lä te tat, atte almats tietta ja vai-
 most täbdästa, atte son lä sakkunum ja räгатum
 suddosne ja lä tantiet naturast märe manna, väl-
 kofes ekkve eritduohmemi, ja atte tanne puorre
 pargoh äh täkti, ainat taffeh so vuokev viel vära-
 bun, taina ko almats tai tjada ussjota pargat tav,
 mi atto vall kullo Kristusi, aina kastälbmai Jub-
 mela ja almatji kastan, kän tjada mi adnep suddoi
 andagasluoitemav. Alttak etja käino nanne ton ih
 kässet kalka pääsät luovas suddost, ifka ton luhh
 vaivetet etjat jabmemi. Jutte tat kättjotova suddoi
andagasluoitem, ike suddoi maksjo; vaddaltak ike
 ansetem. Walla mav Jubmel tjelga arbmofst
 vadda tunji, tav ton, vaivan juoksa vuosja, ih
 matte ansetet Softe. Te tjuodtjo rektes puoretem
 tan sinne, ko mon Jubmela äudän läv eritduoh-
 metum suddar ja vaimofst fuorganav taste, atte
 mon läv orrom Jubmeli okulloges, iv kässet lä
 rekta kattetallam ja ajatallam Alde budait, viel
 pinnabut anetam stuoremufav jälä unnemufav
 taiste; valla tauf iv kuoktaladde, ainat pajav vuo-
 fetet mo Kristusa lusa ätjätjet armov ja vekkev
 So lunne ja ai nannofst jaffav, atte mon kalkav
 kaudnat tav.

14 December.

Joh. 5: 39.

Si ätsätepet Tjalogit; jutte täivopetet etjate adnet tai sinne effeve ellemav, ja tah läh tah, mah vittenasteh mo pirra. Tai pakoitum sitta Kristus tietetet, mantiet Tjalog äudemust lä vadde- tum mihi Jubmelest, nammatum atte almatz tasne kalla ätsätet, ätsät ja äppat, atte Son, Maria pardne, lä tat, kutte matta vaddet effeve ellemav kaitkaita, kuteh pätteh So lusa. Tat kutte rektes- lafai ja auken sitta lätkät Tjalogav, son kattes tan- tiet, atte son tan sinne ätsä Kristusjav, te son vis- säst kaudna effeve ellemav. Jus mon tan vuoste iv näu ätsäte Mosesjav ja profetaitt, atte mon tai sinne kaunav Kristusjav, kutte mo ja kaitkai almatji länefste me tieti lä luoitadam vuolos almest, sjaddam almatjen, kierdam, jabmam ja pajastjuodtjelam, vai mon So tjada luviv adnet liktemev Jubmelina, sud- doi andagaskuoitemav, rektesfärdogvuotav ja effeve ellemav, te mo lätkäm i maitet veffete mo salog- vuotai. Mon mattav mai Tjaloga ätsäteme tjada sjaddat lärdoš älbman ja predikot tan pirra nub- bita, valla tat i tauk veffete mo maitet. Jutte jus mon iv kauna jälla täbdä Kristusjav, te mon iv kauna salogvuotav ivke effeve ellemav; ja, mon kaunav mai tav karraz jabmemav. Jutte mia kieres Jubmel lä merretam, atte i ättat etja namma lä almatjita vaddetum, man sinne tah matteh salogen sjaddat, to Jesusa namma.

15 December.

Luk. 14: 26.

Tat kutte pättä mo lusa ja i heite attjes ja ednes . . . son i matte orrot mo äppatesälmai. Taisite pakoišt i kuttet kaska valbet vikkev heitet jälla paijekkättjat attjev jälla ednev, jutte almats kaska orrot aitigita kulloges; ainat färtahats tämates kudnin ja vuollegesvuotain äivalatjai vuoste ja kieresvuotain ja vänavuotain pärahi vuoste. Walla ko Zubmel kättjo juoka etjadav ja kaipea kullogesvuotav sunji tazne, mi kullo Alde pakoi, te vierti kait etja kuodetobet. Jutte ko Son sitta teudnahovet, te perrip mi kuodet kaita etjadav. Eritduobmetum kitta helvita tjegnali orros tantiet kait kullogesvuot, läkes äivalatjai, attjai ja ednai ja ai kirtoi, jus tat kämeta kullogesvuotav Zubmeli. Jutte ai tat kristalats kirto lä Zubmela teudnar, mi i etjadav kula jälla taka ko tav, mav son tietta orrot Alde pakko ja kättjom. Kottes ton luhit tafa liffot, jus ton kättjolih svainasat juoka taktat, ja son sitali vuostak katjatet etjas kuointeudnarist, jus ai tah liffok tafa? Näu ai, jus attat jälla äibmat sitta tsaggat to evangeliumest, te jaula ai ton näu: "Karrotum läkes kait kieresvuot, mi sitta kieszet mo erit Zubmela pakost." Tantiet kaskap mi tanne äppat, atte känne mi adnev Zubmela pakov, tanne mi kaskap mannat ja palkestet erit kaita, mi matta heretet miav vädja nanne.

16 December.

Rom. 3: 25.

Käv Jubmel lä piejam arbmostoulån jakkon tjada Ulde varasne. Tjalog äppata, atte Jubmel lä piejam almatjita kuotte äme: duobmostouläv fiiji, kuteh läh tjärgesah ja äivastalleh ja äh sita täbdästet etjase subdoit, ja arbmostouläv vaivan njuores ämetäbdäita, kuteh täbdästeh subdoitase, palleh Jubmela duobmost ja mielaštefa sitalin adnet armov. Dat armostoulä lä Kristus, ets Jubmelest miiji vaddetum, atte tah kalkeh Sozne adnet pattaremsajev, kuteh äh matte pisjot Jubmela äudån etjase personan. Tan arbmostouläi sitav mon anetet etjam, ivke pajat subdov, jabmemav jälla pärkalav paldet mo taste erit. Jutte Jubmel lä ets tšeggim tav arbmostouläv ja vuofeta miav alo täkko. Tah etjadah, äivastalleje ailesah, Jubmela paton pajelkättjejehe ja tälvotejehe mannosah duobmostoulä äudäi; almo fi täbbe kalkeh ädtjot etjase duobmov. Tan raji finne pajap mi tait orrot, tastatji ko ai fi vuolleteh etjase. Walla mi äp sita tanne kanofet ainat mannat täbbelt näu mätkat ko lä matteles tan rapas fajai, tanne arbmostoulä tjuodtjo, ja kaik tärvoim anetet etjame tasa, jutte pakko nitta harbmatit kaikait tait, kuteh sitteh pättet Jubmela äudäi etjase ailesvuotain ja äh kattetala Kristusa arbmostouläv. Walla tat, jutte jakka So nala, Son i päte duobmoi ainat arbmostoulä äudäi, ja täbbe i lä märre ainat aive arbmo ja andagasluoittem.

17 December.

Eph. 6: 10.

Orrot kiäurah Herrasne ja Alde vefjesvuota famosne. Nâu ruva ko ton läh jaffekätam, lä tarpo, atte ton äudanah tasne ja sjabbah nannosen, tauk i aktak etjada finne ko Herrasne ja Herran tjada, nàu atte tat lä Alde vefjesvuota fabmo. Walla tat lä aive äutos kiäuravuot, mi i ane aktak arvov värälbesne; jutte tat lä vuodotum vall pafon nala. Mon ussjotiv, atte ko tat kalta orrot nàu vefjes kiäuravuot, te tat perrili adnet etja vuodov, nàu atte mon perriliv vällahet taggar tärrofarde finne, mav i kuttet mattali äitet, orrot karvotum nannos tärrofarvoita aftan äivemus varjoikum, jutte tav luli väräld kiäuran kättjot. Walla kaita taggarah äh täkki tan vassjolatja pärtala vuoste; ainat tat vierti orrot vuognelats, ikkalats fabmo, Herra Kristus ets, tuostotum pafosne jaffo tjada. Ja ikka mia tjalmeh äh matte vuoidnet, man kiäura Son lä, te lä Son tauk vejelub pärtalest ja kalta tiettet varjelet tait, kuteh pisjoh Sosne, náufo Son kitta tan rajai lä etjas ämitum nannosen pisjom ja kalta ai nàu orrot. Jus tantiet fittapetet orrot kiäurah, te pajet Kristusjav orrot tia kiäurotakan, tuostot So ja harjetet etjate puorist täbdät So, anetet Alde pafov rainasen, äppet tav kait visjaluvoitain, vai tat luli pättet tia vaimoi, nàu atte Jubmela paffo ja tia vaimoh sjaddeh te ko aftan ja ti sjaddapetet aive nannosen Sosne. Tat lä orrot kiäura Herrasne.

18 December.

Eph. 6: 17.

Waldet... Wuoigenen sverdev, mi lä Zubmela paffo. Tat sjadba ainasitt, ko paffo pitositt kulatova predikostouläst, valla ai färta kristagafest, ko son atto jälla etjadikum kulla, lätkä, laulo, hälla jälla ajatalla pakov. Jutte pakon lä tat sabmo, atte kånne tat rainasitt predikotova ja tuodain ja visjjalvuotain äppatova, täbbe pärkal i matte kuffev piššot, taina ko tat pitota alde sluokesvuotav, maina son petta falskes lärroi, vadnajakkoi, häjesvuotai jälla kuottaladdemi, ja äudipieja Kristusav, käv son lä ladam, atte alde äive lä tjuovketum. Tanttiet palla son ja pattara. — Walla paffo kättjotova tantiet sverden, atte mi lulime äppat, kotte kalkap prukot tav vašjjolatjai vuoste, nammatum atte tav vierti kulatet ja harjetet predikotemin, kullamin ja äppatemin ja i pajat tav orrot päntä vuolen jälla vall kirjesne tjuodtjot (näuko sverdev, mi ädtjo ruostot täppän); jutte te tat i matte pitotet famos ja vahagattet vašjjolatjav. Mi viertep puš täppet tav ja rättet tav ulkos ja akev taina äivot, tat lä prediko-ammata tjada jälla etjalätai vaimoin ja njalmin tav harjetet, vai tat luli aivon piššot. Tanttiet mi perrip äudemust kattet, atte mi adnep tav rainasen ja masteteken ja rätkälep Zubmelav, atte Son fitali vaddet miiji jakkoles predikotejit, kuteh aneteh tav famosne.

19 December.

Gal. 3: 27.

Jutte ti, nãu mãddes, kuteh lepet kastatovum Kristusij, lepet karvotam etjate nala Kristusjav. Tat karvotem i læ fãmma ko tjuovot Kristusjav, ainat tat læ adãrãgatem, ko almats adtjo adã naturav, nammatum atte mon karvotovav ets Kristusij, tat læ Ube mainetesvuotai, reftesfãrdogvuotai, vifesvuotai, fãbmoi, falogvuotai, ellemi, Wuoiigeni j. v. Mi læp karvotovum mia attje Udama nakfai, mi læ suddon ja jabmema karvo, tat læ, mi læp vuobdetum ja palkestovum suddo vuollai. Mia lunne kaudno selbes tjalmetesvuot ja tjuorpesvuot, Zubmela pajelkãttjem ja vasije Zubmeli. Tasa viel læp mi tievasah pahas ustoft, pãdvoft, hanesvuotast j. v. Tat pittas jãlla tat peiftum suddotes natur læ miiji fãkkaneme tjada arben fjadbam Udameft, ja tat vierti nuolatovet aktan kãtkai pãrgoistum. Tat i fjadba attãt laga jãlla pãrgo tjada ainat adã rãgateme tjada ja adãsteme tjada, mi fjadba kastatemesne; jutte tanne mi karvotep etjame nala Kristusjav. Walla Son i læ attãt lagatafkeje, ite attãt pãrgo ainat Zubmela fãrdnotet vaddaltãt, mav Attje læ miiji vaddam, vai Son luli orrot mia reftesfãrdogtafkeje, ellemen vaddẽje ja tjãuteje. Karvotet etjas nala Kristusjav i læ tantiet fãmma ko karvotet etjas nala lagav ja pãrgoit, ainat tat læ karvotet etjas nala pajelmeren divras vaddaltãtav, nammatum suddoi andagasluoitemas, reftesfãrdogvuotav, rãsev, tãrvov, avov Niles Wuoiigenesne, falogvuotav, ellemav, ja ets Kristusjav.

20 December.

Eph. 6: 12.

Mian i lä tärro ädtje ja vara vuoste, ainat äivemusai ja famoi vuoste. Kottes ton mattalih orrot tjärgof ja puorre mielan, jus ton näuko fierra persona, analih sämes sabmotes furstav vasjjolatjan, kutte tasa viel luli kaitkaišt famoišt karvetet etjas tärroi to vuoste? Ja tauk mi vasetep mia viesšomav nän tjärgäfen ja keppesmielafen, näuko pärkal luli orrot aht famotes tjurot jälla ädnä luli jabmam, ja näuko kristagasai äibom so vuoste luli utšes pargo. Walla ajatala tall tanne, kotte Tjalog puoitakdatta pärkalav, vai ton lulih äppat täbdät, maggar kiäuravuotav, sabmow ja veldev son adna. Jutte Kristus kättjo so tan värälba äiven ja tieteta taina, atte sone lä rika, mi lä nän piejatun, atte son näuko tan rikan äivemus adna etjas vuolen furstait ja äivit, käi tjada son käbdeta famos ja älleta mäffes. Ja tat lä viel jieldeb, ko apostel kättjo tait **tan värälba Herran**, tat lä taggarin, kuteh tärjoteh tane väräldešne, ja i jaula, atte tat lä vall akka, ainat atte tah läh ällo ja färtahats fiasht kiäurav ja famakubbo ko kaita keisarah ädnama nanne. Tantiet ton ih perre orrot tjärgof jälla ajatallat, atte pärkal ahtan pahäs vuogenišaistum lä mätkaden amas rikan (Indiasne jälla Turfiasne), ainat tiettet, atte son lä aive lakka, ja lä färtä peive to pirra, to kätesne, palga nanne, kätanne ton vadšah ja tjuodtjoh.

21 December.

Gal. 5: 5.

Mi vuordep vuoigenešne jaffo tjada rettesfärdogvuota täivov. Tah pakoš äppateh miav tjelgafitt, atte laga ja pargoh äh puotte rettesfärdogvuotav ja jastatusav faronise, ainat atte Miles Wuoigeneš takka tav jaffon tjada Kristusa nala. Son vuoin parga jurr vaive ja häjesvuota palen täivov, mi kierda ja paijelvidne pahav. Sadnes kristagajah äh tantiet ane diprasub taberav ko tav äppatusav Kristusa pirra. Jutte tah kuteh läh tav täbdäm, si tietteh, mait äbbä värald i tiete, nammatum atte suddo, jabmem ja kaita paha, lätes rubmelats jälä vuoignelats, šjätta Zubmela ulkosvaljetovumita puorren. Si tietteh ai, atte Zubmel te lä lakkamusan, ko Son vuoidno änamušt kukkan, atte Son te lä kait änamušt arbmokes Vänešteje, ko Son änamušt vuoidno märatovet, vaivetet ja peištet: Si tietteh, atte si te adneh almen vuortetum ešševe rettesfärdogvuotav, mav si täivosne vuordep, näuko nannosumus arbev, käšše si änamušt täbdeh suddo paldemit; atte si te läh herrah kaitai paijel, ko si läh häjösumujah, apostela pakoi milte: "Näuko i maitet adneje ja tauk kaita adneje." Tav Tjalog kättjo atte tuostot jastatusav täivon pakto. Walla tav konstav almatš i äppa etjalakai ko stuorra ja taivai ruoptotpätteje kättjelemi tjada.

22 December.

Gal. 3: 26.

Di lepet kaikah Submela manah, jakkon tjada Jesus Kristusa nala. Itus lä Paulus tjeppes hálattjet jalko pirra! J son jaula: "Di lepet Submela manah, tantiet atte lepet kullam ja tallam laga pargoit, náuto falskes profetah áppatin; ainat: jakkon tjada Jesus Kristusa nala ti lepet Submela manah." Se i laga taka miav Submela mannan, ite son aibmote pargat, atte mi ráगतovep ádáfest ja Submela muoto láttatjen, ainat son pieja mia tjalmi áudái naturav ja ábme ráгатemev ja karveta náute fajev ádá rágatebmai, mi sjadda jalko tjada Jesusa nala ja i laga tjada; náuto tanne tjuodtjo: Di lepet kaikah Submela manah jakkon tjada Jesus Kristusa nala." Tat sardnotet arbmo ja härlogvuot, mav mi Kristusesne adnep, anseta puorist pajetovet ja mainotovet, nammatum atte mi vaivan suddarah, kuteh naturast läp máren manah, kalkap páttet tan kudnai, atte mi jakkon tjada Kristusa nala sjaddap Submela mannan ja Kristusa kuovim-arbolatjan, herran alme ja ádnama paijel; ifka áh almatji jálla engili njuoktjamah matte nuokkafitt mainot tav härlogvuotav. Tantiet perri fártahats visjhalit ajatallat tav lesjav ja tazne etjas harjetet, tasatji ko mi páttep nubbe aimoi, kánne mi kalkap tav vuoidnet, tazne adnet ifkalats avov ja alo hevetet Submelav tan áudást.

23 December.

Gal. 3: 22.

Walla Tjalog lä kaika tšaggam juddo vuollai, vai täivotes luli pättet Jesus Kristusua tšada siji, kuteh jalleh. Tat lä tšargå merretum, atte tat kutte fitta sšaddat rektesfärdogen ja jubmelpalolajatjan, son vierti vuostaf sšaddat sšuddaren ja orektesfärdogen (vadnarektesfärdogen), tat kutte fitta sšaddat varrefen, rektoken ja rektes kristagafan, son vierti vuostaf sšaddat skippafen, kaivesen ja viel pärkala latatjen, tat lä, son vierti täbdät, atte sone naturast lä pahanalek, vadnajakkofes, pärkala sakkufin teudetum vaimo. Jutte tat lä tan stuorra Jubmela etjaidattef situd, atte Son fitta kaivesist taktat visafit, pahafit läjesit, sšuddarist rektesfärdogit, pästomielafist rektokit ja pärkala muotokist jubmelpalolajatjait; mav mi näute perrip tajatet, atte ko almatš täbdä pärkala vuoket ja pargov etjas sinne, te son tjuorvokäta Sunji, kutte lä pättam vuolosnieittit pärkala pargoit. Jus ton katjatah, kotte tat kalka sšaddat, te mi vastetep: Ton ih matte taggaren sšaddat Jubmelesne ja Kristusenesne, näuko ton mielastat fitalih, jus ton ih vuostaf sšadda taggaren etjat sinne ja almatji äudän, näuko Son fitta, atte ton kalkah orrot. Walla tall fitta Son, atte ton kalkah sšaddat etjat äudän taggaren, ko ton jurx läh, nammatum sšuddaren. Tat lä to namma, kudne ja arvo, atte ton naturast läh mären manna. Jus ton läh tav täbdäm, te läh ton Jubmela äudän taggar, ko ton mielastat fitalih orrot, tat lä ailes, laje ja rektok.

24 December.

Luk. 2: 10, 11.

Kättja, mon kulatav tiji stuorra avov, mi kalla sjaddat karka almatjita, jutte udne lä tiji räгатum Vänessteje, kutte lä Kristus, Herra. Jus ton sitah orrot kristages, te ton viertih pajat tait pakoit orrot sardnotum tunji, anetet etjat taita ja vane kuoftaladdematata jaffet, atte kalla tunji näu sjaddat, näuko tah kulloh. Jhte ton tarpahе adnetav äivastallemen, atte ton tan pekke sinne anah etjat ailefi lafatjen, ainat aukelats kuoftaladdemen, i Zubmela armo pirra ainat etjat pirra. Zubmel karpeta, effeve salogvuota masfema nittemin, taggar äivastallemav ja tärvostallemav Alde salatum armo nala. Walla jus ton ih sita orrot ailefi lafats ja tauk orrot ailes, kannes ton te sitah orrot? Tat ham luli äivastallem, jus ton sitalih sjaddat ailesen ja salogen etjat ja to pargoi tjada näuko pargoailejah takkeh, kuteh kättjoh tav, mi lä äivastallem, jaffon ja tav jaffon, mi lä äivastallem. Walla atte ton vuotahah jaffet, atte ton läh ailes Kristusesne ja tan tieti, atte Son lä sjaddam almatjen, tat lä vaddet Zubmeli Alde rektes kudnev ja rampov, maina ton täbdästah Alde armov ja pargov tošne, etsah ja mainoh So, valla tan vuoste heitah ja eritduobmeh etjat ja pargoitat ja kuoftalalah etjat pirra: tat lä orrot kristages.

25 December.

Zak. 9: 9.

Rättja, konogajat patta to lusa. Ja, viskast Son patta; ton ih päte ja viettja So; Son lä tunji ila äives ja ila kuffen toste; kait to hugsoi- ja pargoitum ton ih matte pättet So lusa, vai ton ih katta mainot etjat, nänko ton luhih etjat anseteme tjada viettjam So etjat lusa. Jhi, kieres almats, i aktat ansetem tanne täkki. Zubmel vierti piejat vuostas kedkev ja alget tozne, vai ton luhih ätsät So. Jus ton algah ätsät, te lä Son juo pättam; valla jus Son i lä pättam, te lä kait to pargo tjelga suddo ja taggar tate änan, mate ailesub ja stuorab pargoit ton takah, ja toste i taut tjabda etja ko karrastuvom härvastalleje. Walla maites mon te kakkav takkat, vai Zubmel katta alget pargos mosne? katjatah ton. Wastatus: Jhus ton kula, atte i lä aktat pargem jälla algo tozne, akka pinna ko äudanem jälla ällanem kaudno tozne. Kaika, mait ton takah, läh suddoh, paitus ja vuoidnos te näu tjabbaken kotte fitta; ton ih matte takkat etjadav ko suddov, tata te, mait ifkenis fitah. Uppa tantiet tanne, kotte Zubmel takkatata miav jubmelpalolatjan. Tasa i lä aktat etja algo, ko atte konogajat patta to lusa. Rättja, te alga to salogvuot, te ton heitah etjat pargoit, kuoktastalah etjat pirra, jattah tan to konogasa nala, tjuorvotah Softe armov ja tärvostalah Alde puorrevuotai.

26 December.

Joh. 1: 14.

Ja pakko sjaddai ädtjen ja viesoi mia kassan. Jus ton jättah: "J ham tat lä matteles", te vastetova: Ja, visfast, tat lä jurr, mait mon jättav, atte tat i sjätta jerbmin ja almatja konstain jälla to äivin, atte pakko, mi lei Jubmel, sjaddai ädtjen; valla tat vierti sjättat jakkoin ja Jubmela paitoin. Jutte läh ham ton kullam, kotte tah kieres engilah läh laulum: "Udne lä tiji räгатum Vänesteje, kutte lä Kristus, Herra." Tav si äh lulu jaulat, jus si äh analulu So Herran ja etjase Ude teudnarin. Taina ko si kättjoh So Herran, vierti Son orrot äivasub ko si, nammatum, Jubmel ets; jutte miat almatjit si äh kättjo Herran. Tav pakov viertih ton jakket ja aktaterdasitt tasne pisfot, näuko i miast huomatum, ainat vuolospättam almešt, ihke kättjallet tajatet, kotte tat kalka aktisjättat jerbminat, ainat jakket, atte tat lä sadnes ja atte Jubmel, mia jerbme paijel, lä tiettam aktetet tait kuotte ämit, atte tat almatš, näuko Jubmela pargo, viel tafa lä ets tat stuorra sjudnjeteje, effevest akka ja samma jubmelvuotasne Uttjin; näuko Son ets jaula Filippusi: "Tat kutte mo vuoidna, son vuoidna Uttjev; ihkus ton jaffe, atte mon läv Uttjesne ja Uttje mošne."

27 December.

Matth. 1: 23.

Kättja, neida kaska sjaddat esjelassan, ja vägatet pardnev, ja si kalleh kättjot Ude namav Emmanuelen, tat lä tjelgestovum: Jubmel miaikum. Tanne ton perrih ajatallat maggar vaimov Jubmela äivesvuot matta kuoddet to vuoste, ko Son tjelga arbmothesvuotastis ja arbmotallemest to muode ja vaivesvuota paijel, vane to ansetemetata, ja vaiho ton tafa viel vällahah suddosne, raja tunji ainarägatum Pardnes, pieja So neida askai ja jaula tunji: "Kättja, tat lä mo kieres Pardne, kutte, tunji rägatum ja vaddetum, kaska länestet to suddoistat, orrot to tarvo, vefke ja salogvuot — ja, jaulaw mon, kässe Sone lä taggar vaimo to vuoste, te ajatala, jus ton jälla kuttet etja almatš (kuteh tauk kaitah lepit orektesfärdogah) lulih fittat vahagattet tav, käsa ton läh vaddam etjat aina pardnev ja kaita alde arbev. Tanttiet ham vierti Uttje etjas Pardne tjada, kutte lä mihi rägatum ja vaddetum, fittat vuosetet mihi tjelga jubmelats armov, armotallemav ja kieresvuotav. Walla Son vaddetova täšjo vall fiiji, kuteh tuostoh So ja vainoteh tarvostallat Sunji ja avotallat Softe. Ja tan stuorra vaddaltata ja puorretato tjada tieteta ja tuodasta Jubmel pitosomus lakai, atte Son i tašt fita orrot mihi mären jälla eritduobmet miav.

28 December.

Matth. 1: 21.

Son kalla lättjotovet Jesus; jutte Son kalla länestet almoges sia suddoist. Tanne perreh kaitah hajes vaimoh, kuteh palost Zubmela märe tieti vadseh surgotatjan ja vaiveteh etjase usjjoimisekum ja etjase niadasne ätseh radev ja vekkev etjase lunne, äppat rekteslatai duobmet taggar ajatusait ja nautko pärfala puolleje njuolait tjastet tait etjase lutte jalko tjada, mi tuosto predikov Kristusa pirra, ja ajatallat näute: "Atte mon läv suddar, tat lä visja ja tav ton ih tarpahä äppatet munji, jutte mon täbdäv tav aive puorist, valla atte mon taste kalkaw ajatallat, atte Kristus i lä vägatum munji puorren, atte mon iv ädtjo jastatet etjam ja avotallat tate vägatemest ja adnet tav etjam taveren, ainat ain orrot palosne, nautko Zubmel fitali effeve aikai orrot munji mären — tav ton kielestah, kielesteje vuorigenes, munji. Jutte Zubmel ets jaula munji, atte mon iv tast kalla pallat jälla orrot hajan, taina ko munji lä vägatum Vänesteje, kutte kalla länestet mo suddoistam. So nala mon perriv nannost jastet, kitet ja hevetet So. Jutte mon tietav ai, atte iv matte Zubmeli vuofetet stuorab vadnakudnev, ko juš mon iv paja tav orrot sadnafen ja iv tuosto tav." Kättja, tav perrili tat prediko pargat mia finne.

29 December.

Erl. 2: 9.

Kohtes mi kallime pääsjat, jus mi taggar ja-
logvuotav paijelskättjap. Kuttēs matta etjadav jät-
tet, ko atte Zubmela duobmo lä njuolka, ja atte
feldefumus patatusduobmoh, tärroh ja slajaläff vai-
veh rektasa milte täiveh väräldav, taina ko son paijel-
kättja tav stuorra vaddaltakav, Zubmela Bardnev
ja närtäta etjas lutte taveras, tärvos, vekkēs ja sa-
logvuotas! Kutte mait änan kalka ja matta Zub-
mel miiji takkat, ko atte Son vadda miiji ainaräga-
tum Bardnes mia ädtjai ja varrai ja taina tuoda
miiji äivemus pantav etjas armo ja kieresvuota nala,
hälla miiji aive vänaflakai ja tämata aive attjelakai
miaikun, jus mi tuostop So? Ja mi kalka njuore-
tet miav, jus i tat väja takkat miav jubmelpalola-
tjan, kulloksan ja kitolefen? Kattop tantiet etjame,
atte äp paijelskättja jälla mangaspieja tav armov,
ainat läp tan vuoste višjalah prukot tav allaseme
jaskatusan, avon ja salogvuotan ja kitep tan stuorra
puorretako äudäst, ai tan äudäst, atte Zubmel pakos
tjada lä vaddam miiji tjelga tietov etjas armost, ja
räkkälöp So vaimolats tjuorvotemin, vai Son fitali
nannotet ja varjelet miav pakos sinne, vai tan sa-
log tjuovkas i väst lulu jaddatovet jälla valdetovet
miaäst, näuko šjaddai äudep šjeudnjeda aiken.

30 December.

2 Mos. 14: 15.

Serra jaulai Moješi: Mannes ton tjuorvoh mo kait? Idtji Moses tjuorvo, ainat puorebut son varga kuottalabdi. Son lei nammatum stuoramus niadasne. Wadnajakko vuoinoi tarjot sozne ike jakko. Jutte son vuoini Israela almogav nau sifastaggetum varist, egypteri tarrofuovast ja marast, atte si ah kasat mattam pattaret. Tasne Moses idtji vuokah jednatallatte. Kottes son te matti tjuorvot? Tanttiet mi ap perre niadasne duobmet mia vaimo tabdama milte, ainat Zubmela pako milte, mi appata, atte Niles Wuorigenes vaddetova suorganeje ja hajes vaimoita, taina ko si te anamust tarpahes vekkev ja jaskatusav, nauko Son ai te la lakkamusan, ko mi lap sjeppjesumusah ja lakkamusan kuottaladdemav. Jutte tai sinne Son jurr pargos takka, kuteh lah haffes palosne, nauko Moses tanne, kutte vuoini jabmemav etjas audan, kaja ifkenis son tjalmitas jargali. Son lei tanttiet stuoramus niadasne ja kulai etjas vaimon parkala kaddem-tjuorvomav, mi jaulai: "Abba tat almog kalka udne haffanet, ja taja lah ton akto vifke." Te lei Niles Wuorigenes lakka, rattali so audast fardnotet sjuofetemin, nau atte Moses sjuofeti Zubmela lusa. Ja tat sjeppjes sjuofanes la Zubmela peljen kait allakumus tjuorvom ja teuta nau almev ja adnamav, atte Zubmel tan paldalen i kula maitet; ja tat sjavotatta kait etja tjuorvomit.

31 December.

1 Thesf. 5: 8.

Karvotum . . . jalogvuota täivoiin äivevarjon. Salogvuota äivevarjo i lä etja ko nubbe ellemä täivo ja vuordem tan mangai, mi lä täbbe paijen almesne, man tieti mi jakkep Kristusä nala ja kierdap kaika ja man vana mi äp mattali kierdat tait räivamit, mait vasjolatjah fikteh mia äivi vuoste. Jutte mi vuoidnep ja täbdäp särta peive tav väiven, mav pärkal ja värald laitakkenna talleh miji. Jus mi kierdalime kaika tav täsjjo vall manke aika-fats puore tieti, te mi fitalime äudäl jabmet ko viesjot; näuko ai Paulus jaula: "Jus mi vall tan viesjoma sinne analime täivov Zubmeli, te mi lulime väivasumujah kaitaist almatjist." Ja iv mon ets fitali kait viesjompeivinam tjuodtjot predikostoulä nanne äutavle timav, ifka mon tan äudäst ädtjolin palkan kälmä konogaşa rita. Tantiät vier-tip mi adnet etja tärvov, taina ko mi näu harmatit väivetovep rubmaha ja sielo kautoi pärkalest ja väraldest ja näu kättjalovep, näuko luli kaika massetum ja täsjje, mait mi taktap ja kierdap. Walla tat lä te mia jastatus, atte mi jakkep Jesus Kristusä nala, kutte lä Herra väralda, suddo, pärkala ja kaitai paijel ja tän tjada mi visjast ädtjop vuordet nubbe ellemav, atte Son kalka tjäntet miav kait tate väivest ja niädašt ja piejat mia juolki vuollai kaika, mi tall vuorastatta ja väiveta miav.